

மாற்றுக் கருத்தின்
மீது இலங்கை
அரசாங்கம் தாக்குதல்

AMNESTY
INTERNATIONAL

சர்வதேச பொதுமன்னிப்பு சபை ஓர் உலகளாவிய இயக்கம். 150க்கும் மேற்பட்ட நாடுகளில் இவ்வியக்கம் பரவியுள்ளது. ஆதரவாளர்கள், உறுப்பினர்கள் ஆர்வலர்கள் என 30 லட்சம் பேருக்கும் அதிகமானோர் இதில் உள்ளனர். மோசமான மனித உரிமை மீறல்களை முடிவுக்குக் கொண்டுவரும் பிரச்சாரப் பணியில் இவர்கள் ஈடுபட்டுள்ளனர்.

மனித உரிமைகள் உலகப் பிரகடனத்தில் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ள அனைத்து உரிமைகளையும் சர்வதேச தர அளவுகோல்களின் அடிப்படையிலான பிற உரிமைகளையும் உலக மக்கள் ஒவ்வொருவரும் அனுபவிக்க இடம் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும் என்பது எங்கள் இலட்சியம்.

எந்த ஒரு அரசாங்கமோ, அரசியல் சித்தாந்தமோ, பொருளாதார நலனோ, மதமோ சாராத சுயாதீனமான அமைப்பு இது. இது பெருமளவில் உறுப்புரிமைக் கட்டணம் மற்றும் பிறர் வழங்கும் நன்கொடைகளைக் கொண்டே செயல்படுகிறது.

**AMNESTY
INTERNATIONAL**

முதலில் பிரசுரிக்கப்பட்டது 2013ல். பிரசுரித்தோர்
Amnesty International Ltd
Peter Benenson House
1 Easton Street
London WC1X 0DW
United Kingdom

© சர்வதேச பொதுமன்னிப்பு சபை 2013

ஆவணக் குறியீட்டு எண்: ASA 37/003/2013 English
மூல மொழி: ஆங்கிலம்
அச்சிட்டது சர்வதேச பொதுமன்னிப்பு சபை,
சர்வதேச செயலகம், ஐக்கிய ராஜ்ஜியம்.

இப்பிரசுரத்திற்கான அனைத்து உரிமைகளும் தக்கவைத்துக்கொள்ளப்படுகிறது. பிரசுர உரிமைக் காப்பீட்டுச் சட்டத்தால் இப்பிரசுரம் பாதுகாக்கப்படுகிறது. ஆனால் கட்டணம் வசூலிக்காமல் ஆலோசனை வழங்கும் நோக்கிலோ, பிரச்சார நோக்கிலோ அல்லது கல்வி நோக்கிலோ இதனை மறு பிரசுரம் செய்யலாம். இருந்தபோதும் இதனை மீண்டும் விலைக்கு விற்க முடியாது. இந்த பிரசுரத்தை அனுமதிக்கப்பட்ட வழியில் பயன்படுத்துவோர் பிரசுரத்தின் தாக்கத்தை மதிப்பீடு செய்வதை முன்னிட்டு தம்மிடம் பதிவுசெய்துகொள்ள வேண்டும் என்று பிரசுர உரிமை உடையவர்கள் கேட்டுக்கொள்கிறார்கள். மற்ற துழல்களில் இந்த பிரசுரத்தின் நகலைப் பயன்படுத்தவோ, மற்ற பிரசுரங்களில் பயன்படுத்தவோ அல்லது மொழி மாற்றி, வாசகங்களை மாற்றி பயன்படுத்தவோ விரும்புவோர் பிரசுரதாரர்களிடம் இருந்து எழுத்து மூல முன்-அனுமதியைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். இதற்கு ஒரு கட்டணம் செலுத்த வேண்டி வரலாம். அனுமதி பெறவேண்டும் என்றாலோ பிற கேள்விகள் இருந்தாலோ copyright@amnesty.org என்ற மின் அஞ்சலைத் தொடர்புகொள்ளவும்.

Cover photo: எரிபொருள் விலையேற்றத்தைக் கண்டித்து ஆர்ப்பாட்டம் செய்தவர்கள் மீது பொலிசார் தண்ணீரைப் பீய்ச்சியடித்து கலைத்தனர். கொழும்பு, இலங்கை, பிப்ரவரி 2012.

© AP Photo/Eranga Jayawardena

amnesty.org

இலங்கையில்
மாற்றுக்கருத்தின்
மீது தாக்குதல்

AMNESTY
INTERNATIONAL

அம்னெஸ்டி இண்டர்நேஷனல் பிரசுரங்கள்

முதலில் பிரசுரிக்கப்பட்டது 2012ல். பிரசுரித்தோர்

Amnesty International Ltd
Peter Benenson House
1 Easton Street
London WC1X 0DW
United Kingdom

© அம்னெஸ்டி இண்டர்நேஷனல் 2013

ஆவணக் குறியீட்டு எண்: ASA 37/003/2013

மூல மொழி: ஆங்கிலம்

அச்சிட்டது சர்வதேச பொதுமன்னிப்பு சபை, சர்வதேச செயலகம், ஐக்கிய ராஜ்ஜியம்.

[ISBN]

[ISSN]

இப்பிரசுரத்திற்கான அனைத்து உரிமைகளும் தக்கவைத்துக்கொள்ளப்படுகிறது. பிரசுர உரிமைக் காப்பீட்டுச் சட்டத்தால் இப்பிரசுரம் பாதுகாக்கப்படுகிறது. ஆனால் கட்டணம் வசூலிக்காமல் ஆலோசனை வழங்கும் நோக்கிலோ, பிரச்சார நோக்கிலோ அல்லது கல்வி நோக்கிலோ இதனை மறு பிரசுரம் செய்யலாம். இருந்தபோதும் இதனை மீண்டும் விலைக்கு விற்க முடியாது. இந்த பிரசுரத்தை அனுமதிக்கப்பட்ட வழியில் பயன்படுத்துவோர் பிரசுரத்தின் தாக்கத்தை மதிப்பீடு செய்வதை முன்னிட்டு தம்மிடம் பதிவுசெய்துகொள்ள வேண்டும் என்று பிரசுர உரிமை உடையவர்கள் கேட்டுக்கொள்கிறார்கள். மற்ற சூழல்களில் இந்த பிரசுரத்தின் நகலைப் பயன்படுத்தவோ, மற்ற பிரசுரங்களில் பயன்படுத்தவோ அல்லது மொழி மாற்றி, வாசகங்களை மாற்றி பயன்படுத்தவோ விரும்புவோர் பிரசுரதாரர்களிடம் இருந்து எழுத்து மூல முன்-அனுமதியைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். இதற்கு ஒரு கட்டணம் செலுத்த வேண்டி வரலாம். அனுமதி பெறவேண்டும் என்றாலோ பிற கேள்விகள் இருந்தாலோ copyright@amnesty.org என்ற மின் அஞ்சலைத் தொடர்புகொள்ளவும்.

முகப்பு படம்:

அம்னெஸ்டி இண்டர்நேஷனல் ஓர் உலகளாவிய இயக்கம். 150க்கும் மேற்பட்ட நாடுகளில் இவ்வியக்கம் பரவியுள்ளது. ஆதரவாளர்கள், உறுப்பினர்கள் ஆர்வலர்கள் என 30 லட்சம் பேருக்கும் அதிகமானோர் இதில் உள்ளனர். மோசமான மனித உரிமை மீறல்களை முடிவுக்கு கொண்டுவரும் பிரச்சாரப் பணியில் இவர்கள் ஈடுபட்டுள்ளனர்.

மனித உரிமைகள் உலகப் பிரகடனத்தில் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ள அனைத்து உரிமைகளையும் சர்வதேச தர அளவுகோல்களின் அடிப்படையிலான பிற உரிமைகளையும் உலக மக்கள் ஒவ்வொருவரும் அனுபவிக்க இடம் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும் என்பது எங்கள் இலட்சியம்.

எந்த ஒரு அரசாங்கமோ, அரசியல் சித்தாந்தமோ, பொருளாதார நலனோ, மதமோ சாராத சுயாதீனமான அமைப்பு இது. இது பெருமளவில் உறுப்புரிமைக் கட்டணம் மற்றும் பிறர் வழங்கும் நன்கொடைகளைக் கொண்டே செயல்படுகிறது.

**AMNESTY
INTERNATIONAL**

உள்ளடக்கம்

1. அறிமுகம்.....	7
ஆவணம் உருவாக்கப்பட்ட விதம்.....	14
இலங்கையில் கருத்து சுதந்திர உரிமை மற்றும் அமைதிகரமாக கூடுவதற்கும் ஒருங்கிணைந்து செயல்படுவதற்குமான உரிமையின் நிலை.....	15
2. யுத்தத்தின் சாட்சியங்களை அழித்தல் (2006-2009).....	22
திருகோணமலையில் தமிழ் மாணவர்கள் ஐவர் கொல்லப்பட்டது.....	23
"அக்சியோன் கோந்தர் லா ஃபேன்" தொண்டு நிறுவனத்தின் உதவிப் பணியாளர்கள் 17 பேர் கொல்லப்பட்டது.....	26
ஊடகவியலாளர்கள் இலக்குவைக்கப்பட்டனர், தகவல் சொல்வது கட்டுப்படுத்தப்பட்டது.....	28
பொதுமக்களைப் பட்டினிபோடுகிறார்கள் என்று இராணுவத்தினர் மீது குற்றம்சாட்டியதற்காக ஊடகவியலாளர் திஸ்ஸைநாயகம் சிறையில் அடைக்கப்பட்டார்.....	29
செய்தி ஆசிரியர் லசாந்த விக்ரமதுங்க கொல்லப்பட்டது.....	32
பொட்டல ஜயந்த கடத்தப்பட்டு தாக்கப்பட்டது.....	33
ஒடுக்குமுறை வலை விரிவடைந்துகொண்டே போவது: சமாதான ஆர்வலர்கள் மற்றும் தொழிற்சங்கவாதிகள் கைதுசெய்யப்பட்டது.....	36
"சிங்களப் புலிகள்".....	37
சர்வதேச விமர்சனங்களுக்கு எதிரான பகைமை அதிகரித்து வருதல்.....	40
இறுதித் தாக்குதல்.....	46

3. யுத்தத்துக்கு பின்னரான இலங்கையில் அதிகாரத்தின் பிடியை இறுக்கிக்கொள்ளுதல் (2009 முதல் தற்சமயம் வரை).....	51
நிறைவேற்று அதிகாரம் விரிவடைந்துகொண்டு போவது.....	53
நீதித்துறையின் சுதந்திரத்தைக் குலைத்தல்.....	57
ஜே எஸ் சி செயலாளர் மஞ்சள திலகரட்ண மீதான தாக்குதல்.....	62
தலைமை நீதிபதி விராணி பண்டாரநாயக்க குற்றம்சாட்டி பதவி அகற்றப்படுதல்.....	62
மேன்முறையீட்டு நீதிமன்ற நீதிபதிகள் எஸ்.ஸ்கந்தராஜா மற்றும் அணில் குணரட்ண ஆகியோருக்கு அச்சுறுத்தல் விடுக்கப்பட்டது.....	64
ஒடுக்குமுறை நடவடிக்கைகள் பல்கிப்போனது.....	65
காணாமல்போன ஊடகவியலாளர்: பிரகீத் ஏக்நலிகொட.....	65
சண்டே லீடர் தலைமை செய்தி ஆசிரியர் :பெரெட்ரிகா ஜான்ஸ்.....	68
காணாமல்போனவர்களின் குடும்பங்கள்.....	69
ராமசாமி பிரபாகரன் கடத்தப்பட்டது.....	71
நில உரிமைக்காக போராடிய பெண்கள் துன்புறுத்தப்பட்டது.....	71
அரசியல் ஆர்வலர்கள் மீதான தாக்குதல்கள்.....	72
பிரேமகுமார் குணரட்ணம் மற்றும் திமுத்து அட்டிகல.....	72
லலித் வீரராஜு மற்றும் குகன் முருகானந்தன்.....	73
நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் சிவஞானம் ஸ்ரீதரன்.....	75
லங்கா எக்ஸ் நியூஸ் ஊடகவியலாளர் ஷாந்த விஜேசூர்ய.....	77
யாழ்ப்பாணத்தின் உதயன் பத்திரிகை.....	78
சண்டே லீடர் பத்திரிகையாளர் :பராஸ் ஜெளகத் அலி.....	80

பிபிசி செய்திக் குழு அச்சுறுத்தப்பட்டது, ஒலிபரப்புகள் தடுக்கப்பட்டது.....	81
பெரிய அளவிலான மக்கள் ஆர்ப்பாட்டங்கள் மீண்டும் வெடிக்க ஆரம்பித்துள்ளன.....	82
பல்கலைக்கழக ஆசிரியர் சங்கங்களின் சம்மேளனத்தைச் சேர்ந்த டாக்டர் நிர்மல் ரஞ்சித்.....	84
மாணவர் போராட்டங்களை அடுத்து யாழ்ப்பாணத்தில் நடந்த கைது நடவடிக்கைகள்.....	86
ஜே சி வெலியமுன, ஜயம்பதி விக்ரமரட்ண, எம் ஏ சுமந்திரன், ரொமேஷ் டி சில்வா மற்றும் பிற சட்டத்தரணிகள் மீதான அச்சுறுத்தல்கள்.....	89
ஐநா மற்றும் பிற சர்வதேச அமைப்புகளுக்கு எதிரான நடவடிக்கைகள்.....	91
பெண்கள் அமைப்புகள் அழுத்தத்திற்கு உள்ளாகியது.....	91
மனிதாபிமான பணியாளர் கைதுசெய்யப்பட்டு சித்ரவதைக்கு உட்படுத்தப்பட்டது.....	92
காணாமல்போனவர்களின் குடும்பத்தினர் கொழும்பில் ஆர்ப்பாட்டம் செய்வது தடுக்கப்பட்டது.....	93
சுனிலா அபய்சேகர, சுனந்த தேசப்பிரிய, நிமால்கா பெர்னாண்டோ, பாக்கியசோதி சரவணமுத்து மற்றும் ஜே சி வெலியமுன.....	94
ஊடகவியலாளர் ஞானசிறி கொத்திகொட நாட்டை விட்டு வெளியேற நிர்பந்திக்கப்பட்டது.....	96
காணாமல்போன ஊடகவியலாளர் பிரகீத் ஏக்நலிகொடவின் மனைவி சந்தியா ஏக்நலிகொட.....	97
தேசிய கடற்தொழிலாளர் ஒருமைப்பாட்டு இயக்கத்தைச் சேர்ந்த ஹெர்மன் குமார.....	97

ஐநாவிடம் இலங்கைக்கெதிரான விமர்சனங்கள் செல்வதைத் தடுக்க
2013ல் இலங்கை அரசு செய்த பிரயத்தனங்கள்.....98

4. நிறைவுரை.....100
5. பரிந்துரைகள்.....105
6. நிறைவுக் குறிப்புகள்.....111

1. அறிமுகம்

இலங்கையைப் பொறுத்தவரை மாற்றுக் கருத்து சொல்லுதல் என்பதே கூட ஆபத்தான ஒரு விஷயம்தான். அங்கு உள்நாட்டு யுத்தம் முடிவுக்கு வந்துள்ள நிலையில் புதிய வடிவங்களைக் கொண்ட அரசியல் மற்றும் சமூக எழுச்சி தலைதூக்க ஆரம்பித்துள்ளது. ஆனால் விமர்சனங்களை கொஞ்சமும் சகித்துக்கொள்ளாத போக்குதான் இலங்கை அரசாங்க அதிகாரிகள் செயல்படும் விதமாக இப்போதும் இருந்துவருகிறது. நெடுங்காலமாக நடந்த உள்நாட்டு யுத்தத்தின்போது அதில் ஈடுபட்ட அனைத்து தரப்பினருமே சர்வதேச மனித உரிமைச் சட்டங்களையும் மனிதாபிமான சட்டங்களையும் மீறியுள்ளனர், சில நேரங்களில் போர்க்குற்றமாகவும் மனித குலத்துக்கு எதிரான குற்றமாகவும் அமையக்கூடிய செயல்களை அவர்கள் செய்துள்ளனர் என்பதற்கு ஆதாரங்கள் அதிகரித்து வருகின்றன. இந்த சூழ்நிலையில் இலங்கையின் கடந்தகால மற்றும் தற்கால மனித உரிமை நிலவரம் பற்றி உள்நாட்டிலும் சர்வதேச அளவிலும் விமர்சனங்களும் பொறுப்புக்கூறல் வேண்டும் என்ற கோரிக்கைகளும் வலுத்துவருகின்றன. இலங்கை அதிகாரிகளும் அவர்களுக்காக செயல்படுபவர்களும், தமது அதிகாரத்தை எதிர்த்து கேள்வி எழுப்புவோரை தாக்கவும், தடுத்துவைக்கவும், கடத்தவும், கொல்லவும் கூட செய்கின்றனர். யுத்த காலத்தில் தாம் செய்த காரியங்களுக்கு சட்ட ரீதியாகவோ அரசியல் ரீதியாகவோ பின்விளைவுகளைச் சந்திப்பதைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்பதற்காக உண்மைகளை வெளிக்கொண்டுவர முயல்வோரின் குரல்களை நசுக்க அவர்கள் முயல்கின்றனர்.

இலங்கை அரசு படைகளுக்கும் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுக்கும் இடையே ஆயுத மோதல்கள் நடந்த காலகட்டங்களில் மோசமாகவும் பாரிய அளவிலும் சர்வதேச மனித உரிமை மற்றும் மனிதாபிமான விதி மீறல்களை இருதரப்பாரும் கேள்விக் கணக்கின்றி செய்துள்ளனர். 2009ஆம் ஆண்டு மே மாதம் இலங்கை அரசு படைகள் விடுதலைப் புலிகளை தோற்கடித்ததோடு முடிவுக்கு வந்த இந்த யுத்தத்தின் கடைசி சில ஆண்டுகளில், போர்க்குற்றங்களும், மனித குலத்துக்கு எதிரான குற்றங்களும் நடந்ததாக நம்பத்தகுந்த குற்றச்சாட்டுகள் எழுப்பப்படுகின்றன. யுத்த காலத்திலுமே கூட இருதரப்பினரும் அதிருப்தியாளர்களின் வாயை மூடச்செய்வதற்காக அச்சுறுத்தல்களை விடுத்தும் வன்முறையைப் பயன்படுத்தியும் வந்துள்ளனர். தமிழர்கள் ஆயிரக்கணக்கானவர்களுக்கு உணவுப் பொருட்கள், சேவைகள் மறுக்கப்பட்டிருந்தன, விடுதலைப் புலிகள் கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசத்தை விட்டு வெளியே செல்லவும் அனுமதி மறுக்கப்பட்டிருந்தது, கப்பம்

வசூலிக்கப்பட்டிருந்தது, அவர்கள் தடுத்துவைக்கப்பட்டும், விசுவாசமில்லாத செயல்கள் என்று கருதப்பட்ட விஷயங்களைச் செய்தவர்கள் துரோகிகள் என்று முத்திரை குத்தப்பட்டு விடுதலைப் புலிகளால் கொல்லப்பட்டும் இருந்தனர்.¹ பல ஆண்டுகளாக இலங்கை அரசாங்கம் அதிருப்தியாளர்களை ஒடுக்கும் வேலையைச் செய்துவந்துள்ளது. இலங்கை அரசாங்கம் சண்டையிட்ட விதத்தை எதிர்த்தவர்களின் குரல்களை அது நசுக்கிவந்துள்ளது. குறிப்பாக இலங்கையின் ஆயுதப் படைகள் சர்வதேச மனிதாபிமானச் சட்டங்களை மீறுவதாக விமர்சிப்பவர்களின் குரல்களை நசுக்குவதில் அது கவனம் செலுத்தி வந்துள்ளது. விமர்சனங்களைச் சொல்லும் பத்திரிகையாளர்களை பாதுகாப்பு படையைச் சேர்ந்தவர்களும் அரசாங்கத்துக்கு ஆதரவான ஆயுதக் குழுவினரும் அச்சுறுத்தியும் கொன்றும் இருந்தனர். அரசாங்கத்தின் விதிமீறல்களை நேரில் கண்டவர்கள் வாய் திறக்கவிடாமல் செய்வதற்காக அச்சுறுத்தல்களையும் வன்முறையையும் அவர்கள் பயன்படுத்தி வந்துள்ளனர்.

பாதுகாப்பை காரணங்காட்டி கருத்து சுதந்திரத்தை குற்றச்செயலாக்கும் அரசாங்கம் இலங்கையில் நீடிப்பதை ஆயுத மோதலின் நீட்சிகளில் ஒன்றெனச் சொல்லலாம்.² தவிர மாற்றுக்கருத்து சொன்னாலே அது தேசத்துரோகச் செயல் என்ற அதிகாரிகளின் போக்கையும் இங்கு காணமுடிகிறது. இலங்கை அதிகாரிகளும் இலங்கை அரசு ஊடகங்களும் "துரோகி" என்ற வார்த்தையை அதிர்ச்சியளிக்கும் அளவுக்கு அடிக்கடி பயன்படுத்தி அதிருப்தியாளர்களை வருணித்துவருகின்றனர். குற்றச்சாட்டுக்கு ஆளானவர் தாக்குதலுக்கு ஆளாகவோ உயிரிழக்கவோ நேரிடும் என்று அச்சுறுத்தப்படுவதும் அடிக்கடி நடக்கிறது.³ இலங்கையின் மனித உரிமை நிலவரம் தொடர்பில் விவாதிக்கக்கூடிய முக்கிய சர்வதேசக் கூட்டங்கள் நடப்பதற்கு முன்பாக அரசு நடத்தும் ஊடகங்களிலும் அரசுக்கு ஆதரவான ஊடகங்களிலும் ஒருவருக்கு எதிராக அச்சுறுத்தல்கள் விடுக்கப்படுவதும், ஒருவரது பெயருக்கு களங்கம் கற்பிக்கும் விஷமத்தனமான பிரச்சாரம் மேற்கொள்ளப்படுவதும் வழக்கம். உள்ளூர் மனித உரிமை ஆர்வலர்களைக் கண்காணிப்பதை அரசாங்கத்தின் உளவுப் பிரிவினர் அதிகப்படுத்தி விடுவார்கள். இலங்கையின் மனித உரிமை நிலவரம் தொடர்பில் ஐநாவில் அல்லது பிற சர்வதேச கூட்டத்தில் விவாதமோ கலந்துரையாடலோ நடப்பதையும் இலங்கையில் போர்க்குற்றங்களும் மனித குலத்துக்கு எதிரான குற்றங்களும் நடந்ததாக தெரிவிக்கப்படுவது சம்பந்தமாக சுயாதீனமான சர்வதேச விசாரணை வேண்டும் என்று குரல் எழுப்புவதையும் இலங்கை விஷயத்தை "சர்வதேசமயப்படுத்துகிறார்கள்" என்று கூறி அரசாங்கம் இவ்வாறாக செயல்படுகிறது.⁴

மாற்றுக் கருத்தை ஒடுக்க ஒழிக்கவும் இலங்கை அதிகாரிகள் தமது முயற்சிகளைத் தீவிரப்படுத்தியுள்ளனர் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். நீதித்துறை உட்பட நாட்டின் முன்னணி அமைப்புகளுக்கும் அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளையும் நடவடிக்கைகளையும் எதிர்க்கும் பிரமுகர்களுக்கும் எதிராக நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள். இலங்கையின் அரசாங்க அதிகாரிகளுக்கும் நீதித்துறைக்கும் இடையே மாதக் கணக்கில் அதிகரித்துவந்த சூழலில், 2013 ஜனவரியில் நாட்டின் தலைமை நீதிபதி குற்றம்சாட்டி பதவி நீக்கப்பட்டார். அதற்கு முன்பாகத்தான் மனித உரிமை மீறல்களைச் சந்தித்தவர்களுக்கு ஆதரவாகவும், அரசாங்கத்துடைய விருப்பத்துக்குரிய சில திட்டங்களை எதிர்த்தும் நீதிமன்றத் தீர்ப்புகள் வந்திருந்தன. தலைமை நீதிபதியின் பதவி நீக்கத்தை எதிர்த்து நாட்டில் பரவலாக சட்டத்தரணிகள் ஆர்ப்பாட்டங்கள் செய்திருந்தனர் (மூன்றாம் பாகத்தைக் காண்க.) அதிருப்தி தெரிவிக்கும் சட்டத்தரணிகளுக்கும் சமூக மட்டத்தில் செயல்படும் அதிகம் பிரபலமல்லாத பல்தரப்பட்ட ஆர்வலர்களுக்கும் எதிராக கண்காணிப்பும் அச்சுறுத்தல்களும் அதிகமானது. இணையதளங்கள் தடுக்கப்பட்டன. சர்ச்சைக்குரிய விவகாரங்கள் என்று அதிகாரிகள் நினைக்கும் விஷயங்கள் பற்றி பொதுவிவாதங்கள் எழுவது தடுக்கப்பட்டது.

தமிழர்கள் முஸ்லிம்கள் போன்ற சிறுபான்மையினர் மற்றும் பெண்களின் உரிமைகளுக்காக குரல்கொடுப்பவர்கள், மாணவர் தலைவர்கள், பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர்கள், மதகுருமார், தொழிற்சங்கவாதிகள், தொழிலாளர் உரிமைகளுக்காக குரல்கொடுப்பவர்கள், அரசியல் கட்சி ஆர்வலர்கள், நீதிபதிகள், சட்டத்தரணிகள், பத்திரிகையாளர்கள், இலங்கையின் கொள்கை மற்றும் மனித உரிமை சம்பந்தமான அமைப்புகளின் ஊழியர்கள் போன்றோர் அரசாங்கத்தால் அச்சுறுத்தப்பட்டும், மோசமானவர்களாக சித்தரிக்கப்பட்டும் இருந்தனர். அரசாங்கத்தை விமர்சிப்பதாக கருதப்படும் கருத்துகளை சொன்னதற்காகவோ செயலைச் செய்ததற்காகவோ அவர்கள் மீது தாக்குதல் நடத்தப்பட்டும் இருந்தது. யுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு பராமரிப்பும் ஆதரவும் வழங்கிவந்தவர்கள், மக்களின் அனுபவங்கள் பற்றி தகவல் திரட்டுவோர் போன்றவர்கள் தாம் செய்யும் வேலைக்காக பழிவாங்கப்படும் நிலை இருந்துவருகிறது.

சர்வதேச விதிகளின் கீழான உரிமை மீறல்கள் நடந்ததாகத் தெரிவிக்கப்படும் குற்றச்சாட்டுகளுக்கு பொறுப்புக்கூறப்படுவதை இலங்கை உறுதிசெய்ய வேண்டும் என்று தெரிவித்து 2012ஆம் ஆண்டின் முற்பகுதியில் ஐநா மனித உரிமை கவுன்சிலில் விவாதங்களும் அதன் பின்னர் 19/2 தீர்மானமும் நிறைவேற்றப்பட்ட நேரத்தில் விமர்சகர்கள் மீதான அழுத்தம் மிகவும் கடுமையாக இருந்தது.⁵ ஐநா கூட்டங்களில்

கலந்துகொண்டவர்களும், இந்த நிகழ்வுகளைப் பற்றி செய்தி வெளியிட்ட இலங்கை ஊடகவியலாளர்களும் அரசு ஊடகங்களில் வசைபாடலுக்கு ஆளாகியதோடு, தாக்குதலுக்கு ஆளாவர்கள் என்று அச்சுறுத்தப்பட்டும் இருந்தனர்.⁶ ஐநா மனித உரிமை கவுன்சிலின் 22ஆவது கூட்டத்தொடர் ஆரம்பிப்பதற்கு முன்பாகவும் இதேபோன்ற அழுத்தங்கள் தீவிரமடைந்திருந்தன. இக்கூட்டத்தொடரின்போது இலங்கை தொடர்பில் முந்தைய தீர்மானத்தின் தொடர்ச்சியாக 22/1 தீர்மானம் 21 மார்ச் 2013 அன்று நிறைவேற்றப்பட்டிருந்தது.⁷ சர்வதேச அரங்கங்களில் குரலெழுப்பிவந்த இலங்கையர்கள், குறிவைத்து மோசமாக சித்தரிக்கப்பட்டனர், அவர்களுக்கு எதிராக பொய் வதந்திகள் பரப்பப்பட்டன, சேறு வாரி பூசப்பட்டன. இலங்கையில் இருந்து செயல்படும் மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான மையம் தமது மூத்த ஆய்வாளர்கள் ஒருவருக்கு எதிராக பொய்ப் பிரச்சாரம் நடத்தப்படுவதை 21 ஜனவரி 2013 அன்று கண்டித்திருந்தது. "பொய்ப் பிரச்சாரங்கள் இணைய வலைப்பூக்களிலும், பேஸ்புக் டூவிட்டர் போன்ற சமூக வலைத்தளங்களும், மின்னஞ்சல்கள் மூலமாகவும் துடிப்புடன் செய்யப்படுகின்றன" என்று கூறியிருந்தது.⁸ "தமது அமைப்பை மோசமாக சித்தரிக்க முயற்சிகள் நடப்பது ஒன்றும் புதிதல்ல என்றும், இலங்கையில் நிலவுவதுபோன்ற ஒரு கொந்தளிப்பான சூழலில் தமது அமைப்பின் நோக்கத்துக்காக தாம் செயல்படும்போது, தமக்கெதிராக பொய்ப் பிரச்சாரம் செய்யும் முயற்சிகள் நடப்பதை தாம் மீண்டும் மீண்டும் சந்திக்கத்தான் வேண்டும்" என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டிருந்தனர்.

இலங்கையில் ஆயுத மோதல்கள் அரங்கேறிய தமிழர்கள் செறிந்து வாழும் பகுதிகளான வடக்கிலும் கிழக்கிலும், சின்ன அளவில் கூட அதிருப்தியை வெளிப்படுத்தும் செயல்கள் நடக்க இடம்விடக்கூடாது என்று இராணுவம் கவனமாக உள்ளது. அப்பகுதியில் உள்ள மனித உரிமை ஆர்வலர்கள் பொலிஸ் கண்காணிப்பு கடுமையாக இருப்பதாகவும், தாங்கள் என்ன செய்கிறோம், வெளிநாடுகளில் யாரைத் தொடர்புகொள்கிறோம், தமக்கு எங்கிருந்து நிதியுதவி வருகிறது என்பதைப் பற்றி திரும்பத் திரும்ப விசாரணைக்கு உட்படுத்தப்படுவதாகவும் கூறுகின்றனர். இவ்வாறான புதிய அடக்குமுறையால் பாதிக்கப்பட்டிருப்பவர்கள் பலர் சர்வதேச அளவில் குரல் எழுப்பும் முன்னணி ஆர்வலர்கள் அல்ல, மாறாக நெடுங்காலத்து சண்டைகளின் பாதிப்புகளில் இருந்து மீளத் திணறுகிற மக்களுக்கு உள்ளூர் மட்டத்தில் உதவ முயலும் சமூகப் பணியாளர்களே.

விமர்சிக்கும் விதமாக செய்தி வெளியிடும் ஊடகவியலாளர்கள் தொடர்ந்தும் அச்சுறுத்தலுக்கும் மிரட்டலுக்கும் தாக்குதலுக்கும் ஆளாகிவருகின்றனர். 2006ஆம் ஆண்டிலிருந்து பார்க்க ஊடகவியலாளர்கள் குறைந்தது 15 பேர் இலங்கையில்

கொல்லப்பட்டுள்ளனர். (ஊடக சுதந்திர அமைப்புகளின் கூற்றுப்படி, இவற்றில் 9 பேர் நேரடியாகவே தாம் வெளியிட்ட செய்தியின் காரணமாக கொல்லப்பட்டதாக அடையாளம் காணப்படுகின்றனர்.) 2001ஆம் ஆண்டிலிருந்து பார்க்க 25க்கும் மேற்பட்ட ஊடகவியலாளர்கள் நாட்டை விட்டு வெளியேறியுள்ளனர்.⁹ விடுதலைப் புலிகள் ஆதரவு நிலைப்பாட்டை பெரும்பாலும் எடுத்துவந்த செய்தி இணையதளமான தமிழ்நெட்டை இலங்கையில் இருந்து பார்க்க முடியாதபடி 2007ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதத்திலிருந்து தடுக்கப்பட்டுள்ளது. இலங்கை அதிகாரிகளை விமர்சிக்கும் விடயங்களை வெளியிட்ட வேறு ஐந்து இணையதளங்களும் கூட 2011ஆம் ஆண்டு அரசாங்கத்தால் தடுக்கப்பட்டுள்ளன.¹⁰

அது முதல் அரசாங்கத்தை விமர்சிக்கின்ற கட்டுரைகளை வெளியிட்ட இணையதளங்கள் திரும்பத் திரும்ப தடுக்கப்பட்டுள்ளதாக அம்னெஸ்டி இண்டர்நேஷனலுக்கு தகவல்கள் வந்துள்ளன. இந்த ஊடகங்களுடைய அலுவலகங்களில் பொலிசார் அதிரடி சோதனை நடத்தியிருந்தனர். இனந்தெரியாத ஆட்களினால் இவற்றுக்கு தீவைக்கப்பட்டிருந்தது. பணியாளர்கள் தாக்கப்பட்டும், கைதுசெய்யப்பட்டும் இருந்தனர். இதுபோன்ற விஷயங்கள் காரணமாக சில ஊடகவியலாளர்கள் வேறு வழியின்றி நாட்டை விட்டு தப்பி வெளியேற நேர்ந்துள்ளது. இதையெல்லாம் செய்தும் அந்த ஊடகங்களை வாய்மூடச் செய்யமுடியவில்லை என்கிறபோது அதிகாரிகளுக்கு ஏற்படையதற்ற செய்தி வெளியிடும் இணையதளங்களை மூடும் நோக்கில் புதிய விதிமுறைகளையும் அரசாங்கம் கொண்டுவந்துள்ளது.¹¹ யுத்தம் நடந்த காலத்திலும் சரி அதன் பின்னரும் சரி அதிகாரிகள் செய்தித் தணிக்கை செய்த சம்பவங்கள் நிறைய இருக்கின்றன. கூடவே ஆண்டுக்கணக்கில் அடக்குமுறையை எதிர்கொண்டுவருவதென்பது ஊடகவியலாளர்கள் சுய தணிக்கை செய்துகொள்வதற்கும் வழிவகுத்துள்ளது. ஊடகவிலாளர்கள் அச்சுறுத்தலுக்கு ஆளாவது, குறிப்பிட்ட இடங்களுக்குச் செல்லவும் குறிப்பிட்ட தகவல்களைப் பெறவும் அவர்களுக்கு அனுமதி மறுக்கப்படுவது போன்ற காரணங்களால், சில சம்பவங்கள் பற்றி ஊடகங்கள் செய்தி வெளியிடாமலேயே இருந்துவிடுகின்றன என்று பிபிசியைச் சேர்ந்த சுவாமிநாதன் நடராஜன் கூறுகிறார். இலங்கையைச் சேர்ந்த ஊடகவியலாளர்கள் இருபது பேரிடம் தான் பேசிப்பார்த்ததில் அவர்களில் 12 பேர் இலங்கையில் போருக்குப் பின்னர் தமது பாதுகாப்பு மேம்படவில்லை என்று கூறியதாக சுவாமிநாதன் தெரிவிக்கிறார்.¹²

எதிர்க்கட்சி அரசியல் ஆர்வலர்கள், வட்டார அளவில் செயல்படும் அதிகம் பிரபலமில்லாத சமூக ஆர்வலர்கள் போன்றோர் அச்சுறுத்தலுக்கும், தாக்குதலுக்கும், கைது நடவடிக்கைகளுக்கும், மீண்டும் மீண்டுமான விசாரணைகளுக்கும்,

பலவந்தமாக கொண்டுவரப்பட்டு காணாமல் போவதற்கும் ஆளாகிவருகின்றனர்.¹³ சட்டத்துக்கு பதில் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்ற தைரியத்துடன் இவ்வாறான தாக்குதல்கள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இப்படியான சம்பவங்கள் தொடர்பில் பலன் ஏற்படக்கூடிய விசாரணைகளும் இல்லை, குற்றச் சந்தேக நபர்கள் எதிராக சட்ட நடவடிக்கைகள் முன்னெடுக்கப்படுவதும் இல்லை.

யுத்தத்தின் கடைசி கட்டங்களில் சர்வதேச சட்டங்களின் கீழ் வரும் குற்றங்களை இலங்கையின் உயர்மட்ட அதிகாரிகள் செய்ததாக நம்பத்தகுந்த குற்றச்சாட்டுகள் எழுந்ததை அடுத்து இலங்கையின் மனித உரிமைகள் நிலவரம் தொடர்பில் சர்வதேச விமர்சனங்கள் தீவிரமடைந்து வந்தன. இந்த சூழ்நிலையில், 2011 முதல் இலங்கையில் கணிசமான அளவில் மக்கள் போராட்டங்கள் நடந்துவருகின்றன.¹⁴ அதிகார துஷ்பிரயோகம், விலைவாசி உயர்வு, தமிழ் மக்கள் அதிகம் வாழும் வடக்கிலும் கிழக்கிலும் பல இடங்கள் தொடர்ந்து இராணுவமயமாகிவருதல் போன்றவற்றை எதிர்த்து இந்த போராட்டங்கள் நடந்துவந்துள்ளன.¹⁵ யுத்தம் முடிவுக்கு வந்து நான்கு ஆண்டுகள் ஆகின்ற நிலையில் இலங்கையில் பதற்றமான ஒரு சூழல் உருவெடுத்துள்ளது. சீர்திருத்தங்கள் வேண்டும் என்று மக்கள் குரலெழுப்பும் அதேநேரம், விமர்சனக் கருத்துகளைச் சொல்பவர்கள் தொடர்ந்தும் அடக்குமுறைக்கு உட்படுத்தப்பட்டுவருகின்றனர். மாற்றம் வேண்டும் என்று கூடுதலாக குரல் எழும்போது கூடுதலான அடக்குமுறையே அதற்கு பதிலாக வந்துள்ளது.

தசாப்த காலங்களாகவே விமர்சகர்களை வலுக்கரம் கொண்டு நசுக்கும் தமது நடவடிக்கைகளை தேசப் பாதுகாப்பைக் காரணங்காட்டி நியாயப்படுத்த இலங்கை அரசாங்கம் முயற்சித்து வந்துள்ளது. இலங்கையின் மனித உரிமை நிலவரம் தொடர்பில் சர்வதேச அளவில் அரசாங்கத்துக்கு சவால்கள் அதிகரித்த நேரத்தில், மாற்றுக் கருத்து சொல்பவர்களையோ அதிருப்தியாளர்களையோ தாங்கள் ஒடுக்கவே இல்லை என்று இலங்கை மறுப்பு சொல்ல ஆரம்பித்துவிட்டது. அதேபோல அரசு படைகள் மனித உரிமை மீறல்களையும் மனிதாபிமான விதி மீறல்களையும் செய்தது பற்றி உண்மைகளை வெளிக்கொண்டுவர விமர்சகர்கள் முயல்கின்ற நேரத்தில், தமது படைகள் அப்படியொன்றையும் செய்யவே இல்லை என்று இலங்கை அரசாங்கம் மறுத்துக் கூறிவருகிறது. எதுவுமே நடக்கவில்லை என்று நிராகரிக்கும் போக்கு முடிவுக்கு வர வேண்டும் என்று அம்னெஸ்டி இண்டர்நேஷனல் விரும்புகிறது. இலங்கையில் மனித உரிமை ஆர்வலர்களும், அதிருப்தி குரல் எழுப்பும் மற்றவர்களும் பாதுகாக்கப்படுவதை சர்வதேச சமூகம் உறுதிசெய்ய வேண்டும் என்று அது விரும்புகிறது. இலங்கை அரசாங்கம் கடுமையாக முயன்று மறைக்க

எத்தனிக்கும் யுத்த கால அட்டுழியங்கள் சம்பந்தமாக இறுதியான பொறுப்புக்கூறல் வரவேண்டும் என அம்னெஸ்டி இண்டர்நேஷனல் எதிர்பார்க்கிறது.

ஊடகவியலாளர்கள், சட்டத்தரணிகள், மனித உரிமை ஆர்வலர்கள், சிவில் சமூக ஆர்வலர்கள், கருத்து சுதந்திர உரிமையை பயன்படுத்தும் மற்றவர்கள் போன்றோர் துன்புறுத்தப்படுவது, அச்சுறுத்தப்படுவது, தடுத்துவைக்கப்படுவது, கொல்லப்படுவது உட்பட அனைத்து விதமான தாக்குதல்களும் முடிவுக்கு கொண்டுவரப்பட வேண்டும் என அம்னெஸ்டி இண்டர்நேஷனல் இலங்கை அரசாங்கத்திடம் தொடர்ந்து குரலெழுப்பிவருகிறது. இவ்வாறான தாக்குதல் சம்பவங்கள் அனைத்தும், அதைச் செய்தவர்கள் யாராக இருந்தாலும் சரி அதில் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் யாராக இருந்தாலும் சரி எவ்வித பாரபட்சமும் இன்றி உடனடியாகவும், பலன் ஏற்படும் விதமாகவும் விசாரிக்கப்பட வேண்டும் என அம்னெஸ்டி இண்டர்நேஷனல் கோரிவருகிறது.

சர்வதேச மனித உரிமை மற்றும் மனிதாபிமான சட்ட மீறல் நடந்ததாக எழுந்துள்ள குற்றச்சாட்டுகள் தொடர்பில் இலங்கை உண்மையாகவே பொறுப்புக்கூறுவதில் கணிசமான முன்னேற்றங்கள் காணப்படுவதை உறுதிசெய்ய வேண்டும் என்ற உடனடித் தேவை இருப்பதை ஐநா மன்றத்திடமும் காமன்வெல்த் அமைப்பிடமும் அம்னெஸ்டி இண்டர்நேஷனல் வலியுறுத்துகிறது. 2013 செப்டம்பரில் ஐநா மனித உரிமைக் கவுன்சில் கூடவிருப்பதற்கு முன்பாகவும், 2013 நவம்பரில் காமன்வெல்த் நாடுகளுடைய தலைவர்களின் மாநாடு நடக்கவிருப்பதற்கு முன்பாகவும் இந்த முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட வேண்டும் என்று அம்னெஸ்டி இண்டர்நேஷனல் வலியுறுத்துகிறது. யுத்தத்தின் கடைசி மாதங்களில் நடந்ததாகத் தெரிவிக்கப்படும் சர்வதேச சட்ட மீறல்களை விசாரிப்பதில் ஐநா தாமதமின்றி செயல்பட வேண்டும், இவ்விடயங்களை விசாரிக்க இலங்கை முயற்சி மேற்கொள்கிறதா என்று பார்த்துக்கொண்டு இருக்காமல் ஐநா விசாரணைகளை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என ஐநா தலைமைச் செயலரால் நியமிக்கப்பட்ட இலங்கையில் பொறுப்புக்கூறலுக்கான நிபுணர் குழு 2011ஆம் ஆண்டு அறிக்கை வெளியிட்டிருந்த நிலையில்,¹⁶ ஐநாவுக்கு அந்தப் பொறுப்பு இருக்கிறது என்பதை அம்னெஸ்டி இண்டர்நேஷனல் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறது. நடத்தப்படும் விசாரணைகள் அனைத்தும் சுயாதீனமாகவும், சர்வதேச தரங்களின் அடிப்படையிலும் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும், ஏற்கத்தகுந்த ஆதாரங்கள் போதிய அளவில் கிடைக்கும் பட்சத்தில் குற்றங்களுக்கு பொறுப்பானவர்கள் மீது கிரிமினல் சட்ட நடவடிக்கைகள் முன்னெடுக்கப்பட்டு, சர்வதேச தரங்களில் நியாயமான வழக்கு விசாரணைகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

ஆவணம் உருவாக்கப்பட்ட விதம்

சாட்சியங்களிடம் இருந்தும், சட்டத்தரணிகளிடம் இருந்தும் ஆர்வலர்களிடம் இருந்து பேட்டிகளை எடுத்தும், சட்ட உறுதி செய்யப்பட்ட வாக்குமூலங்கள், நீதிமன்றக் குறிப்புகள், இலங்கையிலுள்ள மற்ற சர்வதேச அளவிலான மனித உரிமை அமைப்புகளின் அறிக்கைகள், ஐநாவின் அறிக்கைகள், இலங்கை மற்றும் சர்வதேச ஊடகங்களில் வெளியான செய்திகள் ஆகியவற்றைக் கொண்டு இந்த ஆவணம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

அதிருப்திக் குரல்கள் எழுவதை இலங்கை அரசாங்கம் வலிந்து ஒடுக்கிவருவதினாலும், மனித உரிமை நிலவரத்தை கண்காணிப்பவர்களுக்கு அது எதிர்ப்பு காட்டி வருவதினாலும் ஒடுக்குமுறைக்கு ஆளானவர்கள் மற்றும் அவர்தம் குடும்பத்தினரைச் சென்றடைந்து தகவல் சேகரிப்பதென்பது சர்வதேச மனித உரிமை அமைப்புகளுக்கு மிகவும் சிரமமான விஷயமாகவே இருந்து வருகிறது. சர்வதேச அமைப்புகளுடன் பேசினாலேயே கூட பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் பழிவாங்கப்படுவதற்கான ஆபத்து உள்ளது. இலங்கையின் வடக்கிலும் கிழக்கிலும் இப்படியான ஆபத்து மிகவும் அதிகம். அங்குள்ள ஆர்வலர்களின் குரல் தேசிய அளவிலோ சர்வதேச அளவிலோ ஒலிப்பதில்லை. ஆனால் அண்மைக்காலத்தில் நடந்த அச்சுறுத்தல் சம்பவங்களில் பெரும்பான்மையானவை இந்தப் பகுதியில்தான் நடந்துள்ளன. தகவல் வெளியிடுவோர் பழிவாங்கப்படுவதற்கு வாய்ப்பு உள்ளது என்பதால் பல தகவல்களை அம்னெஸ்டி இண்டர்நேஷனல் வெளியில் நிறுத்திக்கொண்டுள்ளது. பாதிக்கப்பட்டவர்களின் பெயர்கள், இடத்தின் பெயர்கள், சம்பந்தப்பட்டவர்கள் எந்த அமைப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ற விவரம், சம்பவம் நடந்த தேதிகள், அவர்களைத் தொடர்புகொண்ட விதம் போன்ற விவரங்களை வைத்து சம்பந்தப்பட்டவர்கள் அடையாளம் காணப்படலாம் என்பதால் இப்படியான விவரங்களை அம்னெஸ்டி இண்டர்நேஷனல் வெளியிடுவதில்லை.

இலங்கையில் மாற்றுக் கருத்து ஒடுக்கப்படுவது சம்பந்தமாக உள்நாட்டு மற்றும் சர்வதேச அமைப்புகள் வெளியிட்டுள்ள நிறைய அறிக்கைகளின் கூற்றுக்களோடு ஒத்துப்போவதாக இந்த ஆவணத்தில் தெரிவிக்கப்படும் விஷயங்கள் அமைந்துள்ளன. உரிமைகளுக்கான இலங்கை வலையமைப்பு (NFR), இன்ஃபார்ம் மனித உரிமைகள் ஆவண மையம் (INFORM), இலங்கை சுதந்திர ஊடக இயக்கம் (FMM),¹⁷ ஊடகவியலாளர் பாதுகாப்புக்கான குழு, ஹியூமன் ரைட்ஸ் வாட்ச் (HRW), சர்வதேச ஜூரிக்கள் ஆணையம் (ICJ), சர்வதேச கருத்து சுதந்திர மையம் (IFEX), நெருக்கடிகள் தொடர்பான சர்வதேச குழு (ICG) உள்ளிட்ட அமைப்புகளின் அறிக்கைகளும் இதில் அடங்கும்.¹⁸

இலங்கையில் கருத்து சுதந்திர உரிமை மற்றும் அமைதிகரமாக கூடுவதற்கும் ஒருங்கிணைந்து செயல்படுவதற்குமான உரிமையின் நிலை

அபிப்பிராய சுதந்திரம் மற்றும் கருத்து வெளிப்பாடு சுதந்திரம், அமைதிகரமாக ஒன்றுகூடுகின்ற சுதந்திரம், ஒருங்கிணைந்து செயல்படுவதற்குரிய சுதந்திரம் போன்றவற்றுக்கு சர்வதேச மனித உரிமைச் சட்டங்கள் உத்திரவாதம் வழங்குகின்றன. ஐநா மன்ற பொதுச்சபையில் 1948ஆம் ஆண்டே இந்த சாசனம் கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டிய ஆவணமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருந்த அனைத்துலக மனித உரிமைகள் பிரகடனத்திலும் (UDHR), சிவில் மற்றும் அரசியல் உரிமைகளுக்கான சர்வதேச ஒப்பந்தத்திலும் (ICCPR) இந்த உரிமைகள் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளன. ICCPR ஒப்பந்தத்தில் 1980ஆம் ஆண்டு இலங்கை கையெழுத்திட்டுள்ளது என்பதால் அதில் வரையறுக்கப்பட்டுள்ள உரிமைகளை மக்களுக்கு வழங்கவேண்டிய பொறுப்பும் சட்டரீதியான கடப்பாடும் இலங்கை அரசாங்கத்துக்கு உள்ளது. காமன்வெல்த் அமைப்பின் உறுப்பு நாடாக இலங்கை இருப்பதால், UDHR பிரகடனம் மற்றும் தான் கையொப்பமிட்டுள்ள பிற மனித உரிமை ஒப்பந்தங்களில் உத்திரவாதம் வழங்கப்பட்டுள்ள உரிமைகளையும் சுதந்திரங்களையும் மக்களுக்கு வழங்க வேண்டிய பொறுப்பு இலங்கைக்கு உள்ளது.¹⁹

UDHR பிரகடனத்தின் 19ஆம் ஓரத்து, "அபிப்பிராய மற்றும் கருத்து வெளிப்பாட்டு சுதந்திரம் அனைவருக்கும் உள்ளது; எவருடைய குறுக்கீடும் இல்லாமல் அபிப்பிராயம் சொல்வதற்குமான உரிமையும் இதில் அடங்கும், எந்த ஊடகத்தின் வழிவாகவும், தேச எல்லைகளைத் தாண்டியும் தகவலும் சிந்தனையும் தேடுகிற, பெறுகிற, கொடுக்கிற உரிமையும் இதில் அடங்கும்" என்று கூறுகிறது. இந்த உரிமைகள் ICCPR ஒப்பந்தத்தின் 19ஆம் ஓரத்தில் பின்வருமாறு வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது.

1. எந்த ஒரு தலையீடும் இல்லாமல் சுதந்திரமாக அபிப்பிராயங்களைக் கொள்ளும் உரிமை அனைவருக்கும் உள்ளது.
2. கருத்து வெளிப்பாட்டு சுதந்திரம் அனைவருக்கும் உள்ளது, எல்லா விதமான தகவல்களையும் சிந்தனைகளையும் எல்லைகளைத் தாண்டியும் தேடுகிற, பெறுகிற, கொடுக்கிற உரிமை என்பதும் இதில் அடங்கும். வாய்வழியாகவோ, எழுத்து மூலமாகவோ, கலை வாடிவிலோ அல்லது தமக்கு விருப்பமான எந்த ஒரு ஊடகத்தின் வழியாகவும் பரிமாறிக்கொள்ளும் உரிமையும் இதில் அடங்கும்.

கருத்து சுதந்திரம் என்பதில் தகவலும் சிந்தனையும் பெறுவதற்கும் வெளியிடுவதற்குமான உரிமைகளும் அடங்கும். பொது விஷயங்கள் மற்றும் அரசியல் விவகாரங்கள் தொடர்பில் தகவலும் சிந்தனைகளும் தடைகளின்றி பரிமாறப்படுவது மிகவும் அவசியம் என்று ICCPR ஒப்பந்தம் செயல்படுத்தப்படுவதை மேற்பார்வையிடுவதற்கு பொறுப்பான ஐநா மனித உரிமைகள் குழுவலியுறுத்தியுள்ளது. ஒரு நாட்டில் பொதுவிஷயங்களைப் பற்றி தணிக்கையோ, சுயகட்டுப்பாடோ இன்றி சுதந்திரமாக விமர்சிக்கும் உரிமை பத்திரிகைகளுக்கும் பிற ஊடகங்களுக்கும் இருக்க வேண்டும் என்பதை இது குறிக்கிறது. பொதுமக்கள் தகவல் அறிவுடன் அபிப்பிராயங்களை உருவாக்கிக்கொள்ளும் வகையில் ஊடகங்கள் பங்காற்ற இடம் வேண்டும் என்பதையும், ஊடகங்களிடம் இருந்து அப்படியான தகவலைப் பெற மக்களுக்கு உரிமை இருக்க வேண்டும் என்பதையும் இது குறிக்கிறது.²⁰

UDHR சாசனத்தின் 20ஆம் ஓரத்து "அமைதிகரமாக கூடுவதற்கும் ஒருங்கிணைந்து செயலாற்றுவதற்குமான உரிமை அனைவருக்கும் உள்ளது" என்று கூறுகிறது. ICCPR ஒப்பந்தத்தின் 21ஆம் ஓரத்து அமைதிகரமாக கூடுவதற்குள்ள உரிமைக்கு உத்திரவாதம் வழங்குகிறது. ஓரத்து 22, "மற்றவர்களோடு சேர்ந்து செயலாற்றுவதற்குரிய உரிமை அனைவருக்கும் உள்ளது, தமது நலன்களைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளும் நோக்கில் தொழிற்சங்கங்களை உருவாக்கும் உரிமையும், தொழிற்சங்கங்களில் சேரும் உரிமையும் இதில் அடங்கும்." என்று கூறுகிறது.

இந்த உரிமைகள் மீது ஒரு சில கட்டுப்பாடுகளை அரசாங்கங்கள் விதிக்க முடியும் என்றாலும், பின்வரும் விதிகளுக்கு உட்பட்டே அந்தக் கட்டுப்பாடுகள் அமைய வேண்டும் என்று ICCPR ஒப்பந்தம் தெளிவுபடுத்துகிறது:

1. அந்த கட்டுப்பாடுகள் சட்டத்தின் மூலமாக ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். அந்த சட்டங்கள் அனைவராலும் அணுகக்கூடியதாக இருக்கவேண்டும், ஒரு நபர் தனது செயலை சட்டத்துக்கு ஏற்ப ஒழுங்குசெய்துகொள்கிற தெளிவுடன் அந்த சட்டம் உருவாக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்பது இதன் பொருள்.
2. ICCPR ஒப்பந்தத்தில் வரையறுக்கப்பட்டது போன்ற நியாயமான நோக்கங்களுக்காக மட்டும் தான் இந்த கட்டுப்பாடுகள் கொண்டுவரப்பட வேண்டும். அதாவது (தேசப் பாதுகாப்பு, பொதுமக்களின் பாதுகாப்பு, பொது ஒழுங்கு, பொதுமக்களின் சுகாதாரம், பொதுவான தார்மீக சூழ்நிலை போன்ற) குறிப்பிட்ட பொது நலன்களைப் பாதுகாப்பதற்காகவும், மற்றவர்களின்

உரிமைகளையும் சுதந்திரங்களையும் யாரும் மீறக்கூடாது என்பதற்காகவும்தான் இந்தக் கட்டுப்பாடுகள் கொண்டுவரப்பட வேண்டும். தவிர

3. மேற்சொன்ன நோக்கங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு இந்தக் கட்டுப்பாடுகள் அவசியம் என்ற நிலை இருக்க வேண்டும். அதாவது மேற்சொன்ன நோக்கங்களை அடைய அதிகம் தலையீடில்லாத வழி இந்தக் கட்டுப்பாடுகள்தான் என்ற நிலை இருக்க வேண்டும். தேவைக்கேற்ற அளவிலேயே இருக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையின் அடிப்படையில் இந்தக் கட்டுப்பாடுகள் அமைய வேண்டும்.

ஒரு நாடு தன் மக்கள் மீது இப்படியான கட்டுப்பாடுகளை விதிக்கிறது என்றால், அது எவ்விதமாக அச்சுறுத்தலை எதிர்கொள்கிறது, அதற்கு இந்தக் கட்டுப்பாடுகள் அவசியம்தான், மேற்கொள்ளப்படும் நடவடிக்கை தேவைக்கேற்ற அளவிலேயே இருக்கிறது போன்றவற்றை அது நிரூபித்துக்காட்ட வேண்டும். குறிப்பிட்ட உரிமை செயல்படுத்தப்படுவதற்கும் எழக்கூடிய அச்சுறுத்தலுக்கும் நேரடியாகவும் உடனடியாகவும் தொடர்பு இருக்கிறது என்பதை அவர்கள் மெய்ப்பிக்க வேண்டும். மேலும், கொண்டுவரப்படும் கட்டுப்பாடுகள், அந்த சுதந்திரத்தையே பாதிப்புக்கு உள்ளாக்கிவிடும் என்ற நிலை இருக்கக்கூடாது.²¹

இதன் பொருள் என்னவென்றால், தமது கொள்கைகளுக்கு முரணாக இருக்கிறது என்றோ, அரசியல் ரீதியாக தமக்கு பின்னடைவைத் தருகிறது என்றோ, தங்களை இது மோசமானவர்களாகக் காட்டுகிறது என்றோ கூறி அபிப்பிராயம் சொல்வதற்கும் தகவல் பெறுவதற்குமான சர்வதேச மனித உரிமைச் சட்டங்களின் கீழான உரிமை மீது அரசாங்கங்கள் கட்டுப்பாடுகளை விதிக்க முடியாது. குறிப்பாக சொல்ல வேண்டுமானால், தேசப் பாதுகாப்பை காரணம் காட்டி தெளிவில்லாமலும் பரந்துபட்ட அளவிலும் கொண்டுவரப்பட்ட கட்டுப்பாடுகளை அரசாங்கம் நியாயப்படுத்த முடியாது. தேச பாதுகாப்போடு தொடர்புடைய எந்த ஒரு தகவலையும் பிரசுரிக்கக் கூடாது என்று அரசாங்கங்கள் ஒட்டுமொத்த தடை விதிக்க முடியாது.

ஒரு நாட்டின் இருப்பையே கேள்விக்குள்ளாக்கும் விதமான நெருக்கடிகள் தோன்றுகிற நேரத்தில், சில நேரங்களில் ஆயுத மோதல் நடக்கும் பிரதேசங்களுக்குள்ளும், சில நேரங்களில் நெருக்கடிப் பிரதேசமாக உத்தியோகப்பூர்வமாக அறிவிக்கப்பட்ட இடங்களிலும் சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப மனித உரிமைகள் மறுக்கப்படும் விதமான சில நடவடிக்கைகளை அரசாங்கங்கள் மேற்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் ஏற்படலாம் என்பதை சர்வதேச மனித உரிமைச்

சட்டங்கள் அங்கீகரிக்கின்றன. ICCPR ஒப்பந்தத்தின் 4ஆம் ஓரத்தில் இந்த அங்கீகாரம் தெளிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆனால் திட்டவட்டமாக வரையறுக்கப்பட்ட எல்லைகளின்கீழ்தான் இந்த கட்டுப்பாடுகள் கொண்டுவரப்பட முடியும் என்று அந்த ஓரத்து விளக்குகிறது. அவசரகாலத்தில் கொண்டுவரப்படும் கட்டுப்பாடுகளில் கொள்கை அடிப்படையிலும், நடைமுறை அடிப்படையிலும் பல்வேறு நிபந்தனைகளையும் அந்த ஓரத்து விதிக்கிறது. தேவைப்படும் அளவில் மட்டுமே கட்டுப்பாடுகள் இருக்க வேண்டும் என்றும், சர்வதேச சட்டங்களின் கீழ் அந்த நாட்டுக்குள்ள மற்ற கட்டுப்பாடுகளுக்கு பொருந்தாத வகையில் இக்கட்டுப்பாடுகள் இருக்கக்கூடாது என்றும், பாரபட்சம் காட்டும் விதமாக இந்த கட்டுப்பாடுகளை செயல்படுத்தக் கூடாது என்றும், உயிர்வாழ்வதற்குள்ள உரிமை, சித்ரவதை, மோசமாக நடத்தப்படுதல், அடிமைப்படுத்தப்படுதல் போன்றவற்றுக்கு எதிரான உரிமைகள், செய்த நேரத்தில் குற்றமாக இருந்திராத ஒரு காரியத்துக்காக வழக்கை எதிர்கொள்ள நேர்வதற்கும் தண்டிக்கப்படுவதற்கும் எதிரான உரிமை, சட்டத்தின் முன் ஒரு மனிதனாக அங்கீகரிக்கப்படுவதற்குள்ள உரிமை, சிந்திப்பதற்கும், மனசாட்சி பிரகாரம் நடப்பதற்கும், மதத்தை பின்பற்றுவதற்கும் ஒருவருக்குள்ள உரிமை போன்ற முக்கிய உரிமைகளை எந்த ஒரு கட்டத்திலும் கட்டுப்படுத்த முடியாது என்று அந்த ஓரத்து தெளிவுபடுத்துகிறது. உரிமைகள் மீது கட்டுப்பாடுகளைக் கொண்டுவரும்போது ஐநா தலைமைச் செயலர் வழியாக ICCPR ஒப்பந்தத்தின் பிற உறுப்பு நாடுகளிடம் அதனைத் தெரியப்படுத்த வேண்டும் என்றும் அது கூறுகிறது. எந்த ஒரு கட்டுப்பாடுமே அசாதாரண நடவடிக்கையாகவும் தற்காலிக இயல்புடையதாக இருக்க வேண்டும், சூழ்நிலையின் தீவிரத்துக்கு பொருந்தும் அளவிலேயே கட்டுப்பாடு அமைய வேண்டும், இந்த நிபந்தனைகள் கொண்டுவரப்படும் கட்டுப்பாடுகளில் கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டும் என்பதோடு மட்டுமல்லாமல் அதன் வழியாக முன்னெடுக்கப்படும் நடவடிக்கைகளிலும் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என ஐநா மனித உரிமைகள் குழு வலியுறுத்துகிறது.²²

"இலங்கையில் ஊடகப் பணியாளர்களும் பத்திரிகையாளர்களும் துன்புறுத்தப்படுவதைத் தடுக்கும் நோக்கில் முறையான நடவடிக்கைகள் முன்னெடுக்கப்பட வேண்டும், அவ்வாறான சம்பவங்கள் முறையாகவும், முழுமையாகவும், பக்கச்சார்பின்றியும் விசாரிக்கப்படுகின்றனவா என்பதையும் அச்சம்பவங்களுக்கு பொறுப்பானவர்கள் மீது உரிய சட்ட நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகின்றனவா என்பதையும் அரசாங்கம் உறுதிசெய்ய வேண்டும்." என்று மனித உரிமை நிலவரம் சம்பந்தமாக இலங்கை கொடுத்திருந்த நான்காவது அறிக்கைக்கு பதில் கொடுக்கையில் ஐநா மனித உரிமைக் குழு குறிப்பிட்டிருந்தது.²³

ICCPR ஒப்பந்தத்தின் கீழ் குறிப்பிட்ட காலத்துக்கு ஒருமுறை ஒரு நாடு மனித உரிமை நிலவரம் தொடர்பில் இக்குழுவுக்கு அறிக்கை கொடுக்க வேண்டும்²⁴ இலங்கை அரசாங்கம் தனது ஐந்தாவது அறிக்கையை 2007 நவம்பரில் சமர்ப்பித்திருக்க வேண்டும். ஆனால் பெரும் தாமதத்துக்குப் பின் 2012 அக்டோபர் 29 அன்றுதான் அது சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருந்தது. அந்த அறிக்கையில் 2003ஆம் ஆண்டு ஐநா மனித உரிமைகள் குழு செய்திருந்த பரிந்துரை கோடிகாட்டப்பட்டிருந்தது. "ஊடகப் பணியாளர்கள் மற்றும் அமைப்புகளின் பாதுகாப்பை உறுதிசெய்வதற்குத் தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுப்பதில் இலங்கை அரசு அக்கறை காட்டுகிறது. ஊடகப் பணியாளர்கள் மற்றும் அமைப்புகள் மீது தாக்குதல் நடத்தப்பட்டதாக தெரிவிக்கப்படும் குற்றச்சாட்டுகளை இலங்கை அரசு விசாரித்து வருகிறது" என்று அதில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது.²⁵ "அரசியல் சாசனம் மூலம் உத்திரவாதம் செய்யப்பட்ட பல்வேறு நிறைய பொறிமுறைகளும், பலனுள்ள நிவாரணங்களும் இருக்கின்றன. ஊடகப் பணியாளர்களின் உரிமை தொடர்பில் பங்காற்றும் நபர்களும் குழுக்களும் இந்த வழிகளைத் தாராளமாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம்" என்று அதே அறிக்கையில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.²⁶

ஆனால் இலங்கையின் சட்டங்கள் சர்வதேச மனித உரிமை தர அளவுகோல்களுக்கு ஏற்ப இல்லை. இலங்கை அரசியல் யாப்பின் 14ஆம் ஓரத்து பேச்சுரிமை, கருத்துரிமை, பிரசுரிக்கும் உரிமை, அமைதியாக ஒன்றுகூடுவதற்குள்ள உரிமை, ஒருங்கிணைந்து சங்கமாக செயல்படுவதற்குள்ள உரிமை ஆகியவற்றுக்கு உத்திரவாதம் வழங்குகிறது. ஆனால் சர்வதேச சட்டங்களைக் காட்டிலும் கூடுதலான காரணங்களுக்காக இந்த உரிமைகளுக்கு எதிராக கட்டுப்பாடுகளைக் கொண்டுவருவதற்கு இலங்கை அரசியல் சாசனம் இடம் அளிக்கிறது. "இன மற்றும் மத நல்லிணக்கம் கருதி" இந்த மூன்று அடிப்படை உரிமைகள் மீதும் சட்டத்தின் மூலமாக இலங்கையில் கட்டுப்பாடுகளைக் கொண்டுவர முடியும். "நாடாளுமன்றத்தின் சிறப்புரிமை, நீதிமன்றத்தை அவமதிப்பது, அவதூறு பரப்புவது, குற்றச் செயலைத் தூண்டிவிடுவது" போன்றவற்றைத் தடுப்பதற்காகவும் இலங்கையில் கருத்து வெளிப்பாட்டு சுதந்திரத்தையும் கட்டுப்படுத்த முடியும். "நாட்டின் பொருளாதாரத்துடைய நலனைப் பேணுவதற்காக" சங்கமாக ஒருங்கிணைந்து செயல்படும் உரிமைக்கு எதிராக கட்டுப்பாடுகளை இலங்கையில் கொண்டுவர முடியும்.²⁷

"தேசப் பாதுகாப்பு, பொது ஒழுங்கு, பொது சுகாதாரத்தையும் பொது நெறிகளையும் பாதுகாத்தல் போன்ற காரணங்களுக்காகவும், மற்றவர்களுடைய உரிமைகளையும் சுதந்திரங்களையும் அங்கீகரிக்கின்ற மற்றும் மதித்து நடக்கின்ற நோக்கத்திலும், ஒரு ஜனநாயக சமூகத்தின் பொதுவான நலனுக்கு தேவையான நியாயமான பிற காரணங்களுக்காகவும்" இந்த உரிமைகள் மீதும் பிற உரிமைகள் மீதும் கட்டுப்பாடுகளை விதிப்பதற்கு இலங்கையின் அரசியல் சாசனம் இடம் தருகிறது. மற்ற உரிமைகள் என்றால் ஷரத்து 12ன் கீழ் உத்திரவாதம் செய்யப்பட்டுள்ள உரிமை (அதாவது சட்டத்தின் முன் அனைவரும் சமமாக நடத்தப்படும் உரிமை மற்றும் பாரபட்சம் காட்டப்படுவதற்கு எதிரான சுதந்திரம்), ஷரத்து 13(1) மற்றும் 13(2)ன் கீழ் உத்திரவாதம் வழங்கப்பட்டுள்ள உரிமை (எதேச்சதிகாரமான வகையில் கைதுசெய்யப்படுவதற்கும் தடுத்துவைக்கப்படுவதற்கும் எதிரான சுதந்திரம்) ஆகியவற்றைக் குறிக்கும்.²⁸

இந்தப் பத்தியில் சட்டம் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது, பொதுப் பாதுகாப்பை கருத்தில் கொண்டு அந்த நேரத்தில் அதிகாரிகள் உருவாக்கிய விதிகளையும் குறிக்கும் என்று அரசியல் சாசனம் குறிப்பிட்டுச் சொல்கிறது. இதன் அடிப்படையில் பார்த்தால், பயங்கரவாத தடுப்புச் சட்டம் 1979 (PTA), பல ஆண்டுகளாக அவ்வப்போது கொண்டுவரப்பட்ட அவசரகால விதிமுறைகள் எல்லாபுறமும் அடிப்படை உரிமைகள் மீது கட்டுப்பாடுகளை விதிக்க முடியும் என்றாகிறது. இந்தச் சட்டங்கள் கருத்துச் சுதந்திரத்தையும், ஒன்றுகூடல் உரிமைகளையும் ஒடுக்கியே வந்துள்ளன.²⁹ PTA சட்டத்தில் கருத்துரிமையை ஒடுக்கும் பாரந்துபட்ட கட்டுப்பாடுகள் இருக்கின்றன. கருத்து வெளியிடுவதை (வாழ்வழியாகவும் எழுத்துமூலமாகவும் பிரசுரிப்பதை) தடைசெய்வதாகவும் இந்த சட்டம் அமைந்துள்ளது. "நாட்டின் பல்வேறு சமூகங்கள் அல்லது இனங்கள் அல்லது மதங்கள் இடையில் மத ரீதியான, இனரீதியான சமூக ரீதியான ஒற்றுமைக் குலைவையோ, வெறுப்பையோ, பகைமையையோ ஏற்படுத்தக்கூடிய" கருத்துகளுக்கு தடைவிதிக்கப்படும் என்று இந்த சட்டம் கூறுகிறது. PTA சட்டத்தின் கீழ் குற்றமாக அமையக்கூடிய ஒரு சம்பவம் பற்றி உரிய அதிகாரம் படைத்த ஒரு அதிகாரியின் முன் அனுமதியின்றி தகவல்களை அச்சிடவும் பிரசுரிக்கவும் கூட இந்தச் சட்டம் தடை விதிக்கிறது.³⁰

உத்தியோக ரீதியான தகவலைப் பெற அனுமதி மறுக்கப்பட்டால் அது அரசியல் யாப்பின் கீழ் உறுதிவழங்கப்பட்டுள்ள பேச்சுரிமை மற்றும் கருத்து வெளிப்பாட்டு சுதந்திரத்தை மீறுவதாக அமையும் என்று இலங்கை உச்ச நீதிமன்றம் 2004ஆம் ஆண்டு தீர்ப்பு ஒன்றை வழங்கியிருந்தது என்றாலும் அந்நாட்டில் தகவல் பெறும்

உரிமையை உத்திரவாதம் வழங்குகின்ற சட்ட விதி இல்லை.³¹ சர்வதேச சட்டங்களின் பிரகாரம் கருத்து வெளிப்பாட்டு சுதந்திரம் என்றால் அதில் மக்களுக்கான அமைப்புகளிடம் உள்ள விவரங்களை ஒருவர் அணுகிப் பெறுவதற்கான உரிமையும் அடங்கும் என்றும் தகவல் உரிமைச் சட்டத்தின் மூலமாக இந்த உரிமைக்கு உத்திரவாதம் வழங்கப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்றும் ஐநா மனித உரிமைகள் குழு வலியுறுத்தியுள்ளது.³² இலங்கையில் தகவல் உரிமைச் சட்டம் ஒன்று கொண்டுவரப்பட வேண்டும் என 2011ஆம் ஆண்டு எதிர்க்கட்சியான ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் பிரேரணை ஒன்றைக் கொண்டுவந்திருந்தனர். ஆனால் பெரும்பான்மையாகவுள்ள அரசாங்க உறுப்பினர்கள் இதனை எதிர்த்து வாக்களித்து தோற்கடித்திருந்தனர். இலங்கையில் தேசப் பாதுகாப்புக்கு அச்சுறுத்தல் இருப்பதால் தகவல் உரிமைக்கு உத்திரவாதம் வழங்கும் சட்டத்தை இலங்கை அரசு கொண்டுவராது என ஜூலை 2012ல் நடந்த தெற்காசிய நாடுகளின் கூட்டமைப்பான சார்க் (SAARC) அமைப்பின் கூட்டம் ஒன்றில் இலங்கையின் ஊடக மற்றும் தகவல்துறை அமைச்சக செயலாளர் சாரித ஹேரத் தெரிவித்திருந்தார்.³³

இந்த அறிக்கையில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளதுபோல, கருத்து வெளிப்பாட்டுச் சுதந்திரம், ஒன்றுகூடுவதற்கும் சங்கமாக ஒருங்கிணைந்து செயல்படுவதற்குமான உரிமை மற்றும் பிற உரிமைகளை பாதுகாக்க தனக்குள்ள சர்வதேச கடப்பாடுகளை மதித்து நடக்க இலங்கை தவறிவருகிறது. அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளுடனும் செயற்பாடுகளுடனும் ஒத்துப்போக மறுக்கும் சிவில் சமூக ஆர்வலர்களும், பிற ஆர்வலர்களும், மனித உரிமைகளுக்காக குரல்கொடுப்பவர்களும், நடந்த சம்பவங்கள் பற்றி விமர்சிக்கும் விதமாக தகவல் தருகிறார்கள் என்று அதிகாரிகளால் கருதப்படுபவர்களும் அச்சுறுத்தப்பட்டும், துன்புறுத்தப்பட்டும், எதேச்சதிகாரமாக தடுத்துவைக்கப்பட்டும், பலவந்தமாக கொண்டுசெல்லப்பட்டு காணாமல்போயும், சித்ரவதை செய்யப்பட்டும் பிற வகையில் மோசமாக நடத்தப்பட்டும், சில வேலைகளில் கொல்லப்பட்டும் இருக்கின்றனர். சிலர் தமது பாதுகாப்புக்காக நாட்டை விட்டு வெளியேறி தற்போது வெளிநாடுகளில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். நீதிபதிகள் மற்றும் நீதித்துறை அமைப்புகளை வெளிப்படையாக சாடுவதன் மூலமாகவும், சில நேரங்களில் அச்சுறுத்தல் விடுப்பதன் மூலமாகவும் நீதித்துறையின் சுயாதீனத்தை அதிகாரிகள் குலைத்து வருகின்றனர். அரசாங்கத்துக்கு சாதகமான தீர்ப்புகளை வழங்காத நீதிபதிகள் பதவி அகற்றப்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கைகளையும் அவர்கள் முன்வைத்து வருகின்றனர்.

2. யுத்தத்தின் சாட்சியங்களை அழித்தல் (2006-2009)

இலங்கையின் வடக்கிலும் கிழக்கிலும் வாழும் தமிழ் சிறுபான்மை சமூகத்தினருக்காக தனிநாடு வேண்டும் என்று கோரிய தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுக்கும் இலங்கை அரசாங்கத்துக்கும் இடையிலான ஆயுத மொதல்கள் 1983ஆம் ஆண்டு ஆரம்பித்திருந்தன. 2002ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரியில் இருதரப்புக்கும் இடையில் ஏற்பட்ட போர்நிறுத்த உடன்பாடு நான்கு வருட காலம் பின்பற்றப்பட்டது. ஆனால் 2006ஆம் ஆண்டு மீண்டும் சண்டைகள் வெடித்திருந்தன, அப்போது ஆரம்பித்த மொதல்கள் 2009ஆம் ஆண்டு மே மாதம் விடுதலைப் புலிகளை இலங்கை அரசை படைகள் வெற்றிகொண்டதோடு முடிவுக்கு வந்தது. அது முதல், யுத்த காலத்தில் இலங்கையில் நடந்த துஷ்பிரயோகங்கள் தொடர்பான சர்வதேச அளவிலான கவனம் என்பது 2008 செப்டம்பர் முதல் (அதாவது யுத்தம் நடந்த இடங்களிலிருந்து சர்வதேச மனிதாபிமான உதவியமைப்புகள் வெளியேற்றப்பட்டு, கடைசி கட்ட யுத்தத்தின் சாட்சிகளாக அவர்கள் இருப்பது தவிக்கப்பட்டதிலிருந்து) இலங்கை அரசாங்கம் விடுதலைப் புலிகளுக்கு எதிராக வெற்றிபெற்றதாக அறிவித்த 18 மே 2009 வரையான காலப் பகுதியிலேயே குவிந்திருக்கிறது. ஆனால் இலங்கையின் உள்நாட்டு யுத்தம் தொடங்கிய காலத்திலிருந்தே அதில் ஈடுபட்ட தரப்புகள் பாரிய மனித உரிமை மீறல்களிலும், சர்வதேச மனிதாபிமான சட்ட மீறல்களிலும் ஈடுபட்டதாக பாதிக்கப்பட்டவர்களும் சாட்சிகளும் அவர்களின் குடும்பத்தாரும் கூறுகின்றனர். சிவிலியன்கள் மீது தாக்குதல் நடத்தியது, இராணுவ இலக்குகள், சிவிலியன்கள் இடையில் வித்தியாசம் பார்க்காமல் கண்முடித்தனமாகத் தாக்குதல்கள் நடத்தியது, சட்ட விரோதமாக கொலைகள் செய்தது, சட்டத்துக்கு அப்பாற்பட்டு தண்டனை கொடுக்கும் விதமாக ஆட்களைக் கொன்றது, ஆட்கடத்தல்கள், பலவந்தமாக கொண்டுசெல்லப்பட்டவர்கள் காணாமல்போகச் செய்வது, மற்றும் கைதிகளைச் சித்ரவதை செய்வது உள்ளிட்ட மனித உரிமை மீறல்களில் இவர்கள் ஈடுபட்டிருந்ததாகத் தெரிவிக்கப்படுகிறது. பொதுமக்களை மனிதக் கேடயங்களாகப் பயன்படுத்தியது, சிறார்களை பலவந்தமாக இயக்கத்தில் சேர்த்து மொதல்களில் பயன்படுத்தியது உள்ளிட்ட குற்றச்சாட்டுகள் விடுதலைப் புலிகள் மீது நெடுங்காலமாக சுமத்தப்பட்டுவருகின்றன. இப்படியான குற்றங்களைச் செய்தவர்களில் மிகச் சொற்பமான விதிவிலக்குகளைத் தவிர பெரும்பன்மையானோர் சட்டத்துக்கு பதில் சொல்லாத நிலைதான் இருந்துவருகிறது.

2005 நவம்பரில் இலங்கையின் ஜனாதிபதியாக மஹிந்த ராஜபக்ஷ

தெரிவாகியிருந்தார். தசாப்தகாலங்களாக நடந்துவருகின்ற உள்நாட்டு யுத்தம்

முடிவுக்குக் கொண்டுவருவோம் என வாக்குறுதியளித்து அவர் தேர்தலை வென்றிருந்தார். அந்த வாக்குறுதியை அவர் நிறைவேற்றினாலும், அதற்காக அவர் பயன்படுத்திய வழியில் சிவிலியன்களுக்கு எதிரான பாரிய துஷ்பிரயோகங்களும், மனித குலத்துக்கு எதிரான குற்றச் செயல்களும் நிறைந்திருந்தன. ராணுவ தாக்குதல் நடவடிக்கைகளை இலங்கை அரசாங்கம் மேற்கொண்ட அதே நேரத்தில், மோதல்கள் பற்றி செய்தி வழங்குவதில் கடுமையான கட்டுப்பாடுகளை விதித்திருந்ததோடு, ஊடகவியலாளர்கள் மற்றும் உதவிப் பணியாளர்கள் யுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்ட இடங்களுக்கு செல்வதையும் தடுத்திருந்தது. 2002 பிப்ரவரியில் ஏற்பட்ட போர்நிறுத்தம் 2005 டிசம்பர் வாக்கில் எல்லாம் பெரிதாக ஆட்டம்காண ஆரம்பித்திருந்தது. இராணுவத்தினர் மீதான தாக்குதல்களை விடுதலைப் புலிகள் மீண்டும் ஆரம்பித்திருந்தனர், டிசம்பர் மாத ஆரம்பத்தில் ஒரு வார கட்டத்தில் புலிகள் நடத்திய கிளேமொர் கண்ணிவெடித் தாக்குதல்களில் இராணுவத்தினர் 17 பேர் கொல்லப்பட்டிருந்தனர்,³⁴ இலங்கை அரசாங்கத் தரப்பில் சேர்ந்துகொண்ட அல்லது புலிகளை விமர்சித்த தமிழர்கள் உட்பட தான் எதிரியாகக் கருதியவர்களை தீர்த்துக்கட்டுவதையும் அது தொடர்ந்துவந்தது.³⁵ தமிழ் சிவிலியன்கள் எதிரான அரசு படையினரின் மனித உரிமை மீறல்களும், அந்த துஷ்பிரயோகங்கள் பற்றி வெளியில் சொன்ன சாட்சிகள் மீதான தாக்குதல்களும் மீண்டும் ஆரம்பித்திருந்தன, சாட்சிகள் சிலர் கொல்லப்பட்டும் இருந்தனர். 2006 ஜூலை வாக்கில் இருதரப்பினர் இடையே முழு வீச்சிலான மோதல்கள் ஆரம்பித்தன. விடுதலைப் புலிகள் எதிரான அரசு படையினரின் இறுதியான தாக்குதல்கள் அந்த நேரத்தில்தான் உருப்பெற்றன. முதலில் கிழக்கு இலங்கையிலும் பின்னர் வடக்கிலுள்ள வன்னி பிரதேசத்திலும் தாக்குதல்கள் நடந்தன. இராணுவத்தினர் தமிழ் பொதுமக்களை நடத்திய விதம் பற்றி விமர்சிப்போரின் குரலை ஒடுக்க மென்மேலும் கடுமையான வழிகளை இலங்கை அரசாங்கம் கைகொண்டு வந்தது. விமர்சகர்களை துரோகிகளாகவும், விடுதலைப் புலிகளுக்கு விசுவாசமாக செயல்படுகிறார்கள் என்பதாகவும் குற்றம்சாட்டியது,

திருகோணமலையில் தமிழ் மாணவர்கள் ஐவர் கொல்லப்பட்டது

2006 ஜனவரி 2ஆம் தேதி, சுமார் இருபது வயதுடைய தமிழ் மாணவர்கள் ஐந்து பேர் (மனோகரன் ரஜீஹர், யோகராஜா ஹேமச்சந்திரன், லோகிதராஜா ரோஹன், தங்கதுரை சிவானந்தன் மற்றும் ஷண்முகராஜா கஜேந்திரன்) திருகோணமலையில் சட்டத்துக்கு அப்பாற்பட்டு தண்டனை கொடுக்கும் விதமாக கொல்லப்பட்டிருந்தனர். முதலில் அந்த மாணவர்கள் மீது ஓடும் ஆட்டோ ரிக்ஷா ஒன்றிலிருந்து கையெறிகுண்டு ஒன்று வீசப்பட்டிருந்தது. இத்தாக்குதலில் உயிர்பிழைத்த ஒரு இளைஞர், மற்ற மாணவர்களைக் கொன்றது கமாண்டோ பொலிஸ் விசேடப்

பிரிவான எஸ் டி எஃப் அதிரடிப்படையினர் என்று கூறியிருந்தார்.³⁶ இந்த இளைஞர்கள் கையெறி குண்டுவிச்சில் பலியானார்கள் என பாதுகாப்புப் படையினர் ஆரம்பத்தில் கூறியிருந்தனர். (இந்த குண்டுகளை அந்த மாணவர்களே எடுத்துவந்ததாக அவர்கள் கூறினர்.) ஆனால் இறந்தவர்களின் சடலங்களில் துப்பாக்கி குண்டுகள் பாய்ந்திருப்பது அதிகாரிகளின் கூற்றுக்கு முரணாக அமைந்திருந்தது. இந்த மாணவர்கள் அனைவரும் துப்பாக்கியால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டுள்ளார்கள் என்று அது குறிப்புணர்த்தியிருந்தது. அந்த விஷயத்தை பிரேதப் பரிசோதனைகளும் உறுதிப்படுத்தியிருந்தன. இந்த மாணவர்கள் தலையில் சுட்டப்பட்டு இறந்திருந்தனர்.³⁷ இந்த மாணவர்களின் சடலங்களைப் படமெடுத்து அதனைத் தான் வேலைபார்த்த பத்திரிகையில் பிரசுரித்த பத்திரிகை புகைப்படக் கலைஞர் சுப்பிரமணியம் சுகிதராஜா 2006 ஜனவரி 24ஆம் தேதியன்று இனந்தெரியாத துப்பாக்கிதாரிகளால் சுட்டுக்கொல்லப்பட்டிருந்தார்.³⁸

கொல்லப்பட்ட மாணவர்களின் குடும்பத்தினர் வாய்திறக்கக் கூடாது என்று அழுத்தம் தரப்பட்டிருந்தது. இறந்த ரஜீஹர் மனோகரனின் தந்தை டாக்டர் காசிப்பிள்ளை மனோகரனும் (இறந்த மற்ற மாணவர்களின் குடும்பத்தினரில் வாய்திறந்தவர்களும்) தம் பிள்ளையின் மரண விசாரணை 2006 ஜனவரி 10ஆம் தேதி திருகோணமலை மஜிஸ்திரேட் நீதிமன்றத்தில் நடக்கவிருப்பதற்கு முன்பாக³⁹ அடையாளம் தெரியாதவர்கள் தம்மை தொலைபேசியில் அழைத்து, மரண விசாரணையில் வாய்திறந்தால் தாமும் குடும்பமும் கொல்லப்படும் என்று அச்சுறுத்தியதாகவும், வீட்டில் கல்விச்சு நடந்ததாகவும் அம்னெஸ்டி இண்டர்நேஷனல் அமைப்பிடம்கூறினர். இந்த மரண விசாரணையில் வேறொருநாள் ஆஜராகியிருந்த சிங்கள பொலிஸ் அதிகாரி சாட்சிகளை 'கொட்டிய' (புலிகள்) என விடுதலைப் புலிகள் என பொருள்படும் விதமாக அழைத்ததாக மனோகரன் தெரிவித்திருந்தார்.

மாஜிஸ்திரேட் நடத்திய மரண விசாரணைக்குப் பின்னர், அதிரடிப்படையைச் சேர்ந்தவர்கள் 11 பேரும் பொலிஸ்காரர்கள் 2 பேரும் அவசரகால சட்டங்களின் கீழ் 2006 பிப்ரவரியில் கைதுசெய்யப்பட்டு விசாரணைக்காக தடுத்துவைக்கப்பட்டனர். ஆனால் இவர்கள் 2006 நடுப்பகுதி வாக்கில், சந்தேகநபர்களின் அனுமதிக்கப்பட்ட ஆயுதங்களுடன் இறந்தவர்களின் உடலில் பாய்ந்திருந்த குண்டுகள் பொருந்திப்போகாது என ஆய்வுகள் காட்டியதை அடுத்து அவர்கள் விடுதலை செய்யப்பட்டனர்.⁴⁰ சம்பவ இடத்துக்கு மோட்டார் சைக்கிளில் வந்த இரண்டு கடற்படை அதிகாரிகள் மூன்று துப்பாக்கிகளை எடுத்துவந்தனர் என்றும், அந்த மாணவர்கள் கொல்லப்படும் முன்பாக அத்துப்பாக்கிகளில் ஒன்று அதிரடைப்

படையினரிடம் கொடுக்கப்பட்டிருந்ததை தான் கண்டதாக சாட்சி ஒருவர் மனித உரிமைகளுக்கான பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்கள் என்ற இலங்கை மனித உரிமை அமைப்பு தெரிவித்திருந்தது.⁴¹

2006 ஜூன் வாக்கில் ரஜீஹரின் குடும்பத்தினருக்கு எதிரான அச்சுறுத்தல் தீவிரமடைந்திருந்தது. இந்தக் கட்டத்தில் இறந்தவர்களின் குடும்பத்தினரில் வாய் திறந்து பேசக்கூடிய ஒரே நபர் என்றால் அது டாக்டர் மனோகரன் மட்டும்தான் என்ற நிலை உருவாகியிருந்தது. அவரது வாயையும் அடைக்கத்தான் அந்த அச்சுறுத்தல்கள் வந்ததாகத் தெரிகிறது. மனோகரன் எல்லா விஷயங்களையும் சர்வதேச மட்டத்தில் வெளிச்சம்போட்டுக் காட்டுகிறார் அது நல்லதல்ல என்று மனோகரனின் வேறொரு மகனாகிய ஷர்ஹரை இரண்டு பொலிசார் மிரட்டியிருந்தனர். மனோகரன் நேரடியாகவே ஒரு சோதனைச் சாவடியில் வைத்து துன்புறுத்தப்பட்டிருந்தார். ஆதலால் பாதுகாப்பு தேடி வெளிநாட்டுக்கு சென்றுவிடுவது என குடும்பம் முடிவெடுத்ததாக மனோகரன் அம்னெஸ்டி இண்டர்நேஷனலிடம் கூறினார். மாணவர்கள் கொலை சம்பந்தமான விசாரணைகள் கடைசியில் தேக்கமடைந்தன. சந்தேகநபர்கள் விடுவிக்கப்பட்டனர். சாட்சிகள் நாட்டை விட்டு வெளியேறினர். அந்த வழக்கை அப்படியே மூடிவிட்டதாக டாக்டர் மனோகரன் சொன்னார்.

~பாரிய மனித உரிமை மீறல்கள்~ ஏற்பட்ட 16 சம்பவங்களை விசாரிப்பதற்கென ஜனாதிபதியால் நியமிக்கப்பட்ட விசாரணை ஆணையம் முன்பு 2008 மார்ச்சில் டாக்டர் மனோகரன் சாட்சியம் வழங்கினார். இலங்கைக்கு வெளியில் இருந்து எங்கிருக்கிறோம் என்று தெரிவிக்காமல் விடியோ இணைப்பு மூலமாக மனோகரன் வாக்குமூலம் அளித்திருந்தார்.⁴² அதில் மேற்சொன்ன சம்பவங்களை அவர் விளக்கியிருந்தார். இந்த விவகாரம் சம்பந்தமாக வாய் திறக்காமல் இருந்தால், கொழும்பில் ஒரு வீடும், மற்றப் பிள்ளைகளுக்கு கல்வி நிலையங்களில் இடமும் வாங்கித் தருவதாக அந்நேரம் மனித உரிமை மற்றும் அனர்த்த முகாமைத்துவ அமைச்சராக இருந்த மஹிந்த சமரசிங்க கூறியிருந்ததாக அவர் தெரிவித்திருந்தார்.⁴³

இந்த விசாரணைக் குழுவின் முடிவு பொதுமக்கள் அறியும் வகையில் வெளியிடப்படவே இல்லை. முடிவு பிரசுரிக்கப்பட வேண்டும் என உள்நாட்டிலிருந்து வெளிநாடுகளிலிருந்தும் குரல்கள் ஒலித்திருந்தும் அது நடக்கவில்லை. ஐநா மனித உரிமைகள் ஆணையாளர் 2013 பிப்ரவரியில் ஐநா மனித உரிமைகள் மன்றத்துக்கு சமர்ப்பித்த அறிக்கையில் இதே விஷயத்தில் மீண்டும் குரல்கொடுத்திருந்தார். ~இலங்கையில் பொறுப்புக்கூறலையும் நல்லிணக்கத்தையும் மேம்படுத்திவதில் இலங்கை அரசாங்கம் சர்வதேச ஆலோசனைகளையும் தொழில்நுட்ப உதவிகளையும்

பெற வேண்டும் என்று அவர் கூறியிருந்தார். ~தீர்க்கப்படாதிருக்கும் வழக்குகளில் முடிவைக் கொண்டுவருவதில் இலங்கை சர்வதேச உதவிகளை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று அவர் கோரியிருந்தார்.⁴⁴

இலங்கையின் மனித உரிமைகள் நிலவரம் தொடர்பில் ஐநா நடத்திய இரண்டாவது யுனிவர்செல் பிரியாடிக் ரிவியூ மீளாவில், இலங்கை அரசு ஐநா மனித உரிமை மன்றத்துக்கு அறிக்கை சமர்ப்பித்தது. ஐந்து மாணவர்கள் கொல்லப்பட்ட விவகாரத்தில் வழக்கு தொடருவதற்கு அடிப்படையில் முகாந்திரம் இருக்கிறதா என்று ஆராய்வதற்காக சட்ட மா அதிபரின் பார்வைக்கு கொண்டுவரப்பட்டதாக அது குறிப்பிட்டிருந்தது. இந்த வழக்கில் மேலதிக விசாரணைகள் தேவை என்று பொலிஸ் மா அதிபருக்கு அவர் ஆலோசனை வழங்கியிருந்ததாக தெரிவிக்கப்படுகிறது.

"அக்சியோன் கோந்தர் லா ஃபேன்" தொண்டு நிறுவனத்தின் உதவிப்

பணியாளர்கள் 17 கொல்லப்பட்டது

விடுதலைப் புலிகளுக்கும் இலங்கை பாதுகாப்புப் படைகளுக்கும் இடையே கிழக்கு இலங்கையிலுள்ள மூதூர் நகரின் கட்டுப்பாடு சம்பந்தமாக சிலகாலம் உக்கிர சண்டைகள் நடந்திருந்த நிலையில் 2006 ஆகஸ்ட் 6ஆம் தேதி பசிக்கு எதிரான நடவடிக்கை (ஏ சி எஃப்) என்ற இந்த தொண்டு நிறுவனத்தின் உதவிப் பணியாளர்கள் 15 பேர் சடலமாக கண்டெடுக்கப்பட்டிருந்தனர். மூதூரில் உள்ள ஏ சி எஃப் அலுவலகம் முன்னால் இருக்கக்கூடிய புல்தரையில் குப்புறக் கிடந்த இவர்களது தலையிலும் கழுத்திலும் குண்டுகள் பாய்ந்திருந்தன. சட்டத்துக்கு அப்பாற்பட்டு தண்டனை நிறைவேற்றும் பாணியில் இவர்கள் கிட்டத்தில் வைத்து சுடப்பட்டுள்ளார்கள் என்பதை இது குறிப்புணர்த்தியது.⁴⁵ இந்த அமைப்பின் ஊழியர்கள் வேறு இருவரது உடல் 8 ஆகஸ்ட் அன்று அருகில் இருந்த ஒரு காரில் இருந்து கண்டெடுக்கப்பட்டன. தப்பிச்செல்ல முயன்றபோது இவர்கள் கொல்லப்பட்டுள்ளார்கள் என்பதை இது குறிப்புணர்த்தியது. பெண்கள் நால்வர் ஆண்கள் 13 பேர் என மொத்தத்தில் 17 பேர் 4 அல்லது 5 ஆகஸ்ட் 2006 அன்று இனந்தெரியாத நபர்களினால் கொல்லப்பட்டுள்ளனர். இவர்கள் இலங்கை பாதுகாப்புப் படையைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று நம்பப்படுகிறது.⁴⁶ இந்தக் கொலைகள் சம்பந்தமாகவும் மேற்சொன்ன ஜனாதிபதியின் விசாரணை ஆணையம் ஆராய்ந்தது. ஆனால் இந்த ஆணையத்துக்கு போதிய சுதந்திரம் இருக்கவில்லை. இதில் சாட்சியம் வழங்கியவருக்கு ஒழுங்கான பாதுகாப்பும் வழங்கப்படவில்லை.⁴⁷ இந்த ஆணையம் ஜனாதிபதி மஹிந்த ராஜபக்ஷவிடம் வழங்கிய இறுதி அறிக்கை பொதுமக்கள் அறியும் வண்ணம் வெளியிடப்படவே இல்லை. ஆனால் இந்த ஆணையத்தின் ஆயுள் காலம் 2009ல் காலாவதியான பின்னர் இலங்கை அதிகாரிகள் சிலரால் ஆணையத்தின் முடிவு பற்றிய சில விவரங்கள்

ஊடகங்களில் கசியவிடப்பட்டிருந்தது. அதன் பிரகாரம், இந்த ஆணையம் இக்கொலைகளுக்கும் அரசு படைகளுக்கும் இடையே சம்பந்தம் இல்லை என்றும் இதனைச் செய்தவர்கள் விடுதலைப் புலிகள் என்றும் கூறியிருந்தது. இந்தக் கொலைகள் சம்பந்தமாக நடந்த கிரிமினல் விசாரணைகளிலும் எந்தப் பலனும் ஏற்படவில்லை. அதனால் இக்கொலைகள் தொடர்பாக சுயாதீனமான சர்வதேச விசாரணை வேண்டும் என பாரிஸில் உள்ள ஏ சி எஃப் அமைப்பின் தலைமையகம் கோரியிருந்தது.

ஏ சி எஃப் பணியாளர்கள் கொலை சம்பந்தமாக ஜனாதிபதி நியமித்த விசாரணை ஆணையத்தின் முன்பு சாட்சியம் வழங்குவது தொடர்பில் பாதுகாப்பு படைகளால் கடுமையாக அச்சுறுத்தப்பட்டிருந்ததாக பணியாளர்களின் குடும்பத்தவர்கள் கூறினர். இலங்கை மனித உரிமை ஆணையம், அம்னெஸ்டி இண்டர்நேஷனல் போன்ற அமைப்புகளுடன் பேசுவது தொடர்பிலும் இந்த அச்சுறுத்தல் வந்தது என்று அவர்கள் தெரிவித்தனர். இவர்களில் பலர் பிற்பாடு இலங்கையை விட்டே வெளியேறியிருந்தனர். ஏ சி எஃப் அமைப்பில் தண்ணீர் மற்றும் துப்புரவு பொறியியல் தொழிலாளியாக இருந்த அம்பிகாபதி ஜெயசீலனின் அத்தை ரவி சாந்தா. விசாரணை ஆணையத்தின் முன்னர் 24 மார்ச் 2008 அன்று இவர் வழங்கிய வக்குமூலத்தில், தனது மருமகனின் மரணத்துக்குப் பின்னர் சிவிலியன் உடைகளில் வந்த அடையாளம் தெரியாத அட்கள் தன்னை அச்சுறுத்தியதாகக் கூறியிருந்தார். "நடந்த சம்பவம் பற்றி யாரிடமும் வாய் திறக்கக்கூடாது என்று அவர்கள் எச்சரித்தார்கள்" என்று அவர் ஆணையத்திடம் தெரிவித்திருந்தார். புதைப்பதற்கு முன்னால் ஜெயசீலனின் உடலைப் பார்க்கவோ, பொலிஸில் புகார் சொல்லவோ தான் அனுமதிக்கப்படவில்லை என்று அவர் கூறினார்.⁴⁸ இந்த ஆணையத்தின் முன்னர் வாக்குமூலம் அளித்திருந்த ஜெயசீலனின் சகோதரர் ஒருவரும் பிற்பாடு நாட்டை விட்டு வெளியேறியிருந்தார்.

2006ஆம் ஆண்டில் தனது இரண்டு மகன்களை பறிகொடுத்திருந்தார் பொன்னுத்துரை யோகராஜா, இவரது இளைய மகன் ஹேமச்சந்திரன் திருகோணமலையில் ஜனவரி 2ஆம் தேதி சுட்டுக்கொல்லப்பட்ட ஐந்து மாணவர்களில் ஒருவர். ஆறு மாதங்கள் கழித்து ஏ சி எஃப் அமைப்புக்காக வேலைபார்த்துவந்த ஹேமச்சந்திரனின் அண்ணன் கோடீஸ்வரன் கொல்லப்பட்டிருந்தார். ஹேமச்சந்திரன் கொல்லப்பட்டதன் பின்னர் கோடீஸ்வரனுக்கு தொலைபேசியில் மிரட்டல்கள் வந்ததாக தெரிவிக்கப்படுகிறது. "அதிரடிப்படையினரிடம் இருந்து அவருக்கு பலமுறை தொலைபேசி அழைப்பு வந்தது. உயிராபத்து வருமோ என்று அவர் அஞ்சினார். நீதிமன்றத்தில் ஒன்றும் சொல்ல வேண்டாம் என்று என்னிடம் அவர் கேட்டுக்கொண்டார். நம்மையெல்லாம்

சுட்டுக் கொன்றுவிடுவார்கள் என்று அவர் சொன்னார்." தனது மகன்கள் கொல்லப்பட்டதன் பின்னர் பொன்னுத்துரை யோகராஜா இலங்கையை விட்டு வெளியேறியிருந்தார். இலங்கைக்கு வெளியில் இருந்து தான் எங்கிருக்கிறேன் என்பதை வெளிப்படுத்தாமல் வீடியோ இணைப்பு மூலம் விசாரணைக் கமிஷனுக்கு அவர் வாக்குமூலம் அளித்திருந்தார். "நான் பிறந்த நாட்டிலேயே என்னால் சுதந்திரமாக ஒரு வாக்குமூலத்தைக் கொடுக்க முடியாது ஏனென்றால் அந்த விதமாக என்னை அச்சுறுத்தியிருந்தார்கள். அங்கே இருந்துகொண்டே இப்படி சுதந்திரமாக உண்மையை வெளியில் சொல்ல முடியாது. இங்கே நான் தருகிற இதே வாக்குமூலத்தை இலங்கையில் இருந்துகொண்டே கொடுக்க வேண்டும் என்றுதான் நான் விரும்பினே ஆனால் என் பிள்ளைகள் என்னைத் தடுத்துவிட்டனர். என் உயிருக்கு ஆபத்து ஏற்படும் என்று அவர்கள் பயந்தார்கள்."⁴⁹

விசாரணை ஆணையத்தின் நடவடிக்கைகளில் பங்கேற்ற நேரத்திலேயே கூட ஏ சி எஃப் அமைப்பைச் சேர்ந்த சாட்சிகள் அச்சுறுத்தப்பட்டிருந்தனர். இந்த ஆணையத்தின் விசாரணைப் பிரிவைச் சேர்ந்த இரண்டு காவல்துறை அதிகாரிகளாலேயே சட்சி ஒருவர் அச்சுறுத்தப்பட்ட சம்பவமும் நடந்ததுள்ளது. உண்மையைப் புதைக்க அதிகாரிகள் எந்த அளவுக்கு விரும்பினார்கள் என்பதை இது வெளிச்சம்போட்டுக் காட்டுகிறது.⁵⁰

ஊடகவியலாளர்கள் இலக்குவைக்கப்பட்டனர், தகவல் சொல்வது கட்டுப்படுத்தப்பட்டது

இலங்கையில் 2006ஆம் ஆண்டு வன்முறை அதிகரித்துக்கொண்டுபோன நேரத்தில், கருத்துரிமைச் சுதந்திரத்தை ஒடுக்க அரசாங்கம் செய்த முயற்சிகளும் அதிகரித்துக்கொண்டு போனது. ஊடகவியலாளர்கள் குறிப்பாக தமிழ் ஊடகவியலாளர்கள் மீது அழுத்தம் அதிகரித்தது. "தேசப் பாதுகாப்பு மற்றும் இராணுவ விவகாரங்கள்" தொடர்பில் செய்தி சொல்ல வேண்டும் என்றால், அதனை பாதுகாப்புத்துறையினரால் நடத்தப்பட்ட தேச பாதுகாப்புக்கான ஊடக மையத்திடம் காட்டி முன் அனுமதி பெற்றுத்தான் பிரசுரிக்கவொ, ஒலிபரப்பவொ, ஒளிபரப்பவொ முடியும் என்று நிபந்தனை விதிக்கப்பட்டது.⁵¹ மின் அஞ்சல் மூலமாகவொ தொலைபேசி தகவல் பரிமாற்ற சேவை மூலமாகவொ "வதந்திகளை பரப்புவது" என்று சொல்லி அப்படியான விஷயங்களுக்கு எதிராக கடுமையான எச்சரிக்கைகளை அதிகாரிகள் விடுத்திருந்தனர். பாதுகாப்பு சூழ்நிலை சம்பந்தமான தகவல்களை பரிமாறிக்கொள்ள மக்கள் இப்படியான சேவைகளையே பெரிதும் நம்பியிருக்க

வேண்டிய சூழ்நிலை 2006 ஜூனில் இருந்தது. வதந்திகளைப் பரப்பினால் அவசரகால சட்டங்களின்கீழ் கைதுசெய்யப்படுவார்கள் என அரசாங்கம் மக்களை மிரட்டியிருந்தது. பள்ளிக்கூடம் ஒன்றைத் தாக்க விடுதலைப் புலிகள் திட்டமிடுகிறார்கள் என்ற ஒரு வதந்தி கைத்தொலைபேசி தகவல் சேவை மூலமாக பரவியதை அடுத்து பெற்றோர்கள் தம் பிள்ளைகளை பள்ளிக்கூடம் அனுப்பாமலோ அல்லது பள்ளி விடுவதற்கு முன்கூட்டியே திரும்ப அழைத்துவரவோ செய்த சம்பவத்தை அடுத்து இந்த எச்சரிக்கை வந்தது.⁵²

போர்நிறுத்த காலத்தில் இடைநிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்த பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டம் என்ற எதேச்சதிகாரச் சட்டம், 2006 டிசம்பரில் மீண்டும் முறைப்படி நடைமுறைக்கு கொண்டுவரப்பட்டிருந்தது. தாங்கள் எதிர்களாகக் கருதுபவர்கள் அனைவரையும் அரசாங்கம் இந்த சட்டத்தை வைத்து கைது செய்யவும் தடுத்துவைக்கவும் செய்தது. சட்டம் வருவதற்கு முன்னால் நடந்த சம்பவங்களுக்கு எதிராக நடவடிக்கை எடுப்பதற்கும் இந்த சட்டத்தை அது பயன்படுத்தியது. ஜே எஸ் திஸ்ஸைநாயகம் என்ற ஊடகவியலாளர் எதிராக இந்த வகையில்தான் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. பத்திரிகையில் எழுதியதற்காக பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டத்தின் கீழ் குற்றம்சாட்டப்பட்டு தண்டனை வழங்கப்பட்ட இலங்கையின் முதல் பத்திரிகையாளர் இவர்தான்.

பொதுமக்களைப் பட்டினிபோடுகிறார்கள் என்று இராணுவத்தினர் மீது குற்றம்சாட்டியதற்காக ஊடகவியலாளர் திஸ்ஸைநாயகம் சிறையில் அடைக்கப்பட்டார்

2008 மார்ச் 7ஆம் தேதியன்று டி ஐ டி எனப்படும் பயங்கரவாத விசாரணைப் பிரிவு பொலிசாரால் பத்திரிகையாளர் ஜே எஸ் திஸ்ஸைநாயகம் கைதுசெய்யப்பட்டார். 2008 ஆகஸ்டில் திஸ்ஸைநாயகம் எதிராக தெரிவிக்கப்பட்ட குற்றம்சாட்டு என்பது மோதலினால் பாதிக்கப்பட்ட தமிழ் பொதுமக்களை அரசு படைகள் கையாண்ட விதத்தை விமர்சித்து இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்னர் அவர் பிரசுரித்த கட்டுரைகள்தான். "தமிழர்களுக்கு இப்போது கொடுக்கப்படும் பாதுகாப்பைப் பொறுத்துதான் வடக்கு கிழக்கு இலங்கையின் அரசியல் எதிர்காலம் வரையறுக்கப்படும்"⁵³ என்ற தலைப்பில் 2006 ஜூலையில் அவர் எழுதிய தலையங்கத்தில், "பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு அரசங்க எவ்வித பாதுகாப்பும் வழங்கப்போவதில்லை என்பது ஓரளவுக்கு வெளிப்படையாகவே தெரிகிறது. சொல்லப்போனால், இந்தப் படுகொலைச் செய்தவர்களில் முக்கியமானவர்கள் அரசு பாதுகாப்புப் படையினர்தான்" என்று அக்கட்டுரையை அவர் முடித்திருந்தார். 2006

நவம்பரில் வெளியிடப்பட்ட இரண்டாவது கட்டுரை கிழக்கிலுள்ள வாகரையில் மனிதாபிமானச் சூழ்நிலை பற்றிப் பேசியது. சிவிலியங்கள் மீது தாக்குதல் நடத்தியது, விடுதலைப் புலிகளை விரட்டுவதற்காக இராணுவத்தினர் அவ்விடங்களை நெடுங்காலம் முற்றுகையிட்டு வைத்திருந்தது போன்ற தொடர்பானது.⁵⁴ தங்களுடைய அரசியல் மற்றும் போர் வியூக லாபங்களை எட்டுவதற்காக இலங்கை அரசாங்கம் பொதுமக்களை பட்டினிபோடவும், ஆபத்தில் தள்ளவும் செய்கிறது என்று இந்த கட்டுரை குற்றம்சாட்டியிருந்தது.

இந்தக் கட்டுரைகள் வெளியான சில மாதங்களில், ஊடகவியலாளர்கள் மீதான அழுத்தங்களை பாதுகாப்பு அமைச்சகம் அதிகரித்து வந்தது சூழ்நிலையில், ஊடகவியலாளர்கள் சுய தணிக்கை செய்துகொள்வது என்பது பொதுவான விஷயமாகி வந்தது. ஆபத்து வரலாம் என்று தெரிந்தும் இப்படியான விஷயங்களை அச்சிட பெரும்பாலானவர்கள் தயாராக இல்லை. ஆனாலும் வாகரையில் நிலவிய சூழ்நிலை தொடர்பில் திஸ்ஸைநாயகத்தின் மதிப்பீடு என்பது பொதுவான கருத்துக்கு முற்றிலும் மாறுபட்டது என்று கூறுவதற்கில்லை.⁵⁵ கிழக்கில் நடந்துவந்த விஷயங்களை அவதானித்துவந்த பலரும் இதேபோன்ற கருத்துகளைத்தான் கூறிவந்தனர். கிழக்கு இலங்கையில் பணியாற்றிவந்த மனிதாபிமான உதவிப் பணியாளர்களும் கூட இது சம்பந்தமாக கவலை வெளியிட்டு வந்தனர். உணவும் மருத்துவ உதவிப் பொருட்களும் உடனடியாகத் தேவைப்படும் சமூகங்களில் பொதுமக்களிடம் சென்று உதவிகள் செய்ய தாங்கள் அனுமதிக்கப்படவில்லை என்பதால் அவர்கள் கவலை தெரிவித்திருந்தனர்.⁵⁶

திஸ்ஸைநாயகத்தின் மீது நடந்த வழக்கில், பொலிஸில் அவர் தனது குற்றத்தை ஒப்புக்கொண்டார் என்று கூறி அரசு தரப்பில் அது ஆதாரமாக காட்டப்பட்டிருந்தது. பொலிசார் தன்னை உளவியல் ரீதியாக சித்ரவதை செய்து வலுக்கட்டாயமான முறையில் அந்த குற்ற ஒப்புதல் வாக்குமூலத்தை தன்னிடம் இருந்து பெற்றதாக திஸ்ஸைநாயகம் கூறினார்.⁵⁷ சர்வதேச சட்டங்களின் கீழும் தர அளவுகோல்களின் படியும், சித்ரவதை, பிற கொடுமையான, மனிதத்தன்மையற்ற அல்லது இழிவான கையாளுகை மூலம் பெறப்பட்ட வாக்குமூலங்களை எந்த ஒரு சட்ட நவடிக்கைகளிலும் சாட்சியாகப் பயன்படுத்த முடியாது. கைதியை அப்படி மோசமாக நடத்தியதாக குற்றம்சாட்டப்படுபவர்களுக்கு எதிரான சட்ட நடவடிக்கைகளில் மட்டுமே அதனை ஆதாரமாக பயன்படுத்த முடியும்.⁵⁸ அழுத்தம் தந்து வாக்குமூலம் பெறப்பட்டதாக குற்றச்சாட்டு எழுகின்ற சமயங்களில், அப்படியான அழுத்தம் இல்லை, சந்தேகநபர் சுய விருப்பத்தின் அடிப்படையிலேயே வாக்குமூலம் அளித்தார்

என்று நிரூபிக்க வேண்டிய பொறுப்பு அரசுக்கு உள்ளது என்று மனித உரிமைகள் குழு வலியுறுத்தியுள்ளது.⁵⁹ இதெல்லாம் இருந்தும், இந்த குற்ற ஒப்புதல் வாக்குமூலத்தை அனுமதிபதாக நீதிமன்றம் கூறியது. பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டத்தின் கீழ், குற்ற ஒப்புதல் வாக்குமூலம் சித்ரவதை மூலமாகவோ, அழுத்தம் மூலமாகவோ பெறப்பட்டது என்பதை நிரூபிக்க வேண்டிய பொறுப்பு வாக்குமூலம் அளித்த சந்தேகநபரையே சாரும்.

திஸ்ஸைநாயகத்தை ஐந்து மாத காலம் எதேச்சதிகாரமாக தடுத்து வைத்த பின்னர்தான் அவருக்கு எதிராக குற்றச்சாட்டு முவைக்கப்பட்டது. இவர் மீதும் இவருடன் வேலைசெய்தவர்கள் இருவர் மீதும் (பிற்பாடு இவர்கள் விடுவிக்கப்பட்டார்கள்), அரசாங்கத்தின் நற்பெயருக்கு களங்கம் கற்பித்தார்கள் (பிற்பாடு இந்தக் குற்றச்சாட்டு வாபஸ் பெறப்பட்டது), இனங்களிடையே பகைமையை தூண்டிவிடும் விதமான விஷயங்களை வடக்கு கிழக்கு மாத சஞ்சிகை என்ற சிலகாலமே வெளிவந்த பத்திரிகையில் பிரசுரித்தனர் என்று குற்றம்சாட்டப்பட்டது. "பயங்கரவாத நோக்கங்களுக்காக" இந்தப் பத்திரிகைக்கு நிதி திரட்டியதாகவும் அவர் மீது குற்றம்சாட்டப்பட்டது. 2002 பிப்ரவரியில் இலங்கை அரசாங்கத்துக்கும் விடுதலைப் புலிகளுக்கும் இடையில் போர்நிறுத்த உடன்படிக்கை ஏற்பட்டதிலிருந்து பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டம் இடைநிறுத்தப்பட்டிருந்தது. 2006 டிசம்பரில் அது மீண்டும் கொண்டுவரப்படும் வரையில் அது அமலில் இல்லை. 2006ஆம் ஆண்டு முற்பகுதியில் திஸ்ஸைநாயகம் எழுதிய கட்டுரைகளுக்காகவும் அவர் நடந்துகொண்ட விதத்துக்காகவும் அவர் மீது நடவடிக்கை எடுத்தபோது பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டம் அமலுக்குவருவதற்கு முன்பாக நடந்தவற்றில் அந்த சட்டத்தைப் பொருத்தி அரசுதர்ப்பு நடவடிக்கை எடுத்திருந்தது. 2009 ஆகஸ்டில் திஸ்ஸைநாயகத்துக்கு இருபது ஆண்டுகால சிறைத்தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. ஆனால் 2010 ஜனவரியில் அவர் விடுவிக்கப்பட்டார். 2010 ஜூனில் அவருக்கு ஜனாதிபதியின் மன்னிப்பு கிடைத்திருந்தது. திஸ்ஸைநாயகத்துக்கு எதிராக வழங்கப்பட்ட தீர்ப்பு மாற்றப்பட வேண்டும் என இலங்கை அதிகாரிகள் மீது உள்நாட்டளவிலும் வெளிநாடுகளிலிருந்தும் தொடர்ந்து அழுத்தம் தரப்பட்டதன் விளைவாகத்தான் அவர் விடுதலை செய்யப்பட்டதாகத் தெரிகிறது.

தனக்கு நேர்ந்த துன்பங்களுக்குப் பின்னர் வேறு பல இலங்கை ஊடகவியலாளர்களைப்போலவே திஸ்ஸைநாயகமும் இலங்கையை விட்டு வெளியேறினார். இலங்கையில் பொறுப்புக்கூறல் நிலை தொடர்பில் ஐநா தலைமைச் செயலரால் நியமிக்கப்பட்ட நிபுணர்கள் குழுவானது, இலங்கையில் ஊடக சுதந்திரம் வந்துவிட்டது என்பதைத் தெரிந்துகொள்வதற்கான இரண்டு அடிப்படையான

விஷயங்கள் என்னென்ன என்று தெரிவித்திருந்தது. "இலங்கையில் ஊடகவியலாளர்கள் தடையின்றி செய்திகளை வெளியிட இடமிருக்க வேண்டும், அது நடக்க வேண்டுமென்றால் முதலில் அவசரகால விதிமுறைகள் ரத்து செய்யப்பட வேண்டும் (பிற்பாடு இது நிறைவேறியது) தவிர சர்வதேச தரத்திற்கு அமைய பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டத்தில் திருத்தங்கள் கொண்டுவரப்பட வேண்டும். இரண்டாவது அடிப்படையான விஷயம், இலங்கையை விட்டு வெளியேறிய ஊடகவியலாளர்கள் நாடு திரும்பி பாதுகாப்புடனும் பயமில்லாமலும் தொழிலைச் செய்யலாம் என்ற நிலை உருவாக வேண்டும்."⁶⁰

இலங்கையில் ஊடகவியலாளர்கள் ஒடுக்குமுறைக்கு உள்ளான அத்தனை சந்தர்ப்பங்களிலுமே அவர்கள் வெளியிட்ட செய்தியையும் அவர்களுக்கு நடந்ததையும் இவ்விதமாக தெளிவாகத் தொடர்புபடுத்த முடியாது. சர்ச்சைக்குரிய நிலைபாட்டை எடுத்திருந்தவர்கள், தாங்கள் பல சந்தர்ப்பங்களில் அச்சுறுத்தலை எதிர்கொண்டதாகவும், கைதுசெய்யப்படலாம் தாக்கப்படலாம் என்று மிரட்டப்பட்டிருந்ததாகவும் தெரிவிக்கின்றனர்.

செய்தி ஆசிரியர் லசாந்த விக்ரமதுங்க கொல்லப்பட்டது

புலனாய்வுச் செய்திகளுக்குப் பெயர்போன சண்டே லீடர் பத்திரிகையின் ஆசிரியர் லசாந்த விக்ரமதுங்க 2009 ஜனவரி 8ஆம் தேதி பட்டப்பகலில் அதிக பாதுகாப்பு கொண்ட ரத்மலான விமான நிலையம் அருகிலுள்ள தனது அலுவலகத்தின் கிட்டத்தில் இருக்கின்ற மக்கள் நிறைந்திருந்த சாலை சந்திப்பு ஒன்றில் வைத்து சுட்டுக் கொல்லப்பட்டிருந்தார். ஆயுதமேந்தி மோட்டார் சைக்கிள்களில் வந்த நான்கு பேர் விக்ரமதுங்கவின் வாகனத்தை வழிமறித்து, அதன் கண்ணாடிகளை உடைத்து உள்ளிருந்தவரின் தலையிலும் கழுத்திலும் கத்தியால் குத்திவிட்டுச் சென்றனர். அறுவை சிகிச்சை செய்திருந்தபோதும் கூட தலையில் ஏற்பட்ட காயங்களால் விக்ரமதுங்க உயிரிழந்தார்.⁶¹ சம்பவம் நடந்து நான்கு ஆண்டுகள் ஆகிவிட்ட போதிலும் கொலையாளிகள் சட்டத்துக்கு அகப்படவில்லை.⁶² தனக்கு திரும்பத் திரும்ப கொலை மிரட்டல்கள் வருவதாக படுகொலை செய்யப்படுவதற்கு முன் விக்ரமதுங்க கூறியிருந்தார். 2006ல் ஜனாதிபதியிடம் இருந்தே தனக்கு அச்சுறுத்தல் வந்ததாகவும் அவர் கூறியிருந்தார். 2008 அக்டோபரில் எல்லைகளற்ற ஊடகவியலாளர் அமைப்பினருக்கு வழங்கிய ஒரு பேட்டியில் ஜனாதிபதி ராஜபக்ஷ ஒரு "பயங்கரவாத பத்திரிகையாளர்" என லசாந்தவை அவர் வர்ணித்திருந்ததாகத் தெரிவிக்கப்படுகிறது.⁶³ விக்ரமதுங்க கொலைக்கு மூன்று நாள் கழித்து அவர் எழுதியதாகத் தெரிவிக்கப்படும் ஒரு தலையங்கம் அவரது பத்திரிகையில் வெளியிடப்பட்டது. அதிலே தான் ஒரு வேளை கொலைசெய்யப்படுவேனையானால்

அந்தக் கொலையைச் செய்தது அரசாங்கமாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தது.

இரண்டு சந்தர்ப்பங்களில் நான் கண்மூடித்தனமாகத் தாக்கப்பட்டிருந்தேன் என்பதை அனைவரும் அறிவர், இன்னொரு சந்தர்ப்பத்தில் என் வீட்டில் இயந்திரத் துப்பாக்கியால் சரமாரியாக சுட்டும் இருந்தனர். அரசாங்கம் பல தடவை உறுதியளித்திருந்தும், இந்த செயல்களை செய்தவர்கள் யார் என்பது சம்பந்தமாக ஒழுங்கான பொலிஸ் விசாரணை எதுவும் நடந்ததில்லை. தாக்கியவர்கள் ஒருவர்கூட கைதுசெய்யப்படவும் இல்லை. இந்தத் தாக்குதல்கள் அரசாங்கம் தந்த ஊக்கத்தில்தான் நடந்தன என்று நான் நம்புவதற்கு சரியான காரணங்கள் இருக்கின்றன. இறுதியாக நான் கொல்லப்பட்டாலும், என்னைக் கொன்றது அரசாங்கமாகத்தான் இருக்க வேண்டும்.⁶⁴

இலங்கையின் முன்னாள் இராணுவத் தலைவர் ஜெனரல் சரத் ஃபொன்சேகா ராஜபக்ஷ அரசாங்கத்திலிருந்து பிரிந்துபோய் 2010ஆம் ஆண்டு ஜனாதிபதி பதவிக்கு போட்டியிட்டதன் பின்னர் (இது பற்றி பின்னர் விவாதிக்கப்பட்டுள்ளது), லசாந்த விக்ரமதுங்க கொல்லப்பட்ட தாக்குதல் உட்பட ஊடகவியலாளர்கள் மீது தாக்குதல்களுக்கு ஃபொன்சேகா உத்தரவிட்டிருந்தார் என ஜனாதிபதியின் சகோதரரும் நாட்டின் பாதுகாப்புச் செயலாளருமாகிய கோட்டாபய ராஜபக்ஷ வெளிப்படையாகவே குற்றம்சாட்டியிருந்தார். இந்தக் குற்றச்சாட்டு உண்மையாக இருக்குமானால், ஜெனரல் ஃபொன்சேகாவுக்கு எதிராக கிரிமினல் சட்ட நடவடிக்கை முன்னெடுக்கப்படவேண்டும். அதேநேரம் சம்பவம் நடந்த நேரத்தில் ஜெனரல் ஃபொன்சேகாவுக்கு கட்டளைகளை இடக்கூடிய இடத்தில் இருந்த ஜனாதிபதி மற்றும் பாதுகாப்புச் செயலர் ஆகியோர் மீதும் விசாரணை நடத்தி, அவர்களுக்கு இக்கொலையில் கிரிமினல் பொறுப்பு இருக்கிறதா என்பது கண்டறியப்பட வேண்டும்.

பொட்டல ஜயந்த கடத்தப்பட்டு தாக்கப்பட்டது

இலங்கை அரசாங்கம் ஊடகவியலாளர்களை நடத்தும் விதம் பற்றி வெளிப்படையாக விமர்சித்து வந்த ஸ்ரீலங்கா வேலைபார்க்கும் ஊடகவியலாளர் சங்கத்தின் செயலாளர் பொட்டல ஜயந்த 2009 ஜூனில் ஒரு கும்பலால் கடத்தப்பட்டு சித்ரவதை செய்யப்பட்டிருந்தார். அக்கும்பல் பொட்டல இனிமேல் எழுதவேகூடாது என்பதற்காக அவரது விரல்களை ஒடித்திருந்தது. தனக்கு நேர்ந்தது பற்றி அவர் அம்னெஸ்டி இண்டர்நேஷனலிடம் பின்வருமாறு தெரிவித்திருந்தார்:

"என் முடியை வெட்டி அதனைஎன் வாயில் போட்டனர், என் வாய்க்குள் திணித்து அடைத்தனர். இரண்டு கால்களிலும் அடித்தனர். அதில் ஒரு காலில் கணுக்கால் எலும்பு உடைந்தது. மரக்கட்டை ஒன்றை எடுத்து என் வலது கைவிரல்களில் ரத்தம் வரும் வரைக்கும் அடித்துக்கொண்டே இருந்தனர். 'இப்படி செய்தால்தான் இனிமேல் நீ எழுதமாட்டாய்' என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். பின்னர் அவர்கள் என்னை வெளியில் விட்டார்கள். 'இப்போதைக்கு உன்னைக் கொல்ல மாட்டோம், அரசாங்கத்துக்கு எதிராக இனிமேலும் ஆர்ப்பாட்டங்களுக்கு ஏற்பாடு செய்தாலோ, ஊடகங்களில் வாய்ந்திறந்தாலோதான் உன்னைக் கொல்வோம்' என்று சொன்னார்கள்."

2009 பிற்பகுதியில் ஜயந்த இலங்கையை விட்டு வெளியேறினார். தற்சமயம் வெளிநாடொன்றில் வாழ்ந்து வருகின்ற அவர் தினமியா என்ற சிங்களப் பத்திரிகை ஒன்றில் எழுதிவந்தவர். இது லேக்ஹவுஸ் எனப்படும் அரசுக்கு சொந்தமான ஊடக குழுமம் ஆகும். ஆனாலும் ஊடக சுதந்திரத்துக்காக குரல் கொடுத்தும் ஊடகவியலாளர்கள் மீதான தாக்குதல்களை அவர் கண்டித்தும் வந்திருந்தார். "தி நேஷன்" என்ற சுயாதீன பத்திரிகை ஒன்றின் இணை ஆசிரியரும், பாதுகாப்புத்துறை விவகாரங்களில் கட்டுரை எழுதுபவருமான கீத் நொய்யார் 2008 மேயில் கடத்தப்பட்டு சித்ரவதை செய்யப்பட்டிருந்ததை பொட்டல விமர்சித்திருந்தார்.⁶⁵ ஜயந்தவையும் ஊடகவியலாளர் சங்கத்தில் அவருடன் இணைந்து பணியாற்றிய சனத் பாலசூர்யவையும் (இவரும் 2009ல் இலங்கையை விட்டு வெளியேறியிருந்தார்) பாதுகாப்புச் செயலர் கோட்டாபய ராஜபக்ஷ அழைத்திருந்தார். நொய்யார் கடத்தப்பட்டு சித்ரவதை செய்யப்பட்டதை கண்டித்து ஆர்ப்பாட்டம் ஒன்றுக்கு தாங்கள் ஏற்பாடு செய்ததற்காக இவர்கள் கண்டிக்கப்பட்டனர். லேக்ஹவுஸ் ஊழியர்கள் இராணுவத்தின் நலனுக்கு எதிராக செயல்படக்கூடாது என்று இவர்களிடம் தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தது. அந்த சந்திப்பின்போது அச்சுறுத்தல் ஒன்றையும் பாதுகாப்பு செயலர் மறைமுகமாக விடுத்திருந்தார். "நீங்கள் இப்படியே தொடர்ந்து நடந்துகொண்டிருக்கானால், உங்களுக்கு என்ன நடக்க வேண்டுமோ அது நடந்துவிடும்."⁶⁶

லசாந்த விக்ரமதுங்க கொல்லப்பட்டதன் பின்னர் பொட்டல ஜயந்த இலங்கையை விட்டு வெளியேறியிருந்தார். அவர் நாடு திரும்பி சில வாரங்களிலேயே அவர் கடத்தப்பட்டிருந்தார். அரசாங்கத்தை விமர்சிக்கும் ஊடகவியலாளர்களுக்கு எதிராக சேறு வாரிப் பூசும் பிரச்சாரத்தின் முக்கிய இலக்காக தான் மாறியிருந்ததை நாடு திரும்பியவுடன் அவர் உணர்ந்திருந்தார். ஊடகவியலாளர்கள் எதிரான நடவடிக்கைகளை ஆரம்பித்துவைத்தவர்கள் இராணுவத் தலைவர் சரத்

ஃபொன்சேகாவும் இலங்கையின் பொலிஸ் மா அதிபரும் தான் என்று தெரிவிக்கப்படுகிறது. விடுதலைப் புலிகளின் கைக்கூலிகளாக செயல்படுபவர்கள் ஊடக சுதந்திரத்துக்காக குரல்கொடுப்பவர்கள் என்ற போர்வையில் ஒளிந்திருப்பதாக அவர்கள் குற்றம்சாட்டியிருந்தனர்.⁶⁷ அரசு கட்டுப்பாட்டியில் இயங்கும் தொலைக்காட்சியான ஐ டி என், "செய்திக்கு பின்னால்" என்ற ஒரு நிகழ்ச்சியில், தாடி வைத்த பொட்டலவின் படங்களைக் காட்டி அவருக்கு எதிராக குற்றச்சாட்டுகளை முன்வைத்தன. 2009 மே 22ஆம் தேதி, பொட்டல முன்னர் வேலை பார்த்த பத்திரிகையான தினமின, தாடி வளர்த்துக்கொண்டும் விடுதலைப் புலிகளிடம் காசு வாங்கிக்கொண்டும் செயல்படும் ஊடகவியலாளர்களைக் கல்லால் அடிக்க வேண்டும், நாட்டை விட்டு விரட்ட வேண்டும் என்று மக்களைக் கேட்கிற தலையங்கம் ஒன்றை எழுதியதாக கூறப்படுகிறது.⁶⁸ விடுதலைப் புலிகளிடம் பணம் வாங்கிக்கொண்டு நாட்டிற்கு துரோகம் இழைக்கும் சிங்கள பத்திரிகையாளர்களுக்கு மரண தண்டனை விதிக்க வேண்டும் என்று இன்னொரு பத்திரிகை எழுதியிருந்தது.⁶⁹

"இலங்கையில் முந்தைய ஆட்சியாளர்கள் ஒன்றும் தேவதூதர்கள் அல்ல. அவர்கள் ஆட்சிக்காலத்திலும் பத்திரிகையாளர்கள் கொல்லப்பட்டது, காணாமல்போனது போன்ற சம்பவங்கள் நடந்துள்ளன என்றாலும், தற்போதைய அரசாங்கத்தில் இந்நிலை முன்பில்லாத அளவுக்கு மோசமடைந்துள்ளது. அலட்சியமாக ஞாயிற்றுக்கிழமை பத்திரிகைகளை தமக்கு சாதகமாக மேற்கோள்காட்டி விளக்கமுடியாத கொலைகளையும் கொடுமான மனித உரிமை மீறல்களையும் அது நியாயப்படுத்த முடியாது. பொது அபிப்பிராயம் பற்றி கட்டுரை எழுதுபவர்கள், தங்களுக்கு ஆபத்து வரலாம் என்று அறிந்தும் இவ்விஷயங்களைப் பற்றி விரும்பினால் எழுதலாம். ஆனால் அப்போதும் கூட கண்ணுக்குத்தெரியாத கோடு ஒன்று இருக்கிறது என்பது அவர்களது உள்மனதுக்கும் தெரியும். அந்தக் கோட்டைத் தாண்டினால் தவிர்க்கமுடியாத பின்விளைவுகள் ஏற்படும் என்று அவர்கள் அறிவார்கள்"

கிஷாலி பிண்டோ ஜெயவர்த்தன⁷⁰

சித்ரவதைக்கு எதிரான ஐநா குழு 2011 டிசம்பரில் சமர்ப்பித்திருந்த அறிக்கையின் நிறைவுரையில் பின்வருமாறு கூறி கவலை வெளியிட்டிருந்தது. "மனித உரிமை ஆர்வலர்கள், பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கான சட்டத்தரணிகள், அரசியல் ஆர்வலர்கள், தொழிற்சங்கவாதிகள், சுயாதீன ஊடகவியலாளர்கள் போன்ற பிற சிவில் சமூக ஆர்வலர்கள் இலக்குவைக்கப்பட்டு அச்சுறுத்தல், துன்புறுத்தல், கொலைமிரட்டல்,

தாக்குதல்கள், அரசியல் உள்நோக்கம் கொண்ட குற்றச்சாட்டுகள் போன்றவற்றை எதிர்கொள்ள நேரிடுகிறது."⁷¹

"பல வழக்குகளில் அச்சுறுத்தல், மிரட்டல், சாடல் போன்ற செயல்களைச் செய்ததாக குற்றம்சாட்டப்படுபவர்கள், சட்டத்துக்கு பதில் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்ற தைரியத்தில் செயல்படுவதாகவே தெரிகிறது" என்று ஐநா குழு குறிப்பிட்டிருந்தது. பொட்டல ஜயந்த, பிரகீத் ஏக்நலிகொட, ஜே எஸ் திஸ்ஸைநாயகம் உள்ளிட்ட ஊடகவியலாளர்கள், ஜே சி வெல்லியமுன, அமிதா அரியரத்ன உள்ளிட்ட சட்டத்தரணிகள் ஆகியோர் சம்பந்தப்பட்ட உரிமை மீறல் வழக்குகள் தொடர்பில் ஐநா குழு கவலை தெரிவித்திருந்தும், இலங்கை அரசாங்கம் அவை சம்பந்தமாக போதுமான விவரங்களை வழங்க முடியவில்லை. "குறிப்பிட்ட சிலருக்காக நீதிமன்றத்தில் ஆஜராகின்ற சட்டத்தரணிகளை தேசத்துரோகிகள் என்று வர்ணித்து பாதுகாப்புத் துறை இணையதளத்தில் கட்டுரைகள் வெளியாகியதாக" தகவல் வந்ததும் கவலை அளிப்பதாக ஐநா குழு தெரிவித்திருந்தது. இப்படியான கட்டுரை ஒன்றின் தலைப்பே "கூடித் திரியும் கருப்பு அங்கி தேசத் துரோகிகள்" என்றிருந்தது தொடர்பிலும், அதில் "ஐந்து சட்டத்தரணிகள் பெயர் குறிப்பிடப்பட்டு, அவர்களது புகைப்படமும் சேர்க்கப்பட்டிருந்ததால் அவர்கள் மீதான தாக்குதல் ஆபத்து அதிகரித்தது" தொடர்பிலும் ஐநா குழு கவலை தெரிவித்திருந்தது.⁷²

ஒடுக்குமுறை வலை விரிவடைந்துகொண்டே போவது: சமாதான ஆர்வலர்கள் மற்றும் தொழிற்சங்கவாதிகள் கைதுசெய்யப்பட்டது

அரசாங்கம் தனது அதிகாரப் பிடியை இறுக்கிக்கொள்வதற்கு தடையாய் இருப்பவர்களாக அது கருதும் சமாதான ஆர்வலர்கள், தொழிற்சங்கவாதிகள் போன்றோருக்கு எதிராகவும் இப்படியாக சேறு வாரிப் பூசும் பிரச்சாரம் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. எதிர்ப்பே இருக்கக்கூடாது என்ற நோக்கில் அரசாங்கம் இந்த நடவடிக்கைகளை முன்னெடுத்தது. இவ்வாறு இலக்குவைக்கப்பட்டவர்களில் சிலர் பல்வேறு விஷயங்களும் சம்பந்தப்பட்டிருந்தார்கள் என்பதால், அவர்கள் ஈடுபட்ட எந்த விஷயத்துக்காக அவர்கள் இலக்குவைத்து ஒடுக்கப்பட்டார்கள் என்பதை தீர்மானிப்பதே சிரமமாக இருந்தது. தொழிற்சங்க செயற்பாடுகளுக்காக இலக்குவைக்கப்படுகிறார்களா, அரசியல் செயலார்வத்துக்காக இலக்குவைக்கப்படுகிறார்களா அல்லது இரண்டுக்குமாக இலக்குவைக்கப்படுகிறார்களா என்பதே தெரியாமல் இருந்தது.

2007 பிப்ரவரியில் தொழிற்சங்க ஆர்வலர்கள் கடத்தப்பட்டது சம்பந்தமாக ஆர்ப்பாட்டங்கள் நடந்திருந்த சூழ்நிலையில் (இச்சம்பவம் பிற்பாடு விவாதிக்கப்படுகிறது), ஊடகங்களையோ எதிர்க் கருத்துகளையோ ஒடுக்கும் எண்ணம் தமக்கு இல்லை என்று பாதுகாப்பு அமைச்சகம் கூறியது. ஆனால் மாற்றுக் கருத்து என்பது தேசப் பாதுகாப்புக்கான அச்சுறுத்தல் என்று தாம் பார்ப்பதாக அது கூறியது. "ஆட்கள் கைதுசெய்யப்படுவதை ஒட்டி மக்கள் அணி திரண்டாலும், ஆர்ப்பாட்டங்கள் நடந்தாலும், அது விசாரணைக்கு குறுக்கே நிற்கும் செயலாக அமையும் அதேநேரத்தில் அரசாங்கத்தின் ஸ்திரத்தன்மைக்கான அச்சுறுத்தலாகவும் அமைகிறது" பாதுகாப்பு அமைச்ச அறிவித்திருந்தது. "தேசப் பாதுகாப்புக்கு அச்சுறுத்தலாக அமையக்கூடிய காரியங்களில் நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ ஈடுபடுபவர்களை" கைதுசெய்து விசாரிப்பதென்பது சட்ட அமலாக்கப் பிரிவினரின் இயல்பான வழிமுறைதான் என்றும் அது வலியுறுத்தியிருந்தது.⁷³

"சிங்களப் புலிகள்"

2007 பிப்ரவரி 5 அன்று, இலங்கை ரயில்வே தொழிற்சங்கத்தைச் சேர்ந்த லலித் சேனவிரத்ன, நிறூல் சேரசிங்க, சிலிர ப்ரியங்கார ஆகியோர் காணாமல் போனதாகத் தெரிவிக்கப்பட்டது. இந்த தொழிற்சங்கம் நடத்திவரும் அகுனா என்ற சஞ்சிகையில் வேலைபார்த்த சிங்களவர்கள் இவர்கள். லலித் சேனவிரத்னவை தம்மை சிஐடி என்று கூறிக்கொண்ட சிவில் உடையணிந்த ஆட்கள் கொழும்பில் ஹொகொந்தார வடக்கு என்ற வட்டகையிலுள்ள அவரது வீட்டிலிருந்து கொண்டுசென்றதாக அவரது மனைவி கூறினார். கணவர் கொண்டுசெல்லப்பட்டது பற்றி அஹுகிரிய காவல்நிலையத்தில் அவர் புகார் கொடுத்திருந்தார்.⁷⁴ இவர்களைத் தாங்கள் தடுத்துவைக்கவில்லை என்றும் அவர்கள் எங்கிருக்கிறார்கள் என்பதும் தமக்குத் தெரியாது என்றும் அதிகாரிகள் முதலில் கூறினர். இவர்கள் காணாமல்போனது தொடர்பில் கோட்டை ரயில் நிலையத்தின் முன்பு பொதுமக்கள் ஆர்ப்பாட்டம் செய்தனர். 48 மணி நேரங்களுக்குப் பின்னர்தான் இந்நபர்கள் தமது காவலில் இருக்கிறார்கள் என்பதை இராணுவம் ஒப்புக்கொண்டது. விடுதலைப் புலிகளிடம் இருந்து ஆயுதங்களும் வெடிப்பொருட்களும், பயிற்சியும் பெற்றது குண்டுத் தாக்குதல்களை நடத்தியது போன்ற பயங்கரவாத குற்றச்சாட்டுகளை இந்த தொழிற்சங்கவாதிகள் மீது அரசாங்கம் சுமத்தியது. "குற்ற ஒப்புதல் வாக்குமூலங்களை" வீடியோ பதிவு செய்து (இவை சித்ரவதை செய்து பெறப்பட்டதாக குற்றம்சாட்டப்படுகிறது) இவர்கள் பயங்கரவாதிகள்தான் என்பதற்கான ஆதாரமாக ஊடகவியலாளர்களிடம் அரசாங்கம் காட்டியிருந்தது. இலங்கையின் ஊடகங்களிலும் இது பெரிய அளவில் வெளியிடப்பட்டிருந்தது.⁷⁵

2007 பிப்ரவரி 9ஆம் தேதி பாதுகாப்பு அமைச்சகம் தனது இணையதளத்தில் வெளியிட்ட ஒரு கட்டுரையில், " பயங்கரவாத ஆதரவு ஊடக அடாவடிப் பேர்வழிகளும், இரத்தக் கறைபடிந்த விடுதலைப் புலிகளின் பணத்தை நம்பியிருக்கும் பிற இலங்கை இயக்கங்களும் இந்தக் கைது நடவடிக்கைகளை வைத்து ரொம்பவும் அட்டகாசம் செய்துவிட்டார்கள். இவர்களின் போலி வேடங்கள் விரைவில் தோலுரிக்கப்படும் என்பதற்காக அஞ்சி அர்த்தமற்ற ஆர்ப்பாட்டங்களை பயங்கரவாதிகளின் கைக்கூலிகள் கைகொண்டு வருகின்றனர். அரசாங்கத்துடைய நற்பெயரைக் கெடுக்க வேண்டும் என்ற ஒரே நோக்கில் அறிக்கை வெளியிட்டும் தமது வழமையான வழிகளில் ஊடகப் பிரச்சாரங்களை நடத்தியும் வருகின்றனர்."⁷⁶

இலங்கையில் நடந்த ஆயுத மோதல்களுக்கு எதிராக குரல்கொடுத்துவந்தவர்கள் இந்த தொழிற்சங்கவாதிகள், யுத்தத்துக்கு எதிரான பல ஆர்ப்பாட்டங்களில் இவர்கள் கலந்துகொண்டிருந்தனர். ஆனால் இவர்கள் ஆயுதம் ஏந்தப்போக்கும் கிளர்ச்சி அமைப்பொன்றை உருவாக்க முயன்றதாக இராணுவம் கூறியது. இவர்களை அரசு ஊடகங்களில் சிங்கள கொட்டிய (சிங்களப் புலிகள்) என்று குறிப்பிட்டுவந்தனர்.⁷⁷ விடுதலைப் புலிகளுடன் சேர்ந்து செயலாற்றும் சிங்களவர்கள் பிறரின் பெயர்களை இந்த தொழிற்சங்கவாதிகள் சொன்னார்கள் என்றும் அந்த துப்புத் தகவலை வைத்து தாங்கள் மற்றவர்களை கைதுசெய்து வருவதாகவும் பாதுகாப்பு அமைச்சு கூறியிருந்தது.⁷⁸

விடுதலைப் புலிகளோடு சேர்ந்து சதிசெய்து அரசாங்கத்தைக் கவிழ்க்கப் பார்க்கிறார்கள் என்ற சந்தேகத்தின் பேரில் 2007 பிப்ரவரியில் சிங்கள ஊடகவியலாளர்கள், தொழிற்சங்க ஆர்வலர்கள், ரயில்வே ஊழியர்கள் என குறைந்தது 25 பேரை பயங்கரவாத விசாரணைப் பிரிவு பொலிசார் கைதுசெய்து தடுத்துவைத்தனர். அதிலே ஒருவர், ரயில்வே ஊழியர்கள் குழுமம் மற்றும் ரயில்வே தொழிற்சங்கங்களின் சம்மேளனம் ஆகியவற்றின் தலைவராகிய சரத் குமார :பெர்ணான்டோ ஆவார். 2007 பிப்ரவரியில் பொலிசில் தன்னை ஒப்படைத்துக்கொண்ட இவர், இரண்டு ஆண்டு காலம் முறையான குற்றச்சாட்டு எதுவும் இன்றி தடுத்துவைக்கப்பட்டிருந்தார். அரசாங்கத்தைக் கவிழ்க்க சதி செய்தார் என்ற குற்றச்சாட்டில் கைதான இன்னொருவர் பிரியந்த நிஹால் குணரத்ன ஆவார். ரத்னபுர பொலிசாரால் பிப்ரவரி 13ஆம் தேதி இவர் கைதுசெய்யப்பட்டார். தன்னை பொலிசார் சித்ரவதை செய்ததாக இவர் கூறுகிறார். 2009 பிப்ரவரியில் சரத் குமார :பெர்ணான்டோ பிபிசி சிங்கள சேவைக்கு வழங்கிய பேட்டியில். குறிப்பாக ரயில்வே தொழிலாளர் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்காக தாம் ஆர்ப்பாட்டம் செய்வதைத்

தடுக்க வேண்டும் என்பதற்ககவே தானும் தன்னுடன் வேலைபார்த்தவர்களும் கைதுசெய்யப்பட்டதாகக் கூறினார். "தொழிலாளர் உரிமைக்காக நாங்கள் போராடினோமே ஒழிய நாங்கள் ஆயுதம் ஏந்திய கிளர்ச்சிக் குழு அல்ல." என்று அவர் கூறியதாக அப்பேட்டியில் தெரிவிக்கப்பட்டது.⁷⁹ கைதுசெய்யப்பட்ட 25 பேரில் 10 பேர் 2009 பிப்ரவரியிலேயே குற்றச்சாட்டு ஏதும் சுமத்தப்படாத நிலையில் விடுவிக்கப்பட்டனர்.⁸⁰ எஞ்சியிருப்பவர்கள் மீது ஒன்று வழக்குபோட வேண்டும் இல்லை விடுதலை செய்ய வேண்டும் என இலங்கை உச்சநீதிமன்றம் மார்ச்சில் உத்தரவிட்டிருந்தது. அவ்வருடம் ஆகஸ்ட் மாதம் பெர்ணான்டோ உட்பட இரண்டு பேர் விடுதலை செய்யப்பட்டனர். தடுப்புக்காவலில் தான் சித்ரவதை செய்யப்பட்டதாக அவர் கூறுகிறார். முதலில் கைதுசெய்யப்பட்ட லலித் சேனவிரத்ன, சிஸிர ப்ரியங்கார, நிஹால் சேரசிங்க ஆகியோர் மீது யாழ்ப்பாண நீதிமன்றம், கொழும்பு உயர்நீதிமன்றம் ஆகியவற்றில் குற்றப் பத்திரிகை தாக்கல் செய்யப்பட்டிருந்தது. இவர்களுடன் முன்பு சேர்ந்து பணியாற்றிய ஒருவர் 2013 மார்ச் பிற்பகுதியில் தந்த தகவலின்படி, சேனவிரத்னவும் சேரசிங்கவும் இன்னும் வெலிக்கடை சிறையில் அடைபட்டிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு எதிரான வழக்கு இன்னும் முடிவடையவில்லை என்று கூறப்படுகிறது. சிஸிர பிரியங்கார இந்த ஆண்டு மார்ச் முற்பகுதியில்தான் விடுதலை செய்யப்பட்டதாக தெரிவிக்கப்படுகிறது.

லலித் சேனவிரத்ன, நிஹால் சேரசிங்க, சிஸிர ப்ரியங்கார ஆகியோர் கைதுசெய்யப்பட்டு விசாரிக்கப்பட்டதை அடுத்து பெரும்பாலும் தேயிலைத் தோட்டங்களில் வேலைபார்ப்பவர்களாக தமிழ் இளைஞர் நூற்றுக்கணக்கானோர் சுற்றிவளைத்து பிடிக்கப்பட்டு 2007 பிப்ரவரி மார்ச் மாதங்களில் விசாரிக்கப்பட்டிருந்தார்கள் என்றும், நூற்றுக்கும் அதிகமானவர்கள் பூசாவில் உள்ள பயங்கரவாத தடுப்பு பொலிஸ் பிரிவின் தடுப்புக் காவல் முகாம்களுக்கு இவர்கள் அனுப்பப்பட்டனர் என்றும், இலங்கையின் தொழிசங்க ஆர்வலர்களும் ஊடகச் செய்திகளும் கூறுகின்றன.⁸¹ மேல்-கொத்மலை நீர்மின் நிலையத் திட்டத்துக்கு எதிராக ஆர்ப்பாட்டம் செய்ததை அடுத்தே இவர்களில் சிலர் கைதுசெய்யப்பட்டதாக தெரிவிக்கப்படுகிறது. இலங்கையின் மையத்தில் அமைந்துள்ள மலைப் பிரதேசத்தில் மிகப் பெரிய அணை ஒன்றையும், நீர்த்தேக்கம் ஒன்றையும் அமைப்பது சம்பந்தமான திட்டம் இது.⁸²

சர்வதேச விமர்சனங்களுக்கு எதிரான பகைமை அதிகரித்து வருதல்

2007 ஜூனில் செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தைச் சேர்ந்த இலங்கைத் தமிழர்கள் இரண்டு பேர், சி ஐ டி பொலிசார் என்று சொல்லிக்கொண்டுவந்த ஆட்களால் கொழும்பின் கோட்டை ரயில் நிலையத்தில் இருந்து கடத்திச் செல்லப்பட்டிருந்தனர். உடன் வேலைபார்த்தவர்களோடு சேர்ந்து கிழக்கு இலங்கையிலுள்ள மட்டக்களப்பு ரயில் ஏறுவதற்காக காத்திருந்தபோது கொண்டுசெல்லப்பட்ட இவர்களின் உடல்கள், கொழும்பிலிருந்து 67 கிலோமீட்டர் தொலைவில் உள்ள ரத்னபுரவில் கண்டெடுக்கப்பட்டது. யார் என்று அடையாளம் வெளியிட வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொண்டு அம்னெஸ்டி இண்டர்நேஷனலிடம் சாட்சியம் வழங்கியவர்கள், இந்த இரண்டு பேருக்கும் விடுதலைப் புலிகளுடன் தொடர்பு இருந்ததாக பாதுகாப்புப் படைகள் சந்தேகப்பட்டதாகவும், இராணுவத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இவர்களைக் கொன்றுவிட்டார்கள் என்றும் சொன்னார்கள். மறுநாள் இலங்கை மற்றும் வெளிநாட்டு மனிதாபிமான உதவிப் பணியாளர்களாக சுமார் 200 பேர் அந்த ரயில் நிலையத்தில் கூடி கொலைகளைக் கண்டித்து ஆர்ப்பாட்டம் செய்தனர்.

இச்சம்பவம் இலங்கை அதிகாரிகளுக்கும் வெளிநாட்டு மனிதாபிமான உதவி அமைப்பின் ஊழியர்களுக்கும் இடையிலான உறவில் ஒரு திருப்புமுனையாக அமைந்தது. இந்த ஆர்ப்பாட்டத்தில் பங்கேற்ற ஐநாவின் வெளிநாட்டு ஊழியர்கள் நான்கு பேர் நாட்டை விட்டு அனுப்பப்பட வேண்டும் என்று இலங்கை கோரியது.⁸³ இராணுவ நடவடிக்கைகள் அதிகரித்திருந்த அந்நேரத்தில், இராணுவம் சிவிலியன்களை நடத்திய விதத்தை விமர்சித்த அமைப்புகளுக்கும் நபர்களுக்கும் எதிராக இலங்கை பாதுகாப்பு அமைச்சு காட்டமாக எதிர்வினை ஆற்றியது. இந்த அமைப்புகள் விடுதலைப் புலிகள் ஆதரவாக செயல்படுகின்றனர் என்று அரசாங்கம் கருதியது. 2007 மையப் பகுதிக்கும் 2009க்கும் இடைப்பட்ட காலகட்டத்தில் அரசு சாரா உதவி அமைப்புகளையும் ஐநா நிறுவனங்களையும் சேர்ந்த வெளிநாட்டுப் பணியாளர்கள் 40க்கும் மேற்பட்டோருக்கு விசாக்கள் ரத்துசெய்யப்படவோ புதுப்பிக்காமல் விடப்படவோ செய்திருந்தன. இலங்கை அரசாங்கத்துக்கு எதிராக (அல்லது விடுதலைப் புலிகளுக்கு ஆதரவாக)⁸⁴ பாரபட்சம் காட்டுகின்றனர் என்று அவர்கள் மீது குற்றம்சாட்டி இது செய்யப்பட்டிருந்தது. இலங்கைக்கு எதிரான "சர்வதேச சதி"⁸⁵ என்று கூறி, அப்படியான காரியங்களில் ஈடுபடுவதாக மனிதாபிமான உதவிப் பணியாளர்கள் மீது மோசமான விமர்சனத் தாக்குதல்களை பல தடவைகளில் அரசாங்க ஆதரவாளர்கள் செய்துள்ளனர்.⁸⁶

இலங்கை அரசபடைகள் விதிமீறல்களில் ஈடுபடுகிறார்கள் என்பது பற்றி அதிக தடயங்கள் கிடைத்துக்கொண்டே வர, சர்வதேச அரசு சாரா உதவி நிறுவனங்களை வெறுக்கின்ற இலங்கை அதிகாரிகளின் போக்கு மென்மேலும் மோசமடைந்துகொண்டே போனது. சர்வதேச அமைப்புகளுக்காக வேலைபார்த்த இலங்கைப் பிரஜைகள் இதனால் மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்டனர். இலங்கையில் ஐநாவின் செயல்பாடுகள் தொடர்பில் உள்ளளவில் மீளாய்வு செய்த ஐநா பொதுச்செயலாளர் நியமித்த நிபுணர் குழு வழங்கிய அறிக்கையில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ள இந்த விடயம் இதனை தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகிறது. இலங்கையில் ஐநாவின் செயற்பாடுகள் சம்பந்தமாக தலைமைச் செயலர் நியமித்த நிபுணர் குழு உள்ளளவில் செய்த மீளாய்வு:

"2009 ஜூன் 13ஆம் தேதியன்று, உதவித் திட்ட சேவைகளுக்கான ஐநா அலுவலகமான UNOPS, ஐநா அகதிகள் நல நிறுவனமான UNHCR ஆகியவற்றுக்காக வேலைபார்த்துவந்த இலங்கை பிரஜைகள் இரண்டு பேர் சிவில்யன் உடையில் வந்த ஆட்களால், வலுக்கட்டாயமாக வாகனம் ஒன்றில் ஏற்றப்பட்டு வவுனியாவில் இருந்து கடத்திச் செல்லப்பட்டிருந்தனர். வவுனியாவில் ஐநா மற்றும் அரசு சாரா உதவி அமைப்புகளின் அலுவலகங்கள் இருந்த இடங்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் இந்த வாகனம் செல்ல, வாகனத்தின் உள்ளுக்குள் வித்து இவர்கள் இருவரும் தாக்கப்பட்டிருந்தனர். ஆக்ஸிபாம், சேவ் த சில்ரன், டேனிஷ் ரெப்பியூஜி கவுன்சில், நார்வீஜியன் ரெப்பியூஜி கவுன்சில், ஐநா அகதிகள் நல நிறுவனம், ஃபோர்ட், வொர்ல்ட் விஷன் உள்ளிட்ட அமைப்புகளின் வவுனியா அலுவலகங்கள் முன்பாக இந்த வாகனம் சென்றது. ஒவ்வொரு அலுவலகத்தின் அருகிலும் வாகனத்தை நிறுத்திவிட்டு, இந்த அலுவலகத்துக்கும் பயங்கரவாதிகளுக்கும் இடையே ஏதும் தொடர்பு இருக்கிறதா என்று அந்த இருவரிடமும் கேட்கப்பட்டிருந்தது. உண்மையைச் சொல்லவில்லை என்றால் கொன்றுவிடுவோம் என கடத்திச் சென்றவர்கள் துப்பாக்கியைக் காட்டி மிரட்டியிருந்தனர். அதேநாள் இவ்விருவரும் கொழும்பு செல்லப்பட்டு, காவல்நிலையம் ஒன்றிற்கு பின்னால் இருந்த ஒரு கட்டிடத்தில் அடைக்கப்பட்டனர். அங்கு பல நாட்கள் தடுத்துவைக்கப்பட்டு அடித்து துன்புறுத்தப்பட்டிருந்தனர். தமது பணியாளர்கள் காணாமல் போனது தொடர்பில் பொலிசாரிடமும், இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணையத்தினரிடமும் ஐநா புகார் தெரிவித்தது. இலங்கையில் உள்ள ஐநா அலுவலகம் ஜூன் 20ஆம் தேதி வெளியிட்ட அறிக்கையில், "ஐநாவுக்காக பணியாற்றும் இலங்கை பிரஜைகள் இருவர் கைதுசெய்யப்பட்டுள்ளனர் என்று நாங்கள் அறிகிறோம். இவர்கள் 8 நாட்களுக்கு முன்பு காணாமல்போனதாக தெரிவிக்கப்பட்டது... இவர்கள் தடுப்புக்காவலில்தான் வைக்கப்பட்டுள்ளனர் என்பது

பின்னர் தெரியவந்தது... இவர்கள் சம்பந்தமாக இலங்கை அரசாங்கத்துடன் ஐநா தொடர்பில் இருந்து வருகிறது. அவர்களுடைய நலம் பற்றிய விவரங்களையும், என்ன காரணத்துக்காக அவர்கள் தடுத்துவைக்கப்பட்டுள்ளனர் என்ற விவரத்தையும் நாங்கள் கோரியுள்ளோம். முறையான சட்ட நடவடிக்கைகளுக்கு ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்ற நோக்கில் இலங்கை அதிகாரிகளுக்கு எங்களால் இயன்ற உதவிகளை செய்துவருகிறோம்." என்று கூறியிருந்தது. ஆனால் கடத்தப்பட்டு 12 நாட்கள் முடிந்திருந்த நிலையில், ஜூன் 25ஆம் தேதி சர்வதேச செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தினர் இந்தக் காவல் நிலையத்துக்கு வழமைபோல சென்றிருந்த சமயத்தில்தான் இந்த ஐநா பணியாளர்கள் இந்த இடத்தில்தான் தடுத்துவைக்கப்பட்டுள்ளார்கள் என்ற விவரம் வெளிவந்தது. உறவினர்கள், உடன் பணியாற்றியவர்கள், சட்டத்தரணிகள் போன்றோர் இவர்களைச் சென்று பார்த்திருந்தனர். இவர்களது தலையிலும் காலிலும் ஆறாத காயங்கள் இருந்ததை அவர்கள் கண்டனர். ஜூன் 26ஆம் தேதி, இவர்களிடம் இருந்து கட்டாயப்படுத்தி ஒரு வாக்குமூலத்தில் பொலிசார் கையொப்பம் வாங்கினர். இவர்களுக்கு வாசிக்கத் தெரியாத சிங்கள மொழியில் அந்த வாக்குமூலம் இருந்தது. நீதித்துறை அதிகாரிகளிடத்தில் இது சம்பந்தமாக புகார்கள் தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தன. இந்த இரண்டு பேருக்கும் சட்ட விலக்கு சலுகைகள் இருப்பதை நினைவூட்டி சட்ட விவகார ஐநா அலுவலகம் இலங்கை அதிகாரிகளுக்கு ஜூலை 7ஆம் தேதி கடிதம் எழுதியிருந்தது. செப்டம்பர் வாக்கில் இவ்விருவரும் விளக்கமறியல் சிறைச்சாலைக்கு மாற்றப்பட்டிருந்தனர். ஐநா தலைமைச் செயலர் ஜனாதிபதிக்கு செப்டம்பர் 15 எழுதிய ஒரு கடிதத்தில் இவ்விரு ஊழியர்கள் தொடர்பாக கவலை எழுப்பியிருந்தார். ஒருத்த ஒரு வருடமும் மற்றவர் மூன்று மாத காலமும் தடுத்துவைக்கப்பட்ட பின்னர், எவ்வித குற்றச்சாட்டும் இன்றி இவர்கள் இருவரும் விடுதலை செய்யப்பட்டிருந்தனர்.⁸⁷

தமது ஊழியர்களுக்கு எதிராக நடந்த துஷ்பிரயோகங்கள் பற்றி 2007ல் அறிக்கை வெளியிட்ட ஐநா, தமது பணியாளர்கள் இலங்கை அதிகாரிகளால் கைதுசெய்து தடுத்துவைக்கப்பட்ட 14 சம்பவங்களையும், துன்புறுத்தப்பட்ட அல்லது அச்சுறுத்தப்பட்ட 43 சம்பவங்களையும் பட்டியலிட்டிருந்தது.⁸⁸ "மனிதாபிமான உதவிப் பணியாளர்களுக்கான பாதுகாப்பு என்று எடுத்துக்கொண்டால் உலகிலேயே மிகவும் மோசமான சூழ்நிலை நிலவும் நாடுகளில் இன்றாக இலங்கை உள்ளது" என ஐநா மனிதாபிமான உதவிப் பணிகள் ஒருங்கிணைப்பாளர் ஜான் ஹோம்ஸ் 2007 ஆகஸ்டில் தெரிவித்திருந்தார். அதற்கு பதிலளித்த அரசாங்க அமைச்சர் ஒருவர், "பயங்கரவாதிகளை ஆதரிப்போரையும் நாங்கள் பயங்கரவாதிகள் என்றே

கருதுகிறோம். எனவே விடுதலைப் புலிகளை ஆதரிக்கும் ஹோம்ஸ்கூட ஒரு பயங்கரவாதிதான். சர்வதேச அரங்கில் இலங்கையின் பெயரைக் கெடுப்பதற்கு இந்த ஆள் முயற்சி செய்கிறார்." என்று கூறினார்.⁸⁹

ஐநாவின் குழந்தைகள் நல நிறுவனமான UNICEF சார்பில் பேசுவல்ல கொழும்பிலிருந்து இயங்கும் அதிகாரியான ஜேம்ஸ் எல்டர், "பயங்கரவாதத்தை ஆதரிக்கிறார்" என்று குற்றம்சாட்டப்பட்டு 2009 செப்டம்பரில், இலங்கையை விட்டு வெளியேறும்படி உத்தரவிடப்பட்டிருந்தார். யுத்தத்தின் இறுதி மாதங்களில் பாதிக்கப்பட்ட சிறார்களின் கதி குறித்து கவலை தெரிவித்து அறிக்கை வெளியிட்டதற்காக இவர் மீது இக்குற்றச்சாட்டு தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தது. 2009ல் முல்லைத்தீவில் "ரத்த ஆறு ஓடியது" என்று வர்ணித்திருந்த ஐநா பேச்சாளர் கோர்டன் வெயிஸ், தன்னுடைய விசா நீட்டிக்கப்படாது என்று தெளிவுபடுத்தப்பட்டதை அடுத்து இலங்கையிலிருந்து வெளியேறியிருந்தார்.⁹⁰ பிற்பாடு ஐநாவில் இருந்தும் இவர் விலகியிருந்தார். ஊடகவியலாளர் ஒருவரிடம் அவர் பின்வருமாறு கூறினார்:

"தகவலைக் கட்டுப்படுத்துவதிலும் மறுத்துச் சொல்வதிலும் இலங்கை அரசாங்கம் கைதேர்ந்தது. மக்கள் கொல்லப்பட்டுள்ளார்கள் என்று கூறும் ஒரு தகவலை இலங்கை அரசாங்கத்திடம் எடுத்துப் போனால் முதலில் அவர்கள் அதனை வெளிப்படையாக நிராகரிப்பார்கள், பின்னர் வெளியுறவு அமைச்சகத்துக்கு ஆட்களை வரவழைத்து, வெளியேற்றிவிடுவோம் என்று எச்சரித்து அனுப்புவார்கள். இந்த மாதிரியான அழுத்தம் கொடுக்கும் வேலை ஒவ்வொரு நாளும் நடந்தது. அந்த மாதிரியான சூழ்நிலையில் உதவி அமைப்பினர் பணியாற்றுவது என்பது ரொம்பவும் கஷ்டம்."⁹¹

முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் ஆர்ட்டில்லரி தாக்குதலுக்கு இடையில் மாட்டப்பட்ட ஐநா பணியாளர் பீட்டர் மெக்கே, அவ்விடத்தில் மக்கள் உயிரிழந்ததை நேரில் கண்டிருந்தார். யுத்தத்தின் இறுதிக்கட்டத்தில் கொல்லப்பட்ட மக்களின் எண்ணிக்கை அரசாங்கம் தெரிவித்ததைக் காட்டிலும் மிகவும் அதிகம் என்று இவர் சேகரித்த தரவுகள் காட்டின. ஆனால் 2009 ஜூலையில் இலங்கை அரசாங்கம் நாட்டை விட்டு வெளியேறச் செய்திருந்தது.⁹²

மனித உரிமை மீறல்களை அனுபவிக்கக்கூடிய ஆபத்தில் உள்ள இலங்கை மக்களுக்கு பாதுகாப்பும் உதவியும் வழங்கிவந்த அமைப்பான நான்வயலெண்ட் பீஸ்

ஃபோர்ஸ் அமைப்பின் உறுப்பினர்களது வதிவிட அனுமதியை 2010 ஜூலையில் இலங்கை அரசாங்கம் ரத்துசெய்திருந்தது.

யுத்தத்தின் இறுதிக்கட்டத்தையும் அதன் பின்னால் நடந்த விஷயங்களையும் பற்றி செய்தி வழங்கிய வெளிநாட்டு ஊடகவியலாளர்களை நாட்டை விட்டு வெளியேற்றுவது, விசா மறுப்பது, தடைசெய்யப்பட்டவர்கள் பட்டியலில் சேர்ப்பது போன்ற வேலைகளையும் இலங்கை அரசு ஆரம்பித்திருந்தது. ஐக்கிய ராஜ்ஜியத்தின் டைம்ஸ் பத்திரிகையின் தெற்காசிய முகவரான ஜெரெமி பேஜ் 2009 ஏப்ரலில் இலங்கை வந்திறங்கிய வேளையில் தடுத்துவைக்கப்பட்டார். அன்றிரவு தடுத்துவைக்கப்பட்டு அடுத்த நாள் இலங்கையை விட்டு திருப்பி அனுப்பப்பட்டிருந்தார். ஏற்கனவே அவருக்கு இலங்கை வந்து செய்தி சேகரிப்பதற்கான ஊடகவியலாளர் விசா பலமுறை நிராகரிக்கப்பட்டதை அடுத்து சுற்றுலாப் பயணியாக அவர் இலங்கைக்குள் நுழைய முயன்றிருந்தார். தன்னுடைய பெயர் கணினித் திரையில் வந்தவுடன் தான் விமானநிலையத்தில் குடிவரவுத்துறையினரால் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டதாக பேஜ் கூறினார்.⁹³ ஜெரெமி பேஜ் திருப்பி அனுப்பப்பட்டது தொடர்பில் இலங்கையின் குடிவரவு மற்றும் குடியகல்வு கட்டுப்பாட்டு அதிகாரி பி பந்துல அயெய்கோன் 2009 ஏப்ரலில் தி ஐலண்ட் செய்தித்தாளிடம் கருத்து தெரிவிக்கையில்/ "நடுநிலையுடன் செய்தி வழங்குதல் என்ற தொழில் தர்மத்தை மீறி ஒருபக்கமாக செய்தி வழங்குவதற்காக இந்த நாட்டுக்குள் வரும் வெளிநாட்டு ஊடகவியலாளர்களை நாங்கள் அனுமதிக்க முடியாது. அதனால்தான் இப்படியான பலரை தடைசெய்யப்பட்டோர் பட்டியலில் நாங்கள் சேர்த்துள்ளோம்." என்று கூறியதாக தெரிவிக்கப்படுகிறது. ."
தடைசெய்யப்பட்ட ஊடகவியலாளர்கள் என்ற பெயரில் பாதுகாப்பு, வெளியுறவு மற்றும் ஊடக அமைச்சுக்களும் பிற அதிகாரிகளும் சேர்ந்து தங்களுக்கு ஒரு பட்டியல் தந்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பட்டியலில் உள்ள வெளிநாட்டு ஊடகவியலாளர்கள் இலங்கைக்குள் வர குடிவரவு அதிகாரிகள் அனுமதிக்க மாட்டார்கள்." என்றும் அவர் தெரிவித்திருந்தார்.⁹⁴

ஐக்கிய ராஜ்ஜியத்தைச் சேர்ந்த சானல் ஃபோர் செய்திச் சேவையின் ஊடகவியலாளர்கள் மூன்று பேர் இலங்கையின் இடைத்தங்கல் அகதி முகாம் ஒன்றின் மோசமான சூழ்நிலை தொடர்பிலும், அங்கு எழுப்பப்படும் பாலியல் துஷ்பிரயோக குற்றச்சாட்டுகள் பற்றியும் செய்தி வழங்கியதை அடுத்து 2009 மேயில் இலங்கையை விட்டு வெளியேற்றப்பட்டிருந்தனர்.⁹⁵ அவர்கள் நாட்டை விட்டு வெளியேற வேண்டும் என்ற உத்தரவு இலங்கையின் பாதுகாப்புத்துறைச் செயலாளர் கோட்டாபய ராஜபக்சவிடம் இருந்து நேரடியாக வந்திருந்தது. "இதுதான் சானல்

ஃபோரா? எனது சிப்பாய்கள் சிவிலியன்களை பாலியல் வல்லுறவுக்கு உட்படுத்துவதாக நீங்கள் குற்றம்சாட்டி வருகிறீர்கள்தானே? உங்கள் விசாக்கள் ரத்து செய்யப்படுகின்றன. உங்களை நாட்டை விட்டு திருப்பி அனுப்புகிறோம். உங்கள் நாட்டில் இருந்து கொண்டு இந்த நாட்டைப் பற்றி எப்படி வேண்டுமானாலும் செய்தி வழங்குங்கள். ஆனால் இங்கே இருந்துகொண்டே நீங்கள் அதனைச் செய்ய முடியாது." என்று கோட்டாபய கூறியதாக வெளியேற்றப்பட்ட செய்தியாளர் நிக் பேட்டன் வால்ஷ் கூறினார்.⁹⁶

வெளிநாட்டு ஊடகங்கள் செய்தி வழங்குவதைக் கட்டுப்படுத்தும் இலங்கையின் முயற்சிகள் தொடர்ந்தன. ஸ்ரீலங்காஸ் கில்லிங் ஃபீல்ட்ஸ் அதாவது இலங்கையின் கொலைக் களங்கள் என்ற தலைப்பில் சானல் ஃபோர் வீடியோ ஆவணத் தொடரொன்றை 2011 ஜூனில் ஒளிபரப்பியது. முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் இலங்கை இராணுவத்தினரிடம் சரணடைந்த விடுதலைப் புலிகள் சட்டத்துக்கு அப்பாற்பட்ட தண்டனை வழங்கும் பாணியில் கொல்லப்பட்டது மற்றும் பாலியல் துஷ்பிரயோகத்துக்கு உட்படுத்தப்பட்டிருக்கக்கூடிய வாய்ப்பு இருந்தது போன்ற விஷயங்களைக் காட்டும் வீடியோ கீற்றுகள் அந்த தொடரில் இருந்தன. இதனை அடுத்து வெளிநாட்டிலிருந்து வருபவர்களை அவர்கள் வெறுமனே சுற்றுலாப் பயணிகளாக வந்திருந்தாலும் சரி, உண்மை கண்டறியும் வேலை எதிலும் அவர்கள் ஈடுபடுகிறார்களா என்ற கண்காணிப்பை இலங்கை அதிகாரிகள் தீவிரப்படுத்தினர். ஐநா நிறுவனங்கள், தூதரகங்கள், அரசு சாரா அமைப்புகள், சர்வதேச ஊடகம் போன்றவற்றுடன் தொடர்பு வைத்திருப்பவர்களாக சந்தேகிக்கப்பட்ட இலங்கை பிரஜைகள் பொலிசாரால் விசாரணைக்கு உட்படுத்தப்பட்டிருந்தனர். அதற்காக கைதுசெய்யப்பட்டும் தடுத்துவைக்கப்பட்டும் இருந்தனர். வெளிநாட்டு ஆராய்ச்சியாளர்களுக்கு உதவியதாக சந்தேகிக்கப்பட்ட காரணத்தினால் அதிகமான காலம் தடுத்துவைக்கப்பட்டிருந்தவர்கள் குறைந்தது மூன்று சம்பந்தமாக அம்னெஸ்டி இண்டர்நேஷனலிடம் விவரங்கள் உள்ளன. இதில் ஒருவர் சித்ரவதைக்கு உட்படுத்தப்பட்டும் இருந்தார்.

சானல் ஃபோர் தொலைக்காட்சியின் மூத்த அதிகாரியான ஸ்டீவர்ட் கொஸ்குரோவ், 2012 ஜூனில் இலங்கை வந்தபோது விமானநிலையத்திலிருந்தே திருப்பி அனுப்பப்பட்டார். அவர் நாட்டுக்குள் வர அனுமதிக்கப்படவில்லை. "ஏனென்றால், அவர் சானல் ஃபோர் தொலைக்காட்சியைச் சேர்ந்தவர், அந்த தொலைக்காட்சி காரணமே இல்லாமல் இலங்கையின் நற்பெயருக்கு களங்கம் கற்பிப்பதில் குறியாய் இருக்கிறது." என இலங்கையின் குடிவரவு அதிகாரி ஒருவர் சொன்னதாக பிபிசியில் தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தது.⁹⁷

ஆனால் சர்வதேச ஊடகவியலாளர்களை மிகவும் ஒழுங்காக கையள்வதுபோன்ற ஒரு தோற்றத்தை இலங்கை அரசு ஐநாவிடம் ஏற்படுத்த முயல்கிறது. 2012 ஒக்டோபரில், கொஸ்குரோவ்ஸ் இலங்கையில் இருந்து திருப்பி அனுப்பப்பட்டு ஒரு சில மாதங்களே ஆகியிருந்த நிலையில், ஐநா மனித உரிமைகள் மன்றத்திடம் இலங்கை அரசு சமர்ப்பித்த அறிக்கையில், "கருத்து சுதந்திரத்தையும் ஊடகவியலாளர்கள் மற்றும் ஊடகப் பணியாளர்களின் உரிமைகளையும் பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற நோக்கில், இலங்கையின் தகவல் மற்றும் ஊடக அமைச்சு அரசாங்கத்தின் தகவல் திணைக்களமும் ஊடகத்துறையினரின் பணிக்கு உதவும் வகையான நடவடிக்கைகளை தொடர்ந்தும் முன்னெடுத்து வருகிறது நாட்டின் எந்த ஒரு பாகத்திலிருந்து செய்தி வழங்க வேண்டிய அவசியம் உள்ள சம்பவங்கள் பற்றி வெளிநாட்டு ஊடகவியலாளர்கள் உள்ளிட்டு அனைத்து ஊடகவியலாளர்களும் சுதந்திரமாக செய்தி வழங்க வேண்டும் என்பதற்காக ஊடக அனுமதிகளை இலங்கையின் தகவல் திணைக்களம் வழங்கிவருகிறது. நாட்டில் எப்பகுதிக்கு வேண்டுமானாலும் சென்று ஊடகப் பணி செய்ய இந்த அனுமதி ஏதுசெய்யும். எந்த ஒரு தரப்பாலும் தணிக்கை செய்யப்படுகின்ற எந்த ஒரு செய்தியையும் எழுதவோ, ஒலிபரப்பவோ, ஒளிபரப்பவோ எந்த ஒரு பத்திரிகையாளருக்கும் ஊடகவியலாளருக்கும் இடமுண்டு." என்று அது கூறியிருந்தது.⁹⁸

இறுதித் தாக்குதல்

வட இலங்கையில் விடுதலைப் புலிகளுக்கு முடிவுகட்டுவதற்காக எதிராக இறுதித் தாக்குதலை நடத்த தாயாராகிவந்த சமயத்தில், ஐநாவைச் சேர்ந்த வெளிநாட்டு பணியாளர்களும், அரசு சாரா உதவியமைப்பு ஊழியர்களும் யுத்தப் பிரதேசத்திலிருந்து வெளியேற வேண்டும் என 2008 செப்டம்பரில் இலங்கை பாதுகாப்பு அமைச்சு உத்தரவிட்டிருந்தது. அடுத்தடுத்து வரவிருந்த நிகழ்வுகளுக்கு சுயாதீன கண்காணிப்புகளுக்கு தடை ஏற்படுத்துவதாக இந்த உத்தரவு அமைந்துவிட்டது. விடுதலைப் புலிகள் வலுவாக இருந்த கிளிநொச்சியில் இருந்து தமது பணியாளர்களை வெளியேற்றிய ஐநா, தமது செயற்பாடுகளை அரசு கட்டுப்பாட்டில் இருந்த வவுனியாவுக்கு நகர்த்தியிருந்தது. சுயாதீன ஊடகவியலாளர்கள் யுத்தப் பிரதேசம் செல்வதற்கும் இலங்கை அதிகாரிகள் தடை விதித்திருந்தனர். வட இலங்கையில் இடம்பெயர்ந்த சிவிலியன்கள் சுமார் 3,00,000 பேர் யுத்தம் செய்த தரப்புகளுக்கு இடையில் சிக்கிக்கொண்டிருந்தனர். அடுத்த எட்டு மாதங்களுக்கு அவர்கள் குண்டு விழும் இடங்களைப் பொறுத்து தொடர்ந்து மாறிக்கொண்டே இருக்க வேண்டி வந்தது. அவர்கள் இருந்த இந்தத்தின் அளவு சிறிதாகிக்கொண்டே சென்றது. இலங்கை இராணுவத்தால் "யுத்தமற்ற பிரதேசம்"

என்று குறிக்கப்படுகின்ற இடங்களில் மட்டுமே இவர்கள் இருக்கமுடியும் என்ற நிலை இருந்தது.⁹⁹ "யுத்தமற்ற பிரதேசம்" என்று அறிவித்திருந்தாலும் அவ்விடங்களில் இலங்கை இராணுவம் கண்முடித்தனமான தாக்குதலை நடத்தியிருந்தது என்பதற்கு நம்பத்தகுந்த மற்றும் ஒரே விதமான சாட்சியங்களை நேரில் கண்டவர்களிடம் இருந்து அம்னெஸ்டி இண்டர்நேஷனல் பெற்றுள்ளது. இந்த இடத்துக்கு போகவும் என்று சிவிலியன்களிடம் சொல்லிவிட்டு, அந்த இடங்களில் அதிகமான சிவிலியன்கள் தங்கியிருக்கிறார்கள் என்பது நன்கு தெரிந்தபோதும் அவ்விடங்களில் அவர்கள் இப்படியான தாக்குதல்களை நடத்தியிருந்தனர். மருத்துவமனைகளில் ஷெல் வீச்சு நடத்தப்பட்டிருந்தது. இதனால் அதிலிருந்த நோயாளிகளும் மருத்துவ ஊழியர்களும் காயமடையவும் உயிரிழக்கவும் செய்தனர். விடுதலைப் புலிகள் சிறாரை வலுக்கட்டாயமாக இயக்கத்தில் சேர்த்து சண்டையில் ஈடுபடுத்தியிருந்தனர். சிவிலியன்களை அவர்கள் மனிதக் கேடயமாக பயன்படுத்தினர், தமது கட்டுப்பாட்டிலிருந்து தப்பிச் செல்ல முயன்ற சிவிலியன்களை அவர்கள் சுட்டிருந்தனர். யுத்தத்தின் இறுதி மாதங்களில் சிக்குண்டு உயிர்பிழைத்தவர்கள் தாம் அனுபவித்த கஷ்டங்கள் பற்றி விளக்குகையில் உணவு, குடிநீர், மருத்துவ உதவிகள் கிடைக்காமல், அச்சத்திலும், காயங்களுடனும், சுற்றியிருந்தவர்கள் உயிரிழப்பதைத் தடுக்க வழியில்லாமலும் தவித்ததாக தெரிவித்தனர்.¹⁰⁰

யுத்தத்தில் தாம் வெற்றி பெற்றுவிட்டதாக இலங்கை அரசாங்கம் 2009 மே 18 பிரகடனம் செய்தது. விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பின் உயர்மட்ட தலைவர்கள் மோதலில் இறந்ததாக அது அறிவித்தது. ஆனால் பின்னர் எழுந்த குற்றச்சாட்டுகள், விடுதலைப் புலி உறுப்பினர்கள் சரணடைந்தபோது அவர்களை தண்டனை நிறைவேற்றும் பாணியில் கிட்டத்தில் வைத்து சுட்டுக் கொன்றதாக தெரிவித்தன.¹⁰¹ யுத்தத்தின் இறுதிக்கட்டத்தில் உயிர்தப்பி வந்தவர்கள் இராணுவத்தால் நடத்தப்பட்ட இடைத்தங்கல் முகாம்களில் அடைக்கப்பட்டனர். அங்கே அவர்கள் பல மாத காலம் தடுத்துவைக்கப்பட்டனர். கிட்டத்தட்ட மூன்று லட்சம் பேர் தடுத்துவைக்கப்பட்டார்கள் என்றாலும், யுத்தத்தின் இறுதிக்கட்டத்தில் நடந்த விஷயங்களை உறுதிப்படுத்தும் விதமான தகவல்கள் வெளிவரவே செய்திருந்தன. பல ஆயிரம் பேர் உயிரிழந்தனர் என்றும், மேலும் ஆயிரக்கணக்கானோர் காயம் அடைந்தனர் என்றும், பொதுமக்கள், சரணடைந்தவர்கள் ஆகியவர்கள் மீது இலங்கை அரசாங்கத்தினர், விடுதலைப் புலிகள் என இரண்டு தரப்பிலுமே சர்வதேச சட்டங்களை மீறும் குற்றச்செயல்கள் அரங்கேற்றப்பட்டிருந்தன என்றும் தெளிவாகியிருந்தது.

யுத்தத்தின் இறுதிக் கட்டங்களில் பொதுமக்களுக்கு ஏற்பட்ட பாதிப்புகள் பற்றி உடனிருந்து நேரடியாகப் பார்த்து ஊடகங்களுக்கும், யுத்தப் பிரதேசத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட சர்வதேச அமைப்புகளுக்கும் சாட்சியம் வழங்கிய ஐந்து மருத்துவர்கள் 2009 மே மாதம் அரசாங்கத்தால் தடுத்துவைக்கப்பட்டனர். விடுதலைப் புலிகள் வலுவாக இருந்த கடைசி இடமான முல்லைத்தீவை இராணுவத்தினர் சுற்றி வளைத்தபோது வெளியேறிய ஆயிரக்கணக்கான சிவிலியங்களுடன் அரசு கட்டுப்பாட்டுப் பகுதிக்கு வந்த இந்த மருத்துவர்கள் தடுத்துவைக்கப்பட்டனர். கொழும்பில் உள்ள சி ஐ டி பொலிசாரிடம் இவர்கள் விசாரணைக்காக ஒப்படைக்கப்பட்டனர். இந்த மருத்துவர்கள் விடுதலைப் புலி ஆதரவாளர்கள் என்று அரசாங்கம் குற்றம்சாட்டியது. சிவிலியன்கள் கொல்லப்பட்டதாக இவர்கள் வெளியில் சொன்னது எல்லாம் பொய்ப் பிரச்சாரம் என்று கூறி அரசாங்கம் நிராகரித்திருந்தது. பொலிஸ் தடுப்புக்காவலில் இருந்த நிலையில் 2009 ஜூலையில், அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்த ஒரு செய்தியாளர் கூட்டத்தில் இவர்கள் தமது முந்தைய தகவல்களை மறுதளித்தனர். சிவிலியன்கள் மீதும் மருத்துவமனை மீதும் இலங்கை இராணுவம் தாக்குதல் நடத்தியது பற்றி தாம் கூறியவை நிஜம் அல்ல என்று இவர்கள் அப்போது சொல்லியிருந்தனர். மேலும் பல மாதங்கள் தடுப்புக்காவலில் இருந்ததன் பின்னர் இந்த ஐந்து மருத்துவர்களும் விடுவிக்கப்பட்டு அரசு மருத்துவமனையில் வேலை பார்க்க அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளனர். யுத்தத்தின் இறுதிக்கட்டத்தில், சிக்குண்டிருந்த ஆயிரக்கணக்கான தமிழ் மக்களுக்கு தற்காலிக மருத்துவகூடங்களில் சிகிச்சை அளித்த நேரத்தில் தாங்கள் அனுபவித்த மற்றும் காணநேர்ந்த கொடுமைகள் பற்றி இவர்கள் வாய்திறக்காமலேயே இருந்துவருகின்றனர்.

2011 மார்ச்சில், இலங்கையில் பொறுப்புக்கூறல் சம்பந்தமான ஐநா தலைமைச் செயலரின் நிபுணர் குழு, "இலங்கை அரசாங்கத்தாலும், விடுதலைப் புலிகளாலும் சர்வதேச மனிதாபிமான சட்டங்களும் மனித உரிமைச் சட்டங்களும் பரந்துபட்ட அளவில் மோசமாக மீறப்பட்டதற்கான நம்பத்தகுந்த குற்றச்சாட்டுகள் இருப்பதையும், இவற்றில் சில குற்றங்கள் போர்க்குற்றமாகவோ மனித குலத்துக்கு எதிரான குற்றமாகவோ அமையலாம் என்பதையும் கண்டறிந்தன."¹⁰² சாட்சிகளின் வாக்குமூலங்கள், உதவிப் பணியாளர்கள் அளித்த விவரங்கள் போன்றவற்றின் அடிப்படையில் அம்னெஸ்டி இண்டர்நேஷனல் வந்திருந்த முடிவுடன் பலவற்றுடன் ஒத்துப்போவதாக இந்த நிபுணர் குழு கண்டறிந்த விஷயங்கள் அமைந்திருந்தன. யுத்தத்தின் கடைசி சில மாதங்களில் 10,000த்துக்கும் அதிகமான சிவிலியன்கள் கொல்லப்பட்டுள்ளனர்; விடுதலைப் புலிகள் சிவிலியன்களை மனிதக் கேடயமாக பயன்படுத்தியதோடு, சிறார்களை மோதல்களில் ஈடுபடுத்தினர்; சிவிலியன்கள்

நிறையபேர் தங்கியுள்ள இடம் என்று தெரிந்தும் அவ்விடங்களில் இலங்கை இராணுவம் ஷெல் வீச்சு செய்தது; மோதலுக்கு இடையில் சிக்கிய மக்கள் உணவு, குடிநீர், மருத்துவ பராமரிப்பு போன்றவை இல்லாமல் கஷ்டப்பட்டுள்ளனர் போன்ற விஷயங்கள் ஒத்துப்போவதாக இருந்தன. "யுத்தப் பிரதேசத்தில் இருந்த மக்களுக்கு மனிதாபிமான உதவிகள் கிடைக்கக்கூடாது என்பதை அரசாங்கம் திட்டமிட்டு நிறைவேற்றியது; உணவும், அடிப்படை மருத்துவ வசதிகளும் அதிலும் குறிப்பாக காயங்களுக்கு சிகிச்சை அளிக்கத் தேவையான உதவிப் பொருட்களும் கிடைப்பதை அது நிறுத்தியது; இந்த நோக்கத்துக்காக, யுத்தப் பிரதேசத்தில் சிக்குண்டிருந்த மக்களின் எண்ணிக்கையை அது வேண்டுமென்றே குறைத்துச் சொல்லியது. காயங்களுக்கு சிகிச்சை அளிக்கத் தேவையான மருத்துவப் பொருட்கள் மறுக்கப்பட்டதால் சிவிலியன்கள் பெரிதும் கஷ்டப்பட்டனர், அவர்களின் உயிரிழப்பு எண்ணிக்கையும் மிகவும் அதிகமாகியது." என்று நிபுணர் குழு கண்டறிந்திருந்தது.¹⁰³

"யுத்தத்தில் ஈடுபட்ட இருதரப்பமே இவ்வாறான குற்றங்களில் ஈடுபட்டதாகத் தெரிவிக்கப்படும் குற்றச்சாட்டுகளையும், சர்வதேச மனிதாபிமான சட்டங்களையும் மனித உரிமை சட்டங்களையும் மீறியதாக தெரிவிக்கப்படும் பிற குற்றச்சாட்டுகளையும் நிஜமாகவும் பலனளிக்கும் விதமாகவும் உடனடியாகவும் இலங்கை அரசாங்கம் விசாரிக்க வேண்டும்" என நிபுணர் குழு பரிந்துரைத்திருந்தது. இலங்கையில் உள்நாட்டளவில் ஏற்படுத்தப்படும் பொறுப்புக்கூறல் ஏற்பாடை கண்காணிப்பதற்கும் மதிப்பிடுவதற்குமான "சுயாதீன சர்வதேச பொறிமுறை ஒன்றை உடனடியாக அமைப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை" தலைமைச் செயலர் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று நிபுணர் குழு கூறியிருந்தது. அதேநேரம் "தெரிவிக்கப்படும் சட்ட மீறல்கள் பற்றி சுயாதீனமான விசாரணை ஒன்றும் நடத்தப்பட வேண்டும்" என்றும் அது கூறியிருந்தது. மேலும் யுத்தத்தின் இறுதிக்கட்டத்தில் நடந்த விஷயங்களுக்கு பொறுப்புக்கூறலை கொண்டுவருவதற்கு அவசியமான தகவல்களை "எதிர்காலத்தில் முறைப்படி பயன்படுத்தும் நோக்கில்" சேகரிக்கவும் பாதுகாக்கவும் வேண்டும் என்று நிபுணர் குழு கூறியிருந்தது.¹⁰⁴

யுத்தத்தில் இராணுவம் அடைந்த வெற்றி சிங்களர்கள் பெரும்பான்மையாக வாழும் தென்னிலங்கையில் பரவலாகக் கொண்டாடப்பட்டிருந்தது. வடக்கிலும் கிழக்கிலும் வாழும் தமிழர்களுக்கோ ஆயுத மோதல்கள் ஏற்படுத்திவந்த தீவிரமான ஆபத்துகளில் இருந்தும் விடுதலைப் புலிகளின் அடக்குமுறைகளில் இருந்தும் சற்று ஓய்வு கிடைக்க வழிபிறந்தது. ஆனால் யுத்தத்தின் இறுதிக் கட்டங்களில் இலங்கையின் தமிழ் மக்கள் மிகப் பெரிய இழப்புகளை சந்தித்து மிக மோசமான விலைகொடுக்க வேண்டிவந்தது. உடல் ரீதியாகவும், பொருளாதார ரீதியாகவும், உணர்வுரீதியாகவும்

சின்னாபின்னப்பட்டு போனார்கள். இருபது வருடத்துக்கும் அதிகமான காலமாக அவர்கள் கஷ்டப்பட்டு வந்துள்ளனர். விடுதலைப் புலிகள் கட்டுப்பாட்டில் இருந்த இடங்களில், புலிகளின் பிரிவினைவாத லட்சியத்தைச் சொல்லி தமிழர்கள் இயக்கத்தைச் சேர்க்கப்பட்டிருந்தனர். அதேநேரம் இலங்கையின் மற்ற மற்ற இடங்களில், தமிழ் மக்களுடைய அரசியல் நிலைப்பாடு எதுவாக இருந்தாலும், அவர்களை பயங்கரவாதிகளாக உருவெடுக்கக்கூடியவர்களாகவே இலங்கை பாதுகாப்பு படைகளும் பொதுமக்களில் பலரும் கருதினர். ஆதலால் யுத்தம் முடிந்த சமயத்தில் தமிழ் சமூகத்துக்கும் நாட்டின் ஏனைய சமூகங்களுக்கும் இடையில் மிகப் பெரியதொரு இடைவெளி உருவாகியிருந்தது.

2009 மே 19ஆம் தேதி ஜனாதிபதி மஹிந்த ராஜபக்ஷ நாடாளுமன்றத்தில் ஆற்றிய வெற்றி உரையில், அதிகாரத்தின் மீது தனக்குள்ள பிடியை மேலும் இறுக்கிக்கொள்வது பற்றிய தனது எண்ணத்தைக் கோடிகாட்டினார். இலங்கையில் இனி சிறுபான்மையினர் என்று எவரும் இல்லை என்று அவர் பிரகடனம் செய்தார். "இனி இந்த நாட்டில் இரண்டு பிரிவு மக்கள்தான் இருக்கின்றனர். இந்த நாட்டை நேசிக்கும் மக்கள் ஒரு பிரிவு. தாங்கள் பிறந்த மண்ணை நேசிக்காத சிறு குழுக்கள் இன்னொரு பிரிவு."¹⁰⁵ "எங்களோடு இருங்கள் இல்லாவிட்டால் எங்களுக்கு எதிரானவர் நீங்கள்" என்ற அணுகுமுறைதான் மஹிந்த ராஜபக்ஷ வெற்றிக்குப் பின்னர் ஆற்றிய ஏராளமான அரசியல் உரைகளில் எதிரொலித்தது. தன்னுடைய அரசியல் போட்டியாளர்கள், ஊடகவியலாளர்கள், மனித உரிமை ஆர்வலர்களுக்கு எதிராக திரும்பத் திரும்பத் தாக்குதல் நடக்கும்போதும் இதே அணுகுமுறைதான் எதிரொலிக்கிறது.

3. யுத்தத்துக்கு பின்னரான இலங்கையில் அதிகாரத்தின் பிடியை இறுக்கிக்கொள்ளுதல் (2009 முதல் தற்சமயம் வரை)

இலங்கையில் ஆயுத மோதல்கள் 2009ல் முடிவுக்கு வந்ததன் பின்னர் புதிதாக தம் கட்டுப்பாட்டுக்கு வந்த நிலப் பகுதிகளில் வாழ்ந்த மக்களிடையே அவர்களில் அதிருப்தியாளர்கள், விசுவாசமற்றவர்கள் யாரும் இருக்கிறார்களா என இலங்கை அதிகாரிகள் தேடிப்பார்த்தனர். இலங்கை முழுக்கவுமாக அதிகாரத்தின் மீதுள்ள பிடியை இறுக்கிக்கொள்ளவும், அரசியல் சவால்களை ஒடுக்கவும் அவர்கள் செயற்பாடுகளை முன்னெடுத்தனர். பழைய எதிரிகளைத் தேடிச் கண்டறிந்து அவர்களுக்கு எதிராக நடவடிக்கை எடுக்கவும், புதிதாக எந்தெந்த இடங்களில் இருந்து எதிர்ப்பு வரலாம் என்று அடையாளம் காணவும் அவர்கள் ஆரம்பித்தனர். இலங்கையின் சிவில் சமூக அமைப்புகளுக்குள் யார் யார் எப்படிப்பட்ட சம்பந்தம் வைத்துள்ளார்கள், வெளிநாட்டு அரசு சாரா அமைப்புகளுடனும் நிறுவனங்களுடனும் இவர்களுக்குத் தொடர்பு இருக்கிறதா என்றெல்லாம் ஆராயத் துவங்கினர். இலங்கையின் அரசாங்கக் கொள்கைகளை விமர்சிப்பவர்களும், மனித உரிமைக்கான பொறுப்புக்கூறல் வேண்டும் என்று குரல்கொடுப்பவர்களும், வெளிநாடு வாழ் இலங்கைத் தமிழரில் உள்ள விடுதலைப் புலிகளுக்கு ஆதரவான சக்திகளுடன் கைகோர்த்துச் செயல்படுகின்றனர் என்றும், இலங்கைக்கு எதிராக வெறுப்பைக் கிளறும் பிரச்சாரத்தில் இவர்கள் ஈடுபடுகின்றனர் என்றும் தாம் முன்வைக்கும் வாதத்தின் அடிப்படையில் இலங்கை அரசு செயல்பட்டது.¹⁰⁶

இலங்கை ஜனாதிபதி ராஜபக்ஷ சந்தித்த கணிசமான முதல் அரசியல் சவாலாக நாட்டின் முன்னாள் இராணுவத் தலைவர் ஜெனரல் சரத் ஃபொன்சேகா அவரை எதிர்த்து ஜனாதிபதி பதவிக்கு போட்டியிட்டதைச் சொல்லலாம். 2009 மேயில் விடுதலைப் புலிகள் இராணுவத்தினர் வெற்றிகொண்ட சிறிது காலத்தில் ஃபொன்சேகா இராணுவத்திலிருந்து விலகியிருந்தார். 2010 ஜனவரியில் நடந்த ஜனாதிபதி தேர்தலில் முக்கிய எதிரணி வேட்பாளர் அவர்தான். யுத்தத்தின் உச்ச கட்டத்தில் சரணடைந்த விடுதலைப் புலிகளை சட்டத்துக்கு அப்பாற்பட்டு தண்டனை வழங்கும் பாணியில் கொல்லச்சொல்லி உத்தரவிட்டது பாதுகாப்புத்துறைச் செயலர் கோட்டாபய ராஜபக்ஷதான் எனக்காட்டும் தகவல் தன்னிடம் இருப்பதாக பொன்சேகா பேட்டியொன்றில் கூறியதாக சண்டே லீடர் பத்திரிகையில் 2009 டிசம்பரில் வெளியான செய்தியொன்று கூறியிருந்தது.¹⁰⁷ இந்தக் கட்டுரை இலங்கையில் பெரும்

அதிர்ச்சியையும் உணர்வலைகளையும் தூண்டியிருந்தது. சரத் ுபொன்சேகா தேர்தலில் தோற்ற சில தினங்களில் கைதுசெய்யப்பட்டார். அரசாங்கத்துக்கு எதிரான சதியில் ஈடுபட்டதாக குற்றம்சாட்டப்பட்டு தனது ஆதரவாளர்கள் பலருடன் இவர் தடுத்துவைக்கப்பட்டார். "இராணுவ ஆட்சிக் கவிழ்ப்பு"க்கு திட்டமிடுகிறார் என்று கோட்டாபய ராஜபக்ஷ ுபொன்சேகா மீது குற்றம்சாட்டியிருந்தார்.¹⁰⁸

ுபொன்சேகாவுக்கு ஆதரவு வழங்கியவர்களை அடக்க வேண்டும் என்பதற்காக தனது அரசியல் எதிரணி மீதான ஒடுக்குமுறை நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் பெரிய அளவில் ஆரம்பித்திருந்தது. பாதுகாப்பு படை, ஊடகத்துறை மற்றும் பிற தொழில் அமைப்புகளில் ுபொன்சேகா ஆதரவாளர் என்பதற்கான அறிகுறி யாரிடமும் தென்படுறதா என்று ஆராய்வதற்காக சோதனைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. சந்தேகத்துக்குரியவர்கள் இடம் மாற்றப்பட்டும், பதவி நீக்கப்பட்டும், அச்சுறுத்தல்கள், கைது நடவடிக்கைகள், தாக்குதல் போன்றவற்றுக்கு உட்படுத்தப்பட்டும் இருந்தனர்.¹⁰⁹

ுபொன்சேகா கைதுக்குப் பின்னர் பலர் நாட்டை விட்டு வெளியேறி இருந்தனர்.

2010 ஜூனில் பிபிசியின் ஹார்ட்டாக் தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சியில் பேட்டியளித்த கோட்டாபய ராஜபக்ஷ, சரணடைந்த விடுதலைப் புலிகளை இராணுவத்தினர் கொன்றனர் என்று குற்றஞ்சுமத்தி ுபொன்சேகா நாட்டுக்கு துரோகம் இழைத்துவிட்டதாக சாடினார். யுத்தத்தின்போது நடந்த துஷ்பிரயோகங்கள் பற்றி விசாரிக்கக்கூடிய சுயாதீன விசாரணைக்குழுவில் தோன்றி வாக்குமூலம் அளிக்கவும் தான் தயாராக இருப்பதாக ுபொன்சேகா கூறினார் என்று பேட்டி எடுப்பவரிடம் இருந்து அறிந்துகொண்ட கோட்டாபய, "அப்படிச் செய்தால் அது தேசத்துரோகக் குற்றம். அவர் அதனைச் செய்தால் நாங்கள் அவரைத் தூக்கிலிடுவோம்." என்று ஆத்திரத்தில் கொந்தளித்தார்.¹¹⁰

இராணுவ ஆட்சி கவிழ்ப்பு முயற்சி ஒன்று நடந்ததற்கான தடயம் எதுவும் ஒருபோதும் வெளியிடப்பட்டிருக்கவில்லை. ஆனால் 2010 ஆகஸ்டில் வெளியில் இருந்து எவருக்கும் பார்வையிட அனுமதி இன்றி நடத்தப்பட்ட இராணுவ விசாரணை ஒன்றில் சரத் ுபொன்சேகா இராணுவத்தில் இருந்துகொண்டே அரசியலில் ஈடுபட்டதாக குற்றங்காணப்பட்டார். அவருடைய இராணுவ பட்டங்களும் அந்தஸ்தும் பறிக்கப்பட்டிருந்தது. 2010 செப்டம்பரில் நடந்த வேறொரு இராணுவ விசாரணையில் ஆயுதம் கொள்முதலில் ஊழல் செய்ததாக குற்றங்காணப்பட்டு சரத் ுபொன்சேகாவுக்கு 30 மாதகால சிறைத் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது.

விடுதலைப் புலி உறுப்பினர்கள் கொல்லப்பட்டது சம்பந்தமாக தான் முன்னர் தெரிவித்த குற்றச்சாட்டிலிருந்து சரத் ுபொன்சேகா பின்வாங்கியிருந்தார். ஆனால்

சண்டே லீடரில் வெளியான அந்த செய்தியின் அடிப்படையில் "வெள்ளைக் கொடி வழக்கில்" கொழும்பு உயர்நீதிமன்றத்தில் விசாரிக்கப்பட்ட அவர், "பொய் வதந்திகளைப் பரப்பினார்" என்று குற்றம் உறுதிசெய்யப்பட்டிருந்தது. தாங்கள் சரணடையவருகிறோம் என்பதன் அடையாளமாக வெள்ளைக்கொடி ஏந்தி வந்த விடுதலைப் புலிகள் கொல்லப்பட்டனர் என்பது சம்பந்தமான விவகாரம் இது என்பதால் இதற்கு "வெள்ளைக் கொடி வழக்கு" என்ற பெயர் வந்தது. இந்த வழக்கில் :பொன்சேகாவுக்கு மூன்று வருடகால சிறைத்தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. 2012 மேயில் :பொன்சேகா சிறையிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டார். ஆனால் "எவ்விதமான நிபந்தனையின் அடிப்படையில் தான் விடுவிக்கப்பட்டேன் என்பது எனக்குத் தெரியாது" என அவர் கூறியிருந்தார்.¹¹¹

நிறைவேற்று அதிகாரம் விரிவடைந்துகொண்டு போவது

இலங்கையின் ஆயுத மோதல்கள் முடிவுக்கு வந்து கிட்டத்தட்ட உடனடியாகவே, அதிகாரத்தை ஒன்று திரட்டவும் தன்னிடம் உள்ள அதிகாரங்களை வலுப்படுத்திக்கொள்ளவும் அரசாங்கம் ஆரம்பித்தது. தமிழ் இனத்தின் கஷ்டங்களுக்கு நிவாரணம் தரும் விதத்திலும் பிராந்திய அளவிலும், அதிகம் பொறுப்பேற்கும் அரசியல் கட்டமைப்பின் வகையிலும் அதிகாரம் பரவலாக்கப்பட வேண்டும் என்ற பிற கோரிக்கைகளை ஏற்றும் கடந்த காலங்களில் அதிகாரங்களைச் சற்று பகிர்ந்தளித்திருந்த அரசாங்கம் அவற்றை எல்லாம் தன் வசம் மீண்டும் கொண்டுவருவதற்கான காரியங்களில் இறங்கியது. யுத்தத்துக்குப் பின் அரசாங்கத்தை விமர்சிப்பவர்கள் மீது ஒடுக்குமுறையை கட்டவிழ்த்துவிடும் அரசாங்கத்தின் போக்கும் இதனோடு ஒத்துப்போவதாக இருந்தது. ஆட்சி நிர்வாகத்தின் முக்கியப் பிரிவுகளைக் கண்காணிப்பதற்காக அமைக்கப்பட்ட சுயாதீன ஆணையங்களை முதலில் இலக்குவைத்து அரசாங்கம் செயல்பட ஆரம்பித்தது.

இலங்கையில் 1972ஆம் ஆண்டின் அரசியல் யாப்பு அமலுக்கு வந்ததிலிருந்து, அடுத்தடுத்து ஆட்சிக்கு வந்த இலங்கை அரசியல் தலைவர்களும், முன்சூட்டியே மக்களிடம் அறிவிக்காமலும், நெடிய பொது விவாதத்தையும், நாடாளுமன்ற ஆய்வையும் தவிர்க்கும் வகையிலும் கொண்டுவரப்படக்கூடிய "அவசர சட்டம்" என்ற வழிமுறையைப் பயன்படுத்தி, மனித உரிமைகளுக்கு இடையூறாகவும் சர்ச்சைக்குரியதாகவும் அமையக்கூடிய சட்டங்களை நிறைவேற்றி வந்துள்ளனர்.¹¹² பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டம் மற்றும் ஜனாதிபதியின் உத்தரவினால் ஏற்படுத்தப்படுகின்ற அவசரகால விதிமுறைகளையும் (2011 செப்டம்பரில் நாட்டில் நிலவிவந்த அவசரநிலை நீக்கப்படும்வரை இந்த விதிமுறைகள் நடைமுறையில் இருந்தன) பயன்படுத்தி சாதாரணச் சட்டங்கள் செயல்பட விடாமலும், சட்ட

நடைமுறையில் உள்ள பாதுகாப்பு விதிகளை மதிக்காமலும் அதிகாரிகள் செயல்பட இடம் ஏற்படுத்தி வந்துள்ளனர். எதேச்சதிகாரமாக கைதுசெய்யப்படுதல், தடுத்துவைக்கப்படுதல், பலவந்தமாக கொண்டுசெல்லப்பட்டு காணாமல்போதல், தடுப்புக்காவலில் சித்ரவதைக்கும் பிற மோசமான கையாளுகைக்கும் உள்ளாகுதல் போன்ற மனித உரிமை மீறல்களில் இருந்து மக்களைக் பாதுகாப்பதற்கான அம்சங்கள் இந்த சாதாரணச் சட்டங்களில் இருக்கின்றன. மக்களின் கருத்து வெளிப்பாட்டு சுதந்திரம் ஒன்றுகூடல் சுதந்திரம் ஆகியவற்றை சாதாரணச் சட்டங்கள் மதிக்கின்றன.¹¹³ ஆனால் ஆயுத மோதல்கள் நடக்கின்ற சூழலைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு இப்படியான குறுக்குவழிச் சட்டங்களை அரசாங்கம் வெற்றிகரமாக நடைமுறைப்படுத்தி வந்துள்ளது. மக்களின் பாதுகாப்பை உறுதிசெய்ய இவை அவசியம் என்று கூறி இச்சட்டங்கள் மீது பொதுமக்களின் விமர்சனங்கள் எழுவதையும் அது கட்டுப்படுத்தி வந்துள்ளது. ஆனால் ஆயுத மோதல்கள் முடிந்துவிட்ட நிலையில், அதிகாரப் பிடியை இறுக்கும் விதமாகவும், எதேச்சதிகாரமான வகையில் சட்ட ஒழுங்கை ஏற்படுத்தவும் அரசாங்கம் எத்தனித்த வேளைகளில் அவற்றுக்கு எதிராக குரல்கள் உரத்து ஒலிக்கத் துவங்கின. 2012ஆம் ஆண்டு வாக்கில் பார்க்கையில் இருப்பதிலே அதிக வலுவுள்ள அதிருப்திக் குரலாக இலங்கையின் சட்டத்தரணிகள் சமூகம் உருவெடுத்திருந்தது.

குறுக்குவழிச் சட்டங்களைக் கொண்டுவரும் அரசாங்கத்தின் வழக்கத்தால் நிறைவேற்று அதிகாரம் கட்டுக்குள் இருப்பதை உறுதிசெய்யும் வழிமுறைகள் இல்லாமல் போயின என்று இலங்கை மனித உரிமை சட்டத்தரணிகள் கூறுகின்றனர். இந்த வழியில் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவரும்போது அது பற்றி கருத்து சொல்லவும், விவாதம் நடத்தவும் பொதுமக்களுக்கு சந்தர்ப்பம் இல்லாமல் போய்விடுகிறது என அவர்கள் சுட்டிக்காட்டுகின்றனர்.¹¹⁴

இலங்கை அரசியல் யாப்பில் கொண்டுவரப்பட்ட 18ஆவது சட்டத் திருத்தம், இவ்வாறான ஒரு "அவசர சட்டமாகத்தான்" 2010 செப்டம்பர் 8ஆமதி கொண்டுவரப்பட்டது. அரசியல் யாப்பு குழு என்ற சர்வகட்சி குழு ஒன்றை இல்லாதுசெய்ததன் மூலம் நாட்டின் முக்கியமான மற்றும் சுயாதீனமான அமைப்புகள் பலவற்றை ஜனாதிபதியின் நேரடிக் கட்டுப்பாட்டின்கீழ் இந்த சட்டத் திருத்தம் கொண்டுவந்திருந்தது. இலங்கையில் மனித உரிமை பாதுகாப்புக்கு அவசியமான பல்வேறு முக்கிய ஆணையங்களின் உறுப்பினர்களையும் தலைவர்களையும் நியமிப்பதில் அரசியல் தலையீடு இல்லாதிருப்பதற்கு 2001ஆம் ஆண்டு ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்த அரசியல் யாப்புக் குழு உதவிவந்தது. இக்குழுவால் பலனடைந்த முக்கிய ஆணையங்களில் பின்வருவன அடங்கும்:

- மனித உரிமைகள் ஆணையம் - இலங்கையில் அரசியல் சாசன உரிமைகள் சூழலைக் கண்காணிப்பதற்கும் உரிமை மீறல்களை விசாரிப்பதற்கும், மனித உரிமை மேம்படுத்துவதற்கும் பாதுகாப்பதற்குமான அரசாங்க நடவடிக்கைகளைப் பரிந்துரைப்பதற்குமான ஆணையம் இது. இலங்கையின் தேசிய சட்டங்களும் நிர்வாக நடைமுறைகளும் மனித உரிமை தொடர்பாக சர்வதேச விதிகளையும் தர அளவுகோல்களையும் கடைப்பிடிக்கின்றனவா என்பதை உறுதிசெய்ய வேண்டிய பொறுப்பும் இவர்களுக்கு உள்ளது.
- தேசிய காவல்துறை ஆணையம் (என் பி சி) - காவல்துறையில் ஆட்கள் நியமிக்கப்படுவது, இடமாற்றம் செய்யப்படுவது, பணி உயர்வு வழங்குவது, ஒழுங்கு நடவடிக்கைக்கு உட்படுத்தப்படுவது, பணிநீக்கம் செய்யப்படுவது உள்ளிட்ட விஷயங்களை மேற்பார்வையிடும் பொறுப்பை இந்த ஆணையம் முன்பு கவனித்து வந்தது. ஆனால் இந்த அதிகாரங்கள் 18ஆவது அரசியல் சாசன திருத்தத்தில் இந்த ஆணையத்திடம் இருந்து பறிக்கப்பட்டு அவற்றை ஜனாதிபதியால் நியமிக்கப்படுகின்ற பொலிஸ் மா அதிபரே நேரடியாகக் கண்காணிப்பார் என்று அறிவிக்கப்பட்டது. பொலிஸ் அதிகாரிகள் மீது பொதுமக்கள் தெரிவிக்கும் புகார்களைப் பெறவும் விசாரிக்கவும், நடவடிக்கை எடுக்கவுமான அதிகாரங்கள் இந்த அமைப்புக்கு தொடர்ந்து இருந்துவருகிறது.¹¹⁵
- பொதுச் சேவைகள் ஆணையம் - அரசாங்க அதிகாரிகளின் நியமனங்கள், பணி உயர்வு, இடமாற்றம், ஒழுங்கு நடவடிக்கைகள், பணிநீக்கம் போன்றவற்றைக் கண்காணிப்பதற்கான அமைப்பு.
- நீதித்துறை சேவைகள் ஆணையம் (ஜே எஸ் சி) - நீதித்துறை நியமனங்கள் மற்றும் நீதித்துறை அதிகாரிகள் மற்றும் நீதிமன்ற ஊழியர்களின் நிர்வாகம் ஆகியவற்றுக்கு பொறுப்பான அமைப்பு.

"18ஆவது சட்டத் திருத்தத்தின் மூலமாக நீதித்துறை நியமனங்களில் கொண்டுவரப்பட்ட மாற்றங்கள் நீதித்துறையின் சுதந்திரத்துக்கு ஒரு புதிய அச்சுறுத்தலை உருவாக்கியுள்ளது. நியமனங்களைச் செய்வதில் ஜனாதிபதியின் அதிகாரம் விரிவடைந்ததில், நாட்டின் தலைமை நீதிபதி மற்றும் உச்சநீதிமன்ற நீதிபதிகள், மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றத்தின் அதிபர் மற்றும் நீதிபதிகள், நீதித்துறை சேவைகள் ஆணையத்தின் தலைவர் தவிர்ந்த ஏனைய உறுப்பினர்கள் (ஆனால் நாட்டின் தலைமை நீதிபதிதான் இந்த ஆணையத்தின் தலைவர்), சட்ட மா அதிபர், நிர்வாகத்துக்கான நாடாளுமன்ற ஆணையாளர், நாடாளுமன்றத்தின்

செயலாளர் நாயகம் ஆகியோரையும் ஜனாதிபதி நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுப்பார் என்ற நிலை உருவாகியுள்ளது.

தவிர நாடாளுமன்றத்திற்கு எதிராக ஜனாதிபதிக்கு உள்ள விசேட அதிகாரங்கள் 18ஆவது சட்டத் திருத்தத்தின் மூலம் அதிகரிக்கப்பட்டிருப்பதும் நாடாளுமன்றத்தின் சுயாதீனத்தை குறைப்பதாக உள்ளன. நாடாளுமன்றத்தைக் கூட்டிவைத்துப் பேசுகின்ற சிறப்பு அதிகாரம், நாடாளுமன்ற சிறப்புரிமைகளை முழுமையாக சுவீகரிக்கும் அதிகாரம் போன்றவை ஜனாதிபதியின் கைகளுக்கு வந்துள்ளதை அடுத்து சட்டம் இயற்றும் அரசுப் பிரிவின் மீது ஜனாதிபதியின் அதிகாரம் கணிசமான அளவில் அதிகரித்துள்ளது. சட்டம் இயற்றுபவர்களுக்கும் சட்டத்தை அமலாக்கி நிர்வகிப்பவர்களுக்கும் இடையில் அதிகாரப் பிரிவு இருக்க வேண்டும் என்ற தத்துவம் இல்லாதுபோகின்ற நிலைமையை இது உருவாக்கியுள்ளது.

ஓய்வுபெற்ற உச்சநீதிமன்ற நீதிபதி சி.வி.விக்னேஸ்வரன், இலங்கை நீதித்துறை சேவைகள் சங்கத்தின் வருடாந்த மாநாட்டில் ஆற்றிய தலைமை உரையில் தெரிவித்தது. 2012 டிசம்பர் 22 அன்று கொழும்பிலுள்ள தாஜ் சமுத்திரா விடுதியில் இக்கூட்டம் நடந்தது.

இலங்கையில் ஜனாதிபதி ஒருவர் இரண்டு தடவை மட்டுமே ஜனாதிபதியாகப் போட்டியிடலாம் என்றிருந்த வரம்பையும் 18ஆவது சட்டத் திருத்தம் அகற்றியது. மீண்டும் தேர்தலில் வென்றால் ஜனாதிபதி ராஜபக்ஷ எத்தனை ஆட்சிக்காலத்துக்கு வேண்டுமானாலும் ஜனாதிபதியாக இருக்கலாம் என்பதற்கு இடம் ஏற்படுத்தி தரப்பட்டுள்ளது.

இந்த சட்டத் திருத்தத்துக்குப் பிற்பாடு மாகாண மற்றும் உள்ளூராட்சி அதிகாரங்களைக் குறைக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது. உதாரணத்துக்கு நாட்டின் பல்வேறு அபிவிருத்தி அதிகாரக் கட்டமைப்புகளும் ஊராட்சி மன்றங்களும் மையத்திலிருந்து கட்டுப்படுத்தப்படுவது மாதிரியான சட்டத் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. இலங்கையில் அதிகாரத்தை குவித்துவைத்துக்கொள்ள இந்த அரசாங்கம் தொடர்ந்து முயலுகிறது என்பதையே இவை காட்டுகின்றன.

நீதித்துறையின் சுதந்திரத்தைக் குலைத்தல்

2013 ஜனவரியில் இலங்கை முன்பில்லாத ஒரு அரசியல் சாசன நெருக்கடியை சந்தித்தது. நாட்டின் தலைமை நீதியரசரை குற்றம்சாட்டி பதவிநீக்க அரசாங்கம் மேற்கொள்ளும் வழிமுறை அரசியல் சாசனத்துக்கு முரணானது என்று உச்சநீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்திருந்தும், அதனை மீறி தலைமை நீதிபதி முறைகேடாக நடந்துகொண்டார் என்ற குற்றச்சாட்டின் பேரில் பதவி நீக்கப்பட்டார்.¹¹⁶ இந்த பதவிநீக்க வழிமுறையானது (பின்னால் இந்த விஷயம் விரிவாக அலசப்பட்டுள்ளது) மாதக்கணக்கில் நீதித்துறைக்கும் நிறைவேற்று அதிகாரிகளுக்கும் இடையே அதிகரிக்கும் அளவுகளில் பதற்றம் நிலவிய சூழ்நிலையில் கொண்டுவரப்பட்டிருந்தது. அரசாங்க அமைச்சர்கள் முன்வைத்த சில திட்டங்களுக்கு எதிராகவும் அவற்றால் பாதிக்கப்பட்ட நபர்களின் மனித உரிமைகளைப் பாதுகாத்தும் நீதிமன்ற தீர்ப்புகள் வழங்கப்பட்டதை அடுத்து இந்த பதற்றம் உருவானது. தலைமை நீதியரசரை குற்றம்சாட்டி பதவி நீக்க அரசாங்கம் திட்டமிடுகிறது என்பது தெளிவாவதற்கு முன்பே கூட, நீதித்துறையின் சுதந்திரத்தில் வேவ்வேறு விதமாக அரசாங்கம் தலையிடுகிறது என சட்டத்தரணிகளும் நீதிபதிகளும் பொதுப்படையாக கவலை வெளியிட்டு வந்தனர்.

கிரிமினல் குற்றம்சாட்டப்பட்ட ஒருவர் அல்லது தமது உரிமைகள் மற்றும் கடமைகள் தொடர்பான சிவில் வழக்கை எதிர்கொள்ளும் ஒருவருக்கு நியாயமான முறையிலும் வெளிப்படையாகவும், சட்டத்தின் மூலம் உருவாக்கப்பட்ட சுயாதீனமான மற்றும் பக்கச்சார்பற்ற தீர்ப்பாயம் ஒன்றின் மூலமாக விசாரிக்கப்படுவதற்கான உரிமை இருக்கிறது (ஐ சி சி பி ஆர் ஒப்பந்தத்தின் 14(1) ஷரத்து). அரசியல் யாப்பில் உத்திரவாதம் வழங்கப்பட்டுள்ள அடிப்படை உரிமைகள் மீறப்பட்டதாய் உச்சநீதிமன்றத்தில் முறைப்பாடு செய்பவருக்கும் இத்தகைய உரிமை உண்டு என்பது இதில் அடங்கும். இலங்கையைப் பொறுத்தமட்டில் இப்படியானவர்களுக்கு இந்த உரிமை மிகவும் அவசியம் எனலாம். மனித உரிமைகள் பாதுகாக்கப்படுவதற்கும் மதிக்கப்படுவதற்குமான முக்கிய அம்சங்களில் ஒன்று, அரசாங்கத்தின் மற்ற இரண்டு பிரிவுகளான சட்டம் இயற்றும் பிரிவு மற்றும் சட்டத்தை அமல்படுத்தும் பிரிவு ஆகியவற்றின் அழுத்தங்களிலிருந்து விலகி சுதந்திரமாக செயல்பட நீதித்துறைக்கு இடம் இருக்க வேண்டும் என்பது. நீதித்துறையின் சுதந்திரம் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமானால், நீதிபதிகள் நியமனம் தொடர்பிலும், அவர்களுடைய பதவிக்காலம் முழுக்க அவர்களுக்கு பணிப் பாதுகாப்பு இருப்பது தொடர்பிலும் நியாயமான நடைமுறைகள் இருக்க வேண்டும். அதுதான்

அரசாங்கத்தின் சட்டம் இயற்றும் பிரிவு மற்றும் சட்டம் அமலாக்கும் பிரிவு ஆகியவற்றிலிருந்து வரக்கூடிய அரசியல் தலையீடுகளில் இருந்து நீதித்துறையைக் காப்பாற்றும். நீதிபதிகளின் எடுக்கக்கூடிய முடிவுகளில் எவ்விதத்திலும் அரசியல் தலையீடோ, அச்சுறுத்தலோ, பக்கச்சார்போ வராமல் பார்த்துக்கொள்ளும். நீதித்துறையைச் சேர்ந்தவர்களின் நியமனம், ஊதியம், பதவிக்காலம், பணி உயர்வு, பணி இடைநீக்கம், பதவிநீக்கம் போன்றவற்றை தெளிவாக நெறிப்படுத்தும் சட்டங்கள் வேண்டும். இவர்களுக்கு எதிராக எடுக்கப்படக்கூடிய ஒழுங்கு நடவடிக்கைகளும் தண்டனைகளும் நெறிப்படுத்தப்பட வேண்டும். நீதித்துறையின் அதிகாரம் மற்றும் பணிகளுக்கும் நிறைவேற்று அதிகாரிகளின் அதிகாரம் மற்றும் பணிகளுக்கும் இடையில் தெளிவான வித்தியாசம் இல்லை என்றாலோ நீதித்துறையைக் கட்டுப்படுத்துகிற அல்லது நீதித்துறைக்கு உத்தரவிடுகிற அதிகாரம் நிறைவேற்று அதிகாரிகளுக்கு இருந்தாலோ, அங்கே சர்வதேச மனித உரிமைகள் சட்டத்தின் கீழ் இருக்க வேண்டிய சுயாதீனமான தீர்ப்பாயம் இல்லை என்றே ஆகிறது.¹¹⁷

தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் மீனவர்களுக்கும் இடையிலான ஒரு தகராறு சம்பந்தப்பட்ட வழக்கில், தீர்ப்பை மாற்ற வேண்டும் இல்லாவிட்டால் நீதிமன்றத்தையே எரித்துவிடுவேன் என காபினட் அமைச்சர் ஒருவர் தன்னை அச்சுறுத்தியதாக மன்னார் மஜிஸ்திரேட் ஒருவர் 2012 ஜூலையில் நீதித்துறை சேவைகள் ஆணையத்தின் முன்பு புகார் தெரிவித்திருந்தார்.¹¹⁸ அமைச்சரிடம் இருந்து அந்த மஜிஸ்திரேட்டுக்கு முதலாவதாக தொலைபேசி அழைப்பு வந்த மறுநாள் அதாவது 2012 ஜூலை 18 அன்று, அம்னெஸ்டி இண்டர்நேஷனலையும் இலங்கை ஊடகங்களையும் தொடர்புகொண்ட மனித ஊரிமை ஆர்வலர்கள், மஜிஸ்திரேட் வழங்கிய தீர்ப்பை எதிர்த்து கும்பல் ஒன்று நீதிமன்ற வளாகத்தை சூழ்ந்துகொண்டு ஆர்ப்பாட்டம் செய்ததாகவும் இவர்களைத் தூண்டிவிட்டது அந்த அமைச்சர்தான் என குற்றம்சாட்டப்படுவதாகவும் கூறியிருந்தனர். பொலிசார் கண்ணீர்ப் புகைக்குண்டுகளை வீசி இக்கூட்டத்தைக் கலைத்திருந்தனர். ஆர்ப்பாட்டக்காரர்கள் சிலர் கல்லெறிந்ததாகவும் தெரிவிக்கப்படுகிறது. பிற்பாடு இந்த அமைச்சர் நீதித்துறை சேவைகள் ஆணையத்தின் செயலாளரை தொலைபேசியில் அழைத்து இந்த மஜிஸ்திரேட் வேறு இடத்துக்கு மாற்றப்பட வேண்டும் என்று கோரியதாகவும் அதற்கு ஜே எஸ் சி மறுத்ததாகவும் தெரிவிக்கப்படுகிறது. நாடெங்கிலுமிருந்தும் நீதிபதிகளும் சட்டத்தரணிகளும் இந்த அமைச்சரின் செயல்களைக் கண்டித்து ஒரு நாள் அடையாள வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். மாஜிஸ்திரேட்டை மிரட்டியதற்காகவும் வன்முறையைத் தூண்டியதற்காகவும் இந்த அமைச்சர் கைதுசெய்யப்பட வேண்டும்

எனக்கோரி கொழும்பில் ஆர்ப்பாட்டமும் நடந்தது.¹¹⁹ ஆனால் ஜே எஸ் சி செயற்பாடுகளில் அமைச்சர் தலையிட்டதற்கு ஆதரவாக ஜனாதிபதி ராஜபக்ஷ சண்டே டைம்ஸ் பத்திரிகையின் அரசியல் செய்திப் பிரிவு ஆசிரியருக்கு வழங்கிய பேட்டியில் கருத்து சொன்னார். "இதிலே தப்பு ஒன்றும் இல்லை. இல்லாவிட்டால் ஒரு நாடாளுமன்ற உறுப்பினரால் வேறு யாரிடம்தான் செல்ல முடியும்? புகார் சொன்னவர்களில் சட்டத்தரணி ஒருவரும் இருக்கிறார். இப்படியான புகார்கள் வரும்போது அவற்றை முறையாக விசாரிக்க வேண்டும். ஒரு பத்திரிகை தவறான செய்தி ஒன்றை பிரசுரித்தால் அதற்காக அது பிற்பாடு வருத்தம் தெரிவித்துக்கொள்ளலாம். எனவே உடனடியாக அச்செய்தியைத் தூக்கிக்கொண்டு அப்பத்திரிக்கையிடம் ஓடத் தேவையில்லை."¹²⁰ மன்னார் மஜிஸ்திரேட் அந்தோணி ஜூடிஸனுக்கு 2012 ஜூலை 17 அன்றும் 18 அன்றும் தொலைபேசியில் தொலைபேசியில் அழைத்து அவர் வழங்கிய ஒரு நீதிமன்ற உத்தரவில் தலையிட்டதற்காகவும், நீதித்துறைச் சேவைகள் ஆணையத்தின் செயலாளரை அழைத்து இந்த மஜிஸ்திரேட்டை மன்னாரிலிருந்து வேறு இடத்துக்கு மாற்ற வேண்டும் என்று கோரியதற்காகவும் இந்த அமைச்சர் மீது நீதிமன்ற அவமதிப்பு வழக்கை மூத்த சட்டத்தரணிகள் கொண்டுவந்திருந்தனர். இந்த நீதிமன்ற அவமதிப்பு வழக்கை விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொண்ட நீதிமன்றத்தின் முடிவை எதிர்த்து அமைச்சர் மனுத் தாக்கல் செய்துள்ளார். மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றத்தில் இந்த மனு மீதான விசாரணை 2013 ஜூன் 24 விசாரணைக்கு வருகிறது.¹²¹

2012 ஜூனில் அதிரடி சோதனைக்கும் தாக்குதலுக்கும் உள்ளான இரண்டு செய்தி இணையதள அலுவலகங்களில் ஒன்றான ஸ்ரீலங்கா மிர்ரர் சம்பந்தமாக ஊடகவியலாளர்கள் தாக்கல் செய்த அடிப்படை உரிமை வழக்கு 2012 ஜூலை 25 அன்று விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட உச்சநீதிமன்றம் அனுமதி அளித்திருந்தது.¹²² சட்டவிரோத கைதுகள் நடந்ததாகவும், பத்திரிகையினுடைய கருத்து வெளிப்பாட்டு சுதந்திரம் மீறப்பட்டதாகவும் புகார்கள் தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தன.¹²³ 2012 ஜூன் 29 அன்று சி ஐ டி பிரிவு பொலிஸார், கோட்டை பகுதியிலுள்ள தமது அலுவலகம் வந்து, ஜனாதிபதிக்கும் அரசாங்கத்துக்கும் அவப்பெயரை உண்டாக்கும் செய்தியை பிரசுரித்த சந்தேகத்தின் பேரில் தங்களைக் கைதுசெய்து சென்றதாக மனுதாரர்கள் ஆறு பேர் முறையிட்டிருந்தனர். ஆனால் அவதூறு பரப்பும் செய்தி எதுவும் அந்த அலுவலக கணினிகளில் இருந்து பெறப்படவில்லை. (ஆனால் இந்தக் கணிகளில் ஒன்றில் சிறார் பாலியல் ஆபாசப் படங்கள் இருந்தது தெரியவந்ததாக சட்ட மா அதிபர் அலுவலகம் பிற்பாடு கூறியதாகத் தெரிவிக்கப்படுகிறது. மற்ற இணையதளங்களுக்கு அவதூறு செய்திகளை

ஸ்ரீலங்கா மிரர்ர் வழங்கிவருவதாக சந்தேகிக்கப்படுவதாகவும் சட்ட மா அதிபர் அலுவலகம் கூறியது.) குற்றவியல் சட்டம் 118ஆவது பிரிவின் கீழ் இந்த ஊடகவியலாளர்களை பொலிசார் கைதுசெய்ததாகத் தெரிவிக்கப்படுகிறது. உண்மையில் இந்த பிரிவு ஏற்கனவே சட்டத்தில் இல்லை. 2002ஆம் அண்டு கொண்டுவரப்பட்ட குற்றவியல் திருத்தச் சட்டம் இந்தப் பிரிவை நீக்கிவிட்டிருந்தது. அதிகாரிகள் செய்த இந்த தவறு வெளியில் பேசப்படவும், குற்றவியல் சட்டத்தின் பிரிவுகள் 115 மற்றும் 120ன் கீழ் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதாக அதிகாரிகள் கூறினர். யுத்தம் தொடுப்பதற்கான சதியில் ஈடுபடுதல் அல்லது "இலங்கை குடியரசினுடைய மக்களின் இறையாண்மையைப் பறிப்பதற்கான" சதியில் ஈடுபடுதல் பற்றி பிரிவு 115 பேசுகிறது. ஜனாதிபதிக்கோ அல்லது அரசாங்கத்துக்கோ அதிருப்தியை ஏற்படுத்துதல் அல்லது ஏற்படுத்த முயலுதல் என்பது சம்பந்தமாக பிரிவு 120 பேசுகிறது.¹²⁴ இந்த வழக்கின் விசாரணைகள் 2013 பிப்ரவரியில் ஆரம்பித்துள்ளன.¹²⁵

அவசரச் சட்ட மசோதாவாக அரசாங்கம் அறிமுகப்படுத்தியிருந்த திவினெகும் சட்டப் பிரேரணைக்கு மாகாணசபைகள் ஒப்புதல் அளிக்க வேண்டும் அப்போதுதான் அரசியல் யாப்பின் படி அந்த மசோதா சட்டமாக முடியும் என்று உச்சநீதிமன்றம் நாடாளுமன்றத்துக்கு 2012 செப்டம்பர் 18ஆம் தேதி தெரிவித்திருந்தது. அதிகாரப் பரவலாக்கம் மூலம் பிரஆந்திய அளவில் செயல்பட்டுவந்த நல்வாழ்வு மற்றும் அபிவிருத்திக் கட்டமைப்புகளை மத்திய அரசாங்கத்தின் ஒரு திணைக்களமாக ஒருங்கிணைப்பது இந்த சட்ட மசோதாவின் நோக்கம். இந்த விஷயங்களுக்கான நிதி என்பது பொருளாதார அபிவிருத்தி அமைச்சரும் ஜனாதிபதியின் இன்னொரு சகோதரருமாகிய பசில் ராஜபக்ஷவின் கட்டுபாட்டின் கீழ் வரும் என்று இந்த மசோதா அமைந்திருந்தது. உச்சநீதிமன்றம் தந்த தீர்ப்பை அரசாங்கமோ இந்த மசோதாவை ஆதரித்தவர்களோ விரும்பவில்லை. உச்சநீதிமன்ற உத்தரவை எதிர்த்து அரசாங்கத்தின் ஆதரவாளர்கள் ஆயிரக்கணக்கானோர் நாடாளுமன்ற சாலையில் செப்டம்பர் 18 அன்று பெரும் ஆர்ப்பாட்டம் செய்தனர். அமைச்சர் பசில் ராஜபக்ஷவும் அந்த ஆர்ப்பாட்டத்தில் கலந்துகொண்டார்.¹²⁶

அதே தினம், ஜே எஸ் சி ஒரு கண்டன அறிக்கையை வெளியிட்டிருந்தது. "மின்னணு மற்றும் அச்ச ஊடகங்களில் ஜே எஸ் சி எதிராகவும் பொதுவாக நீதித்துறை எதிராகவும் ஆதாரமற்ற குற்றச்சாட்டுகளும் விமர்சனங்களும் தெரிவிக்கப்படுகின்றன" என்றும் இவை "ஜே எஸ் சி மற்றும் நீதித்துறைக்கு களங்கம் கற்பிக்கின்றன" என்றும், "நீதித்துறையின் சுதந்திரம் மற்றும் சட்டத்தின் மாட்சிமையை அழிக்கும் நோக்கில் செய்யப்படுகின்றன" என்றும் அவ்வறிக்கையில் தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தது.¹²⁷ ஜே எஸ் சி செயலாளர் மஞ்சள திலகரட்ண எழுதிய வெளிப்படையான கடிதத்திலும், ஆவணக் குறியீட்டு எண்: ASA 37/003/2013 அம்னெஸ்டி இண்டர்நேஷனல் ஏப்ரல் 2013

"பல்வேறு அந்தஸ்துகளில் உள்ளவர்களிடம் இருந்து அச்சுறுத்தல்களுக்கும் மிரட்டலுக்கும் ஜே எஸ் சி ஆளாகிவருகிறது" என்று கூறியிருந்தார். உள்ளூர் செய்தித்தாள் ஒன்றுக்கு திலகரட்ண பேட்டியளித்தபோது, ஜே எஸ் சி அறிக்கையில் தெரிவிக்கப்பட்ட விஷயங்களுக்கு மேற்பட்டு தன்னால் எதுவும் சொல்ல முடியாது என்று கூறியிருந்தார். தனிப்பட்ட ரீதியில் தனக்கு ஆபத்து வரலாம் என்று தான் நம்புவதாக அவர் கூறியிருந்தார். "என்னைப் பொறுத்தவரை, என் மீது தெரிவிக்கப்படும் மோசமான குற்றச்சாட்டுகளை நான் மறுக்கிறேன். அவை எல்லாமே பொய்கள். இப்படியான குற்றச்சாட்டுக்கள் எனக்கும் நீதித்துறையில் உள்ள மற்றவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு கவலைகளை அதிகரிக்கவே வழிவகுத்துள்ளது."¹²⁸

அரசியல் அழுத்தம் காரணமாக ஜே எஸ் சி மீதும் அவர்கள் மேற்பார்வையிடுகின்ற நீதிபதிகள் மீதும் குற்றச்சாட்டுகள் வருவது என்பது இதுவே முதல்முறை என்றில்லை. பாதுகாப்புத் துறையின் கட்டளைகளுக்கு ஏற்ப இயங்கும் விசேட பொலிஸ் பிரிவு ஒன்றின் மூலம் ஜே எஸ் சி அமைப்புக்கு அச்சுறுத்தல் விடுக்கப்பட்டு அதன் மூலம் மஜிஸ்திரேட்டு மஜிஸ்திரேட்டுகள் மீது அழுத்தம் தரப்பட்டிருந்தது என்றும் இந்த அச்சுறுத்தல்கள் பற்றி ஜே எஸ் சி தமக்கு கீழே உள்ளவர்களிடம் சொல்லியது என அடையாளம் வெளியிட வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொண்டு அம்னெஸ்டி இண்டர்நேஷனலிடம் வாக்குமூலம் அளித்தவர்கள் சொல்லியிருந்தனர்.

நீதிபதிகளின் கூட்டமைப்பான நீதித்துறை சேவைகள் சங்கம் 2012 செப்டம்பர் 21 அன்று வெளியிட்ட அறிக்கையில், "நீதித்துறை சேவைகள் ஆணையத்தின் உத்தியோகபூர்வ பணிகளில் பல்வேறு பக்கத்திலிருந்தும் தலையீடுகள் வருவது தொடர்பில் அதிருப்தி தெரிவித்து அதன் செயலாளர் 2012 செப்டம்பர் 18 அன்று அறிக்கை வெளியிட்டிருந்தார். சட்டத்தின் மாட்சிமையை நிலைநாட்டுவதற்காகவும் நீதித்துறையின் சுதந்திரத்தைப் பேணுவதற்காகவும் ஜே எஸ் சி எடுத்த முடிவை நாங்கள் பாராட்டுகிறோம். ஜே எஸ் சி எடுத்த நடவடிக்கைகளுக்கு நாங்கள் துணைநிற்போம். மேலும் நீதித்துறையின் சுதந்திரத்தையும் சட்டத்தின் மாட்சிமையையும் பாதுகாப்பதற்காக அது எடுக்கக்கூடிய முடிவுகளையும் நாங்கள் முழுமையாக ஆதரிப்போம்."¹²⁹

ஜே எஸ் சி செயலாளர் மஞ்சள திலகரட்ண மீதான தாக்குதல்

ஜே எஸ் சி மீது தலையீடுகளும் அச்சுறுத்தல்களும் இருப்பதாக குற்றம்சாட்டி மூன்று வாரங்கள் கூட நிறைவடையாத நேரத்தில் 2012 அக்டோபர் 7ஆம் தேதியன்று ஆயுதம் ஏந்தி வந்தவர்கள் ஜே எஸ் சி செயலாளர் மஞ்சள திலகரட்ணவை தாக்கியிருந்தனர். துப்பாக்கி முனையைக் கொண்டு அடித்தும், காரில் இருந்து வெளியில் இழுத்துப்போட முயன்றும் இருந்தனர். திலகரட்ண தாக்கப்பட்டதைக் கண்டித்து அக்டோபர் 8ஆம் தேதியன்று இலங்கையின் நீதிபதிகளும் சட்டத்தரணிகளும் பணிப் புறக்கணிப்பு செய்திருந்தனர். ஹல்ட்ஸ்டோர்ஃப் பகுதியிலுள்ள கொழும்பு மேல்மட்ட நீதிமன்ற வளாகத்துக்கு முன்பாக நூற்றுக்கணக்கானோர் ஆர்ப்பாட்டம் செய்திருந்தனர். சிலர் தலையில் கருப்பு துண்டைக் கட்டிக்கொண்டு சவப்பெட்டி ஒன்றை சுமந்து வந்தனர். இலங்கையில் சுதந்திரமான நீதித்துறை சாகடிக்கப்பட்டது என்று காட்டுவதற்காக அவர்கள் அதைச் செய்ததாக மூத்த சட்டத்தரணி ஒருவர் விளக்கினார். நீதிபதிகளின் உயிர்களை அரசாங்கம் பாதுகாக்க வேண்டும் என்றும், திலகரட்ணவைத் தாக்கியவர்கள் கைதுசெய்யப்பட வேண்டும் என்றும் ஆர்ப்பாட்டக்காரர்கள் குரல் எழுப்பினர்.¹³⁰

தலைமை நீதிபதி விராணி பண்டாரநாயக்க குற்றம்சாட்டி பதவி அகற்றப்படுதல் தனிமனித மற்றும் தொழில்நீதியான முறைகேடுகள் என மூன்று குற்றச்சாட்டுகளின் அடிப்படையில் இலங்கையின் தலைமை நீதிபதி விராணி பண்டாரநாயக்க 2013 ஜனவரி 13 அன்று பதிவி அகற்றப்பட்டிருந்தார். குற்றம்சாட்டி பதவிநீக்கும் நடைமுறைக்காக அவசர அவசரமாக அமைக்கப்பட்ட நாடாளுமன்ற தெரிவுக்குழுக்கு உயர்மட்ட நீதிபதி ஒருவரின் உரிமைகளையும் பதவிக் காலத்தையும் பாதிக்கும் விதமான முடிவுகளை எடுப்பதற்கான சட்டபூர்வ அதிகாரம் கிடையாது என இலங்கை உச்சநீதிமன்றம் ஜனவரி 3ஆம் தேதி திர்ப்பளித்திருந்தும், நாடாளுமன்றம் தொடர்ந்து அதில் ஈடுபட்டு தலைமை நீதிபதியை பதவி நீக்கியது. நாடாளுமன்றத் தெரிவுக்குழுவின் அறிக்கையில் தெரிவிக்கப்பட்ட விஷயங்கள் செல்லாது என்று இலங்கையின் மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றமும் ஜனவரி 7ஆம் தேதியன்று தீர்ப்பளித்திருந்தது.

நாடாளுமன்றத் தெரிவுக்குழுவின் நடவடிக்கைகளில் நியாயம் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை தமக்கு இல்லை எனக்கூறி தலைமை நீதிபதியும் அவருடைய சட்டத் தரணிகளும் 2012 டிசம்பர் 6ஆம் தேதி நாடாளுமன்றத் தெரிவுக்குழுவின் விசாரணைகளில் இருந்து வெளிநடப்பு செய்திருந்தனர். எதிர்க்கட்சிகளைச் சேர்ந்த நாடாளுமன்றத் தெரிவுக்குழு உறுப்பினர்களும் வெளிநடப்பு செய்தனர்.¹³¹ தனக்கு

எதிராக முன்வைக்கப்படும் ஆதாரத்தை ஆராயவோ, சாட்சிகளை குறுக்கு விசாரணை செய்யவோ சந்தர்ப்பம் வழங்கப்படவில்லை என்றும், பி எஸ் சி யில் அரசாங்கத்தின் சார்பில் பங்கேற்றவர்கள் தலைமை நீதிபதியை அவமதிக்கும் விதமாக நடந்துகொண்டதாகவும், அவர்கள் குற்றம்சாட்டியிருந்தனர். விராணி பண்டாரநாயக்க மீது தெரிவிக்கப்பட்ட 14 குற்றச்சாட்டுகளில் 3 குற்றச்சாட்டுகளில் குற்றம் நிரூபிக்கப்பட்டதை¹³² விளக்கும் ஆவணம் எதனையும் பி எஸ் சி வெளியிடவே இல்லை. பண்டாரநாயக்கவுக்கு நியாயமான விசாரணைய பி எஸ் சி வழங்கவில்லை என்று இலங்கை சட்டத்தரணிகள் சங்கம் முடிவெடுத்திருந்தது. ஒழுங்கான விசாரணை இல்லாமல் பண்டாரநாயக்க பதவி அகற்றப்பட்டால் அவருக்கு மாற்றாக வருபவரை அங்கீகரிக்கப்போவதில்லை என 2012 டிசம்பர் 15 அன்று தீர்மானம் ஒன்றை அது நிறைவேற்றியிருந்தது. ஆனால், கட்சிக்காரர்களுக்கு தாம் ஆற்றவேண்டிய கடப்பாடுகள் கருதி புதிய தலைமை நீதிபதியின் கீழ் இயங்கும் நீதிமன்றங்களில் செயலாற்றுவது என அவர்கள் தமது முந்தைய நிலையில் இருந்து இறங்கிவந்திருந்தனர்.¹³³

முன்னாள் ராஜீய அதிகாரி ஜயந்த தனபால மற்றும் மனித உரிமைகள் சட்டத்தரணி சூரிய விக்ரமசிங்க ஆகியோர் :பிரைடே :போரம் என்ற இலங்கை மக்கள் மன்றம் ஒன்றின் பிரசுரத்தில் எழுதும்போது, பின்வருமாறு தெரிவித்தனர்:

"அரசியல் பரபரப்புடன் இந்த பதவி நீக்கம் நடந்த விதம், தலைமை நீதிபதிக்கும் இயற்கையான நீதி விசாரணைகள் அளிக்கின்ற பாதுகாப்பு அம்சங்கள் மறுக்கப்பட்டிருந்த விதம், நாடாளுமன்றத் தெரிவுக்குழுவின் விசாரணைகளில் அவரை ஏளனமாகப் பேசிய விதம், உச்சநீதிமன்றத்துக்கு இருக்கும் அரசியல் சாசன அதிகாரங்களை ஆளுங்கட்சி அப்பட்டமாக நிராகரித்த விதம், ஆர்ப்பாட்டங்களையும், மக்களின் நடமாட்ட சுதந்திரத்தையும் தடுக்க பொலிஸ் அதிகாரம் தவறுதலாக பயன்படுத்தப்பட்ட விதம், பதவிநீக்க நடைமுறையை எதிர்ப்பவர்கள் மீது அச்சத்தை உருவாக்கவும் அவர்களை மோசமானவர்களாக சித்தரிக்கவும் குண்டர்கள் பயன்படுத்தப்பட்ட விதம், பொலிசாரின் கண்முன்னால் எல்லாம் நடந்தும் அவர்களால் ஒன்றும் செய்யாமல் வேடிக்கை பார்த்துக்கொண்டிருந்த விதம் என்று எல்லாமே ஆளும் அரசியல் குழுவால் நாட்டு மக்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட சாட்டையடி என்றே சொல்ல வேண்டும். எவ்வகையாகப் பார்த்தாலும் நிறைவேற்று அதிகாரம் கொண்டவர்களின் எடுப்பார் கைப்பிள்ளையாகவே நாடாளுமன்றம் செயல்படுகிறது, ஆகவே அதிகாரம்

பிரிந்திருக்க வேண்டும் என்ற தத்துவம் இலங்கையில் தடுமாறி நிற்கிறது என்றே சொல்ல வேண்டும்.”

அக்கறை கொண்ட பிரஜைகளின் மன்றமான ஃபிரைடே ஃபோரமுக்காக ஜயந்த தனபாலவும் சூரிய விக்ரமசிங்கவும் 2013 ஜனவரி 28 அன்று எழுதியது.¹³⁴

ஐநா மனித உரிமைகள் ஆணையாளர் நவி பிள்ளைக்காக பேசவல்ல ரூப்பர்ட் கோல்வில். "நிறைவேற்று அதிகாரத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்வதில் இலங்கைக்கு நெடிய வரலாறு உள்ளது. இலங்கையில் அரசு கட்டமைப்பில் அதிகாரம் சரியாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறதா என்பதை உறுதிசெய்வதற்கு இருந்த மிகவும் அடிப்படையான நிபந்தனை தற்போது மீறப்பட்டுள்ளதாகத் தெரிகிறது. இலங்கை மக்கள் அனைவருக்கும் இது ஒரு அபாய சங்காக ஒலிக்க வேண்டும்." என்று 18 ஜனவரி 2013 அன்று கருத்து தெரிவித்திருந்தார்.¹³⁵

மேன்முறையீட்டு நீதிமன்ற நீதிபதிகள் எஸ்.ஸ்கந்தராஜா மற்றும் அணில் குணரட்ண ஆகியோருக்கு அச்சுறுத்தல் விடுக்கப்பட்டது
தலைமை நீதிபதி பதவி அகற்றப்பட்டது தொடர்பில் மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றம் தீர்ப்பு வழங்குவதற்கு முதல் நாள் மாலை, அந்த நீதிமன்றத்தின் தலைவர் நீதிபதி எஸ்.ஸ்கந்தராஜாவுக்கு ஒரு தொலைபேசி அழைப்பு வந்தது. அதில் பேசிய அடையாளம் தெரியாத நபர் அடுத்த நாள் அவர் நீதிமன்றம் செல்லக்கூடாது என்று மிரட்டியிருந்தார். ஷிராணி பண்டாரநாயக்கவின் மனுவை விசாரித்த நீதிபதி அமர்வில் அங்கம் வகித்த அணில் குணரட்ண என்ற நீதிபதிக்கும் இப்படியான ஒரு தொலைபேசி அழைப்பு வந்தது. இந்த இரண்டு நீதிபதிகளுமே மிரட்டலை புறந்தள்ளிவிட்டு அடுத்த நாள் நீதிமன்றம் வந்தனர். பொலிசாரிடம் புகார் சொல்லியிருந்தனர்.¹³⁶

பதவி நீக்க நடவடிக்கையை எதிர்த்து சட்டத்தரணிகளும் நீதிபதிகளும் மீண்டும் வீதியில் இறங்கி ஆர்ப்பாட்டம் செய்தனர். நீதித்துறையின் சுதந்திரத்தை பாதிக்கும் விதமான இலங்கை அரசின் செயல்கள் முடிவுக்கு வர வேண்டும் என்று அவர்கள் கோரினர். பதவிநீக்க நடைமுறையை முன்னெடுத்து செல்வது என்ற அரசாங்கத்தின் பிடிவாதத்தைக் கண்டித்து இலங்கை சட்டத்தரணிகள் சங்கத்தினைச் சேர்ந்த மூத்த சட்டத்தரணிகள் அமைதிகரமான ஆர்ப்பாட்டம் ஒன்றை ஜனவரி 10ஆம் தேதி நடத்தியபோது தடிகளை ஏடுத்துவந்த அடியாட்கள் ஆர்ப்பாட்டத்தைக் கலைக்க

முயன்றதாக ஆர்ப்பாட்டம் செய்த சட்டத்தரணிகளும், அது பற்றி செய்தி வழங்கிய ஊடகத் துறையினரும் தெரிவித்திருந்தனர்.¹³⁷

பதவிநீக்க நடைமுறையை விமர்சிப்பவர்கள் மீது அரசாங்க ஊடகங்களும் ஆவேசமாக சாடியிருந்தன. அதிருப்தி கொண்ட சட்டத்தரணிகள் குழுவோடு (நீதித்துறை சுதந்திரம் கோருபவர்கள்) சேர்ந்துகொண்டு இளம் சட்டத்தரணிகள் "தமது தொழில் வாழ்க்கையை கெடுத்துக்கொள்ள வேண்டாம்" என்று "சுயாதீன சட்டத்தரணிகள்" எச்சரிப்பதாக அரசு நடத்தும் பத்திரிகைகளில் ஒன்றான டெய்லி நியூஸில் ஜனவரி 17 அன்று கட்டுரை ஒன்று எழுதப்பட்டிருந்தது. இந்த அதிருப்தியாளர்கள் "நாட்டிற்கு எதிராக பாதகமான பிரச்சாரம் ஒன்றை நடத்துகிறார்கள்" என்றும், "அரசு சார நிறுவனங்களிடம் இருந்து காசு வாங்கிகொண்டு நடக்கிறார்கள்" என்றும், "நாட்டின் ஸ்திரத்தன்மையைக் குலைக்கும் நோக்கோடு செயல்படும் சில திவாலான அரசியல் கட்சிகளின் ஆதரவோடு சில சக்திகளால் இந்தச் சட்டத்தரணிகள் தவறான பாதையில் வழிநடத்தப்படுகிறார்கள்" என்றும் இந்த கட்டுரை குற்றம்சாட்டியது.¹³⁸

15 ஜனவரி அன்று நாட்டின் முன்னாள் சட்ட மா அதிபரான மொஹான் பீரிஸ் இலங்கையின் புதிய தலைமை நீதிபதியாக பொறுப்பேற்றுக்கொண்டார். மனித உரிமை வழக்குகளில் சுதந்திரமான முடிவுகளை வழங்குவதில் மொஹான் பீரிஸுக்கு பிரச்சினைகள் இருக்கும் என்றும் நியாயமான முடிவை வழங்குவதில் இவருடைய நலம் குறுக்கே நின்று தடையை ஏற்படுத்தும் என்றும் அம்னெஸ்டி இண்டர்நேஷனல் கவலை கொண்டுள்ளது. நாட்டின் சட்ட மா அதிபராகவும், ஜனாதிபதியின் சட்ட ஆலோசகராகவும், ஐநாவுக்கு வந்த இலங்கை பிரதிநிதிகள் குழுவில் இவர் அங்கம் வகித்துள்ளார். அப்படி வந்தபோது இலங்கைக்கு எதிரான மனித உரிமை குற்றச்சாட்டுகளையும் போர்க்குற்ற குற்றச்சாட்டுகளையும் இவர் மறுத்தும் நிராகரித்தும் வாதிட்டிருந்தார். சித்ரவதைக்கு எதிரான ஐநா குழுவிடம், காணாமல்படாத செய்தியாளர் பிரகீத் ஏக்நலிகொடவின் கதி பற்றி இவர் பொய்யான விவரங்களை அளித்துள்ளார் (கீழே காண்க).¹³⁹

ஒடுக்குமுறை நடவடிக்கைகள் பல்கிப்போனது

காணாமல்போன ஊடகவியலாளர்: பிரகீத் ஏக்நலிகொட

நையாண்டிச் சித்திர ஓவியரும் ஊடகவியலாளருமான பிரகீத் ஏக்நலிகொட, 2010 ஜனாதிபதித் தேர்தலுக்கு இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னர் காணாமல்போனார். இந்த சம்பவத்துக்கு சில நாட்கள் முன்பு இவர் ஜனாதிபதி தேர்தலின் இரண்டு முக்கிய வேட்பாளர்கள் பற்றி ஒப்பிடும் ஆய்வுக் கட்டுரை ஒன்றை எழுதியிருந்தார். எதிர்க்கட்சி வேட்பாளரும் முன்னாள் இராணுவத் தளபதியுமான சரத் ஃபொன்சேகா வந்தால் நன்றாக இருக்கும் என்பதுபோல இந்தக் கட்டுரை அமைந்திருந்தது. இவர் பலவந்தமாக கொண்டுசெல்லப்பட்டு காணாமல் போயிருக்கலாம் என்று அம்னெஸ்டி இண்டர்நேஷனல் அஞ்சுகிறது. 2010 ஜனவரி 24ஆம் தேதி லங்கா இ நியூஸ் அலுவலகத்தில் வேலையை முடித்துவிட்டு கிளம்பிய சிறிது நேரத்தில் கொழும்புக்கு அருகிலேயே இருக்கும் ஹோமகம பகுதியிலிருந்து ஏக்நலிகொட காணாமல்போனார். அவரின் மனைவி சந்தியா ஏக்நலிகொட, ஜனவரி 25 அன்று கோமகம காவல்நிலையத்தில் புகார் செய்தார். தனது கணவர் அரசாங்கத்தை விமர்சித்தார் என்ற காரணத்துக்காக உத்தரவின் பேரில்தான் கடத்தப்பட்டார் என சந்தியா நம்புகிறார். 2008ஆம் ஆண்டு வட இலங்கையில் இராணுவத்தினர் இரசாயன ஆயுதங்களைப் பயன்படுத்திய குற்றச்சாட்டுகள் தொடர்பில் ஆய்வுசெய்தார் என்பதற்காகவும் தனது கணவர் இலக்குவைக்கப்பட்டிருக்கலாம் என சந்தியா தெரிவித்தார்.¹⁴⁰

தான் கடத்தப்படுவதற்கு சில காலம் முன்பு, தன்னை யாரோ பின் தொடர்வதாய் தான் உணர்வதாக ஏக்நலிகொட தனது நெருங்கிய நண்பர் ஒருவரிடம் சொல்லியதாக தெரிவிக்கப்படுகிறது. பதிவு எண் எழுதப்படாத வெள்ளை வேன் வாகனம் ஒன்று அவர் காணாமல்போன காலகட்டத்தில் அவர் வீட்டின் அருகே சுற்றிவந்ததாக அப்பகுதிவாசிகள் தெரிவித்தனர். 2009 ஆகஸ்டில் ஏற்கனவே ஒருமுறை ஒரு கும்பலினால் பிரகீத் ஏக்நலிகொட கடத்தப்பட்டிருந்தார். அப்போதும் வெள்ளை வேனில் வந்தவர்கள்தான் கொண்டுசென்றிருந்தனர். ஆனால் அடுத்த நாள் அவர் விடுவிக்கப்பட்டிருந்தார்.¹⁴¹ இலங்கையில் ஆட்கடத்தல்களிலும், பலவந்தமாக கொண்டுசெல்லப்பட்டு ஆட்கள் காணாமல்போன சம்பவங்களிலும் இந்த வெள்ளை வேன்கள் பலமுறை பயன்படுத்தப்பட்டிருந்தன. குறிப்பாக 2006ஆம் ஆண்டு அரசாங்க விமர்சகர்கள் மீது தமது ஆட்களைக் கொண்டும் ஆயுதக் குழுக்களைக் கொண்டும் அரசாங்கம் தாக்குதல்களை அதிகரித்தது முதல் இந்த வெள்ளை வேன் கடத்தல் அதிகமாக நடந்துள்ளது எனலாம்.

தனது கணவர் எங்கிருக்கிறார் என்று அரசு அதிகாரிகள் மூலம் தகவல் பெற செய்த முயற்சிகள் தோல்வியடையவே, சந்தியா ஏக்நலிகொட ஹோமகம மஜிஸ்திரேட் நீதிமன்றத்தில் ஹேபஸ் கார்ப்பஸ் ஆட்கொணர்வு மனு ஒன்றை தாக்கல்செய்திருந்தார். அந்த வழக்கின் விசாரணைகள் இன்னும் முடியவில்லை. நீடித்துக்கொண்டே போகின்றன. இலங்கையின் புதிய தலைமை நீதிபதியான முன்னாள் சட்ட மா அதிபர் மொஹான் பீரிஸ், சித்ரவதைக்கு எதிரான ஐநா குழுவின் முன்னர் 2011 நவம்பரில் பேசுகையில், பிரகீத் இலங்கையிலேயே இல்லை என்றும் அவர் வெளிநாடு ஒன்றில் வாழ்கிறார் என்றும் கூறினார். அதாவது பிரகீத் காணாமல்போனதாக சொல்லப்பட்டதே ஒரு பொய் எனும் விதமாக அவர் பேசினார். 2012 ஜனவரியில் ஹோமகம மஜிஸ்திரேட் நீதிமன்றத்தில் ஹேபஸ் கார்ப்பஸ் விசாரணையில் வாக்குமூலம் அளிப்பதற்காக பீரிஸ் அழைக்கப்பட்டிருந்தார். முன்னாள் சட்ட மா அதிபர் ஒருவரை வாக்குமூலம் அளிக்க அழைப்பதே சட்டத்துக்கு முரணானது என வாதிட்டு நீதிமன்ற அழைப்பாணையை எதிர்த்து சட்ட மா அதிபர் அலுவலம் முறைப்பாடு செய்திருந்தது. ஆனால் சித்ரவதைக்கு எதிரான ஐநா குழுவில் பீரிஸ் தெரிவித்த விஷயம் ஆட்கொணர்வு மனுவில் புதிய ஒரு தடயமாக அமையலாம் எனவே அவரை வாக்குமூலம் வழங்க அழைக்கும் அதிகாரம் மாஜிஸ்திரேட்டுக்கு உள்ளது என்று தீர்ப்பளித்த மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றம், மொஹான் பீரிஸ் மஜிஸ்திரேட் முன்பு ஆஜராக வேண்டும் எனக் கூறியிருந்தது. அதன் பின்னர் நீதிமன்றத்தில் ஆஜரான பீரிஸ் "பிரகீத் உயிரோடு இருக்கிறாரா இல்லையா என்று எனக்குத் தெரியாது. அவரைப் பற்றி எனக்குத் தெரியவந்த அந்த விஷயம் உண்மையா என்பது ஆண்டவனுக்குத்தான் தெரியும். அவர் எங்கு வாழ்கிறார் என்பது அரசாங்கத்துக்குக்கூட தெரியும் என்று நான் நினைக்கவில்லை." பிரகீத் வெளிநாட்டில் வாழ்கிறார் என்று எங்கே தனது காதில் விழுந்தது என்று தனக்கு மறந்துவிட்டது என அவர் நீதிமன்றத்தில் தெரிவித்திருந்தார்.¹⁴²

ஏக்நலிகொட வேலைபார்த்துவந்த லங்கா இ நியூஸ் இணையதள அலுவலகத்துக்கு 2011 பிப்ரவரியில் தீவைத்து தாக்குதல் நடத்தப்பட்டதில் அதிலிருந்த பெரும்பான்மையான விஷயங்கள் எரிந்துபோயின. தீவைத்த சம்பவத்துடன் தொடர்புடைய ஒரு நபரை மிரட்டினார் என்ற குற்றச்சாட்டின் பேரில் இந்த செய்தி இணையதளத்தின் ஆசிரியர் பென்னெட் ரூபசிங்க கைதுசெய்யப்பட்டு பின்னர் விடுவிக்கப்பட்டார். 2010 மார்ச்சில், லங்கா இ நியூஸின் தோற்றுநரும் ஆசிரியருமான சாந்தருவன் சேனதீர, தனக்கு பலமுற கொலை மிரட்டல்கள் வந்ததை அடுத்து இலங்கையை விட்டு வெளியேறி வெளிநாட்டில் வாழ்ந்துவருகிறார்.

சண்டே லீடர் தலைமை செய்தி ஆசிரியர் ஃப்ரெட்ரிகா ஜான்ஸ்

இலங்கையின் சண்டே லீடர் செய்தித்தாளின் அப்போதைய தலைமை செய்தி ஆசிரியரான ஃப்ரெட்ரிகா ஜான்ஸ், "அவர்களைக் கொல்ல உத்தரவிட்டது கோட்டாதா: ஜெனரல் சரத் ஃபொன்சேகா"¹⁴³ என்ற தலைப்பில் பேட்டி ஒன்றைப் பிரசுரித்தார். பொய் வதந்திகளைப் பரப்பியதாக ஃபொன்சேகா மீது குற்றங்காணப்பட்டு மூன்று ஆண்டுகள் சிறைத் தண்டனை விதிக்கப்பட்டதன் அடிப்படை இந்தப் பேட்டிதான். இப்பேட்டியில் தெரிவித்திருந்த குற்றச்சாட்டுகளை ஃபொன்சேகா பிற்பாடு வாபஸ் பெற்றிருந்தார். இது சம்பந்தமாக ஜான்ஸ் மீது பல நீதிமன்ற அவமதிப்பு நடவடிக்கைகள் முன்னெடுக்கப்பட்டிருந்தன. 2009ல் பாதுகாப்புச் செயலர் கோட்டாபய ராஜபக்ஷவினால் தாக்கல் செய்யப்பட்ட மனுவும் இதில் அடங்கும். வெள்ளைக் கொடி வழக்கில் ஃப்ரெட்ரிகா சாட்சியம் வழங்கியதை அடுத்து அவர் மீதான அந்த மனு விசாரணைக்கு எடுக்கப்படாமல் தள்ளிவைக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் பிற்பாடு இது உயிர்ப்பிக்கப்பட்டது. இந்த வழக்குகளில் முடிவு வருவதற்கு முன்பாக ஃப்ரெட்ரிகா இலங்கையை விட்டு வெளியேறியிருந்தார்.

2012 ஜூலையில் சண்டே லீடர் பத்திரிகை "கட்டுக்கடங்காமல் போகிறார் கோட்டா" என்ற தலைப்பில் ஜான்ஸ் எழுதிய கட்டுரை ஒன்றைப் பிரசுரித்தது. ஜான்ஸுக்கும் பாதுகாப்புச் செயலர் கோட்டாபய ராஜபக்ஷவுக்கும் இடையே நடந்த தொலைபேசி உரையாடலின் எழுத்தாக்கம் அதில் அடங்கியிருந்தது. அந்த உரையாடலில் பாதுகாப்புச் செயலர் மோசமான வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தியும் அச்சுறுத்தல் விடுத்தும் இருந்தார். மனித உரிமை ஆர்வலரான மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான மையம் என்ற அமைப்பின் செயல் இயக்குநர் பாக்கியசோதி சரவணமுத்துவையும் பாதுகாப்புச் செயலர் சாடியிருந்தார்.

"நான் உன்னை ஜெயிலில் போடுவேன். உன்னை மாதிரி ஊத்தை ஊடகவியலாளர்கள் இந்த நாட்டைத் உடைக்கப்பார்க்கிறார்கள். நிஜமான சிங்கள பெளத்தர்களிடம் இருந்து நாட்டைப் பிரிக்கப் பார்க்கிறார்கள். உங்களுக்கு அமெரிக்கத் தூதர், அரசு சாரா அமைப்புகள், பாக்கியசோதி போன்றவர்கள் உதவுகிறார்கள். பணம் கொடுக்கிறார்கள். நீங்களும் பன்றி போல அதை நக்கிகொண்டு நிற்கிறீர்கள். ஊத்தை பிடித்த ஊடகவியலாளர்களே! மக்களே உங்களை கொன்றுபோடுவார்கள்!!! மக்கள் உங்களை வெறுக்கிறார்கள்!!! அவர்களே உங்களைக் கொல்வார்கள்!!!"

பாதுகாப்புச் செயலர் கோட்டாபய ராஜபக்ஷ பத்திரிகையாளர் ஃப்ரெட்ரிகா ஜான்ஸிடம் சொல்லிய வார்த்தைகள்¹⁴⁴

சண்டே லீடர் பத்திரிகையின் உரிமையை வேறொருவர் வாங்கிய பின்னர் ஜான்ஸ் வேலையை விட்டு 2012 செப்டம்பரில் நீக்கப்பட்டார். ராஜபக்ஷ குடும்பத்தினரின் மோசமான காரியங்கள் பற்றி செய்தி வெளியிட பத்திரிகையின் புதிய நிர்வாகம் மறுத்ததாக ஜான்ஸ் கூறினார்.¹⁴⁵ அவர் வேலையை விட்டு சென்ற பின்னர், சண்டே லீடரில் ஜான்ஸின் "கட்டுக்கடங்காமல் போகிறார் கோட்டா" என்ற கட்டுரையை வெளியிட்டதற்காக பத்திரிகை மன்னிப்பு கேட்டிருந்தது.

பரபரப்பான கட்டுரைகளுக்கு பலகாலமாகவே பெயர்போன ஃப்ரெட்ரிகா ஜான்ஸ், சண்டே லீடர் பத்திரிகையில் இருந்து தான் நீக்கப்பட்டதை அடுத்து இரண்டு முறை தன்னை ஆட்கள் மோட்டார்பைக்கில் பின் தொடர்ந்தனர் என்றும் 2012 செப்டம்பரில் தனது கடவுச்சீட்டைப் பறிமுதல் செய்யவும் தன்னைக் கைது செய்யவும் அரசாங்கம் முனைந்தது பற்றி தனக்குத் தெரியவந்ததாகவும், தனக்கு அச்சுறுத்தல் விடும் தொலைபேசி அழைப்பு வந்ததாகவும் அவர் தெரிவித்தார். இவற்றின் காரணமாக நாட்டை விட்டு வெளியேற அவர் முடிவெடுத்தார்.

இலங்கையில் ஊடகவியலாளர்களின் நிலை குறித்து 2013 ஜனவரியில் அல் ஜஸீரா தொலைக்காட்சிக்கு அவர் கருத்து தெரிவித்தபோது, "2009 மே மாதம் இலங்கையில் யுத்தம் முடிந்த பின்னர் சுயாதீன ஊடகங்கள், தனியார் ஊடகங்கள் என்று அனைத்து விதமான ஊடகங்களையும் அரசுக் கட்டுப்பாட்டுக்குள் எடுக்க நிச்சயமான முயற்சி நடக்கிறது. அப்படியான போக்கு நிச்சயமாக காணப்படுகிறது" என்று கூறினார்.¹⁴⁶

காணாமல்போனவர்களின் குடும்பங்கள்

ஆயுத மோதல்கள் முடிவுக்கு வந்த பின்னர், குறிப்பாக படிப்பினைக்கும் நல்லிணக்கத்துக்குமான ஆணைக்குழு (எல் எல் ஆர் சி)¹⁴⁷ 2010ல் தனது பணிகளை ஆரம்பித்த நேரத்தில், பலவந்தமாக கொண்டுசெல்லப்பட்டு காணாமல்போனவர்களின் குடும்பத்தினர் ஆர்ப்பாட்டங்களிலும், அனைவரும் அறியும் வண்ணம் அதிகாரிகளிடம் முறைப்பாடு செய்வதிலும், தங்களுடைய உறவுகளின் கதி என்ன என்று பதில் கேட்பதிலும் இறங்கியிருந்தனர். இலங்கையில் உள்நாட்டு யுத்தம் நடந்த 26 வருட காலகட்டத்தில் இலங்கையின் வடக்கிலும் கிழக்கிலும் (மற்ற பாகங்களிலும்) பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் காணாமல் போனதாக முறைப்பாடுகள் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளன. யுத்தத்தில் அவர்கள் கொல்லப்பட்டிருக்கலாம் என்றாலும் அவர்களுடைய உடல்கள் எங்கிருக்கின்றன என்பது தெரிவிக்கப்படவே இல்லை. பாதுகாப்புப் படைகளால் கொண்டுசெல்லப்பட்ட ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் எங்கே போனார்கள் என்று வெளியில் தெரியவரவே இல்லை. பாதிகிகப்பட்ட குடும்பங்கள் அதிகாரிகளிடம் முறைப்பாடு செய்திருந்தும், தாம் தடுப்புக்காவலில் வைத்திருந்ததை

ஒப்புக்கொள்ளவோ, அவர்கள் கதி என்ன அவர்கள் எங்கே இருக்கிறார்கள் என்பதை தெரிவிக்கவோ அதிகாரிகள் மறுத்துவருகின்றனர். இவ்வாறு உறவுகளை இழந்து நிற்கும் ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்டவர்கள் எல் எல் ஆர் சி முன்னர் தோன்றி தமது உறவுகளைக் கண்டுபிடித்து தர உதவுமாறு முறையிட்டிருந்தனர். கொழும்பிலும், மன்னார், வவுனியா, யாழ்ப்பாணம் போன்ற இடங்களில் காணாமல்போனவர்களின் உறவினர்கள் ஒரு சங்கமித்து தமது கோரிக்கைகளை வலியுறுத்தி ஆர்ப்பாட்டங்களும் செய்திருந்தனர்.¹⁴⁸

இந்த உறவினர்கள் பலருக்கு அழுத்தங்கள் தரப்பட்டிருந்தது என இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆர்வலர் ரூகி ஃபெர்ணான்டோ கூறுகிறார். "காணாமல்போனவர்களின் குடும்பத்தினர் அச்சுறுத்தப்பட்டோ அல்லது எள்ளிநகையாடப்பட்டோ இருந்தனர். உண்மை வெளிவர வேண்டும், இவர்களுக்கு நீதி கிடைக்க வேண்டும் என குரல்கொடுத்த மனித உரிமை ஆர்வலர்கள், செய்தியாளர்கள், அரசியல்வாதிகள், மத்த தலைவர்கள், சட்டத்தரணிகள் உள்ளிட்டவர்கள் மீதும் அழுத்தம் தரப்பட்டிருந்தது. இவர்களை "துரோகிகள்" அல்லது "பயங்கரவாதிகளின் விசுவாசிகள்" என முத்திரை குத்தும் முயற்சிகள் நடந்தன. காணாமல்போனவர்களை நினைவுகூரும் நிகழ்வுகளுக்கும் அவர்களைப் பற்றி தகவல் கோரும் பிரச்சாரங்களுக்கும் தடைவிதிக்கப்பட்டது, நிகழ்வுகளுக்கு இடைஞ்சல் ஏற்படுத்தப்பட்டும், கட்டுப்படுத்தப்பட்டும் இருந்தன. இவற்றுக்கு ஏற்பாடு செய்தவர்கள் அச்சுறுத்தப்பட்டும், தொல்லை தந்து துன்புறுத்தப்பட்டும் இருந்தனர்."¹⁴⁹

2012 டிசம்பர் 10ஆம் தேதியன்று மன்னாரில் நடந்த மனித உரிமை தின ஆர்ப்பாட்ட ஊர்வலத்திலும், காணாமல்போனவர்களின் உறவினர்கள் இணைந்து வட்டார அளவில் சங்கம் ஆரம்பிப்பதற்காக நடத்தப்பட்ட கூட்டத்திலும் 300க்கும் அதிகமானோர் பங்கேற்றிருந்தனர். காணாமல்போனவர்களின் குடும்பத்தினரோடு மதகுருக்கள், அரசியல்வாதிகள், சிவில் சமூக ஆர்வலர்கள் உள்ளிட்டோரும் இவற்றில் பங்கேற்றனர். இந்த ஊர்வலத்துக்கும் கூட்டத்துக்கும் அனுமதி அளிக்கப்பட்டிருந்தாலும், இவற்றுக்கு வந்திருந்த உளவுத்துறை அதிகாரிகள், பங்கேற்றவர்களை புகைப்படமும் வீடியோவும் எடுத்திருந்தனர். இது பங்கேற்றவர்களை அச்சுறுத்துவதாய் இருந்தது. மனித உரிமை மீறல்களைச் சந்தித்தற்காக நீதிமன்றத்தில் புகார் தெரிவிக்க முனைந்தவர்களும் அச்சுறுத்தலுக்கும் துன்புறுத்தலுக்கும் ஆளாகினர்.

ராமசாமி பிரபாகரன் கடத்தப்பட்டது

2012 பிப்ரவரி அன்று, கொழும்பில் உள்ள தனது வீட்டுக்கு முன்னாள் துப்பாக்கிகள் சகிதம் வந்த இனந்தெரியாத ஆட்கள் தொழிலதிபர் ராமசாமி பிரபாகரனை கடத்திச் சென்றதாக மனித உரிமை ஆர்வலர்களும் ஊடகங்களும் கூறுகின்றன. தனது அரசியல் சாசன உரிமைகள் மீறப்பட்டதாக அவர் செய்த மனு உச்சநீதிமன்றத்தில் விசாரணைக்கு வரவிருந்ததற்கு இரண்டு நாட்கள் முன்பாக அவர் கடத்தப்பட்டிருந்தார், இன்னும் அவர் கதி என்னானது என்று வெளியில் தெரியவரவில்லை. விடுதலைப் புலிகளுடன் தொடர்புகொண்டிருந்தார் என்ற சந்தேகத்தின் பேரில் 2009 மே மாதம் கைதுசெய்யப்பட்டு இரண்டு வருடங்கள் நான்கு மாதங்கள் காலம் பிரபாகரன் தடுத்துவைக்கப்பட்டிருந்தார். தடுப்புக்காவலில் இருந்தபோது காவல்துறையின் மூத்த அதிகாரிகள் தன்னைச் சித்ரவதை செய்ததாக அவர் குற்றம்சாட்டினார். அவருக்கு எதிராக போதிய ஆதாரம் இல்லை என்பதால் 2011 செப்டம்பரில் அவர் விடுதலை செய்யப்பட்டிருந்தார். அவருக்கெதிரான குற்றச்சாட்டுகள் அனைத்தும் கைவிடப்பட்டிருந்தன. தான் சட்டவிரோதமாக கைதுசெய்யப்பட்டு தடுத்துவைக்கப்பட்டு சித்ரவதைக்கு உட்படுத்தப்பட்டதாகவும் புகார் தெரிவித்து பிரபாகரன் உச்சநீதிமன்றத்தில் மனுத்தாக்கல் செய்திருந்தார். தான் விடுவிக்கப்பட்டதன் பிற்பாடும் தனது வியாபாரக் கட்டிடங்களை பொலிசார் சீல் வைத்து அடைத்திருக்கக்கூடாது அவற்றை தன்னிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும் எனக் கோரியும் அவர் மனுத் தாக்கல் செய்திருந்தார்.¹⁵⁰

நில உரிமைக்காக போராடிய பெண்கள் துன்புறுத்தப்பட்டது

நாட்டின் தென் கிழக்கிலுள்ள அம்பாறை மாவட்டத்தில் அஷ்டரஃப் நகர் என்ற கிராமத்தைச் சேர்ந்த பெண்கள், தமக்கு சொந்தமான நிலத்தை இராணுவ ஆக்கிரமிப்பிலிருந்து மீட்டுத்தரவோ அல்லது மாற்றிடம் தரவோ வேண்டுமெனக் கோரி உச்சநீதிமன்றத்தில் அடிப்படை மனித உரிமை வழக்கு தொடுத்திருந்த நிலையில் இராணுவத்தினரால் துன்புறுத்தல்களுக்கு ஆளாகியிருந்தனர். "மனுதாரர்களுக்கு தண்ணீர் கிடைக்கவிடாமலும், அவர்களை குடும்பத்தினர் வந்து பார்க்க அனுமதி வழங்காமலும், இராணுவத்தினர் தடை விதித்தனர். இராணுவ முகாம் பகுதிக்குள் வாழும் குடும்பங்களுக்கு வெளித்தொடர்புகளைத் தடுக்க வேண்டும் என்ற நோக்கில் அவர்கள் வாழ்ந்த பகுதிகளைச் சுற்றிய கம்பி வேலிகளில் மின்சாரம் பாய்ச்சப்பட்டிருந்தது. முதல் மனுதாரர் வீட்டுக்கு சில அடி தூரங்களில் இரண்டு பெரிய ஒலிபெருக்கிகளைக் கட்டி அதில் அல்லும் பகலும் பாடல்களையும் பௌத்த பிரார்த்தனைகளையும் ஒலிபரப்பி அண்மையில் தொல்லை தரப்பட்டிருந்தது. இந்த மக்கள் வாழும் வீட்டைச் சுற்றிய இடங்களிலும் அவர்கள் நடந்து செல்லும்

பாதைகளிலும் கண்ணாடி பாட்டில்களையும் கண்ணாடி துண்டுகளையும் நொறுக்கிப் போட்டு கஷ்டம் கொடுத்திருந்தனர்." என இலங்கையிலுள்ள பெண்ணுரிமை அமைப்புகளின் கூட்டமைப்பான விமன் ஆக்ஷன் நெட்வொர்க் தெரிவித்தது.¹⁵¹ இராணுவத்துக்கு எதிராக மாவட்ட நீதிமன்றத்தில் தாம் செய்திருந்த மற்ற சில முறைப்பாடுகளில் பெண்களுக்கு வெற்றி கிடைத்துள்ளது என்றாலும், தமது நிலத்திற்குள் செல்ல இடமிருப்பது தொடர்பில் இராணுவத்தினருடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி ஒரு தீர்வுகாண இவர்களுக்கு வழியில்லாமல் இருக்கிறது என்று விமன் ஆக்ஷன் நெட்வொர்க் அமைப்பு கூறுகிறது. மேலும் இந்த கிராமங்கள் தற்போது இராணுவத்தினரால் "உயர் பாதுகாப்பு வலயமாக" அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

அரசியல் ஆர்வலர்கள் மீதான தாக்குதல்கள்

பல காலமாக இன அடிப்படையிலும் பிராந்திய அடிப்படையிலுமாகவே ஒரு இடத்தில் அரசியல் கட்சிகள் செல்வாக்கு செலுத்த முடியும் என்கிற நிலை போர் முடிந்த பின்னர் மாறிவருகிறது. புதிய புதிய அரசியல் கட்சிகளும் பிரமுகர்களும் களத்தில் பெருகிவருகின்றனர். இந்த மாற்றம் பலம்வாய்ந்த அரசியல் சக்திகளுக்கு கவலையை ஏற்படுத்தியுள்ளது. அவர்கள் முன்னர் இருந்த நிலை மாறக்கூடாது என்று விரும்புகின்றனர். அதேநேரம் இன விசுவாசம் மற்றும் அரசியல் விசுவாசம் அடிப்படையில் அரசியல் செய்யும் ஆட்களும் நிறைய பேர் களத்தில் இருக்கத்தான் செய்கின்றனர். (அதாவது தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு போன்ற பாரம்பரியமாகவே இன அடிப்படையில் இருந்துவரும் கட்சிகளும், ஐக்கிய தேசியக் கட்சி போன்ற பழைய எதிர்க்கட்சிகளும் முக்கிய பங்காற்றவே செய்கின்றன.) அரசாங்கத்துக்கு எதிரான நிலைபாட்டைக் கொண்டிருப்பதற்காக இவர்களும் தாக்குதல்களுக்கு உள்ளாகின்றனர்.

பிரேமகுமார் குணரட்ணம் மற்றும் திமுத்து அட்டிகல

முன்னரங்க சொஷலிஸ கட்சி (எஃப் எஸ் பி) கட்சியின் தலைவர்களான பிரேமகுமார் குணரட்ணமும் திமுத்து அட்டிகலவும் ஒரு மணி நேர இடைவேளையில் நடந்த இரண்டு சம்பவங்களில் கடத்தப்பட்டிருந்தனர். தமது கட்சி துவங்கவிருந்த நேரத்தில் 2012 ஏப்ரல் 7ஆம் தேதி இவர்கள் கொண்டுவரப்பட்டிருந்தனர். பின்னர் ஏப்ரல் 10ஆம் தேதிதான் இவர்கள் விடுதலை செய்யப்பட்டிருந்தனர். தனது கடத்தலில் பாதுகாப்பு படை உறுப்பினர்கள் சம்பந்தப்பட்டிருந்தார்கள் என்று நம்புவதாக குணரட்ணம் கூறினார். தடுப்புக்காவலில் இருந்தபோது தன்னை பாலியல் ரீதியில் சித்ரவதை செய்ததாக அவர் கூறினார். இலங்கை அரசாங்கத்திற்கு ஆஸ்திரேலிய

அரசாங்கம் உடனடியாக அழுத்தம் தந்ததால்தான் தான் விடுவிக்கப்பட்டதாக அவர் கூறுகிறார்.¹⁵²

மக்கள் விடுதலை முன்னணி (ஜே வி பி) கட்சியிலிருந்து பிரிந்து உருவாக்கப்பட்ட எஃப் எஸ் பி கட்சியின் துவக்க விழாவில் 5000 பேர் பங்கேற்றனர். தமிழர்கள், சிங்களவர்கள் என்ற இரு இனத்தவரும், முன்னாள் விடுதலைப் புலி உறுப்பினர்கள், முன்னாள் ஜே வி பி உறுப்பினர்கள் போன்றவர்களும் தமது கட்சியில் சேர வேண்டும் என்ற விதமாக இந்தக் கட்சி நடந்துகொண்டது. இந்தக் கட்சியால் நடத்தப்பட்ட மக்கள் போராட்ட இயக்கத்தைச் சேர்ந்த இரண்டு ஆர்வலர்களான லலித் வீரராஜுவும் குகன் முருகானந்தனும் ஏற்கனவே யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கடத்தப்பட்டிருந்தனர். காணாமல்போனவர்களின் குடும்பத்தினரை வைத்து மனித உரிமைகள் தினத்தன்று ஒரு ஆர்ப்பாட்டம் நடத்த ஏற்பாடு செய்த நேரத்தில் இவர்கள் காணாமல்போயிருந்தனர். இலங்கை பாதுகாப்புப் படையினராலேயே இவர்கள் கடத்தப்பட்டிருக்க வேண்டும் என இவர்களின் குடும்பத்தினர் கருதுகின்றனர்.

லலித் வீரராஜு மற்றும் குகன் முருகானந்தன்

லலித் வீரராஜு, குகன் முருகானந்தன் ஆகிய இருவரும் மக்கள் போராட்ட இயக்கம் (எம் பி எஸ்) என்ற அமைப்பைச் சேர்ந்த அரசியல் ஆர்வலர்கள். ஜே வி பி கட்சியில் இருந்து பிரிந்து உருவாக்கப்பட்ட எஃப் எஸ் பி கட்சியை சேர்ந்த அமைப்பு இது. இவர்க இருவரையும் 9 டிசம்பர் 2011 முதல் காணவில்லை. டிசம்பர் 10 ஆம் தேதி சர்வதேச மனித உரிமைகள் தினத்தை முன்னிட்டு காணாமல்போனவர்களின் குடும்பத்தினர் ஆர்ப்பாட்டம் ஒன்றையும் செய்தியாளர் கூட்டம் ஒன்றையும் நடத்துவது பற்றி விவாதிக்கும் ஒரு கூட்டத்துக்காக சென்றபோது வழியில் இவர்கள் காணாமல்போனார்கள். அவர்கள் காணாமல்போவதற்கு முதல் நாள் இரவு 11 மணி சுமருக்கு கொழும்பில் வாழும் லலித் வீரராஜுவின் தந்தையுடைய கைத்தொலைபேசிக்கு பல முறை மிரட்டல் வந்தது. லலித்தைக் கொன்றுவிடுவோம் என பேசியவர் அச்சுறுத்தியுள்ளார். "உன் மகனை யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து நீ வெளியேற்றவில்ல என்றால், நாங்கள் வெளியேற்றிவிடுவோம்" என அவர் மிரட்டியிருந்தார்.¹⁵³ மகன் காணாமல்போனது தொடர்பாக லலித் வீரராஜுவின் தந்தை கொழும்பின் கொஸ்கம் காவல் நிலையத்தில் டிசம்பர் 11 அன்று முறைப்பாடு செய்திருந்தார்.

யாழ் ஆவரங்கலில் உள்ள குகன் முருகானந்தனின் வீட்டிலிருந்து அவரும் வீரராஜுவும் டிசம்பர் 9ஆம் தேதி மாலை 5 மணியளவில் ஒன்றாகத்தான்

கிளம்பியதாக குகனின் மனைவி ஜனதா கூறினார். "குகன் தனது மோட்டார் சைக்கிளில் லலித்தை ஏற்றிக்கொண்டு சென்றார். யாழ்ப்பாண நகர்ப் பகுதியில் லலித்தை இறக்கிவிட்டுவிட்டு வீடு திரும்புவேன் என்று என்னிடம் குகன் சொன்னார். ஆனால் என் கணவர் அன்றிரவு வீடு திரும்பவே இல்லை. நான் அவரது கைத்தொலைபேசிக்கும் லலித்தின் கைத்தொலைபேசிக்கும் அழைத்தேன், ஆனால் இரண்டுமே அடக்கி வைக்கப்பட்டிருந்தன. காலையில் ஐந்து மணிக்கு ஒருமுறை அழைத்துப்பார்த்தேன். அப்போதும் அடக்கிதான் இருந்தது. அன்றிலிருந்து நான் என் புருஷனைப் பார்க்கவோ அவருடன் பேசவோ இல்லை."¹⁵⁴

காணாமல்போன மறுநாள் யாழ் நகரம் சென்று தனது கணவரை தேடியலைந்த குகனின் அனைவி, டிசம்பர் 10ஆம் தேதியன்றே அச்சுவெலி காவல்நிலையத்தில் புகார் க்டுத்திருந்தார். அச்சுவெலியில் இருந்து சீறுடை அணிந்த பொலிசார் தன் வீட்டுக்கு மூன்று முறை வந்து குகன் எங்கிருக்கிறார் எனத் தெரியவந்ததா என கேட்டுவிட்டுப் போனார்களாம். தொடர்ந்து பலரிடமும் கேட்டுப்பார்க்கச் சொல்லி வலியுறுத்தினார்களாம்.

இரண்டு மோட்டார் சைக்கிளும் ஒரு வெள்ளை வேனுமாக வந்த கும்பல் ஒன்று பருத்தித்துறை செல்லும் சாலையில் நீர்வெளி அருகே, அதாவது குகன் வீட்டிலிருந்து சுமார் ஐந்து கிலோமீட்டர் தொலைவில், லலித்தையும் குகனையும் கடத்திச் சென்றதை சிலர் பார்த்ததாக தனது அண்டை வீட்டுக்காரர் ஒருவர் டிசம்பர் 13ஆம் தேதி ஜனதாவிடன் கூறியிருந்தாராம்.

"அவர்கள் கடத்தப்பட்டதை நீர்வெளி கிராம சேவகர் உட்பட பலர் பார்த்ததாக என் அண்டை வீட்டுக்காரர் சொன்னார். அகத்தியர் அரசு பள்ளிக்கூடத்தின் அருகே, கைவிடப்பட்ட ஒரு கண்ணாடித் தொழிற்சாலைக்கு எதிரில் வைத்து மோட்டார் சைக்கிளில் வந்தவர்கள் என் கணவர் சென்ற மோட்டார் சைக்கிளை மறித்திருந்தார்களாம். லலித்தையும் குகனையும் ஒரு தாம் கொண்டு வந்த வெள்ளை வேனில் தூக்கிப்போட்டுக்கொண்டு தமது கணவர் கொண்டு சென்ற வாகனத்தை அங்கேயே போட்டுவிட்டு அவர்கள் சென்றார்களாம். கிராம சேவகரும் மக்களும் இது பற்றி கோப்பாய் பொலிசில் முறையிடவே அவர்கள் சம்பவ இடத்துக்கு வந்து அன்று மாலை (டிசம்பர் 9) அந்த மோட்டார் சைக்கிளை கொண்டு சென்றனராம்."

ஆனால் இது பற்றி அச்சுவெலி பொலிசார் தன்னிடம் ஒன்றுமே சொல்லவில்லை என்றும் தான் கொடுத்த புகாரின் நகல் ஒன்றைப் பெறுவதற்காக டிசம்பர் 14 அன்று

அச்சுவெலி காவல்நிலையம் சென்றபோது அங்கு தனது கணவரின் சேதமடைந்த மோட்டார் சைக்கிள் இருந்ததை தான் கண்டதாகவும் குகனின் மனைவி கூறுகிறார்.

"(என் வீட்டிலிருந்து சுமார் ஒன்பது கிலோமீட்டர் தொலைவில் உள்ள உரும்பரை கிராமத்து) சிவன் கோவில் அருகே இருந்து இந்த மோட்டார் சைக்கிளை கோப்பாய் பொலிசார் கண்டெடுத்து 2011 டிசம்பர் 14 அன்றுதான் அச்சுவெலி பொலிஸில் விட்டுவிட்டுச் சென்றதாக பொலிசார் என்னிடம் தெரிவித்தனர். பின்னர் நான் கொடுத்த புகார் ஒன்றின் நகலை என்னிடம் தந்தார்களே ஒழிய, என் கணவர் எங்கிருக்கிறார் என்பது பற்றிய கூடுதல் விவரம் ஒன்றையும் அவர்கள் என்னிடம் சொல்லவில்லை."

இதற்கு அப்பால் தானாகவே மேலதிகமாக விசாரிக்க பயமாக இருந்தது என்றும் அதனால் தன் கணவன் கடத்தப்பட்டது பற்றி தனக்கு தகவல் தந்த அண்டைவீட்டுக்காரரிடம் போய், கிராம சேவகரிடமும் பிற சாட்சிகளிடம் இருந்தும் கூடுதல் விவரம் பெற்றுத் தரும்படி தான் கேட்டுக்கொண்டதாகவும் ஜனதா தனது வாக்குமூலத்தில் தெரிவித்தார். ஆனால் கிராம சேவகர் தன்னைப் பார்ப்பதை தவிர்த்துவருகிறார் என அண்டைவீட்டுக்காரர் தன்னிடம் சொல்லியதாக குகன் மனைவி குறிப்பிடுகிறார்.¹⁵⁵

நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் சிவஞானம் ஸ்ரீதரன்

யாழ்ப்பாணத்தில் அரசாங்கத்துக்கு எதிரான அபிப்பிராயம் கொண்டவர்கள் அடக்குமுறைக்கு உள்ளாவது என்பது ஒன்றும் புதிய விடயம் அல்ல. முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இந்த வடபகுதி நகரை தம்முடைய கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருக்க வேண்டும் என எதிரெதிர் இராணுவ தரப்பும் எதிரெதிர் அரசியல் சக்திகளும் நீண்டகாலமாக போட்டியிட்டு வருகின்றன. பல ஆண்டுகாலம் யாழ்ப்பாணம் யதார்த்தத்தில் விடுதலைப் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்துவந்தது. யாழ்குடாவின் கட்டுப்பாட்டை இலங்கை அரசு படைகள் 1995ல் மீட்டெடுக்கின்ற வரையில் புலிகளின் நிர்வாக தலைமையகமாக விளங்கியது. தங்களுக்கு விசுவாசமாக இல்லாதவர்கள் என்று கருதியவர்களை விடுதலைப் புலிகள் அச்சுறுத்தியும் கொன்றும் வந்தனர். 2006 ஆண்டிலிருந்து பார்க்கையில், யாழ்ப்பாணத்தில் மாற்று அபிப்பிராயம் கொண்டவர்களை அடக்குமுறைக்கு உட்படுத்தும் வேலையை இலங்கையின் ஆயுதப் படைகளும், பொலிசாரும், பெரும்பாலும் அரசாங்கத்தோடு சேர்ந்து செயலாற்றும் தமிழ்க் கட்சி ஆர்வலர்களும் செய்துவருகின்றனர். துன்புறுத்தல்கள், அச்சுறுத்தல்கள், மிரட்டல்கள், தாக்குதல்கள் போன்றவற்றை அடிக்கடி எதிர்கொள்பவர்கள் அரசாங்கத்தை எதிர்க்கும் தமிழ்க் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் எனச் சொல்லலாம்.

தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பின் நாடாளுமன்ற உறுப்பினரான சிவஞானம் ஸ்ரீதரனின் கிளிநொச்சி அலுவலகம் 2013 ஜனவரியில் இரண்டு முறை பயங்கரவாத தடுப்பு பிரிவினரால் சோதனையிடப்பட்டது. இந்த அலுவலகத்திலிருந்து வெடிப்பொருட்கள் பறிமுதல் செய்யப்பட்டதாக ஜனவரி 12ஆம் தேதியன்று அதிகாரிகள் தெரிவித்தனர். ஆனால் தன்னை அச்சுறுத்துவதற்காக செய்யப்பட்ட நாச வேலை அது என்று ஸ்ரீதரன் கூறுகிறார். கடந்த மார்ச் மாதம், அம்னெஸ்டி இண்டர்நேஷனலிடம் பேசிய ஸ்ரீதரன், டி ஐ டி பொலிசார் தனது அலுவலகத்தில் சோதனையிட வந்தபோது அங்கு வேலை பார்க்கும் அருணாச்சலம் வேழமலிகிதன் (அவருடைய தனிப்பட்ட உதவியாளர்) மற்றும் பொன்னம்பலம் லக்ஷ்மிகாந்தன் ஆகியோரை கைதுசெய்து, குற்றச்சாட்டு சுமத்தாமலேயே தடுத்து வைத்ததாகவும், மார்ச் நடுப்பகுதி சமயம் பார்க்கையிலும் அவர்கள் விடுதலை ஆகாமலேயே இருப்பதாகவும் தெரிவித்தார்.

ஜனவரி 22 ஆம் தேதியன்று அலுவலகத்துக்கு மீண்டும் வந்த டி ஐ டி அதிகாரிகள், ஸ்ரீதரனின் மடிக்கணினியைத் தேடி அலுவலகத்தை மூன்று மணி நேரம் சோதனையிட்டதாக தெரிவிக்கப்படுகிறது. இலங்கை இரணுவத்தில் அண்மையில் சேர்க்கப்பட்ட தமிழ்ப் பெண்களுக்கு ஸ்ரீதரன் பாலியல் தொல்லை கொடுத்தார் என்று குற்றம்சாட்டும் துண்டுப் பிரசுரங்கள் கிளிநொச்சியில் விநியோகிக்கப்பட்டதாக தெரிவிக்கப்படுகிறது. 2011 மார்ச்சில் ஸ்ரீதரன் மீது ஒரு படுகொலை முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தது. அநுராதபுரம் அருகே ஸ்ரீதரன் சென்றுகொண்டிருந்த வாகனத்தை கையெறி குண்டுகள் கைத்துப்பாக்கி சகிதம் வந்த ஆயுதக் கும்பல் ஒன்று தாக்கியிருந்தது. ஸ்ரீதரனின் மெய்க்காவலர்கள் திருப்பி சுட்டவுடன் அவர்கள் ஓடிவிட்டதாகத் தெரிவிக்கப்படுகிறது. அந்த நேரம் நாடாளுமன்றக் கூட்டத்தில் கலந்துகொள்வதற்காக ஸ்ரீதரன் வவுனியாவிலிருந்து கொழும்பு சென்றுகொண்டிருந்தார். இத்தாக்குதலில் எவருக்கும் காயம் ஏற்படவில்லை.

கிளிநொச்சியில் உள்ள த தே கூ அலுவலகத்தில் மார்ச் பிற்பகுதியில் நடந்த ஒரு பொதுக்கூட்டத்தில் ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்டோர் அடங்கிய கும்பல் ஒன்று கல்லெறிந்ததில் 13 பேர் காயமடைந்ததாக அக்கட்சி வெளியிட்ட ஒரு ஊடக அறிக்கை கூறுகிறது. சம்பவம் நடந்தபோது அவ்விடத்தில் பொலிஸார் இருந்துள்ளனர். தாக்கியவர்கள் யார் என்று வீடியோவிலும் பதிவாகியிருந்தது. ஆனாலும் ஒருவருமே கைதுசெய்யப்படவில்லை. தாக்குதல் நடத்தியவர்களில் ஒருவர் கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டிருந்த மக்களிடம் பிடிபட்டிருந்தார். அவர் சி ஐ டி பொலிஸ்காரர் என்று தெரியவந்துள்ளதாக கூறப்படுகிறது. அவரை கிளிநொச்சி காவல்நிலையத்தில் ஒப்படைத்தார்கள் என்றும் ஆனால் அவர் சிறிது நேரத்திலேயே விடுவிக்கப்பட்டுவிட்டார் என்றும் த தே கூவின் அறிக்கை கூறுகிறது.¹⁵⁶

லங்கா எக்ஸ் நியூஸ் ஊடகவியலாளர் ஷாந்த விஜேசூர்ய

தற்சமயம் லங்கா எக்ஸ் நியூஸ் செய்தி இணையதளத்தில்¹⁵⁷ எழுதிவரும் ஊடகவியலாளர் ஷாந்த விஜேசூர்ய 2012 ஜூலை 5 அன்று கொழும்பின் புறநகர்ப் பகுதியான நுகெகொடவில் வைத்து இனந்தெரியாதவர்கள் மூன்று பேர் தன்னை கடத்துவதற்கு செய்ததாகத் தெரியும் முயற்சியிலிருந்து போராடி தப்பித்திருந்தார். இலங்கையின் பொலிஸ் மா அதிபர் எம் கே இலங்ககோனுக்கு விஜேசூர்ய எழுதிய ஒரு கடிதத்தில், தன்னை கடத்த முயற்சித்தவர்களில் ஒரு ஆளை, அரசியல் கூட்டங்களிலும் நீதிமன்றத்திலும் வைத்து தான் கண்டிருக்கிறேன் என்றும் அவர் அரசாங்கத்தின் பாதுகாப்பு பிரிவில் வேலைபார்ப்பதாக தான் நம்புவதாகவும் குறிப்பிட்டிருந்தார்.¹⁵⁸ விஜேசூர்யா முன்பு லங்கா இ நியூஸ் இணையதளத்தில் புலனாய்வுச் செய்தியாளராக வேலைபார்த்தவர். அரசங்கத்தை விமர்சித்தமைக்காக கடும் அழுத்தங்களுக்குள்ளான ஊடகம் இது. தவிர சுயாதீன சிங்களப் செய்தித்தாளான மாவ்பிமாவிலும் இவர் வேலை பார்த்துள்ளார். பணியாற்றும் இலங்கை ஊடகவியலாளர்களுக்கான சங்கத்தில் (எஸ் எல் டபிள்யு ஏ ஜே) கமிட்டி உறுப்பினராகவும் இவர் இருக்கிறார்.

2011 ஏப்ரல் 25 அன்று ஷாந்த விஜேசூர்ய கைதுசெய்யப்பட்டு நீதிமன்றத்தை அவமதித்ததாக அவர் மீது குற்றம்சாட்டப்பட்டது. இரண்டு குற்ற சந்தேக நபர்கள் விடுதலை செய்யப்படலாம் என இலங்கையின் சட்ட மா அதிபர் பரிந்துரைத்திருந்தும் அவர்களை விடுதலை செய்ய நீதிமன்றம் மறுக்கிறது என லங்கா இ நியூஸில் விஜேசூர்ய எழுதியதற்காக அவர் கைதுசெய்யப்பட்டார். லங்கா இ நியூஸ் பல தடவைகளில் மன்னிப்பு கோரியும், திருத்தங்களை வெளியிட்டும் நீதிமன்றம் அவர்களை விடுவிக்க மறுக்கிறது என அதில் தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தது. இதன் பின்னர் 2011 மே 14 ஆம் தேதி வரை விஜேசூர்ய மகர சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்தார் என்றும் அவரை சிறைக்காவலர்கள் தாக்கியிருந்தனர் என்றும் முன்னரங்க மனித உரிமை ஆர்வலர்களான ஃப்ரண்ட்லைன் ஹியூமன் ரைட்ஸ் டி.பென்டர்ஸும், லங்கா இ நியூஸ் பத்திரிகையும் தெரிவித்தன. கைது செய்யப்படுவதற்கு ஒரு மாதம் முன்பாக ஊழல் பற்றியும், கைதிகளையும் அவர்தம் குடும்பத்தினரையும் சிறைக் காவலர்கள் மோசமாக நடத்துவது பற்றியும் கட்டுரை ஒன்றை அவர் எழுதியிருந்தார்.¹⁵⁹

தன்னையும் தனது குடும்பத்தினரையும் திரும்பத் திரும்ப இராணுவ உளவுப்பிரிவு அதிகாரிகளும், சி ஐ டி அதிகாரிகளும் வந்து சந்தித்தனர் என்றும் அடையாளம் சொல்லாத ஆட்களும் தன்னைப் பற்றி தான் வாழ்ந்த பகுதியில் விசாரித்தனர்

என்றும் ஷாந்த விஜேசூர்ய 2011 செப்டம்பரில் தெரிவித்திருந்தார். இந்த நேரத்தில் சி ஐ டி அதிகாரி ஒருவர் அடிக்கடி ஷாந்த விஜேசூர்யவை தொலைபேசியில் அழைத்து லங்கா இ நியூஸ் பத்திரிகையில் "சொல்தாது உன்னவே" (சிப்பாய் ஐயா) என்ற புனைப்பெயரில் கட்டுரை எழுதி வருவது அவர்தான் என பொய்யாகக் குற்றம்சாட்டியதாகவும், தான் அனுபவிக்கும் அச்சுறுத்தல், கண்காணிப்பு, விசாரணை போன்றவை தொடர்பில் பொலிஸில் புகார் கூறியிருக்கக்கூடாது என்று சொல்லியதாகவும் ஃப்ரண்ட்லைன் தெரிவிக்கிறது. மாவ்பிமா பத்திரிகைக்கு எழுதுவதையும் நிறுத்திவிட்டு மாறாக அரசுக்கு சொந்தமான பத்திரிகை ஒன்றில் எழுத வேண்டும் என அந்த சி ஐ டி அதிகாரி சொல்லியிருந்தார். விஜேசூர்ய வேலைபார்த்த மாவ்பிமா அலுவலகத்துக்கு 2011 ஒக்டோபரில் அந்த அதிகாரி வந்திருந்ததாக தெரிவிக்கப்படுகிறது. அந்த அதிகாரி ஒரு வெள்ளை வேனில் வந்ததாகவும், அந்த வாகனத்தின் பதிவு எண்ணும், 2012 ஜூலையில் விஜேசூர்ய மீது நடந்த ஆட்கடத்தல் முயற்சியில் பயன்படுத்தப்பட்ட வாகனத்தின் பதிவு எண்ணும் ஒன்றுதான் என ஃப்ரண்ட்லைன் கூறுகிறது.¹⁶⁰

யாழ்ப்பாணத்தின் உதயன் பத்திரிகை

(யுத்த காலம் முழுக்கவும் யாழ்ப்பாணத்தில் தொடர்ந்து பிரசுரித்துவரும் ஒரே பத்திரிகையான) உதயன் செய்தித்தாளின் பணியாளர்கள், கடந்த பல ஆண்டுகளாகவே அச்சுறுத்தலுக்கும் வன்முறை மிக்க தாக்குதல்களுக்கும் ஆளாகிவந்துள்ளனர்.¹⁶¹ 2009 மார்ச்சில் இந்த பத்திரிகைக்கு சொந்தமான இடத்தில் எறிகுண்டு ஒன்று வெடித்து கணிசமான சேதத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தது. காவலர் ஒருவர் காயம் அடைந்திருந்தார். வன்னியில் பொதுமக்களுக்கு ஏற்படும் பாதிப்பு பற்றி செய்தி சொல் வேண்டாம் என அரசு அதிகாரி ஒருவர் உதயன் ஆசிரியரை மிரட்டிய பின்னர் இந்த தாக்குதல் நடந்துள்ளதாக தெரிவிக்கப்படுகிறது.

2011 ஜூலையில் உதயன் செய்தி ஆசிரியர் ஞானசுந்தரம் குகநாதன் மீது இரும்புத் தடியைக் கொண்டு இரண்டு அடையாளம் தெரியாதநபர்கள் தாக்குதல் நடத்தியதில் அவர் மோசமாக காயமடைந்தார். அதன் பின்னர் அவர் நாட்டை விட்டு வெளியேறிவிட்டார். இதற்கு முன்பாகவும் குகநாதனுக்கு அச்சுறுத்தல்கள் வந்திருந்தன. இலங்கை அரசு படைகளுக்கும் விடுதலைப் புலிகளுக்கும் யுத்தம் நடந்த சமயத்தில் குகநாதன் மூன்று வருட காலம் தமது பத்திரிகை அலுவலகத்துக்குள்ளேயே வாழ வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருந்தது. வெளியிலே வர முடியாமல் கிட்டத்தட்ட முற்றுகையிடப்பட்ட நிலையில் இவர் இருக்க வேண்டிவந்தது.¹⁶²

2012 டிசம்பரில், உதயனின் ஆசிரியர் டி.பிரேம்நாத் யாழ் பல்கலைக்கழகத்தில் நடந்த ஆர்ப்பாட்டத்தை பற்றி செய்தி சேகரித்தபோது பாதுகாப்பு படையைச் சேர்ந்தவர்களால் தாக்கப்பட்டதாக கூறப்படுகிறது.

உதயன் பத்திரிகையை விநியோகிக்கும் பணியாளர் மீது 2013 ஜனவரி 10ஆம் தேதியன்று கும்பல் ஒன்று தடியடி நடத்தி அவர் கையை உடைத்திருந்தது. அவர் கொண்டு சென்ற ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட செய்தித்தாள் பிரதிகளையும் அவரது மோட்டார் சைக்கிளையும் தீவைத்து கொளுத்தி அழித்திருந்தனர்.

2013 ஏப்ரல் 3ஆம் தேதி உதயன் பத்திரிகையின் கிளிநொச்சி விநியோக அலுவலகத்தில் ஆட்கள் தாக்குதல் நடத்தியதாகத் தெரிவிக்கப்படுகிறது. பணியாளர்கள் இருவர் காயமடைந்து மருத்துவமனையில் சிகிச்சை பெற்றுள்ளனர். அலுவலகமும் பத்திரிகை பிரதிகளைடுத்துச் சென்ற வாகனமும் சேதமாக்கப்பட்டது.¹⁶³

பத்து நாட்கள் பிற்பாடு உதயன் யாழ்ப்பாணம் அலுவலகத்தின் மீது ஆய்தம் ஏந்திவர்கள் மீண்டும் தாக்குதல் நடத்தி அச்ச இயந்திர அலுவலகத்துக்கு தீ வைத்தனர். உதயன் பத்திரிகையின் உரிமையாளரான த தே கூ நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் இ.சரவணபவன், தாக்குதலை நடத்தியவர்கள் இராணுவத்துடன் தொடர்புடையவர்கள் என்றும், 2013 செப்டம்பரில் நடத்தப்படவுள்ள வட மாகாணசபைத் தேர்தலுக்கு முன்பாக "இந்தப் பத்திரிகையை நிறுத்துவதற்கு தன்னாலான அனைத்தையும் செய்துவருகிறது"¹⁶⁴ அரசாங்கம் என்றும் செய்தியாளர்களிடம் தெரிவித்திருந்தார். வட இலங்கையில் வர்த்தக நடவடிக்கைகளில் இராணுவம் தலையிடுவதை விமர்சித்து உதயன் பத்திரிகை அண்மையில் கட்டுரைகளை வெளியிட்டிருந்தது.¹⁶⁵ ஏப்ரல் 13 நடந்த தாக்குதலுடன் தமக்கு சம்பந்தம் இல்லை என இராணுவம் மறுத்திருந்தது.¹⁶⁶ தேசிய பாதுகாப்புக்கான ஊடக மையம் (எம் சி என் எஸ்) என்ற அரசு அமைப்பின் தலைமை இயக்குநரான லக்ஷ்மண் ஹுலுக்கல்ல "நாட்டிற்கும் அரசாங்கத்துக்கும் அவப்பெயரை உருவாக்க வேண்டும் என்பதற்காக உதயன் பத்திரிகையே நடத்திக்கொண்ட தாக்குதல் இது" என்று கூறியிருந்தார்.¹⁶⁷

பெருந்தொகையான பணத்தை நஷ்ட ஈடாகக் கேட்டு அவதூறு வழக்குகளையும் அரசு அதிகாரிகள் உதயன் பத்திரிகைக்கு எதிராக தொடுத்துள்ளனர். ஈழ மக்கள் ஜனநாயகக் கட்சி (ஈ பி டி பி) தலைவரும் பாரம்பரியத் தொழில்கள் மற்றும் சிறுதொழில் அபிவிருத்தி அமைச்சர் டக்ளஸ் தேவானந்தா உதயன் பத்திரிகைக்கு எதிராக நூறு

கோடி ரூபாய் (எண்பது லட்சம் அமெரிக்க டாலர்கள்) நஷ்ட ஈடு கேட்டு தொடுத்த வழக்கு 2012 ஜனவரி 28 அன்று விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருந்தது. விக்கிலீக்ஸ் மூலமாக வெளிச்சத்துக்கு கொண்டுவரப்பட்டிருந்த அமெரிக்க ராஜாங்க தகவல் பரிமாற்றங்களில், 2006ஆம் ஆண்டு உதயன் பத்திரிகை மீது நடத்தப்பட்ட தாக்குதல்களில் குறைந்தது ஒன்றிலாவது இ பி டி பி கட்சியினருக்கும் இலங்கை கடற்படை சம்பந்தப்பட்ட சில சக்திகளுக்கும் இடமிருந்தது என்று கொழும்பிலுள்ள அமெரிக்க தூதகரகத்தில் பசில் ராஜபக்ஷ தெரிவித்திருந்தது பற்றி செய்தி வெளியிட்டு உதயன் பத்திரிகை அவதூறு செய்தது என்று டக்ளஸ் தேவானந்தா முறையிட்டிருந்தார்.¹⁶⁸ இராணுவத் தளபதியான லெ.பி.டினன்ட் ஜெனரல் ஜகத் ஜெயசூர்யவும் உதயன் பத்திரிகைக்கு பத்து கோடி ரூபாய் நஷ்ட ஈடு கேட்டு யாழ் மாவட்ட நீதிமன்றத்தில் வழக்கு தொடுத்திருந்தார். 2012 ஜூலை 11ஆம் தேதியன்றைய உதயன் செய்தித்தாளில் தனக்கெதிரான மோசமான அவதூறுகள் பரப்பப்பட்டிருந்தன என்பது இவரது முறைப்பாடு.¹⁶⁹

சண்டே லீடர் பத்திரிகையாளர் ஃபராஸ் ஷௌகத் அலி

2013 பிப்ரவரி 15 அன்று சண்டே லீடர் பத்திரிகை செய்தியாளர் ஃபராஸ் ஷௌகத் அலியை ஆயுததாரிகள் மூன்று பேர் கொழும்பு அருகேயுள்ள கல்கிசையில் உள்ள அவரது வீட்டுக்குள் அதிரடியாக நுழைந்து கழுத்தில் சுட்டுச் சென்றதை அடுத்து மருத்துவமனையில் தீவிர சிகிச்சைப் பிரிவில் அவர் அனுமதிக்கப்பட்டார். இந்த சம்பவம் தொடர்பில் விசாரணை வேண்டுகோள் ஐநா மனித உரிமைகள் ஆணையாளர் நவி பிள்ளை கோரியிருந்தார். ஐக்கிய ராஜ்ஜியத்தின் சானல் ஃபோர் தொலைக்காட்சிக்கு பேசிய நவி பிள்ளை, "இந்த துப்பாக்கிச்சூட்டு சம்பவம் என்னை ஆழமாகப் பாதித்துள்ளது, ஏனென்றால் இவர் ஒரு ஊடகவியலாளர், தவிர அரசாங்கத்தை விமர்சித்து, அதுவும் குறிப்பாக பொறுப்புக்கூறல் தொடர்பாகவும் அநீதிகள் தொடர்பாகவும் அரசாங்கத்தை விமர்சித்து எழுதும் பத்திரிகையைச் சேர்ந்தவர் இவர்." எனக் கூறியிருந்தார்.¹⁷⁰ பொலிசார் பலரிடம் வாக்குமூலங்களைப் பதிவுசெய்திருந்தாலும் "விசாரணைகளில் திடமான முன்னேற்றம் எதுவும் இன்னும் ஏற்பட்டிருக்கவில்லை" என மார்ச் 10ஆம் தேதியன்று சண்டே லீடர் எழுதியிருந்தது.¹⁷¹

பிபிசி செய்திக் குழு அச்சுறுத்தப்பட்டது, ஒலிபரப்புகள் தடுக்கப்பட்டது இலங்கையில் உணவு உற்பத்திகளில் ஹலால் முத்திரை இருப்பதை எதிர்த்து கடும்போக்கு பெளத்த அமைப்பு ஒன்று கொழும்பில் 2013 பிப்ரவரியில் நடத்திய ஆர்ப்பாட்டம் பற்றி செய்தி சேகரித்துக்கொண்டிருக்கையில் பிபிசி குழுவினர் அச்சுறுத்தப்பட்டிருந்ததாக பிபிசி செய்திகளின் கொழும்பு முகவர் சார்ல்ஸ் ஹவிலண்ட் கூறுகிறார். இருபது இளைஞர் அடங்கிய கும்பல் ஒன்று தங்களைப் பார்த்து "துரோகிகள்" என்ற கோஷமிட்டும், "இலங்கைக்கு எதிராக" செயல்படும் "வெளிநாட்டு சதிகாரர்களுக்காக" செயல்படுவதாக கூறி தங்களை அச்சுறுத்தியும் இருந்தபோது பொலிசார் அதனோடு "உடன்படுவதுபோல" தோன்றிருந்தனர் என்று ஹவிலண்ட் குறிப்பிட்டார்.¹⁷²

பிபிசியின் ஒலிபரப்புகள் இலங்கை அரசுக்கு சொந்தமான இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தின் (எஸ் எல் பி சி) ஒலிபரப்புகள் வழியாக செல்வதை இடைநிறுத்துவதாக மார்ச் 26ஆம் தேதி பிபிசி அறிவித்திருந்தது. பிபிசி தமிழோசையில் "குறிப்பிட செய்திகளை இலக்குவைத்து ஒலிபரப்பில் தலையீடுகள்" நடப்பதாகக் குற்றம்சாட்டி பிபிசி இந்த முடிவெடுத்தது. மார்ச் 21ஆம் தேதி இலங்கை தொடர்பில் ஐநா மனித உரிமைகள் மன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானம் சம்பந்தமாக தமிழோசை ஒலிபரப்பிய செய்திகளை எஸ் எல் பி சி தடுத்ததாகத் தெரிவிக்கப்படுகிறது. சர்வதேச மனித உரிமைச் சட்டங்களும் சர்வதேச மனிதாபிமான சட்டங்களும் மீறப்பட்டதாக இலங்கையில் எழுந்துள்ள குற்றச்சாட்டுகளை சுயாதீனமாகவும் நம்பத்தகுந்த விதத்திலும் இலங்கை விசாரிக்க வேண்டும் என அந்த தீர்மானம் கோரியிருந்தது. இது பற்றி தமிழோசையில் வந்த செய்திகளை நிறுத்தி விட்டு, அதற்கு பதிலாக அரசாங்கத்தின் நிலைப்பாட்டை ஆதரிக்கும் விதமான செய்தியை எஸ் எல் பி சி ஒலிபரப்பியதாக தெரிவிக்கப்படுகிறது.

மார்ச் 16 முதல் 18 வரையான ஒலிபரப்புகளிலும், மார்ச் 25 அன்றைய ஒலிபரப்பிலும் எஸ் எல் பி சி இடையூறு செய்ததாக பிபிசி கூறுகிறது. "இவ்வாறான இடையூறை பிபிசியால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்றும், தங்களுடைய நேயர்களை குழப்புவதாக இவை அமையும்" என்றும் பிபிசி குறிப்பிட்டிருந்தது.¹⁷³

பெரிய அளவிலான மக்கள் ஆர்ப்பாட்டங்கள் மீண்டும் வெடிக்க ஆரம்பித்துள்ளன.

மத்தியில் இருந்து தனது அதிகாரத்தை தக்கவைத்துக்கொள்ளவும் வலுப்படுத்திக்கொள்ளவும் இலங்கை அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துவருகின்ற நேரத்தில், இலங்கையின் அரசியல், பொருளாதார மற்றும் பிற சூழ்நிலை குறித்து கவலை கொண்ட மக்கள் தங்களது அதிருப்தியை வெளிப்படுத்த ஆர்ப்பாட்டங்களில் இறங்குவது என்பதும் அதிகரித்துக்கொண்டு வருகிறது. இந்த ஆர்ப்பாட்டங்களை அரசாங்கம் வலுக்கரம் கொண்டு அடக்கிவருகிறது. ஆர்ப்பாட்டக்காரர்கள் மீது அனாவசியமாகவும், அளவுக்கு அதிகமாகவும் பொலிசார் பலத்தை பிரயோகின்றனர். நிச்சயம் அவசியம் என்கிறபோதும், தமது கடமையைச் செய்ய தேவையான அளவிலும் மட்டுமே ஆர்ப்பாட்டக்காரர்கள் மீது சட்ட ஒழுங்கைப் பேணும் அதிகாரிகள் பலப் பிரயோகம் செய்யலாம். யாருக்கும் உயிர்வழிபடலம், மோசமான காயம் ஏற்படலாம் என்ற ஆபத்து இருந்தாலொழிய ஆர்ப்பாட்டக்காரர்கள் எதிராக துப்பாக்கிபோன்ற ஆயுதங்களை அதிகாரிகள் பயன்படுத்தக்கூடாது என சர்வதேச சட்ட அமலாக்க வழிகாட்டிகள் தெளிவாக கூறும் நிலையில் அவற்றை மீறுவதாக இலங்கை பொலிசாரின் செயல்விதம் அமைந்துள்ளது.¹⁷⁴

தொழிலாளர்கள் தம்முடைய ஓய்வூதியத் திட்டத்திற்காக தமது ஊதியத்திலிருந்து இரண்டு சதவீதம் கூடுதலான பணத்தை செலுத்த வேண்டும், ஆனால் அந்த கூடுதல் கட்டணம் திரும்பவும் அவர்களுக்கே வரும் என்ற உத்திரவாதம் இல்லை எனும் விதமாக அரசாங்கம் கொண்டுவந்த மாற்றத்தை எதிர்த்து 2011 ஜூன் மாதம் இலங்கையின் சுதந்திர வர்த்தக வலயத்தைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்கள் ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் ஆர்ப்பாட்டம் செய்திருந்தனர்.¹⁷⁵ 2012 பிப்ரவரியில் எரிபொரு விலையேற்றத்தைக் கண்டித்து நாடு தழுவிய அளவில் சுமார் 3 லட்சம் மீனவர்கள் ஆர்ப்பாட்டம் செய்திருந்தனர். இந்த இரண்டு ஆர்ப்பாட்டத்தின்போதுமே பொலிசார் அளவுக்கதிகமான பலப் பிரயோகம் செய்திருந்தனர்.¹⁷⁶ கூட்டத்தினர் மீது நிஜத் துப்பாக்கியால் சுட்டிருந்தனர். இதில் ஆர்ப்பாட்டக்காரர்கள் பலர் கொல்லப்படவும் காயமடையவும் செய்தனர்.¹⁷⁷

2012 ஜூலை 4ஆம் தேதி 14 பல்கலைக்கழகங்களைச் சேர்ந்த சுமார் நான்காயிரம் ஆசிரியர்கள், ஊதிய உயர்வு கோரியும், அரசாங்கம் கல்விக்கு கூடுதலான நிதி ஒதுக்க வேண்டும் எனக் கோரியும் கல்வி நிறுவனங்கள் மீது இராணுவத் தலையீடும் அரசியல் தலையீடும் முடிவுக்கு வரவேண்டும் என்று கோரியும் ஆர்ப்பாட்டம் செய்திருந்தனர்.¹⁷⁸ மூன்று மாத காலகட்டத்தில் 178 வேலைநிறுத்த போராட்டங்களும்

ஆர்ப்பாட்டங்களும் ஆசிரியர்களால் நடத்தப்பட்டிருந்தன. மாணவர் அமைப்புகளும் தொழிற்சங்கங்களும், மதத் தலைவர்களும், பிற சிவில் சமூக அமைப்புகளும் இந்தப் போராட்டங்களுக்கு ஆதரவு வழங்கியிருந்தனர். இந்த காலகட்டத்தில் ஆசிரியர் ஒன்றியத் தலைவர்களுக்கு கொலை மிரட்டல்கள் வந்திருந்தன (கீழே இது விவரிக்கப்பட்டுள்ளது). வேலைநிறுத்தங்கள் ஒக்டோபரில் ஓய்ந்துவிட்டன என்றாலும், நாடெங்கிலுமாக பல்கலைக்கழகங்கள் நடக்க ஆரம்பித்து ஒரு மாதம் குட ஆகியிருக்காத நிலையில் யாழ் பல்கலைக்கழகம் மீண்டும் வாரக்கணக்கில் மூடப்பட வேண்டி வந்தது. அந்த பல்கலைக்கழகத்தின் மாணவ ஆர்வலர்கள் மீது பாதுகாப்பு படைகள் அடக்குமுறையைக் கட்டவிழ்த்திருந்தனர். அவர்கள் நடத்திய நினைவு தின நிகழ்வையும் போராட்டத்தையும் பலம் கொண்டு கலைத்திருந்த அதிகாரிகள் மாணவர் தலைவர்களைக் கைதுசெய்திருந்தனர் (கீழே காண்க).¹⁷⁹

2012 ஆகஸ்ட் 17ஆம் நாள் இலங்கையெங்கிலுமாக அரசு மருத்துவமனைகளில் பணியாற்றும் மருத்துவர்கள் சுமார் 16 ஆயிரம் பேர் 24 மணிநேர வேலைநிறுத்தம் ஒன்றைச் செய்திருந்தனர். அறுவை சிகிச்சை நிபுணரான டாக்டர் லலந்த ரணசிங்கவின் வீட்டு முன்பக்கத்து பூங்காவில் கையெறிகுண்டொன்று வைக்கப்பட்டிருந்ததைக் கண்டித்து இந்த வேலைநிறுத்தம் செய்யப்பட்டது. இலங்கை மருத்துவ சபை (எஸ் எல் எம் சி) அரசாங்க மருத்துவ அதிகாரிகள் சங்கம் (ஜி எம் ஓ ஏ) ஆகியவற்றின் உறுப்பினர் டாக்டர் ரணசிங்க ஆவார். இலங்கை மருத்துவ சபையின் உறுப்பினர்கள் மீது இதற்கு முன்னால் நடத்தப்பட்ட வன்முறைமிக்க தாக்குதல்களிலும் குற்றவாளிகளைப் பிடிக்க அரசாங்கம் தவறிவருகிறது என்றும் வேலைநிறுத்தம் செய்த மருத்துவர்கள் தெரிவித்தனர். இலங்கையில் தனியார் மருத்துவக் கல்லூரி ஒன்று கொண்டுவரப்படுவதற்கு எஸ் எல் எம் சியின் பதிவாளர் தலைவர் ஆகியோர் எதிர்ப்புத் தெரிவித்திருந்த நேரத்தில் 2002ஆம் ஆண்டு அவர்களை இலக்குவைத்த குண்டுத் தாக்குதல் சம்பவத்திலும் குற்றவாளிகள் பிடிபடவில்லை என்பதையும் மருத்துவர்கள் சுட்டிக்காட்டினர். 2011ஆம் ஆண்டு எஸ் எல் எம் சி பதிவாளரான டாக்டர் என் ஜே நோனிஸ் தனது வீட்டு வாசலில் வைத்து தாக்கப்பட்டிருந்தார். டாக்டர் ரணசிங்க மீது நடந்த தாக்குதலை, இலங்கையில் தனியார் மருத்துவக் கல்விக்கு எதிராக அவர் விமர்சனம் தெரிவித்துவந்த நிலையில் அவர் வாயை அடைப்பதற்கு செய்யப்பட்ட முயற்சி என்றே அவரோடு சேர்ந்து செயலாற்றுபவர்கள் சொல்கின்றனர். இந்தியாவிலிருந்து அதிக எண்ணிக்கையில் இலங்கை வரும் மருத்துவர்களுடைய தொழிற்சாலை உரிய தரத்தில் இல்லை என்றும் ரணசிங்க வாதிட்டு வந்துள்ளார். அவர் மீதான தாக்குதலின் பின்னணியில் அரசாங்கமே இருப்பதாக எஃப் எஸ் பி கட்சியினர் ஆகஸ்டில்

குற்றஞ்சாட்டியிருந்தனர். இதே கருத்தை தெரிவித்து "தனியார் மருத்துவக் கல்லூரிக்கு எதிராக மருத்துவர்கள்" என்ற அமைப்பைச் சேர்ந்த டாக்டர் இந்துனில் விஜேநாயக்கவும் அறிக்கை வெளியிட்டிருந்தார். இடைப்பட்ட நேரத்தில், கையெறிகுண்டுத் தாக்குதலை அடுத்து ரணசிங்கவுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருந்த பொலிஸ் பாதுகாப்பு அரசாங்க உத்தரவின் பேரில் விலக்கப்பட்டிருந்தது. மேலும் ரணசிங்கவின் காரை திருட முயன்ற சிலர் அவரது ஓட்டுநரை அடித்துப்போட்டுவிட்டுச் சென்றிருந்தனர்.¹⁸⁰

11 ஆயிரம் உறுப்பினர்களைக் கொண்ட இலங்கை சட்டத்தரணிகள் சங்கத்தின் ஆதரவுடன் நூற்றுக்கணக்கான சட்டத்தரணிகள் 2102 செப்டம்பர் 2013 ஜனவரிக்கு இடைப்பட்ட காலத்தில், நீதித்துறையின் சுதந்திரம் பறிக்கப்படுவதாக முறையிட்டு வரிசையாக பல ஆர்ப்பாட்டங்களை நடத்தியிருந்தனர். ஏற்கனவே குறிப்பிட்டிருந்ததுபோல ஜனவரியில் தலைமை நீதிபதி விராணி பண்டாரநாயக்க பதவி அகற்றப்பட்டதற்கு சட்டத்தரணிகள் சங்கம் கடும் எதிர்ப்பு தெரிவித்திருந்தது. தமது எதிர்ப்பைக் காட்டுவதற்காக 2013 ஜனவரி 10, 11 ஆகிய தேதிகளில் அவர்கள் முழுமையான வேலை நிறுத்தத்தையும் சென்றிருந்தனர். நீதிபதிகளும் சட்டத்தரணிகளும் ஆர்ப்பாட்டங்களில் ஈடுபடுகிறார்கள் என்பதற்காக அவர்களுக்கு உயிரச்சுறுத்தல் விடுக்கும் விதமாக ஜனவரி நடுவாக்கில் தொலைபேசி அழைப்புகள் வந்திருந்தன. ஆர்ப்பாட்டங்களையும் தடி ஏந்திய அடியாட்கள் கலைத்தனர் பொலிசார் அவர்களைத் தடுக்க முற்படாமல் வேடிக்கை பார்த்திருந்தனர்.¹⁸¹

பல்கலைக்கழக ஆசிரியர் சங்கங்களின் சம்மேளனத்தைச் சேர்ந்த டாக்டர் நிர்மல் ரஞ்சித்

பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்கள் சங்க சம்மேளனத்தின் (ஃபுடா) தலைவரான டாக்டர் நிர்மல் ரஞ்சித் தேவசிறிக்கு, 2012ஆம் ஆண்டு நான்கு மாத காலம் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர்கள் நடத்திய வேலைநிறுத்தம் செய்த நேரத்தில் கொலை மிரட்டல்கள் வந்திருந்தன. பாதுகாப்பு அமைச்சகத்திலிருந்து பேசுவதாகக் கூறிக்கொண்டு தொலைபேசியில் அழைத்தவர்கள், ஃபுடாவில் தான் நீடித்தால் தனது மனைவிக்கும் மகளுக்கும் ஆபத்து நேரும் என்று மிரட்டியதாக ஜூன் 22ஆம் தேதி உள்ளூர் பத்திரிகை ஒன்றிடம் நிர்மல் ரஞ்சித் தெரிவித்திருந்தார். பாதுகாப்பு அமைச்சகத்திலிருந்து வருவதாக கூறிக்கொண்டு வந்தவர்கள் தனது நடமாட்டம் தனது குடும்பத்தவர் விவரங்கள் போன்றவற்றை தன் வீட்டின் சுற்றுவட்டத்தில் விசாரித்துச் சென்றனர் என்றும் அவர் கூறியிருந்தார்.¹⁸² தனக்கு தரப்பட்ட துன்புறுத்தல்கள் பற்றி அவர் பொலிசில் புகார் கொடுத்திருந்தார். அவர் அச்சுறுத்தப்பட்டதற்கும் ஃபுடா அமைப்பும் கண்டனம் தெரிவித்திருந்தது.¹⁸³ இந்த

சம்பவங்கள் பற்றி செய்தியாளர் கூட்டம் ஒன்றில் தேவசிறி பேசிய பின்னர், பாதுகாப்புச் செயலர் கோட்டாபய ராஜபக்ஷ அவரைத் தொலைபேசியில் தொடர்புகொண்டு பேசியுள்ளார். தான் வைத்த செய்தியாளர் கூட்டம் பாதுகாப்பு அமைச்சின் நற்பெயரை சேதப்படுத்திவிட்டதாகவும், "நீங்களாகவே சந்தேகநபர்களைப் பிடித்து பொலிசில் ஒப்படைத்துக்கொள்ளுங்கள்" என்றும் கோட்டாபய ராஜபக்ஷ சொல்லியுள்ளார்.¹⁸⁴

தமக்கு 20% ஊதிய உயர்வு வேண்டும் என ஆசிரியர்கள் ஆரம்பத்தில் கூறியிருந்தனர். ஆனால் அரசாங்கத்துடன் தாங்கள் நடத்திய பேச்சுவார்த்தைகள் முறிந்த நிலையில், தமது கோரிக்கைகளை ஃபுடா அமைப்பு விரிவுபடுத்தியிருந்தது. கல்விக்காக பட்ஜெட்டிலிருந்து ஒதுக்கப்படும் 1.9% உயர்த்தப்பட்டு 6% ஆக்கப்படவேண்டும் என்று அவர்கள் கோரினர். கல்விக் கட்டமைப்பில் அரசியல் தலையீடு கூடாது என்று அவர்கள் எதிர்த்தனர். குறிப்பாக "தலைமைத்துவம்" கற்றுத்தருவதாக சொல்லிக்கொண்டு ஆயுதப்படையினர் கட்டாயப் பயிற்சி வழங்குவதை அவர்கள் கண்டித்திருந்தனர்.

வேலைநிறுத்தப் போராட்டம் நடந்த சமயத்தில் அதற்கான ஆதரவு பெருகியது. பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் ஒன்றிய சம்மேளனம் (ஐ யு எஸ் எஃப்), சட்டத்தரணிகள், மதகுருக்கள், தேசிய அளவிலான எதிர்க்கட்சி அரசியல்வாதிகள் போன்றவர்களும் ஆதரவு அளித்திருந்தனர். 2012 செப்டம்பர் 27 அன்று ஐ யு எஸ் எஃப் உறுப்பினர்கள் இருவர், கொழும்பில் ஒரு பெரிய கூட்டத்துக்கு சென்ற வேளையில் சாலையில் உயிரிழந்திருந்தனர். மோட்டார் சைக்கிளில் இவர்கள் வேகமாக சென்று கட்டுப்பாட்டை இழந்து விபத்துக்குள்ளாகினர் என பொலிசார் கூறுகின்றனர். ஆனால் ஒரு கார் வந்து வேகமாக வளைந்ததில்தான் அவர்கள் மோத வேண்டி வந்தது என சாட்சிகள் கூறுவதாக ஐ யு எஸ் எஃப் தலைமை கூறியது. தாங்கள் பின் தொடரப்பட்டதாக பிற ஐ யு எஸ் எஃப் உறுப்பினர்கள் கூறினர். இந்த சம்பவத்தில் சதி வேலை இருக்கலாம் என தாங்கள் சந்தேகிப்பதாக அவர்கள் தெரிவித்தனர்.¹⁸⁵

"தொழிற்சங்க போராட்டங்களை 'அரசுக்கு எதிரான சதி வேலை' என பழிபோதுவது ஒன்றும் புதிய விஷயமல்ல. இலங்கையின் பல்வெறு அரசுகளும் ஆண்டாண்டு காலமாக பயன்படுத்திவரும் உத்தி இது.

1950களிலேயே ஆரம்பித்து 70களில் இது மோசமடைந்தது. ஆனால் முந்தைய சூழலுக்கும் இப்போதைக்கும் ஒரு வித்தியாசம் உள்ளது. அரசாங்கத்துடன் தொடர்புடைய சக்திமிக்க ஆட்களால், ஒரு நபரோ ஒரு அமைப்போ,

"சதிகாரர்கள்" என பொதுப்படையாகவே பழிபோடப்பட்டால், அவர்களது பாதுகாப்புக்கு மோசமான பாதிப்பு ஏற்படக்கூடிய ஆபத்து உள்ளது. இன்று நாம் வாழுகின்ற இலங்கைத் தேசம், தனது பிரஜைகளை பாதுகாக்கக்கூடிய ஒரு நாடாக, சட்டத்தின் ஆட்சி நிலவும் ஒரு இடமாக இல்லை"

கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தில் கலைத்துறை ஆசிரியர்கள் சங்கத்தைச் சேர்ந்த டாக்டர் ஜயதேவ உயங்கொட¹⁸⁶

மாணவர் போராட்டங்களை அடுத்து யாழ்ப்பாணத்தில் நடந்த கைது

நடவடிக்கைகள்

இலங்கையில் ஆயுத மோதல்கள் 2009 மேயில் முடிவுக்கு வந்த பிற்பாடு நாட்டின் வடக்கிலும் கிழக்கிலும் போரில் இறந்தவர்களுக்காக துக்கம் அனுஷ்டித்தும், நினைவுகூர்ந்தும் நிகழ்ச்சிகளும் மத சடங்குகளும் செய்யப்படுவதற்கு இலங்கை அதிகாரிகள் கடுமையான கட்டுப்பாடுகளை விதித்து வருகின்றனர். அதிலும் குறிப்பாக நவம்பர் 27 அன்று விடுதலைப் புலிகளின் "மாவீரர் தினத்தை" ஒட்டி நடக்கும் நிகழ்வுகளுக்கு கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்பட்டன. இந்த தினம் என்பது போரில் கொல்லப்பட்ட விடுதலைப் புலி உறுப்பினர்களை நினைவுகூருவதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டது. புலிகள் அமைப்பின் தலைவராக இருந்த வேலுப்பிள்ளை பிரபாகரனின் பிறந்த நாளுக்கு அடுத்த நாள் இது அனுஷ்டிக்கப்பட்டுவந்தது. தவிர 2012ல் இந்துப் பண்டிகையான கார்த்திகை தீபமும் இதே நவம்பர் 27ஆம் தேதிதான் வந்தது. அந்த தினத்தில் யாழ் மக்கள் பலர் தீபங்கள் ஏற்றி கொண்டாடுவதை இராணுவத்தினர் தடுத்ததாகத் தெரிவிக்கப்படுகிறது.

2012 நவம்பரில் நடந்த மாணவர் ஆர்ப்பாட்டங்களின்போது (மேலே மேலோட்டமாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது) யாழ்ப்பாணத்திலும் கிளிநொச்சியிலுமாக 47 பேர் கைதுசெய்யப்பட்டதாக தேசிய மனித உரிமைகள் ஆணையத்தின் யாழ் மாவட்ட அலுவலகத்தை மேற்கோள்காட்டி யாழ்ப்பாண ஊடகங்கள் செய்தி வெளியிட்டன. இவர்களில் 44 பேர் விடுதலைப் புலிகளுடன் தொடர்பு கொண்டிருந்தனர் என்ற சந்தேகத்தின் பேரில் பூசாவில் உள்ள டி ஐ டி தடுப்புக்காவல் மையத்தில் வைத்து விசாரிக்கப்பட்டிருந்தனர் என்றும் அச்செய்திகள் கூறின.¹⁸⁷ யாழ் பல்கலைக்கழக மாணவர் தலைவர்கள் நான்கு பேர் டிசம்பரில் கைதுசெய்யப்பட்டு, இலங்கை அரசால் "புனர்வாழ்வு" மையம் என்று சொல்லப்படுகின்ற வெலிக்கந்தை முகாம் ஒன்றில் தடுத்துவைக்கப்பட்டனர்.¹⁸⁸ அங்கே அவர்கள் ஒன்று முதல் இரண்டு மாத காலம் வரையில் எவ்விதக் குற்றச்சாட்டும் இன்றி தடுத்துவைக்கப்பட்டனர். இவர்களில் இருவர் பிப்ரவரி மத்தியில் தான் விடுதலை ஆகியிருந்தனர்.

நவம்பர் 27 அன்று யாழ் பல்கலைக்கழகத்தின் மாணவியர் விடுதியில் விளக்கேற்றும் வைபவம் நடந்தபோது பாதுக்காப்பு படையினர் விளக்குகளை உடைத்தும், மாணவர்களை ஆயுதங்களைக் காட்டி மிரட்டியும் இருந்தனர் என உள்ளூர் ஊடகங்களும் மனித உரிமை ஆர்வலர்களும் தெரிவித்தனர். அடுத்த நாள் இதன் எதிரொலியாக அமைதிகரமான எதிர்ப்பு ஊர்வலம் ஒன்றை மாணவர்கள் நடத்தினர். கருத்து சுதந்திரம் ஒடுக்கப்படுவதைக் கண்டிக்கும் பதாதைகளை அவர்கள் ஏந்தியிருந்தனர். அந்த நேரம் சிவில் உடையில் வந்தவர்களும், கலவரக் கட்டுப்பாட்டு பொலிசாரும் தடியடி நடத்தியதில் குறைந்தது இருபது இளநிலை பட்டப்படிப்பு மாணவர்கள் காயமடைந்தனர். பின்னர் கைதுசெய்து வைக்கப்பட்டிருந்த சண்முகம் சாலமன் என்ற மாணவர் தலைவருக்கும் அந்நேரம் காயம்பட்டது. மாணவர்கள் தம் மீது கல்லெறிந்ததால் தாம் தடியடி நடத்த வேண்டி வந்ததாக பொலிசார் குற்றம்சாட்டினர். ஆனால் இந்த ஆர்ப்பாட்டம் அமைதியாகத்தான் நடந்துகொண்டிருந்தது என்றும் அதிகாரிகள்தான் ஊர்வலம் சென்றவர்கள் மீது தாக்கினர் என்றும் பல்கலைக்கழக ஊழியர்கள் யாழ் ஊடகங்களில் குறிப்பிட்டிருந்தனர்.

மாணவர்களான சண்முகம் சாலமன், பல்கலைக்கழக மாணவர் ஒன்றியத்தின் செயலர் பி. தர்ஷானந்த், கணேசமூர்த்தி சுதர்ஷன், கலைத்துறை மாணவர் ஒன்றியத் தலைவர் கே.ஜெனம ஜெனமேனன் ஆகியோரை டி ஐ டி அதிகாரிகள் 2012 டிசம்பர் 1ஆம் தேதி கைதுசெய்திருந்தனர். வவுனியாவிலும் மாணவர்கள் பயங்கரவாத தடைச் சட்டத்தின் கீழ் கைதுசெய்யப்பட்டு விசாரிக்கப்பட்டிருந்தனர். இவர்களில் மூன்று பேர் வெலிக்கந்தை புனர்வாழ்வு மையத்துக்கு மாற்றப்பட்டு அங்கு குற்றச்சாட்டு எதுவும் சுமத்தப்படாமல் தடுத்துவைக்கப்பட்டிருந்தனர். கணேசமூர்த்தி சுதர்ஷன் பிணையில் வெளியில் வந்திருந்தார். ஐந்தாவதாக வி.பவானந்தன் என்ற மாணவர் டி ஐ டி பொலிசாரிடம் டிசம்பர் 7ஆம் தேதி சரணடைய அவரும் வெலிக்கந்தைக்கு கொண்டுசெல்லப்பட்டிருந்தார். ஜனவரி 22ஆம் தேதியன்று பவானந்தனும் சண்முகம் சாலமனும் விடுதலை செய்யப்பட்டனர். இந்த மாணவர்களின் பாதுகாப்பு தொடர்பில் உடனடியாக செயல்படக் கோரி அம்னெஸ்டி இண்டர்நேஷனல் பல்வேறு கோரிக்கைகளை விடுத்திருந்தது. ஒன்று அவர்கள் மீது அங்கீகரிக்கப்பட்ட குற்றச்சாட்டு ஒன்றை முன்னெடுக்க வேண்டும் இல்லாவிட்டால் இவர்கள் விடுதலை செய்யப்பட வேண்டும் என இலங்கை அரசிடமும் அது கோரியிருந்தது.¹⁸⁹ பி தர்ஷானந்த் கே.ஜெனம ஜெனமேனன் ஆகியோரின் விடுதலைக்கு பிப்ரவரி 13ஆம் தேதியன்று ஜனாதிபதி மஹிந்த ராஜபக்ஷ உத்திரவிட்டிருந்தார்.

கைதுசெய்யப்பட்டதன் பின்னர், உள்ளூர் அரசியல் கட்சி அலுவலகம் ஒன்றின் மீது பெட்ரொல் குண்டு வீச்சு நடந்த சம்பவத்துடன் இவர்களுக்கு தொடர்பு இருவதாக கூறப்படுவது பற்றி விசாரிக்கப்பட்டதாக இலங்கை ஊடகங்கள் தெரிவித்தன. ஆனால் இந்த மாணவர் தலைவர்களைக் கைதுசெய்து துன்புறுத்துவதற்கான வெறும் சாக்குதான் பெட்ரொல் குண்டு என்றும் "இவர்களுக்கும் குண்டு வீச்சுக்குக்கும் இடையில் ஒரு தொடர்பும் இல்லை முறையிட்டு டிசம்பர் 7ஆம் தேதி ஜனாதிபதி ராஜபக்ஷவுக்கு யாழ் பல்கலைக்கழக அறிவியல்துறை ஆசிரியர்கள் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் வெளிப்படையான கடிதம் ஒன்றை எழுதியிருந்தனர்.¹⁹⁰ அமைதியான அரசியல் நடவடிக்கைகள் மற்றும் அபிப்பிராயங்கள் மீது பயங்கரவாத தடைச் சட்டத்தின் கீழ் நடவடிக்கை எடுக்கப்படுவதற்கு அவர்கள் எதிர்ப்பு தெரிவித்திருந்தனர்.¹⁹¹

இது சம்பந்தமாக வேறு மாணவர்களும் அதிகாரிகளால் கைது செய்யப்பட்டு விசாரிக்கப்பட்டிருந்தனர். டிசம்பர் 6ஆம் தேதி காலை, டி.ஐ.டி பொலிசிலிருந்து வருவதாக கூறிக்கொண்டு யாழ் பல்கலைக்கழக நிர்வாகத்தாரிடம் வந்த நபர் ஒருவர், பத்து மாணவர்களின் பெயர்கள் அடங்கிய பட்டியல் ஒன்றைக் காட்டி இவர்கள் அனைவரும் யாழ்ப்பாணம் காவல்நிலையத்தில் ஒப்படைக்கப்பட வேண்டும் என்று கோரியிருந்தனர். அன்றைய தினம் ஐந்து மாணவர்கள் மருத்துவ பீடத்தின் தலைவருடன் அழைத்துச் செல்ல அதிகாரிகளிடம் தம்மை ஒப்படைத்திருந்தனர். ஆறாவதாக முகாமைத்துவ பீடத்தினைச் சேர்ந்த மாணவர் ஒருவர் தனது தந்தையுடன் சென்றிருந்தார். இவர்கள் ஆறு பேரும் விசாரிக்கப்பட்டு பின்னர் டிசம்பர் 10ஆம் தேதி விடுதலை செய்யப்பட்டிருந்தனர். பாதுகாப்பு கோரி மனித உரிமைகள் ஆணையத்தை டிசம்பர் 7ஆம் தேதி அணுகியிருந்த மாணவர்கள் பலரும் பின்னர் டி.ஐ.டி அதிகாரிகள் வசம் தம்மை ஒப்படைத்திருந்தனர். இவர்களும் விசாரணைகளுக்குப் பின்னர் விடுவிக்கப்பட்டனர்.

யாழ்ப்பாணத்தில் மாணவர் ஆர்வலர்கள் மீது வன்முறைமிக்கத் தாக்குதல்கள் பல கடந்த காலங்களிலும் நடந்துள்ளன. மாணவர்கள் ஒன்று திரள்வதைத் தடுக்கவும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. 2011 ஒக்டோபரில் யாழ் பல்கலைக்கழக மாணவர் ஒன்றியத்தின் தலைவரான சுப்பிரமணியம் தவபாலசிங்கம், தன்னை தமிழ் பிரிவினைவாதத்துக்கு ஆதரவு தருவதாக குற்றம்சாட்டிய இரும்புக் கம்பிகளை ஏந்தி வந்த அடையாளம் தெரியாத நபர்களினால் தாக்கப்பட்டிருந்தார். இத்தாக்குதலுக்கு இலங்கையின் இராணுவ உளவுப் பிரிவினரே காரணம் என அவர் குற்றம்சாட்டுகிறார். 2012 டிசம்பர் 1ஆம் தேதி கைதுசெய்யப்பட்டிருந்த பி தர்ஷானந்தும் மே மாதத்தில் இதேபோல தாக்கப்பட்டிருந்தார். ஆயுத மோதலில் உயிரிழந்தவர்களை

நினைவுகூர்ந்து நடந்த நிகழ்ச்சியில் உரையாற்றுவதற்கு முன்பாக இவர் மோசமாகத் தாக்கப்பட்டிருந்தார்.

ஜே சி வெலியமுன, ஜயம்பதி விக்ரமரட்ண, எம் ஏ சுமந்திரன், ரொமேஷ் டி சில்வா மற்றும் பிற சட்டத்தரணிகள் மீதான அச்சுறுத்தல்கள் தமது விமர்சனங்களுக்காக அடிக்கடி தாக்குதலுக்கு உள்ளாகியும் 2011ல் இலங்கை அரசினால் தடுக்கப்பட்டும் இருந்த மற்றும் லங்கா இ நியூஸ் செய்தி இணையதளம் 2013 ஜனவரி 17 அன்று ஒரு செய்தி வெளியிட்டது. நீதித்துறையின் சுதந்திரத்துக்கான சட்டத்தரணிகள் அமைப்பில் துடிப்புடன் செயலாற்றிவரும் முன்னணி சட்டத்தரணியும் அரசாங்கத்தை வெளிப்படையாக விமர்சிப்பவரும் ஆன ஜே சி வெலியமுனவை அண்மையில் சிறையில் இருந்து வெளியே வந்த குற்றவாளி ஒருவரைக் கொண்டு படுகொலை செய்ய விசேட அதிரடிப்படை உறுப்பினர்களும் ஜனாதிபதியின் பாதுகாப்பு பிரிவைச் சேர்ந்தவர்களும் முயல்கிறார்கள் என இந்த ஊடகம் செய்தி வெளியிட்டது.¹⁹² தனக்கெதிரான சதியில் எஸ் டி எஃப் பிரிவினரோ, ஜனாதிபதியின் பாதுகாப்புப் பிரிவைச் சேர்ந்தவர்களோ சம்பந்தப்பட்டுள்ளார்கள் என்பதை ஜே சி வெலியமுன உறுதிசெய்யவில்லை. ஆனாலும் தன்னை பின் தொடருவதாக தான் குற்றம்சாட்டும் அந்த நபர் அண்மையில் சிறையில் இருந்து விடுதலையானவர் என்பதை பொலிசாரிடம் கேட்டு தான் உறுதி செய்ததாக வெலியமுன கூறினார்.

சட்டத்தரணிகளுக்கு எதிராக "மிரட்டல்களும் அச்சுறுத்தும் விதமான நடவடிக்கைகளும்" மேற்கொள்ளப்படுவது தொடர்பில் மிகவும் கவலை வெளியிட்டு சட்டத்தரணிகள் அமைப்பு ஜனவரி 23 அன்று அறிக்கை வெளியிட்டிருந்தது. தலைமை நீதிபதியின் பதவி நீக்கத்துக்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்த சட்டத்தரணிகளுக்கு எழுத்து மூலமாக கொலை மிரட்டல்கள் வந்திருந்ததும் இதில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. தானும் சக சட்டத்தரணிகளான ஜயம்பதி விக்ரமரட்ணவும், எம் ஏ சுமந்திரனும் (இவர் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பைச் சேர்ந்த அரசியல்வாதியும் ஆவார்) ஜனவரியில் இப்படியான மிரட்டல் கடிதங்களைப் பெற்றதாக வெலியமுன கூறினார். பதவி நீக்க நடவடிக்கையின்போது விராணி பண்டாரநாயக்க சார்பில் ஆஜரான ஜனாதிபதி சட்டத்தரணியான ரொமேஷ் டி சில்வாவுக்கும் இதுபோன்ற ஒரு கடிதம் வந்துள்ளது. இவர்கள் அனைவரும் இக்கடிதம் பற்றி தமது வட்டார காவல் நிலையத்தில் புகார் கொடுத்தனர்.

டிரான்ஸ்பரன்ஸி இண்டர்நேஷனல் அமைப்பின் இலங்கை தலைவராக முன்பிருந்த வெலியமுனவுக்கு எதிராக கடந்த காலங்களிலும் பலமுறை அச்சுறுத்தல்கள்

வந்துள்ளன தாக்குதல்களும் நடந்துள்ளன. வெலியமுன சார்ந்துள்ள அமைப்பு நிதி மோசடியில் ஈடுபட்டதாகக் குற்றம்சாட்டி அவப்பெயர் ஏற்படுத்தும் பிரச்சாரம் ஒன்றை அரசு ஊடகங்கள் 2010ஆம் ஆண்டில் நடத்தியிருந்தன. 2008 செப்டம்பர் 27ஆம் தேதி இவரது வீட்டில் இரண்டு கையெறிகுண்டுகள் வீசப்பட்டிருந்தன. அதிலொன்று வெடித்திருந்தது. எதற்காக இந்தத் தாக்குதல் நடந்தது என்று கண்டுபிடிக்கப்படவே இல்லை. ஆனால் மனித உரிமை சட்டத்தரணியாக தான் செய்யும் பணிகளுக்காகத்தான் இந்த தாக்குதல் என்று இவர் நம்புகிறார்.¹⁹³ இந்த தாக்குதல் தொடர்பில் ஒழுங்காகவோ பலனளிக்கும் விதமாகவோ பொலிஸ் விசாரணை எதுவும் நடத்தப்படவும் இல்லை, குற்றவாளிகள் யாரும் பிடிக்கப்படவும் இல்லை.

தலைமை நீதிபதியின் பதவி நீக்கத்தை எதிர்த்து ஆர்ப்பாட்டம் செய்த பிற முன்னணி சட்டத்தரணிகளும் தமக்கெதிராக தாக்குதல்களும் அச்சுறுத்தும் நடவடிக்கைகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டதாகக் கூறுகின்றனர். தாங்கள் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டதாலேயே இவை நடந்ததாக அவர்கள் நம்புகின்றனர். டிசம்பர் 18 அன்று மூத்த சட்டத்தரணி குணரட்ண வன்னிநாயக்கவின் வாகனத்தை கையில் துப்பாக்கியும் இராணுவ பாணி சீறுடையும் அணிந்த நான்கு பேர் வழிமறித்து, சட்டத்தரணியை வாகனத்தில் இருந்து வெளியே இழுக்க முயன்றுள்ளனர். தான் உதவி கோரி கூக்குரல் இடவும் அக்கம்பக்கத்தில் இருந்தவர்கள் தலையிட அந்த நபர்கள் தப்பிச் சென்றுவிட்டதாக வன்னிநாயக்க கூறினார். இரண்டு நாட்கள் கழித்து டிசம்பர் 20ஆம் தேதியன்று அதிகாலை தனது வீட்டை நோக்கி துப்பாக்கிச் சூடு நடத்தப்பட்டிருந்ததாக இலங்கை சட்டத்தரணிகள் சங்கத்தின் தலைவர் வெஜெதாஸ ராஜபக்ஷ கூறினார். மூன்று முறை துப்பாக்கியால் சுட்ட பின்னர், ஒரு வாகனம் தனது வீட்டின் முன்பிருந்து கிளம்பும் சத்தம் கேட்டதாகவும், தனது வீட்டின் அருகே இருந்து மூன்று தோட்டாக் கூடுகள் கண்டெடுக்கப்பட்டதாகவும் அவர் கூறுகிறார். இந்த சம்பவத்தில் யாரும் காயம் அடையவில்லை.¹⁹⁴ தான் யார் என்று வெளியில் சொல்ல விரும்பாத பெண் சட்டத்தரணி ஒருவரை, ஜனவரி நடுவாக்கில், தலைமை நீதிபதி பதவி நீக்கத்துக்கெதிரான ஆர்ப்பாட்டத்தில் பங்குகொண்டு அவர் வீடு திரும்புகையில், சில இனந்தெரியாத ஆட்கள் மோட்டார்சைக்கிளில் அவரைப் பின் தொடர்ந்து வந்து அவர் கழுத்தை நெறிக்க முயன்றதாக சட்டத்தரணிகள் அமைப்பு செய்திருந்த புகார் ஒன்றில் தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தது.¹⁹⁵

சர்வதேச சட்டத்தரணிகள் சங்க மனித உரிமைக் கழகத்தை (இபாரி) சேர்ந்தவர்களின் விசாக்களை இலங்கை அரசு ரத்து செய்திருந்தது. இலங்கையில் நீதித்துறையின் நிலை பற்றி ஆராய்வதற்காக இக்கழகத்தினர் வரவிருந்ததற்கு சற்று முன்பாக விசா ரத்தானது. தங்களுடைய பயணத்துக்கான நோக்கத்தினை மாற்றி கூறி தவறான

விசாக்களுக்கு இபாரி கழகத்தினர் விண்ணப்பித்ததாக இலங்கை அரசு கூறியது. ஆனால் தங்களுடைய பயணத்தின் நோக்கத்துக்கு அதிகமாகப் பொருந்திவந்த வகையிலான விசாவையே தாங்கள் கோரியதாக இபாரி கூறியது. "பல்வேறு தரப்பினர் கலந்துகொள்ளும் கருத்தரங்குகளை பல்வேறு தலைப்புகளில் நடத்துவதற்காக தாங்கள் வரவிருப்பதாக" அவர்கள் விண்ணப்பத்தில் குறிப்பிட்டிருந்தனர்.¹⁹⁶

ஐநா மற்றும் பிற சர்வதேச அமைப்புகளுக்கு எதிரான நடவடிக்கைகள்

இலங்கையின் மனித உரிமைச் சூழலை விமர்சித்து சர்வதேச அரங்கில் யார் எது சொன்னாலும் அதனை கொஞ்சமும் சகித்துக்கொள்ளாதவர்களாகவே இலங்கை அதிகாரிகள் இருந்து வந்துள்ளனர். சர்வதேச சந்திப்புகளில் கலந்துகொள்ளும் ஆர்வலர்கள் மற்றும் மனித உரிமை மீறல்கள் பற்றி அவர்களுக்கு இலங்கையிலிருந்து தகவல் தருவதாக சந்தேகிக்கப்படுபவர்களை இலங்கை அரசு சாடி வந்துள்ளது. இலங்கையின் வடக்கிலும் கிழக்கிலும் உள்ள ஆர்வலர்கள் மீது விடுக்கப்படுகின்ற அச்சுறுத்தல்கள் பற்றி தகவல் வழங்குவது என்பதும் மிகவும் சிரமமானது. தலைநகரில் உள்ள அதிகம் அறியப்பட்ட மனித உரிமை ஆர்வலர்களுக்கு கிடைக்கின்ற அளவில் இவர்களுக்கு பாதுகாப்பு கிடைப்பதில்லை. ஆனால் இவர்களுக்கும் இவர்களது குடும்பத்துக்கும் எதிராக பெரும் அச்சுறுத்தல் இருப்பது என்னவோ உண்மை. எனவேதான் கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சம்பவங்களில் அதிகமான விவரங்களை நாங்கள் வெளியிடவில்லை. கணிசமான அளவில் தணிக்கை செய்தே இதனை வழங்குகிறோம். தங்களை அடையாளப்படுத்தக்கூடிய விவரங்களை அகற்றி விடும்படி சாட்சிகள் கேட்டுக்கொண்டதால் இதனைச் செய்துள்ளோம். முழுமையான விவரங்கள் அம்னெஸ்டி இண்டர்நேஷனலின் பதிவுகளில் உள்ளன.

பெண்கள் அமைப்புகள் அழுத்தத்திற்கு உள்ளாகியது

இலங்கையில் பொறுப்புக்கூறல் நிலை தொடர்பில் ஐநா மனித உரிமைகள் மன்றம் 19/2 தீர்மானத்தை இயற்றியதன் பின்னர் 2012 ஏப்ரலில், சி ஐ டி பொலிஸைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று கூறிக்கொண்டு சென்றவர்கள் வடக்கிலும் கிழக்கிலும் உள்ள குறைந்தது நான்கு பெண்கள் அமைப்புகளிடம் விசாரணை செய்துள்ளனர். பணியின் நோக்கம் என்ன, யார் நிதியுதவி செய்கிறார்கள், யார் யார் பொறுப்புதாரிகளாக உள்ளனர் என்பது போன்ற விவரங்களைக் கேட்டுள்ளனர். இந்த அமைப்புகளின்

முக்கிய பொறுப்புதாரிகளுடைய வீடுகளுக்கு சீறுடை அணியாது வந்த அதிகாரிகள், வீட்டில் வாழ்ந்தவர்களிடமும் அண்டையில் வாழ்ந்தவர்களிடமும் கேள்விகள் கேட்டு விசாரித்திருந்தனர்.

2012 டிசம்பரிலும் 2013 ஜனவரியிலும் இதேபோன்ற விசாரணைகள் நடந்ததாக அம்னெஸ்டி இண்டர்நேஷனலிடம் தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தது. பொலிசார் வந்து விசாரித்ததாக தகவல் தந்தவர்கள், தம்மைப் பற்றிய விவரங்களை ரகசியமாக வைத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று எம்மிடம் கேட்டுக்கொண்டனர். தகவல் வெளிவந்தால் தாம் பழிவாங்கப்படலாம் என்று இவர்கள் அஞ்சினர். (பொலிசாரால் தொடர்பாடல்களைக் கண்காணிக்க முடியும், வெளியில் தகவல் சொன்னால் கைதுசெய்யப்படுவீர்கள் என அதிகாரிகள் இவர்களை மிரட்டியிருந்துள்ளனர்), ஆனால் என்ன பணி செய்கிறார்கள் யாரைத் தொடர்பு கொள்கிறார்கள் என்று கேள்விகள் கேட்டு குறைந்தது ஆறு பேரை சி ஐ டி பொலிசார் 2012 டிசம்பர் 1 முதல் பொலிசார் விசாரித்திருந்தார்கள் என்பதை அம்னெஸ்டி இண்டர்நேஷனலினால் உறுதிசெய்ய முடியும். நாட்டுக்கு வெளியில் விவரங்களை எடுத்து செல்லக் கூடியவர்கள் என்று தாங்கள் கருதிய அனைவரின் வாயையும் அடைக்க அதிகாரிகள் முயன்றதாக விசாரிக்கப்பட்டவர்களோடு சேர்ந்து வேலை செய்யும் ஒருவர் கூறினார். உள்ளூர் ஆட்களுக்கு நேர்ந்த விஷயங்கள் பற்றி தகவல் அறிந்தவர்கள் அவற்றை சர்வதேச மனித உரிமை அமைப்புகளிடமோ ஐநாவிடமோ சொல்லிவிடுவார்களோ என்ற கவலை விசாரிக்க வந்தவர்களிடம் தென்பட்டதாக தெரிவிக்கப்படுகிறது.

மனிதாபிமான பணியாளர் கைதுசெய்யப்பட்டு சித்ரவதைக்கு உட்படுத்தப்பட்டது
2012ல் இலங்கையில் மனிதாபிமான உதவிப் பணி செய்யும் ஒருவர் கைதுசெய்யப்பட்டு வெளிநாட்டுக்காரர் ஒருவருக்கும் இவருக்கும் இடையே உள்ள தொடர்பு பற்றி தகவல் அறிவதற்காக சி ஐ டி பொலிசாரால் விசாரிக்கப்பட்டிருந்தார். தானும் வெளிநாட்டில் இருந்து தன்னோடு இணைந்து செயலாற்றுபவரும் விடுதலைப் புலிகளுக்காக வேலைபார்ப்பவர்கள் என்று எழுதப்பட்ட ஒப்புதல் வாக்குமூலத்தை தன்னிடம் இருந்து பெறுவதற்காக தன்னை அதிகாரிகள் கடுமையாக சித்ரவதை செய்ததாக இவர் கூறினார். தனக்கு நேர்ந்த சித்ரவதை பற்றி அம்னெஸ்டி இண்டர்நேஷனலுக்கு இவர் தந்த விவரங்கள், அச் சித்ரவதைகள் கடுமையாகவும் நெடியதாகவும் நாட்கணக்கில் தொடர்ந்தவையாகவும் இருந்ததைக் காட்டுகின்றன. கைகளால் குத்தியும், பூட்ஸ் காலால் உதைத்தும் மரக் கம்பால் அடித்தும், தலைகீழ் தொங்கவிடப்படும், கழுத்து நெறிக்கப்படும், பாலியல் வல்லுறவுக்கு உட்படுத்தப்பட்டும் இவர் சித்ரவதை செய்யப்பட்டிருந்தார். மருத்துவ

உதவியை நாடினாலோ, தனக்கு நேர்ந்தது பற்றி வெளியில் தெரிவித்தாலோ தனது குடும்பத்தினரைக் கொன்றுவிடுவோம் என்று பொலிசார் அச்சுறுத்தியதாகவும் அவர் தெரிவித்துள்ளார்.¹⁹⁷

காணாமல்போனவர்களின் குடும்பத்தினர் கொழும்பில் ஆர்ப்பாட்டம் செய்வது தடுக்கப்பட்டது

வட இலங்கையிலிருந்து (சுமார் எழுநூறு பேர் எனத் தெரிவிக்கப்படும்) மக்கள் கொழும்பில் நடத்தவிருந்த ஒரு ஆர்ப்பாட்டம் மற்றும் ஐநா அலுவலகத்தில் மகஜர் கையளிப்புக்காகவும் செல்லவிருந்தபோது, 11 பஸ் வண்டிகளில் சென்ற ஆட்களை பொலிசாரும் இராணுவத்தினருமாக சேர்ந்து வவுனியாவில் தடுத்து நிறுத்தினர் என அங்குள்ள மனித உரிமை ஆர்வலர்கள் கூறுகின்றனர். காணாமல்போனவர்கள் மற்றும் கைதுசெய்யப்பட்டவர்களின் உறவினர்கள் இந்த ஆர்ப்பாட்டத்தைச் செய்ய திட்டமிட்டனர். தமது அன்புக்குரியவர்களின் கதி பற்றி தெரிந்துகொள்ள ஐநா உதவ வேண்டும் என்பது இவர்களது கோரிக்கை.

வவுனியாவுக்கு சற்று வடக்கேயுள்ள ஓமந்தை சோதனைச் சாவடியில் பஸ் வண்டிகள் நிறுத்தப்பட்டன. வண்டிகளை ஓட்டிவந்தவர்களை டி ஐ டி மற்றும் சி ஐ டி பிரிவுகளைச் சேர்ந்த பொலிசார் விசாரித்தும் அச்சுறுத்தியும் இருந்தனர். பயணிகளை கழிப்பறைக்குச் செல்ல இடம் தராமலும் குடிநீர் வழங்காமலும் வவுனியாவுக்கு கூட்டிச் சென்று அங்கு நகர மன்றத் திடலில் இராணுவத்தினர் தடுத்து வைத்தனர். கொழும்பு செல்லும் திட்டத்தைக் கைவிட்டு கலைந்து செல்ல வேண்டும் என பாதுகாப்பு படைகள் இந்தக் குடும்பங்களிடம் கூறியதாகத் தெரிவிக்கப்படுகிறது. இரண்டு பேருந்துகளைத் தவிர மற்ற பஸ் வண்டிகள் அனைத்தும் பயணிகளை அங்கேயே விட்டுவிட்டு கிளம்பிச் சென்றன. பெண்கள் அதிகமாக இருந்த இந்தப் பயணிகளால் கொழும்பு செல்ல முடியாததால், அவர்கள் வவுனியாவிலேயே மார்ச் 6ஆம் தேதியன்று ஆர்ப்பாட்டம் ஒன்றைச் செய்தனர். கொஞ்சம் பேர் கொழும்பு சென்று அங்கு ஐநா அலுவலகத்தில் மகஜர் கொடுத்தனர். காணாமல்போன தமது குடும்ப உறுப்பினர்களின் கதி பற்றி தகவல் அறிய ஐநா மனித உரிமைகள் ஆணையாளர் உதவ வேண்டும் என அவர்கள் கோரியிருந்தனர்.¹⁹⁸

இலங்கை தொடர்பில் ஐநா மனித உரிமைகள் மன்றத்தில் தீர்மானம் 19/2 நிறைவேற்றப்பட்ட 2012 மார்ச் சமயத்தில், அத்தீர்மானத்தை ஆதரித்து பேசியவர்கள் அல்லது ஐநா மனித உரிமை பாதுகாப்பு பொறிமுறைகளுடன் ஒத்துழைக்க முயன்றவர்களை "துரோகிகள்" என இலங்கை அரசியல்வாதிகளும், அரசாங்க

ஊடகங்களும் முத்திரை குத்தியிருந்தன. அவர்களில் சிலர் உடல் ரீதியான துன்பத்தை சந்திப்பார்கள் என்று அச்சுறுத்தப்பட்டிருந்தனர் (கீழே காண்க). இதேபோன்ற ஒரு பிரச்சாரம் 2012ஆம் ஆண்டின் பிற்பகுதியிலும் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருந்தது. 2013 மார்ச்சில் மனித உரிமைகள் மன்றத்தின் 22ஆவது கூட்டத்தொடருக்கு முன்பாக இவை நடந்தன. அக்கூட்டத்தொடரில் இலங்கை தொடர்பில் 22/1 என்ற தீர்மானத்தை அம்மன்றம் நிறைவேற்றியது.

சுனிலா அபய்சேகர, சுனந்த தேசப்பிரிய, நிமால்கா பெர்னாண்டோ, பாக்கியசோதி சரவணமுத்து மற்றும் ஜே சி வெலியமுன

ஐநா மனித உரிமைகள் மன்ற கூட்டத்தொடர் சமயத்தில் சந்திப்புகளில் கலந்துகொண்ட இலங்கை சிவில் சமூக அர்வலர்களுக்கு எதிராக இலங்கை அரசோடு சேர்ந்து செயலாற்றும் பிரசுரங்களும், தொலைக்காட்சிகளும் திரும்பத் திரும்ப அச்சுறுத்தல்களை வெளியிட்டு வந்தன. இன்ஃபார்ம் அமைப்பு, பெண்களும் ஊடகங்களும் என்ற அமைப்பு, பெண்களின் மனித உரிமைகளுக்கான உலகப் பிரச்சார இயக்கம் போன்ற அமைப்புகளோடு தொடர்புடைய சுனிலா அபய்சேகர, பாரபட்சத்துக்கும் இனவாதத்துக்கும் எதிரான சர்வதேச இயக்கத்தின் இயக்குநரும் சட்டத்தரணியுமான நிமால்கா பெர்னாண்டோ, மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான மையத்தின் இயக்குநர் பாக்கியசோதி சரவணமுத்து (ஐநாவில் அரசு சாரா அமைப்புகள் நடத்திய ஒரு நிகழ்வில் இவர் கலந்துகொண்டிருந்தார்), ஊடக சுதந்திர ஆர்வலரும் பத்திரிகையாளருமான சுனந்த தேசப்பிரிய (மனித உரிமை ஆர்வலர்களின் நிலை தொடர்பான ஐநாவின் விசேட அதிகாரியை இவர் சந்தித்திருந்தார்), சட்டத்தரணி ஜே சி வெலியமுன ஆகியோர் இலங்கை அதிகாரிகளால் ஊடகங்களில் குற்றம்சாட்டப்பட்டும், அச்சுறுத்தல் விடுக்கப்பட்டும் இருந்தனர். இவர்களுக்கு "துரோகி" பட்டம் கட்டியதோடு, விடுதலைப் புலிகளிடம் இருந்து இவர்கள் காசு வாங்குவதாகவும் பழிசுமத்தப்பட்டது.

பொதுக்கூட்டம் ஒன்றில் உரையாற்றிய இலங்கை பொது விவகார அமைச்சர் மெர்வின் சில்வா சுனந்த தேசப்பிரிய, நிமால்கா பெர்னாண்டோ, பாக்கியசோதி சரவணமுத்து ஆகியோரின் "கைகாலை உடைத்துவிடுவேன்" என அச்சுறுத்தியிருந்தார்.¹⁹⁹ இலங்கையில் பங்காற்றிக்கொண்டிருக்கும் ஊடகவியலாளர் அமைப்பின் முன்னாள் தலைவரான பொட்டல ஜயந்த மீது முன்பு நடத்தப்பட்ட தாக்குதலுக்கு தானே பொறுப்பு என்றும் அந்த தருணத்தில் மெர்வின் சில்வா கூறியிருந்தார். பொட்டல ஜயந்த 2009ஆம் ஆண்டு கடத்தப்பட்டு, சித்ரவதை செய்யப்பட்டு மோசமான காயங்களுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டிருந்தார். தாக்கியவர்கள்

அவரது இடது காலை உடைத்து, கைவிரல்களை நசுக்கி சேதப்படுத்தியிருந்தனர். இனிமேல் அவர் எழுதக் கூடாது என்பதற்காக அவர்கள் அதனைச் செய்திருந்தனர். பொட்டல ஜயந்த இலங்கையை விட்டு வெளியேற தானே காரணம் என அந்த நேரத்தில் மெர்வின் சில்வா பெருமைபடப் பேசியிருந்தார்.²⁰⁰

இலங்கையின் மனித உரிமை ஆர்வலர்களுக்கு எதிராக எந்த நடவடிக்கையும் இருக்கக்கூடாது என மனித உரிமை மன்ற கூட்டத்தொடருக்கு வந்திருந்த இலங்கை அரசு பிரதிநிதிகளிடம் 2012 மார்ச் 23 அன்று ஐநா மனித உரிமைகள் ஆணையாளர் வலியுறுத்தியிருந்தார். சர்வதேச சட்டங்கள் மோசமாக மீறப்பட்டதாக எழுந்துள்ள குற்றச்சாட்டுகளில் பொறுப்புக்கூறல் வருவதை உறுதிசெய்யும் நோக்கில் நம்பத்தகுந்த நடவடிக்கைகளை இலங்கை மேற்கொள்ள வேண்டும் என மனித உரிமை மன்றத் தீர்மானம் 19/2 வலியுறுத்தியது. "இலங்கை தொடர்பான கலந்துரையாடலில் கலந்துகொள்வதற்காக ஜெனீவா பயணித்திருந்த இலங்கை ஆர்வலர்கள் மீது இதற்கு முன்பு இல்லாத அளவுகளிலும் கொஞ்சமும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத விதத்திலும் மோசமான அச்சுறுத்தல்களும், துன்புறுத்தல்களும் இருந்ததாகவும் இலங்கை அரசு சார்பில் இக்கூட்டத்துக்கு வந்த 71 பேரில் சிலரேகூட இக்காரியங்களில் ஈடுபட்டனர்"²⁰¹ என மனித உரிமை ஆணையாளர் சார்பாக பேசுவல்ல ரூப்பர்ட் கோல்வில் கூறினார். 2012 ஜனவரி முதல் இலங்கை ஊடகங்கள் "இவர்களை வில்லனாக சித்தரிக்கும் பிரச்சாரங்களை தொடர்ந்து மேற்கொண்டு வருகிறது" என அவர் கூறினார். ஆர்வலர்களின் பெயர்களைத் தெரிவித்தும், பல சந்தர்ப்பங்களின் புகைப்படங்களைக் காட்டியும் "என் ஜி ஓ கும்பல்" என அவர்களை அழைத்தும், தேச துரோகிகள் என்றும், கூலிப்படையினர் என்றும், பயங்கரவாதிகளின் சகாக்கள் என்றும் இவர்களை சாடி வந்துள்ளனர். இலங்கையின் பிரதிநிதிகளாக கூட்டத்தில் கலந்துகொள்வதற்கென இலங்கை அரசாங்கம் ஒப்புதல் அளித்த ஊடகவியலாளர்கள் சிலரும் இப்படியான பிரச்சாரக் கட்டுரைகளை எழுதினர் என்று கோல்வில் குறிப்பிட்டார். இந்தக் கட்டுரைகள் சம்பந்தமாக வாசகர்கள் எழுதிய கருத்துக்களில், இந்த ஆர்வலர்கள் கொல்லப்பட வேண்டும் அவர்களது வீடுகள் எரிக்கப்பட வேண்டு என்றெல்லாம் தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தன.

ஜெனீவாவில் ஐநா அலுவலகங்களுக்கு வெலியில் வைத்தே இலங்கையின் சிவில் சமூக ஆர்வலர்கள் அச்சுறுத்தப்பட்டதாகவும் கோல்வில் குறிப்பிட்டார்.

ஜெனீவாவிலுள்ள இலங்கைத் தூதருக்கும் அச்சுறுத்தும் விதமான மொட்டைக் கடுதாசி வந்ததாகத் தெரிவிக்கப்பட்டது என கோல்வில் தெரிவித்தார்.²⁰²

ஊடகவியலாளர் ஞானசிறி கொத்திகொட நாட்டை விட்டு வெளியேற நிர்பந்திக்கப்பட்டது.

விமர்சனக் கருத்துகளை வெளியிட்டதற்காக ஒடுக்குமுறையை எதிர்கொண்ட ஊடகவியலாளர்களின் வரிசையில் இலங்கையில் பங்காற்றும் ஊடகவியலாளர் சங்கத்தின் தலைவரான ஞானசிறி கொத்திகொடவும் ஒருவர். 2012 மார்சில் நடந்த ஐநா மனித உரிமை மன்ற கூட்டத்தொடருக்குப் பின்னர் இலங்கை அரசாங்கத்தின் ஆதரவுடன் தன்னை வில்லனாக சித்தரிக்கும் பிரச்சாரம் நடந்த நிலையில், தனக்கு பாதுகாப்பு அச்சுறுத்தல் ஏற்பட அவர் நாட்டை விட்டு வெளியேறினார். 2013 மார்ச்சில் அம்னெஸ்டி இண்டர்நேஷனலிடம் அவர் பின்வருமாறு கூறினார்:

"நான் 20 வருடங்களுக்கும் அதிகமாக ஊடகவியலாளராக வேலைபார்த்து வருகிறேன். என்னை செய்தி வெளியிட விடாமல் தடுக்க முடியவில்லை என்பதால்தான் அரசாங்கம் எனக்கெதிராக செயல்பட்டது என நம்புகிறேன். பிபிசியின் சிங்கள சேவைக்கு வேலைபார்த்தபடியால் இலங்கையிலிருந்து வெளியுலகுக்கு என்னால் தகவல் சொல்ல முடிந்தது என்பதால் எனக்கெதிராக நடவடிக்கைகள் வந்தன. என்னை மோசமாகச் சித்தரிக்கும் விஷமப் பிரச்சாரம் நடந்தது. 2012ஆம் ஆண்டு ஜெனீவாவில் இலங்கைக்கெதிராக தீர்மானம் நிறைவேறிய பின்னர் ஐ டி என் என்ற அரசு ஊடகத்தில் இந்த விஷமப் பிரச்சாரம் நடந்தது. செய்தி நிகழ்ச்சியில் எனது புகைப்படத்தைக் காட்டி, நான் ஒரு துரோகி என்று கூறியிருந்தனர். மார்ச் 22ஆம் தேதி செய்தியாளர் கூட்டம் ஒன்றில் நான் இந்த விவகாரத்தை எழுப்பினேன். "நான் ஒரு தேசத் துரோகி என நினைத்தால், என்னை ஏன் கைதுசெய்ய மாட்டேன் என்கிறீர்கள் என நான் கேட்டேன்". அந்த நேரம் அரசாங்க அதிகாரி ஒருவர் எனக்கு சில உத்திரவாதங்களை வழங்கினார் என்றாலும் எனக்கெதிரான பிரச்சாரம் தொடர்ந்தது. அதன் பின்னர் உடனடியாகவே இராணுவ உளவுப் பிரிவினர் என் வீட்டுக்கு வந்ததோடு, எனது கிராமத்தில் இருந்தவர்களிடம் ஏராளமான கேள்விகள் கேட்டு விசாரித்திருந்தனர். என்னைப் பிடிக்கப் பார்க்கிறார்கள் என்று அறிந்ததால் நான் தலைமறைவானேன். இலங்கையில் ஆட்கள் வெளிப்படையாகவே கடத்தப்படுவது வழக்கம். அங்கே புலனாய்வு செய்து செய்தி வெளியிடுவதற்கெல்லாம் கொஞ்சமும் இடம் கிடையாது. அரசாங்கத்துக்கு உங்களைப் பிடிக்காது போனால் உடனே தேசத் துரோகி பட்டம் கொடுக்கப்படும். பாதுகாப்பு தேடி நான் நாட்டை விட்டு வெளியேற வந்தது."²⁰³

காணாமல்போன ஊடகவியலாளர் பிரகீத் ஏக்நலிகொடவின் மனைவி சந்தியா ஏக்நலிகொட

பிரகீத் ஏக்நலிகொடவின் (மேலே காண்க) மனைவி சந்தியாவும் இவ்வாறாக இலக்குவைக்கப்பட்டிருந்தார். 2012 மார்ச்சில் ஐநா மனித உரிமை மன்ற கூட்டத்தொடர் நடந்த நேரத்தில் சந்தியா ஜெனீவா வந்திருந்தார். அங்கே தனது கணவனுக்கு நேர்ந்தது பற்றி அவர் பேசியிருந்தார். தனது கணவர் சம்பந்தமான ஆட்கொணர்வு மனு ஹோமகம குற்றவியல் நீதவான் முன்னிலையில் அம்மாதத்தில் பிற்பாடு விசாரணைக்கு வந்தபோது அரசு தரப்பு வக்கீல் சந்தியாவிடம் நெடுநேரம் கேள்விகள் கேட்டு விசாரித்திருந்தார். ஜெனீவாவில் சந்தியா ஈடுபட்ட நடவடிக்கைகளை எதிர்க்கும் தொனீல் பேசிய சட்டத்தரணி, ஜெனீவா செல்ல சர்வதேச அரசு சாரா அமைப்புகள் எவ்வளவு பணம் கொடுத்தார்கள் என்றும் கேட்டிருந்தார். இலங்கை அரசாங்கத்துக்கு எதிராக ஆதரவு திரட்டுவதற்காக சந்தியா ஜெனீவா சென்றதாக அவர் குற்றம்சாட்டியதாகவும் தெரிவிக்கப்படுகிறது.²⁰⁴

தேசிய கடற்தொழிலாளர் ஒருமைப்பாட்டு இயக்கத்தைச் சேர்ந்த ஹெர்மன் குமார நெடுங்காலமாக மனித உரிமைகளுக்காக குரல்கொடுத்துவரும் ஹெர்மன் குமார, 2012 பிப்ரவரியில் விவசாய அபிவிருத்திக்கான சர்வதேச நிதியத்தால் ரோம் நகரில் கூட்டப்பட்டிருந்த நான்காவது விவசாயிகள் மாநாட்டில் கலந்துகொண்டு நாடு திரும்பிய பின்னர் அச்சுறுத்தல்களை எதிர்கொண்டிருந்தார். 2012 மார்ச்சில் இலங்கையின் சிவில் சமூகப் பிரதிநிதிகளில் ஒருவராக ஐநா மனித உரிமை ஆணையத்தின் கூட்டத்தொடரில் இவர் கலந்துகொண்டதன் பிற்பாடு இவருக்கு எதிராக அழுத்தங்கள் அதிகரித்திருந்தன.²⁰⁵

இலங்கையில் எரிபொருள் விலையேற்றத்தைக் கண்டித்து 2012 பிப்ரவரியில் மீனவர்கள் தாமாகவே ஆர்ப்பாட்டங்கள் செய்திருந்தனர். அப்போது வன்முறை வெடிக்க அதில் மீனவர் ஒருவர் கொல்லப்பட்டும் இருந்தார்.²⁰⁶ இலங்கை அதிகாரிகளும் அரசு ஊடகங்களும் அரசு சாரா அமைப்புகள்தான் இந்த சாவுக்குக் காரணம் என பழிசுமத்தின. இந்த ஆர்ப்பாட்டங்களை அரசுக்கு எதிரான சக்திகள்தான் ஏற்பாடு செய்ததாக அவை சாடியிருந்தன. இந்த ஆர்ப்பாட்டங்களை அரசு சாரா அமைப்புகளின் "சதி" என்று பிப்ரவரி 23 அன்று வழங்கப்பட்ட அமைச்சரவை செய்தியாளர் கூட்டத்தில் அரசாங்க அமைச்சர்கள் வர்ணித்திருந்தனர். இலங்கையின் மீன்வளத்துறை அமைச்சர் ஹெர்மன் குமாரவை "கொலைகாரர்" என கூறியதாகத் தெரிவிக்கப்படுகிறது. ஆனால் மீனவர் ஆர்ப்பாட்டங்களில் தான் எவ்விதப் பங்கும் ஆற்றவில்லை என குமார கூறுகிறார். இந்த சம்பவத்தை அடுத்து மீண்டும் மீண்டும்

அச்சுறுத்தல் வந்ததாகவும் தான் கண்காணிக்கப்படுவதாகவும் ஹெர்மன் குமார் முறையிட்டிருந்தார். ரோம் நகரில் விவசாயிகள் மன்ற மாநாட்டில் கலந்துகொண்டுவிட்டு திரும்பி வந்த பின்னர் தனக்கு எதிராக நடந்த கடத்தல் முயற்சியில் இருந்து தான் நூலிழையில் தப்பியதாக அம்னெஸ்டி இண்டர்நேஷனலிடம் அவர் கூறினார். 2012 மார்ச்சில் ஜெனீவாவில் மனித உரிமைகள் மன்றத்தின் 19ஆவது கூட்டத்தொடரில் கலந்துகொண்டு வந்தபின்னர் ஊடகங்களுக்கு அவர் பேட்டி கொடுத்திருந்தார். படிப்பினைக்கும் நல்லிணக்கத்துக்குமான ஆணைக்குழுவின் பரிந்துரைகளை இலங்கை அதிகாரிகள் செயல்படுத்த வேண்டும் இல்லாவிட்டால் 2013 மார்ச்சில் மனித உரிமைக் கவுன்சிலின் 22ஆவது கூட்டத்தொடரில் இலங்கை அரசு புதிய அழுத்தங்களை எதிர்கொள்ளும் என அவர் கூறியிருந்தார்.²⁰⁷

ஐநாவிடம் இலங்கைக்கெதிரான விமர்சனங்கள் செல்வதைத் தடுக்க 2013ல் இலங்கை அரசு செய்த பிரயத்தனங்கள்

மனித உரிமை மன்றத்தின் 22ஆவது கூட்டத்தொடரின்போது ஐநாவில் 2013 மார்ச் 1ஆம் தேதி நடந்த ஒரு துணை நிகழ்வில் சானல் போர் எடுத்த "No Fire Zone: The Killing Fields of Sri Lanka" என்ற ஆவணப்படத்தை திரையிட அம்னெஸ்டி இண்டர்நேஷனலும், ஹியூமன் ரைட்ஸ் வாட்சும் திட்டமிட்டதைக் கண்டித்து ஐநா மனித உரிமைகள் ஆணையாளருக்கு ஐநாவுக்கான இலங்கை தூதர் ரவிநாத ஆர்யசிங்க 2013 பிப்ரவரி பிற்பகுதியில் வெளிப்படையாகவே கடிதம் ஒன்றை எழுதியிருந்தார். இந்த ஆவணப்படத்தின் உள்ளடக்கம் "அரசியல் உள்நோக்கம்" கொண்டிருப்பதனாலும் "அடிப்படையற்றதாக" இருப்பதாலும் இந்த அமைப்புகள் கலந்தாலோசனையில் பங்காற்ற ஐநா அனுமதி மறுக்க வேண்டும் என்று கோரும் விதமாக இந்தக் கடிதம் அமைந்திருந்தது. இலங்கை தூதருக்கு ஐநா மனித உரிமை ஆணையத்தின் தலைவர் எழுதிய பதிலில், கலந்தாலோசனைகளில் பங்கேற்கும் தகுதி படைத்த அரசு சாரா அமைப்புகளுக்கு "இப்படியான துணைநிகழ்ச்சிகளை நடத்துவதற்கு உரிமை உள்ளது" என்றும் "அப்படியான துணை நிகழ்ச்சியின் உள்ளடக்கம் பற்றி தீர்மானிக்கின்ற முழுப் பொறுப்பும் அந்த நிகழ்ச்சியின் ஏற்பாட்டாளர்களுக்கே உள்ளது" என்றும் தெரிவித்திருந்தார். "மனித உரிமை மன்றத்தின் பணிகளில் பங்கேற்கும் அனைத்து தரப்பினர்களும் அது நிரந்த செயலணிகளாக இருந்தாலும் சரி அரசு சாரா அமைப்புகளாக இருந்தாலும் சரி பொருத்தமான அளவில் மரியாதையுடனும் கண்ணியத்துடனும் விஷயங்களை விவாதிக்க வேண்டும். நாம் எல்லோருமே மற்றவர்களின் வாதங்களையும் யோசனைகளையும் வார்த்தைகளையும் சகித்துக்கொள்ளவும் மதிக்கவும் வேண்டும். சில நேரங்களில் அது அசௌகரியமாக

இருந்தாலும் அதனைப் பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டும்." அவர் தெரிவித்திருந்தார். இலங்கை அரசும் தங்கள் சார்பில் துணை நிகச்சி ஒன்றை ஏற்பாடு செய்து "தங்களுடைய நிலைபாட்டையும் கருத்தையும் பகிர்ந்துகொள்ளலாம்" என்றும் அவர் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

சானல் :போர் தொலைக்காட்சிக்கு உதவுவதன் மூலம் "காசுக்காக நாட்டைக் காட்டிக்கொடுக்கின்ற" இலங்கையர்களை அடையாளம் காண மக்கள் உதவ வேண்டும் என இலங்கை பாதுகாப்பு அமைச்சு கோருவதாக சிங்கள மொழி செய்தித்தாளான திவெய்ன மார்ச் 5ஆம் தேதி செய்தியொன்றை வெளியிட்டிருந்தது.²⁰⁸ இந்த ஆவணப்படத்தை தயாரித்த கெல்லம் மெக்ரே, "இந்த ஆவணப் படத்தின் தயாரிப்பில் இலங்கையில் வாழுகின்ற ஒருவரும் எங்களுக்கு உதவவில்லை. தடயம் வழங்கியதற்காகவோ பேட்டி கொடுத்ததற்காகவோ ஒருவருக்கும் நாங்கள் பணம் கொடுக்கவில்லை. எங்கள் ஆவணப் படத்தைக் காரணம் காட்டி தாம் குறிப்பிட்ட நபர்களை இலக்குவைப்பதையோ அல்லது அதனினும் மோசமான செயலான விமர்சகர்களாக தாம் பார்க்கும் ஆட்களை இலக்குவைப்பதையோ இலங்கை அரசு செய்யுமானால் உலகின் கண்டனத்துகுரியவராக இலங்கை தன்னைத்தானே ஆக்கிக்கொள்கிறது என்றே பொருள்" எனக் கூறி அறிக்கை ஒன்றை வெளியிட்டிருந்தார்.²⁰⁹

மனித உரிமைகள் மன்றத்தின் கூட்டத்தொடரில் கலந்துகொண்ட தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பின் உறுப்பினர்கள் மற்றும் பிற ஆர்வலர்கள் வெளியிட்ட அறிக்கைகளை அரசாங்கம் கண்காணித்துக்கொண்டிருக்கிறது என அரசாங்க வட்டாரங்களை மேற்கோள்காட்டி மார்ச் 9ஆம் தேதியன்று இன்னொரு சிங்கள மொழி செய்தித்தாளான லக்ஷ்மா செய்தி வெளியிட்டிருந்தது. "இலங்கையின் ஒருமைப்பாட்டை குலைக்கும் விதமான கருத்துகளை இவர்கள் வெளியிடுவார்களேயானால்" ஜெனீவாவிலிருந்து இவர்கள் திரும்பி வந்த பிற்பாடு இவர்களைக் கைதுசெய்வதற்கான "இரகசியத் திட்டம்" ஒன்றை அரசங்கம் வைத்துள்ளது என்று அச்செய்தி கூறியது.²¹⁰

4. நிறைவுரை

இலங்கையில் அதிருப்தியாளர்கள் வன்மம் கொண்டு ஒடுக்கப்படுவது என்பதும், ஆட்சியதிகாரத்தை வலுப்படுத்திக்கொள்வதும் என்பதும் ஒன்றோடு ஒன்று கைகோர்த்து நடக்கின்றன. 2005ஆம் ஆண்டு ஆட்சிக்கு வந்திருந்த ராஜபக்ஷ அரசாங்கம் அதிகாரத்தின் மதான தனது பிடியை தொடர்ந்தும் இறுக்கிவந்துள்ளது. அதிகாரத்தின் மீது தமக்கிருக்கும் பிடியின் வலிமையை சேதப்படுத்தக்கூடிய தகவல்கள் என்று தாங்கள் நம்பும் தகவல்களை அறிந்தவர்கள் மீதும், சில சமூகங்கள் மீதும் அமைப்புகள் மீது அரசியல் வட்டங்களிலும் செல்வாக்கு செலுத்தக்கூடியவர்கள் என்று தாங்கள் நம்பும் ஆட்கள் மீதும் சிவில் சமூகத்தின் எந்த மட்டத்தில் அவர்கள் இருந்தாலும் அவர்களை இலக்குவைத்து நடவடிக்கை எடுப்பதன் மூலம் இந்த அரசாங்கம் தனது அதிகாரத்தை தக்கவைத்துக்கொண்டு வருகிறது. தேச மட்டத்தில் எடுத்துக்கொண்டால், முன்னணி அரசியல்வாதிகள், ஊடகவியலாளர்கள், ஆர்வலர்கள், சட்டத்தரணிகள், செல்வாக்குள்ள தொழிலதிபர்கள், கல்வியாளர்கள் போன்றவர்களுக்கு எதிராக அரசாங்கத்தின் ஒடுக்குமுறை பாய்கிறது. அதேநேரம் அரசாங்க ஒடுக்குமுறைக்கு ஆளானவர்கள் பலர், தமது வட்டார மக்களைத் தாண்டி வெளியிடங்களில் அறியப்படாதவர்களே. பலகலைக்கழக மாணவர்கள், மனிதாபிமான உதவிப் பணியாளர்கள், பலவந்தமாக கொண்டுவரப்பட்ட தமது பிள்ளைகள் காணாமல் போனது தொடர்பில் போராட்டம் செய்யும் பெற்றோர் உள்ளிட்டவர்கள் இலக்குவைத்து பழிவாங்கப்பட்டுள்ளனர்.

சர்வதேச அரங்கில் இலங்கை அரசாங்கம் உரிமை மீறல்கள் நடப்பதை தொடர்ந்தும் மறுத்துவருகிறது. மனித உரிமைகள் பாதுகாக்கப்படும் என்றும் சட்டத்தின் மாட்சிமை உறுதிசெய்யப்படும் என்றும் வெற்று வாக்குறுதிகளை வழங்கிவருகிறது. ஆனால் தாம் காண நேர்ந்த மோசமான மனித உரிமை மீறல்கள் பற்றி இலங்கை பிரஜைகள் ஐநா அமைப்புடனோ பிற சர்வதேச அமைப்புகளிடமோ பேசினால் கூட இலங்கை அரசாங்கம் அதனைத் தடுக்க முனைகிறது.

குற்றவாளிகள் சட்டத்துக்கு பதில் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லாத நிலை இலங்கையில் நீடிக்கிறது என்பதை இலங்கை அரசாங்கம் தொடர்ந்தும் மறுத்துவருகிறது. ஆனால் மோசமான மனித உரிமை மீறல்களை சந்தித்தவர்களுக்கு நீதி கிடைப்பதை உறுதிசெய்வது என்பதில் கிட்டத்தட்ட எல்லா சம்பவங்களிலுமே அது தோற்றுள்ளது. தவிர இலங்கையின் நெடுங்காலத்து உள்நாட்டு யுத்தத்தின் இறுதிக் கட்டத்தில் சர்வதேச சட்டங்களின் கீழ் குற்றமாக அமையக்கூடிய விஷயங்கள் நடந்திருக்கலாம் என அதிகரிக்கும் அளவுகளில் கிடைத்துவருகின்ற

தடயங்களை அது நிராகரித்துள்ளது. பலவந்தமாக கொண்டுசெல்லப்பட்டவர்கள் காணாமல்போவது, சட்டத்துக்கு அப்பாற்பட்ட தண்டனையாக ஆட்கள் கொல்லப்பட்டது உட்பட பல உரிமை மீறல்கள் 2009 மே மாதம் முடிவுக்கு வந்த யுத்தத்தின் கடைசி மாதங்களில் நடந்தாக குற்றம்சாட்டப்படுகிறது. அதேநேரம் இப்படியான பழைய சம்பவங்கள் பலவும்கூட இன்னும் தீர்க்கப்படாமலேயே உள்ளன. 2006 ஜனவரியில் திருகோணமலையில் ஐந்து மாணவர்கள் சட்டத்துக்கு அப்பாற்பட்ட தண்டனை பாணியில் கொல்லப்பட்ட சம்பவத்தையும், அதே வருடம் ஆகஸ்ட் மாதம் ஏ சி எஃப் உதவி அமைப்பின் பணியாளர்கள் 17 பேர் கொல்லப்பட்ட சம்பவத்தையும் இந்த தோல்விக்கான முக்கிய உதாரணங்களாகச் சொல்லலாம். இந்த இரண்டு சம்பவங்களை எடுத்துக்கொண்டாலும், இலங்கை அரசு படைகளைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் கொலைகளுக்குக் காரணம் என்று கூறிய நேரில் கண்ட சாட்சியங்கள் இருந்தன. ஆனால் அந்த சாட்சிகள் எல்லாம் அச்சுறுத்தப்பட்டிருந்தனர், விசாரணைகள் கோட்டைவிடப்பட்டன. இது சம்பந்தமாக எவருக்கு எதிராகவுமே இதுவரை குற்ற வழக்கு முன்னெடுக்கப்படவில்லை.

ஐநா மனித உரிமைகள் கவுன்சில் இலங்கையின் மனித உரிமை நிலவரம் தொடர்பில் 2008லும் 2012லும் மீளாய்வு செய்தபோதும் சரி, சித்ரவதைக்கு எதிரான ஐநா குழு மற்றும் பலவந்தமாகவோ சுயவிருப்பம் இன்றியோ கொண்டுசெல்லப்பட்டு காணாமல் போனவர்கள் பற்றிய ஐநா செயல் அணி ஆகியவற்றிடம் அறிக்கை சமர்ப்பித்தபோதும் சரி, மனித உரிமை மற்றத்தின் அடுத்தடுத்த கூட்டத்தொடர்களிலும் சரி, தாம் மனித உரிமைகளைப் பாதுகாத்து வருவதாகவே இலங்கை அரசாங்கம் கூறிவந்துள்ளது.²¹¹ மனித உரிமை விவகாரங்களில் பொறுப்புக்கூறல் மேம்பட வேண்டும் என்று சர்வதேச மட்டத்திலிருந்தும் உள்நாட்டிலிருந்தும் குரல்கள் எழுந்தபோதெல்லாம், துஷ்பிரயோக குற்றச்சாட்டுகளை விசாரிக்கவென இலங்கை அரசாங்கம் பல்வேறு ஆணையங்களை அமைத்துவந்துள்ளது.²¹² ஆனால் அந்த ஆணையங்களின் பரிந்துரைகள் பெருமளவிலே புறந்தள்ளப்பட்டே வந்துள்ளன.²¹³ சர்வதேச தர அளவுகோல்களுக்கு ஏற்ப அமையாத இலங்கையின் சட்டங்களையும் நடைமுறைகளையும் திருத்தப்போவதாக கூறிக்கொண்டு அடுத்தடுத்து பல தேசிய செயற் திட்டங்கள் அறிவிக்கப்பட்டிருந்தாலும், அவையெல்லாம் தேவையான மாற்றங்களை கொண்டுவருவதில் தவறியே வந்துள்ளன. எதேச்சதிகாரமாக தடுத்துவைக்கப்பட்டவர்களுக்கு எதிராக நியாயமான வழக்கு நடத்தப்படும், இல்லாவிட்டால் அவர்கள் விடுதலை செய்யப்படுவார்கள் என்று அரசாங்கம் வாக்குறுதிகளை அளித்திருந்தது என்றாலும், இலங்கையில் வழக்கு விசாரணை

ஒன்றுமே இல்லாமல் நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் தொடர்ந்தும் தடுத்துவைக்கப்பட்டு வரத்தான் செய்கின்றனர். கருத்துரிமை, ஒன்றுகூடல் உரிமை, சங்கமாக ஒருங்கிணைந்து செயல்படுவதற்குள்ள உரிமை போன்றவற்றை மதித்து நடப்பதாக இலங்கை கூறிக்கொண்டாலும், இலங்கையின் ஆயுதப் படைகளும் அவர்களோடு சேர்ந்து செயல்படுபவர்களும் விமர்சகர்களை சிறையில் அடைக்கவும், அச்சுறுத்தவும், தாக்கவும், சிலவேளை கொல்லவும் செய்கின்றனர். சட்டத்துக்கு பதில் சொல்ல வேண்டிவரும் என்ற கவலையே இல்லாமல் அவர்கள் இவற்றைச் செய்கின்றனர்.

சர்வதேச சட்டங்களின் கீழ் குற்றமாக அமையக்கூடிய விஷயங்கள் நடந்திருப்பதாகத் தெரிவிக்கப்படும் குற்றச்சாட்டுகளுக்கு பொறுப்புக்கூறப்படுவதை இலங்கை உறுதிசெய்ய வேண்டும் என்று கோரி 2012 மார்ச்சில் ஐநா மனித உரிமைகள் கவுன்சில் 19/2 தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியிருந்தது. அதன் பின்னால் கூடுதலான ஆதரவுடன் மேலும் வலிமையான 22/1 தீர்மானத்தை அது இயற்றியிருந்தது. இலங்கையின் வெற்று வாக்குறுதிகளைக் கண்டு சர்வதேச மட்டத்தில் விரக்தி அதிகரித்துவருகிறது என்பதையே இது காட்டுகிறது.

இலங்கையில் மனித உரிமை மீறல்கள் தொடர்ந்து நடப்பதாக செய்திகள் வருவது சம்பந்தமாக 22/1 தீர்மானம் கவலை தெரிவித்திருந்தது. சர்வதேச மனித உரிமை சட்டங்களும் மனிதாபிமானச் சட்டங்களும் மீறப்பட்டதாகத் தெரிவிக்கப்படும் குற்றச்சாட்டுகளை நம்பத்தகுந்த வகையிலும் சுயாதீனமாகவும் விசாரிக்க வேண்டும் என்று அத்தீர்மானம் அரசாங்கத்தைக் கோரியிருந்தது. இத்தீர்மானம் நடைமுறை செய்யப்படும் விதம் பற்றியும், இலங்கையில் தற்போது நடந்துவருகின்ற மனித உரிமை மீறல்கள் பற்றியும் ஐநா வழமையாக அறிக்கை வெளியிட வேண்டும் என்று அதில் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டிருந்தது. இலங்கை எவ்வித முன்னேற்றம் கண்டுள்ளது என்று 2013 செப்டம்பரில் மீளாய்வு செய்யப்படும் என்று அது உறுதியேற்றியிருந்தது.²¹⁴ "இலங்கையில் சர்வதேச மனித உரிமை சட்டங்கள் மற்றும் சர்வதேச மனிதாபிமான சட்டங்கள் மீறப்பட்டதாக எழுந்துள்ள குற்றச்சாட்டுகள் தொடர்பில் சுயாதீனமான மற்றும் நம்பத்தகுந்த சர்வதேச விசாரணைகள் வேண்டும்" என்று மனித உரிமைகளுக்கான ஐநா ஆணையர் கோரியிருந்ததை இந்த தீர்மானம் குறிப்பிட்டிருந்தது. ஆனாலும் அப்படியான ஒரு விசாரணைக்கு இத்தீர்மானம் அழைப்பு விட்டிருக்கவில்லை.

போர்க்குற்றங்கள், மனித குலத்துக்கு எதிரான குற்றச்சாட்டுகள் மற்றும் சர்வதேச சட்டங்களில் கீழ் வருகின்ற பிற குற்றங்கள் நடந்ததாகத் தெரிவிக்கப்படும் குற்றச்சாட்டுகள் சம்பந்தமாக ஐநா அமைப்பு சுயாதீன விசாரணை ஒன்றை நடத்த

வேண்டும் என்று அம்னெஸ்டி இண்டர்நேஷனலும், பிற அரசு சாரா தொண்டு நிறுவனங்களும், இலங்கையில் பொறுப்புக்கூறல் தொடர்பில் ஐநா தலைமைச் செயலரால் நியமிக்கப்பட்ட நிபுணர் குழுவும் யுத்தம் முடிவுக்கு வந்ததிலிருந்தே திரும்பத் திரும்ப கோரி வந்துள்ளன.

குற்றவாளிகள் சட்டத்துக்கு பதில் சொல்லாத நிலையை முடிவுக்குக் கொண்டுவருவதை உறுதிசெய்ய நடவடிக்கை எடுப்பதில் இலங்கை அரசுக்கு விருப்பம் இல்லை என்று அது காட்டிவிட்ட நிலையில், ஐநா செயல்பட வேண்டியது அவசியம். யுத்தத்தின்போது அரசாங்கத் தரப்பினராலும் விடுதலைப் புலிகளாலும் செய்யப்பட்டதாக குற்றம்சாட்டப்படும் சர்வதேச சட்டங்களின் கீழான குற்றச்செயல்களை விசாரிக்க சுயாதீனமான சர்வதேச விசாரணை அவசியம். இலங்கை அரசாங்கம் வடக்கிலே இறுதியாக மேற்கொண்ட இராணுவ நடவடிக்கைக்கு முன்பாக நடந்த மனித உரிமை மீறல்களான திருகோணமலையில் ஐந்து மாணவர்கள் கொல்லப்பட்ட சம்பவம், ஏ சி எஃப் பணியாளர்கள் கொல்லப்பட்ட சம்பவம் போன்றவையும் இதில் உள்ளடக்கப்பட வேண்டும். ஏழு வருடங்கள் ஆகியும் இச்சம்பவங்கள் விசாரிக்கப்படவும் இல்லை, குற்றவாளிகள் தண்டிக்கப்படவும் இல்லை.

ஐநா மனித உரிமைக் கவுன்சில் எழுப்பியுள்ள கோரிக்கையை காமன்வெல்த் அமைப்பும் முன்னெடுத்துச் செல்ல வேண்டும். "பலவந்தமாக கொண்டுவரப்பட்டவர்கள் காணாமல் போதல், சட்டத்துக்கு அப்பாற்பட்ட தண்டனை பாணியில் ஆட்கள் கொல்லப்படுதல், சித்ரவதை செய்யப்படுதல், கருத்து வெளிப்பாட்டு சுதந்திரம், ஒன்றுகூடல் சுதந்திரம் போன்றவை மறுக்கப்படுதல் உள்ளிட்ட மனித உரிமை மீறல்கள் இலங்கையில் தொடர்ந்தும் நடப்பதாகவும், மனித உரிமை ஆர்வலர்கள், சிவில் சமூக உறுப்பினர்கள், ஊடகவியலாளர்கள் போன்றவர்கள் அச்சுறுத்தப்பட்டு வருவதாகவும், நீதித்துறையின் சுதந்திரம் மற்றும் சட்டத்தின் மாட்சிமைக்கு அச்சுறுத்தல் விடுக்கப்படுவதாகவும்" ஐநா மனித உரிமைக் கவுன்சில் கவலை வெளியிட்டுள்ளது. இந்ந சூழ்நிலையில் இலங்கையின் மனித உரிமை நிலவரம் தொடர்பில் காமன்வெல்த் அமைப்பும் செயலில் இறங்குவது அவசியமாகிறது.²¹⁵ 2013 நவம்பரில் நடக்கவுள்ள காமன்வெல்த் நாடுகளுடைய தலைவர்களின் கூட்டத்தை இலங்கைதான் நடத்தப்போகிறது, அதன் பின் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு காமன்வெல்த் அமைப்பின் தலைமைப் பொறுப்பு இலங்கையிடம்தான் இருக்கும் என்ற சூழ்நிலையில் காமன்வெல்த் செயல்பட வேண்டியது மிகவும் அவசியமாகிறது. நாட்டில் மனித உரிமை நிலவரம் மேம்பட சீர்திருத்தம் ஒன்றுமே செய்யாமல் மாநாட்டை நடத்தவும், காமன்வெல்த் நாடுகளின் தலைமைப் பொறுப்பை ஆவணக் குறியீட்டு எண்: ASA 37/003/2013 அம்னெஸ்டி இண்டர்நேஷனல் ஏப்ரல் 2013

வகிக்கவும் இலங்கைக்கு இடம்கொடுப்பது காமன்வெல்த் அமைப்பின் சாசனத்துக்கும் விழுமியங்களுக்கும் முரணான செயலாக அமையும்.

ஆகவே ஐநாவுக்கும் சரி காமன்வெல்த் அமைப்புக்கும் சரி முடிவு எடுக்க வேண்டிய ஒரு முக்கிய கட்டம் இது. இந்த ஆவணத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது போன்ற சம்பவங்களை இலங்கை அதிகாரிகள் பலனேற்படும் விதத்தில் விசாரிப்பது, குற்றத்துக்கு பொறுப்பானவர்கள் எதிராக சட்ட நடவடிக்கைகள் ஆரம்பிக்கப்படுவது, குற்றம் நடந்துள்ளது என்பதை அறிந்திருக்கக்கூடிய அல்லது நடக்கப்போகிறது என்று தெரிந்தும் அதனைத் தடுப்பதற்கோ, ஆட்களைத் தண்டிப்பதற்கோ தவறிய ஆணைத் தலைவர்கள் பொறுப்பிலிருந்தவர்கள் மீதும் சட்ட நடவடிக்கை எடுப்பது போன்ற காரியங்களை இலங்கை அரசாங்கம் செய்ய வேண்டும் இவ்வாறான காரியங்களைத்தான் மனித உரிமை மீறல்கள் சம்பந்தமாக பொறுப்புக்கூறல் வருவதை உறுதிசெய்ய இலங்கை விரும்புகிறது, அதற்காக நடவடிக்கை எடுக்க முனைகிறது என்பதற்கான அளவுகோலாகவும் அறிகுறியாகவும் வைக்க வேண்டும்.

உள்நாட்டளவில் விமர்சிப்பவர்கள் இலங்கை அரசாங்கத்தின் இரும்புப் பிடிக்குள் சிக்கியிருக்கிறார்கள் எனும்போது சர்வதேச நடவடிக்கை என்பது மிகவும் அவசியமாகிறது. பொறுப்புக்கூறும் சூழ்நிலையை ஏற்படுத்துவது உட்பட இலங்கை தனக்குள்ள சர்வதேச கடப்பாடுகளை மதித்து நடக்க அழுத்தம் தருவதில் ஐநாவுக்கும், காமன்வெல்த் அமைப்புக்கும், இலங்கையோடு உறவாடும் மற்ற நாடுகளுக்கும் பங்கு இருக்கவே செய்கிறது.

நீதித்துறையின் உறுப்பினர்கள் உட்பட நாட்டின் சட்டங்களுக்கு உட்பட்டு செயல்படும் அதிருப்தியாளர்களையும் விமர்சனங்களையும்கூட சகித்துக்கொள்ளாத இலங்கை அரசாங்கத்தின் போக்கு ஒருபுறம் நீடிக்க, வன்முறையைப் பயன்படுத்தும் தமது ஆதரவாளர்களை அடக்கிவைப்பதிலும் இலங்கை அரசு விருப்பமில்லாமல் இருக்கின்ற சூழ்நிலையில் அங்கே எஞ்சியிருக்கும் கொஞ்சநஞ்ச விழுமியங்களும் காலாவதியாகிவிடுமோ என்ற அச்சம் ஏற்படுகிறது. இலங்கையில் குற்றம் செய்தவர்கள் சட்டத்துக்கு பதில் சொல்லாமல் இருக்கிற நிலை நீடிக்கும் வரையில், அங்கு அதிருப்தியாளர்கள் ஒடுக்கப்படும் வரையில், யுத்தத்துக்கு பின்னர் சமூக நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்தப் பாடுபடுவதாக இலங்கை கூறும் வாக்குறுதிகள் எல்லாம் வெறும் வெற்று வாக்குறுதிகள்தான்.

5. பரிந்துரைகள்

பின்வருவனவற்றை ஐநா நிறைவேற்றுவதற்கு அதன் உறுப்புநாடுகள் ஆதரவு தர வேண்டும் என்று அம்னெஸ்டி இண்டர்நேஷனல் வலியுறுத்துகிறது:

- இலங்கையின் அரசு படைகளும், ஒட்டுப் படைகளும், விடுதலைப் புலிகளும் செய்ததாக குற்றம்சாட்டப்படும் சர்வதேச சட்டங்களின் கீழான குற்றச்செயல்களை நம்பத்தகுந்த விதமாகவும் சுயாதீனமாகவும் விசாரிக்க சர்வதேச பொறிமுறை ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். அந்த விசாரணை சர்வதேச தரத்தில் செய்யப்பட வேண்டும். ஏற்கத்தக்க தடயங்கள் போதுமான அளவில் கிடைக்கும் பட்சத்தில், குற்றங்களுக்கு பொறுப்பானவர்கள் மீது கிரிமினல் சட்ட நடவடிக்கைகள் முன்னெடுக்கப்பட வேண்டும். அவர்கள் மீது சர்வதேச தரத்தில் நியாயமான வழக்கு நடத்த வேண்டும்.
- ஐநாவோடும் அதன் பிரதிநிதிகளோடும், மனித உரிமைகள் பாதுகாப்பு பொறிமுறைகளோடும் ஒத்துழைத்திருந்தவர்கள் மற்றும் ஒத்துழைக்க முயலுபவர்களை இலங்கை அரசாங்கம் மிரட்டவோ பழிவாங்கவோ விடாமல் தடுப்பதற்கான ஐநாவின் நடவடிக்கைகள் வலுப்படுத்தப்பட வேண்டும்.
- இலங்கையின் தற்போதைய மனித உரிமை நிலவரம் எப்படி உள்ளது என்பது தொடர்ந்து சர்வதேச அளவில் கண்காணிக்கப்பட வேண்டும். பொறுப்புக்கூறல் சம்பந்தமாக உள்நாட்டளவில் முன்னெடுக்கப்படும் நடவடிக்கைகள் எந்த அளவுக்கு பலன் தருகின்றன என்பதும் கண்காணிக்கப்பட வேண்டும்.²¹⁶
- போர்க்குற்றங்கள், மனித குலத்துக்கு எதிரான குற்றங்கள் உட்பட சர்வதேச சட்டங்களின் கீழான குற்றங்களைச் செய்தவர்கள் சட்டத்துக்கு பதில் சொல்வதை உறுதிசெய்யவும், கருத்து சுதந்திரம், ஒன்றுகூடல் சுதந்திரம், சங்கமாக ஒருங்கிணைந்து செயல்படும் சுதந்திரம் போன்றவற்றின் மீது தாம் நடத்திவரும் நிறுவன ரீதியான தாக்குதல்களை நிறுத்திக்கொள்ளவும் இலங்கை தாமதமின்றி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். 1 செப்டம்பர் 2013 சமயத்தில் பார்க்கையிலும் இலங்கை அரசு அதில் தவறியிருக்குமானால் ஐநா மனித உரிமைகள் கவுன்சிலின் 24ஆவது கூட்டத்தொடரிலும், மற்ற மற்ற சந்தர்ப்பங்களிலும் ஐநா இலங்கை மீது கடுமையான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும்.

காமன்வெல்த் அமைப்பின் தலைமைச் செயலர், காமன்வெல்த் அமைச்சர்கள் மட்டத்திலான செயலணி உட்பட காமன்வெல்த் உறுப்பு நாடுகள் அனைத்திடமும் அம்னெஸ்டி இண்டர்நேஷனல் பின்வருமாறு வலியுறுத்துகிறது:

- திட்டமிட்டு நிறுவன ரீதியாக அரசாங்கம் மனித உரிமை மீறல்களைச் செய்வது, ஊடகங்கள், சிவில் சமூகம் போன்றவற்றின் மீது பாரிய கட்டுப்பாடுகளை விதிப்பது, நீதித்துறையின் சுயாதீனத்தைக் குலைப்பது உட்பட காமன்வெல்த் விழுமியங்களுக்கு முரணான விதிமீறல்களை இலங்கை மோசமாகவும் தொடர்ந்தும் மீறிவந்துள்ள விவகாரம் தொடர்பில் உடனடியாகவும் பலனேற்படும் விதமாகவும், வெளிப்படையாகவும் காமன்வெல்த் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.
- ஐநா மனித உரிமை கவுன்சில் 2013 மார்ச்சில் கொண்டுவந்த 22/1 தீர்மானம் நிறைவேற்றப்படுவதற்கு ஆதரவு அளிப்பது, இலங்கையின் மனித உரிமை நிலவரம் சம்பந்தமாக ஐநா நடத்திய மீளாய்வின் பரிந்துரைகள் நிறைவேறுவதற்கு ஆதரவு அளிப்பது உட்பட இலங்கையில் பொறுப்புக்கூறலையும் நல்லிணக்கத்தையும் ஏற்படுத்துவதற்காக ஐநா முன்னெடுக்கும் நடவடிக்கைகளுக்கு காமன்வெல்த் முனைந்து ஆதரவு வழங்க வேண்டும்.
- திட்டமிட்ட வகையில் மனித உரிமை மீறல்களை செய்வதை நிறுத்திவிட்டதாகவும், போர்க்குற்றங்கள் மற்றும் மனித குலத்துக்கு எதிரான குற்றங்களைப் புரிந்தவர்களை சட்டத்தின் முன் நிறுத்துவதில் பலனுள்ள நடவடிக்கை எடுப்பதாகவும், கருத்து சுதந்திரம், ஒன்றுகூடல் சுதந்திரம், சங்கமாக ஒருங்கிணைந்து செயல்படும் சுதந்திரம் ஆகியவற்றின் மீது தாங்கள் தொடர்ந்தும் தொடுத்துவந்த தாக்குதல்களை நிறுத்திவிட்டதாகவும், இலங்கை அரசு முன்கூட்டியே நிரூபிக்காத பட்சத்தில், காமன்வெல்த் நாடுகளுடைய தலைவர்கள் மட்டத்திலான கூட்டத்தை 2013 நவம்பரில் இலங்கை நடத்துவதை காமன்வெல்த் அனுமதிக்கக்கூடாது. மேலும் 2013-2015 வருடங்களுக்கான காமன்வெல்த் தலைமைப் பொறுப்பை இலங்கை ஏற்கவும் அனுமதிக்கக்கூடாது.

இலங்கையின் அதிகாரிகளிடத்தில் அம்னெஸ்டி இண்டர்நேஷனல் பின்வருமாறு வலியுறுத்துகிறது:

- சர்வதேச சட்டங்கள் மற்றும் தர அளவுகோல்களின் கீழ் இலங்கை மதித்து நடக்க வேண்டிய மக்களின் கருத்து வெளிப்பாட்டு சுதந்திரம், அமைதிகரமாக ஒன்றுகூடுவதற்குள்ள சுதந்திரம், சங்கமாக ஒருங்கிணைந்து செயல்படுவதற்குள்ள உரிமை போன்றவற்றை இலங்கை அரசு மதிக்கவும், பாதுகாக்கவும், பூர்த்தி செய்யவும் வேண்டும்.
- ஊடகவியலாளர்கள், சட்டத்தரணிகள், மனித உரிமை ஆர்வலர்கள், சிவில் சமூக ஆர்வலர்கள் மற்றும் கருத்து சுதந்திரத்தை பயன்படுத்திய ஏனையோர் அச்சுறுத்தப்பட்டது, தடுத்துவைக்கப்பட்டது, துன்புறுத்தப்பட்டது, கொல்லப்பட்டது உட்பட்ட தாக்குதல்கள் இலங்கையில் நடந்துள்ளன என்பதை அரசாங்கம் வெளிப்படையாக ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். ஒருவர் கொண்டுள்ள அபிப்பிராயம் அல்லது வெளியிடும் அபிப்பிராயம் எதுவாக இருந்தாலும் அவருக்கு எதிராக தாக்குதல்களும் அச்சுறுத்தல்களும் துன்புறுத்தலும் நடப்பதை இனி கொஞ்சமும் சகித்துக்கொள்ளப்போவதில்லை என்று இலங்கை அரசு தெளிவாக பிரகடனம் செய்ய வேண்டும். குற்றச் சந்தேகநபர் எவ்வளவு பெரிய பதவியில் இருந்தாலும் சரி, அந்தஸ்தில் இருந்தாலும் சரி, அவருடைய அரசியல் சார்பு எதுவாக இருந்தாலும் சரி, அவ்வகையான செயல் கொஞ்சமும் சகித்துக்கொள்ளப்படாது என்பதை இலங்கை அரசு பிரகடனம் செய்ய வேண்டும்.
- குற்றச்சந்தேக நபர் யாராக இருந்தாலும் சரி, பாதிக்கப்பட்டவர் யாராக இருந்தாலும் சரி எல்லா குற்றங்களுமே தாமதமின்றியும், சுயாதீனமாகவும், பக்கச்சார்பின்றியும், பலனேற்படும் விதத்திலும் விசாரிக்கப்படுவதை இலங்கை அரசு உறுதிசெய்ய வேண்டும். உரிமை மீறல்களைச் செய்த சந்தேக நபர்கள், அவர்கள் அச்செயலுக்கு உத்தரவிடும் பொறுப்பிலிருந்த அதிகாரிகள் என்றாலும், சம்பவம் நடந்ததை அறிந்திருந்தவர்கள் என்றாலும், அறிந்துகொள்ள வேண்டிய அவசியம் இருந்தவர்கள் என்றாலும், உரிமை மீறல் நடக்கப்போகிறது என்று அறிந்தும் அதனைத் தடுக்கவோ, நடந்துவிட்டிருந்தால் அதைச் செய்தவர்களை தண்டிக்கவும் தவறிய கட்டளை அதிகாரிகள் என்றாலும் அவர்களுக்கும் எதிராக சர்வதேச தரத்திலான நியாயமான வழக்கு விசாரணைகளுடன் சட்ட நடவடிக்கை முன்னெடுக்கப்படுவதை இலங்கை அரசு உறுதிசெய்ய வேண்டும்.

- இலங்கையில் நடந்த 16 "மோசமான மனித உரிமை மீறல் சம்பவங்கள் " தொடர்பிலே அமைக்கப்பட்ட விசாரணைக் கமிஷனின் அறிக்கையை எல்லோரும் தெரிந்துகொள்ளும் விதமாக வெளியிட வேண்டும். திருகோணமலையில் ஐந்து மாணவர்கள் கொல்லப்பட்ட சம்பவம், ஏ சி எஃப் தொண்டு நிறுவனப் பணியாளர்கள் 17 பேர் கொல்லப்பட்ட சம்பவம் போன்றவற்றின் விசாரணை முடிவுகளும் வெளியிடப்பட வேண்டும். மனித உரிமைகளுக்கான ஐநா ஆணையாளர் பரிந்துரைத்தபடி "முடிவு வராத சம்பவங்களை சட்டபடி தீர்க்க சர்வதேச உதவிகளை இலங்கை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்."(A/HRC/22/38);
- "இலங்கையில் மனித உரிமை நிலவரங்களைக் கண்காணிப்பவர்கள், சித்ரவதை மற்றும் குற்றவாளிகள் சட்டத்தின் பிடியில் சிக்காதிருக்கும் நிலை ஆகியவற்றுக்கு எதிராக போராடுபவர்கள் உட்பட அனைவருமே தாம் செய்யும் பணிக்காக அச்சுறுத்தப்படுவது அல்லது வன்முறையை சந்திப்பதிலிருந்து பாதுகாக்கப்படுவது போன்றவற்றை உறுதிசெய்ய வேண்டும். விசாரணை நடத்துவது, சட்ட நடவடிக்கைகளை முன்னெடுப்பது உள்ளிட்ட முறையான மற்றும் பலனளிக்கும் நடவடிக்கைகளை இலங்கை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும். இலங்கையில் மனித உரிமை ஆர்வலர்களுக்கும், சட்டத்தரணிகளுக்கும், ஊடகவியலாளர்களுக்கும், பிற சிவில் சமூக செயற்பாட்டாளர்களுக்கும் மிகவும் மோசமான சூழ்நிலை நிலவுவது சம்பந்தமான கவலைகள் தொடர்பில் இலங்கை அரசு உரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்." என்று சித்ரவதைக்கு எதிரான ஐநா கமிட்டி 2011 டிசம்பரில் தெரிவித்த பரிந்துரையை இலங்கை அரசு நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும்.²¹⁷
- இலங்கையில் உள்ள அனைவரும் தமது அபிப்பிராய மற்றும் கருத்து வெளிப்பாட்டு சுதந்திரத்தை அனுபவிக்க இடம்தரும் நோக்கில் அவர்கள் தகவலையையும் சிந்தனையையும் தேடுகிற, பெறுகிற மற்றும் கொடுக்கிற விதமாக இணையதளம் உள்ளிட்ட தொடர்பாடல் ஊடகங்களை அவர்கள் பயன்படுத்துவதற்குத் தேவையான நடவடிக்கைகளை இலங்கை மேற்கொள்ள வேண்டும்.
- செய்தித் தணிக்கை செய்யப்படுவது, ஊடகங்கள் மூடப்படுவது, தகவல் பெற அனுமதி மறுப்பது உள்ளிட்ட கருத்து வெளிப்பாட்டு சுதந்திரத்தின் மீதான பிற கட்டுப்பாடுகளும் முடிவுக்கு கொண்டுவரப்பட வேண்டும். இவையெல்லாம் இலங்கைக்குள்ள சர்வதேச மனித உரிமைக் கட்டுப்பாடுகளை மீறும் விடயங்கள்.

- பயங்கரவாதத் தடுப்புச் சட்டம் ரத்துசெய்யப்பட வேண்டும். கருத்து வெளிப்பாட்டு சுதந்திரம், அமைதியாக ஒன்றுகூடுவதற்குள்ள உரிமை, சங்கமாக ஒருங்கிணைந்து செயல்படுவதற்குள்ள உரிமை போன்றவற்றை மீறுவதற்கு பயன்படுத்தப்பட்ட பிற சட்டங்கள் ரத்து செய்யப்படவும், திருத்தப்படவும் வேண்டும். துஷ்பிரயோக முறையில் அவற்றைப் பயன்படுத்துவது என்பதும் முடிவுக்கு கொண்டுவரப்பட வேண்டும்.
- சட்டங்கள் மூலமாக ஏற்படுத்தப்படும் கட்டுப்பாடுகள், அவசியம் என்று வெளிப்படையாகவே தெரியும் கட்டுப்பாடுகள், தேவைக்கேற்ற நியாயமான கட்டுப்பாடுகள் என சர்வதேச சட்டங்களின் கீழ் வரையறுக்கப்பட்டுள்ள கட்டுப்பாடுகள் அல்லாமல் பிற கட்டுப்பாடுகள் பொதுக்கூட்டங்களின் மீதும் ஆர்ப்பாட்டங்களின் மீதும் விதிக்கப்படக்கூடாது என்பதை இலங்கை அரசு உறுதிசெய்ய வேண்டும். இந்தக் கூட்டங்களை பொலிசார் கட்டுப்படுத்துவதிலும் சர்வதேச தரத்தில் அவர்கள் நடந்துகொள்ள வேண்டும். மிகவும் அவசியம் என்றாலொழிய அவர்கள் பலத்தை பிரயோகிக்கக்கூடாது. அப்படியே பிரயோகித்தாலும் தமது கடமையை செய்யத் தேவையான அளவில் மட்டுமே பிரயோகிக்க வேண்டும்.
- "ஒருமைப்பாட்டையும் நல்லிணக்கத்தையும் மேம்படுத்தும் விதமாக பொருத்தமான சில நினைவுச் சடங்குகளையும் நினைவிடங்களையும் உருவாக்குவது சம்பந்தமாக கலந்துரையாடும்போது சிறுபான்மை சமூகப் பிரதிநிதிகளுக்கும், சிவில் சமூக அமைப்புகளுக்கும் இடம்தரப்பட வேண்டும்." என மனித உரிமைகளுக்கான ஐநா ஆணையாளர் 2013 பிப்ரவரியில் செய்திருந்த பரிந்துரையை (A/HRC/22/38) இலங்கை அரசு செயல்படுத்த வேண்டும்.²¹⁸
- ஐநாவின் விசேட செயல்முறைகளுக்கான பொறுப்புதாரிகள் தாம் இலங்கை வர அனுமதி வேண்டும் என்று செய்திருந்த விண்ணப்பங்களை ஏற்பதன் மூலமாகவும், வருகை தரும் பொறுப்புதாரிகள் தடையின்றி தமது பணியைச் செய்ய அனுமதிப்பதன் மூலமாகவும் இலங்கை அரசு அவர்களுடன் முழுமையாக ஒத்துழைக்க வேண்டும். கருத்து சுதந்திரம் தொடர்பான ஐநாவின் விசேட தூதுவர், ஒன்றுகூடல் மற்றும் சங்கமாக ஒருங்கிணைந்து செயல்படுதல் தொடர்பான விசேட அதிகாரி, நீதிபதிகள் மற்றும் சட்டத்தரணிகளின் சுதந்திரம் தொடர்பான விசேட அதிகாரி, மனித உரிமை ஆர்வலர்களின் நிலை தொடர்பான ஐநாவின் விசேட அதிகாரி,

பலவந்தமாகவும் சுயவிருப்பத்துக்கு எதிராகவும் கொண்டுசெல்லப்பட்டு காணாமல் போனவர்கள் சம்பந்தமான ஐநா செயலணி, சட்டத்துக்கு அப்பாற்பட்ட தண்டனை பாணியிலான கொலைகள் சம்பந்தப்பட்ட ஐநாவின் விசேட அதிகாரி, சிறுபான்மையினர் விவகாரங்கள் தொடர்பான சுயாதீன நிபுணர்கள் குழு, சட்டத்திலும் சட்ட நடைமுறையிலும் பெண்களுக்கு காட்டப்படும் பாரபட்சங்கள் தொடர்பான செயலணி உள்ளிட்ட அதிகாரிகளும் அமைப்புகளும் இலங்கை அரசின் பதிலுக்காக காத்திருக்கின்றன.²¹⁹

- போர்க்குற்றங்கள் மற்றும் மனித குலத்துக்கு எதிரான குற்றங்கள் உட்பட சர்வதேச சட்டத்தின் கீழ் குற்றமாக அமையக்கூடிய செயல்களைச் செய்த சந்தேகநபர்கள் அனைவருக்கு எதிராகவும், சர்வதேச தரத்தில் நியாயமான வழக்கு விசாரணைகளுடன் சட்ட நடவடிக்கைகள் முன்னெடுக்கப்படுவதை இலங்கை உறுதிசெய்ய வேண்டும்.

6. நிறைவுக் குறிப்புகள்

¹ 1993ல் இலங்கையில் சுமார் 2000 அல்லது அதிகம் பேர் விடுதலைப் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டுப் பகுதியில் இருப்பார்கள் என அம்னெஸ்டி இண்டர்நேஷனல் மதிப்பிட்டிருந்தது. "தாங்கள் பிடித்துவைத்திருப்பவர்களில் பலர் எங்கிருக்கிறார்கள் என்ன ஆனார்கள் என்பதை விடுதலைப் புலிகள் அவர்களது உறவுக்காரர்களிடம் சொன்னதில்லை. இந்தக் கைதிகள் பலர் சித்ரவதை செய்யப்பட்டும் கொலை செய்யப்பட்டும் இருந்தனர்." என அம்னெஸ்டி கூறியிருந்தது. பணயத் தொகை கோரி ஆட்கடத்தல் செய்வதிலும் விடுதலைப் புலிகள் ஈடுபட்டனர். *Sri Lanka: "An assessment of the human rights situation"* (Index: ASA 37/001/1993) என்ற அம்னெஸ்டி ஆவணத்தைக் காண்க. *Sri Lanka: "A Climate of Fear in the East"* (Index: ASA 37/001/2006 ஆவணத்தை மேலும் காண்க, ஷாரிக திரணகம், "In Praise of Traitors: Intimacy, Betrayal and the Sri Lankan Tamil Community," *Traitors; Suspicion, Intimacy, and the Ethics of State-Building*. Sharika Thiranagama and Tobias Kelly ed., University of Pennsylvania Press, Chapter 6, p128: "தேசத் துரோகச் செயல்கள் நாளுக்குநாள் அதிகரித்துக்கொண்டே போகின்றன. இலங்கை இராணுவத்தினருடன் பேசினாலோ அவர்களுடன் ஏதோ வகையில் பரிமாற்றம் இருந்தாலோ அவர்களுக்கு எதிராக வெளிப்படையாகவே அரசியல் நடவடிக்கை எடுப்பது முதல் விடுதலைப் புலிகள் விதிக்கும் வரியை செலுத்தாதது வரை இது விரிவடைந்து வருகிறது. துரோகம் என்பதை வகைப்படுத்தும்போது விடுதலைப் புலிகளுக்கு ஒப்பாத எந்த ஒரு காரியமுமே தேசத் துரோகம் என்று வர்ணிக்கப்பட்டது. ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் கைது செய்யப்பட்டு, கப்பம் கட்டவைக்கப்பட்டு, பலர் கொல்லப்பட்டு இருந்தனர். விடுதலைப் புலிகள் கட்டுப்பாட்டில் இருந்த வடக்கு கிழக்கு பகுதிகளில் சட்டத்துக்கு அப்பாற்பட்டு நடந்த எல்லா கொலைகளுக்குமே துரோகிகளைக் களையெடுக்கப்பட்ட தேவையான நடவடிக்கை என்ற விளக்கம் தரப்பட்டது. விடுதலைப் புலிகள் இரண்டு தரப்பாக உடைந்தபோது இம்மாதிரியான சம்பவங்கள் அதிகரித்தன. மற்றத் தரப்பை ஆதரிப்பவர் எவரும் துரோகி என்றே இருதரப்பிலும் கூறப்பட்டது. தமிழ் மக்கள் எதிராக கண்காணிப்பும் வன்முறையும் அதிகரிக்க இது காரணமாக இருந்தது."

² இலங்கையின் பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டம் (பி டி ஏ) கருத்து வெளிப்பாட்டு சுதந்திரத்தின் மீது பரந்துபட்ட கட்டுப்பாடுகளை விதிக்கிறது. (வாய் வழியாகவோ எழுத்தது மூலமாகவோ ஊடகங்களில் கருத்து வெளியிடுவதையும் இது தடுக்கிறது. "மத, இன, சமூக ஒற்றுமைக்கு பாதகமாக அமையக்கூடிய வகையிலோ பல்வேறு சமூகங்கள், இனங்கள், மதக் குழுக்கள் இடையில் துவேஷத்தையும் பகைமையையும் ஏற்படுத்தும் வகையிலோ கருத்து வெளியிடு முடியாது" என இச்சட்டம் கூறுகிறது (PTA Part I, Section 2(1)(h)). பி டி ஏ சட்டத்தின் கீழ் நடந்த ஒரு குற்றம் பற்றி அது தொடர்பான விசாரணை பற்றியோ உரிய அதிகாரம் படைத்தவரின் முன் அனுமதி இன்றி தகவல் வெளியிடுவதையும் இந்த சட்டம் தடுக்கிறது (PTA, Part V). பார்க்கவும், Amnesty International, "The Prevention of Terrorism Act," in *Locked Away, Sri Lanka's Security*

Detainees (Index: ASA 37/003/2012), pp13-14 See also, Amnesty International, *Briefing to the UN Committee Against Torture* (Index: ASA 37/016/2011), p5.

³ உதாரணத்துக்கு அரசுக்கு சொந்தமான சிங்கள செய்தித்தாளான தினமினாவில் 2012 ஜனவரி 26 வெளியான செய்தியில், ஜெனீவாவில் இலங்கைக்கு எதிராக குரல்கொடுக்கும் நாடுகடந்த ஊடகவியலாளர்கள் தேசத் துரோகிகள் எனவும் நாட்டின் நற்பெயரை இவர்கள் கெடுக்கப் பார்க்கிறார்கள் எனவும் அமைச்சர் கெஹெலிய ரம்புக்வேல்ல கூறியதை மேற்கோள் காட்டியிருந்தது. இந்த செய்தியை 2013 பிப்ரவரி 18 அன்று நாங்கள் பார்த்திருந்தோம். ஐ டி என் தொலைக்காட்சியில் செய்தி நிகழ்ச்சிக்குப் பின்னர் ஒளிபரப்பாகும் சிங்கள மொழி விமர்சன நிகழ்ச்சியான விசுவாவில் 2012 மார்ச் 15 அன்று பின்வருமாறு தெரிவிக்கப்பட்டது: "அடுத்தவன் கொடுக்கிற காசுக்காக தாய்நாட்டை காட்டிக்கொடுத்து வாழ்வதைக் காட்டிலும் தற்கொலை செய்துகொள்வது மேல் என்று யாரோ சொல்லக் கேட்டிருக்கிறோம்... அவர்கள் இந்த நாட்டிலேயே வாழ்வார்களென்றால் அவர்களுக்கு தகுதியான கோர முடிவு எப்படி வருகிறது என்பதை நாம் கண்குளிரப் பார்க்கலாம்." (விசுவா 15 மார்ச் 2012).

⁴ "Govt opposes internationalization of national issues," *Daily News*, 6 ஜூன் 2012, <http://www.dailynews.lk/2012/06/06/news03.asp>, பார்த்த நாள் 21 மார்ச் 2013.

⁵ ஐநா மனித உரிமைகள் மன்றத் தீர்மானம் 19/2, "Promoting reconciliation and accountability in Sri Lanka," நிறைவேறிய நாள் 23 மார்ச் 2012, A/HRC/RES/19/2. http://www.ohchr.org/Documents/HRBodies/HRCouncil/RegularSession/Session19/A-HRC-19-2_en.pdf, pp.7-7, பார்த்த நாள் 21 மார்ச் 2013.

⁶ தீர்மானம் 19/2 நிறைவேற்றப்பட்ட சூழலில் இலக்குவைத்து சாடும் நாவடிக்கைகள் வரக்கூடாது என ஐநா மனித உரிமைகள் ஆணையாளர் அலுவலகம் மார்ச் 23 அன்று எச்சரித்திருந்தது. மனித உரிமை ஆர்வலர்களை இலங்கை அரசின் பிரதிநிதிகள் அச்சுறுத்தியது "ஐநாவில் முன்பெப்போதும் நடந்திராத சம்பவம், இதனை அறவே ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது" எனக் கூறியிருந்தது. *Briefing note on Sri Lanka / human rights defenders*, 23 மார்ச் 2012, <http://www.ohchr.org/EN/NewsEvents/Pages/DisplayNews.aspx?NewsID=12008&LangID=E>, பார்த்த நாள் 21 மார்ச் 2013.

⁷ UN Human Rights Council Resolution 22/1 on "*Promoting reconciliation and accountability in Sri Lanka*," introduced as draft resolution A/HRC/22/L.1/Rev.1 and adopted 21 மார்ச் 2013.

⁸ "Disinformation campaign against a Senior Researcher of CPA," 21 ஜனவரி 2013, <http://f.cl.ly/items/413i450F3f3B470v2M1S/Statement%20on%20FB%20campaign%20on%20BF.pdf>, பார்த்த நாள் 21 மார்ச் 2013.

⁹ பார்க்கவும், Committee to Protect Journalists, "Attacks on the Press in 2012, Sri Lanka," பிப்ரவரி 2013, <http://www.cpj.org/2013/02/attacks-on-the-press-in-2012-sri-lanka.php>, பார்த்த நாள் 21 மார்ச் 2013; மேலும் காண்க: Journalists for Democracy in Sri Lanka (JDS), "Media workers killed in Sri Lanka (2004 - 2010)," <http://www.jdslanka.org/index.php/killed-media-workers>, பார்த்த நாள் 21 மார்ச் 2013.

¹⁰ 2011 நவம்பரில், இலங்கை தொலைதொடர்பு கட்டுப்பாட்டு ஆணையத்தின் தலைமை இயக்குநர் அனுஷ பல்பிட பின்வரும் இணையதளங்கள் தடுக்கப்பட்டுள்ளதாக அஸ்ஸோசியேட்டட் பிரஸ்ஸுக்கு கூறியிருந்தார்: www.lankaenews.com, srilankamirror.com, srilankaguardian.com, paparacigossip9.com and

www.lankawaynews.com, (<http://news.yahoo.com/sri-lanka-blocks-5-news-websites-over-insults-094158881.html>), பார்த்த நாள் 21 மார்ச் 2013.

¹¹ 2012 ஜனவரியில் இணையதளங்களை பதிந்துகொள்ளும் வேலையை இலங்கை அரசு ஆரம்பித்திருந்தது. 81 விண்ணப்பங்கள் பதிந்துகொள்ளச் செய்யப்பட்டிருந்தும் வெறும் 21 விண்ணப்பங்களுக்கே செயல்பட அனுமதி வழங்கப்பட்டிருந்தது. என இலங்கையின் ஊடக மற்றும் தகவல்துறை அமைச்சின் செயலாளர் டபிள்யூ பி கனேகல கூறினார். இலங்கையின் ஊடக சபை சட்டம் 1973னைத் திருத்தி இணையதளங்களுக்கு ஒரு லட்ச ரூபாய் பதிவுக் கட்டணமும், வருடாந்த பதிவுப் புதுப்பிப்புத் தொகையாக ஐம்பதாயிரம் ரூபாயும் வசூலிப்பதென்ற மாற்றத்துக்கு இலங்கையின் அமைச்சர்கள் 2012 ஜூலையில் ஒப்புதல் வழங்கியிருந்தனர். இணையதளங்களை இலவசமாகவே பதிந்துகொள்வது எனத்தான் அரசாங்கம் ஆரம்பத்தில் யோசித்தது, ஆனால் "அவதூறு" செய்யும் ஊடகங்கள் உருவாவதை ஊக்குவிக்கக்கூடாது என்பதற்காக கட்டணம் வசூலிக்கத் தீர்மானித்தது என கனேகல கூறினார். இலங்கையில் செய்தித்தாளோ சஞ்சிகையோ ஆரம்பிக்கும்போது பதிந்துகொள்ள இலங்கை கட்டணம் விதிக்கவில்லை. 2012 ஆகஸ்டில் இணையதளங்களுக்கான பதிவுக் கட்டணம் இருபத்தையாயிரம் ரூபாயாகவும், வருடாந்த புதுப்பிப்புத் தொகை பத்தாயிரமாகவும் குறைக்கப்பட்டது.

¹² Swaminathan Natarajan, "Media Freedom in Post War Sri Lanka and its Impact on the Reconciliation Process," University of Oxford, 2012
https://reutersinstitute.politics.ox.ac.uk/fileadmin/documents/Publications/fellows__papers/2011-2012/Media%20Freedom%20in%20Post%20War%20Sri%20Lanka.pdf, p12.

¹³ பாதுகாப்புப் படையினரால் அல்லது அதிகாரிகளால் தடுத்துவைக்கப்பட்டது அல்லது மேலிடத்தாரின் அனுமதி, ஆதரவு அல்லது அவர்களுக்குத் தெரிந்து கடத்தப்பட்டது. அவர்கள் தடுத்துவைக்கப்பட்டதை ஒப்புக்கொள்ளவோ, அவர்களுக்கு என்ன நேர்ந்தது அவர்கள் எங்கே இருக்கிறார்கள் என்பனவற்றை தெரிவிக்கவோ மறுத்து சர்வதேச விதிகளை மீறுவது, சட்டத்தின் பாதுகாப்பு எதுவும் கிடைக்காத வண்ணம் அவர்களை பிடித்துவைத்திருப்பது போன்ற செயல்கள்.

¹⁴ இலங்கையின் முன்னாள் இராணுவத் தளபதியும் அந்நாட்டின் ஆயுதப் படைகளின் முன்னாள் தலைவருமாக இருந்த சரத் ஃபொன்சேகா, 2009 டிசம்பரில், யுத்தத்தின் இறுதிக் கட்டத்தில் சரணடைந்த விடுதலைப் புலிகளை சுட்டுக் கொல்லச்சொல்லி 58ஆவது படைப்பிரிவின் தளபதியைக் கொல்ல உத்தரவிட்டது பாதுகாப்புச் செயலர்தான் என அப்போது இராணுவத்துடன் இருந்த செய்தியாளர் ஒருவர் தன்னிடம் சொன்னதாகக் கூறியிருந்தார். Frederica Jansz, "Gota Ordered Them To Be Shot – General Sarath Fonseka," *The Sunday Leader*, 13 டிசம்பர் 2009, <http://www.thesundayleader.lk/2009/12/13/%E2%80%9Cgot-a-ordered-them-to-be-shot%E2%80%9D-%E2%80%93-general-sarath-fonseka>, பார்த்த நாள் 23 மார்ச் 2013. இலங்கையில் பொறுப்புக்கூறல் விவகாரங்கள் தொடர்பில் தனக்கு ஆலோசனை வழங்குவதற்காக ஐநா தலைமைச் செயலர் பான் கீ மூன் அவர்களால் நியமிக்கப்பட்ட நிபுணர் குழு 2011 மார்ச்சில் பின்வருமாறு முடிவு தெரிவித்திருந்தது: "இலங்கை இராணுவத்தின் தளபதிகளும் இலங்கை அரசின் மூத்த அதிகாரிகளும், இராணுவப் பிரிவு மற்றும் சிவில் பிரிவைச் சேர்ந்த விடுதலைப் புலி தலைவர்களும் சர்வதேச குற்றங்களுக்கான கிரிமினல் பொறுப்புப்பை ஏற்க வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றனர்". காண்க "Report of the Secretary General's Panel of Experts on Accountability in Sri Lanka," 31 மார்ச் 2011, http://www.un.org/News/dh/infocus/Sri_Lanka/POE_Report_Full.pdf, பார்த்த நாள் 23 மார்ச் 2013.

¹⁵ உதாரணத்துக்கு காவல் துறை, சிவில் நிர்வாகம், கல்வி போன்ற சிவில் பணிகள் போன்றவற்றில் இராணுவத்தினர் அதிக எண்ணிக்கையில் ஈடுபடுத்தப்பட்டுள்ளனர். வடக்கிலும் கிழக்கிலும் இராணுவத்தினருக்கு சொந்தமான தொழில்களும் வர்த்தகங்களும் பெருகிவருகின்றன. சிவிலியன்களுக்கு சொந்தமான நிலங்களை அதிக அளவில் இராணுவத்தினர் தம் வசம் வைத்திருக்கின்றனர்.

¹⁶ 2010 ஜூன் 22 அன்று, இலங்கையில் யுத்தத்தின் இறுதிக் கட்டத்தில் பொறுப்புக்கூறல் விவகாரங்கள் தொடர்பில் தனக்கு ஆலோசனை வழங்குவதற்காக ஐநா தலைமைச் செயலர் பான் கீ மூன் மூன்று உறுப்பினர்களைக் கொண்ட நிபுணர் குழுவை நியமித்திருந்தார். இந்நோனேசியாவின் மர்ஸூகி தருஸ்மான் தலைவராக இருந்தார். அமெரிக்காவின் ஸ்டீவன் ரட்ணரும் தென்னாப்பிரிக்காவின் யாஸ்மின் சூக்காவும் இதில் இடம்பெற்றிருந்தனர். இந்த நிபுணர் குழு 2011 மார்ச் 31 வெளியிட்ட அறிக்கையை காண்பதற்கான முகவரி: <http://www.un.org/en/rights/srilanka.shtml>, பார்த்த நாள் 10 ஏப்ரல் 2013.

¹⁷ உதாரணத்துக்கு, இலங்கையில் உரிமைகளுக்கான வலயமைப்பு (என் எஃப் ஆர்), இன்ஃபார்ம் மனித உரிமைகள் ஆவணக் காப்பகம், இலங்கை, சுதந்திர ஊடக இயக்கம், இலங்கை (எஃப் எம்) ஆகியவற்றால் சேர்ந்து தயாரிக்கப்பட்ட பின்வரும் ஆவணத்தைக் காண்க: "Human Rights Defenders, Freedom of Assembly, Freedom of Association and Dissent in Sri Lanka, NGO Submission, Universal Periodic Review - second cycle on Sri Lanka (14th UPR Working Group – Oct / Nov. 2012), ஏப்ரல் 23, 2012, <https://nfrsri Lanka.files.wordpress.com/2012/06/nfr-sri-lanka-joint-upr-submission-sri-lanka-nov-2012-defenders-freedom-of-assembly-freedom-of-association-and-dissent.pdf>, பார்த்த நாள் 2 ஏப்ரல் 2013.

¹⁸ இலங்கையில் மாற்றும் கருத்தை ஒடுக்கும் போக்கால் அரசு கொள்கைகளில் ஏற்படும் தாக்கங்கள் பற்றிய அண்மைய விவாதம் ஒன்றைக் காண இண்டர்நேஷனல் கிரைஸிஸ் குரூப் எனப்படும் சர்வதேச நெருக்கடி கண்காணிப்புக் குழுவின் பின்வரும் அறிக்கையைக் காண்க: "Sri Lanka's Authoritarian Turn: The Need for International Action," *Asia Report No. 243*, 20 பிப்ரவரி 2013.

¹⁹ பெர்த் கம்யூனிக்கே, "2011 Commonwealth Heads of Government Meeting," ஒக்டோபர் 2011, http://www.thecommonwealth.org/document/181889/34293/35232/249249/perth_communique.htm, பார்த்த நாள் 19 மார்ச் 2013. See also "Charter of the Commonwealth," 2012,

<http://www.thecommonwealth.org/files/252053/FileName/CharteroftheCommonwealth.pdf>, பார்த்த நாள் 19 மார்ச் 2013; and "Affirmation of Commonwealth Values and Principles," Commonwealth Heads of Government Meeting, நவம்பர் 2009, http://www.thecommonwealth.org/files/216908/FileName/Affirmation_of_Commonwealth_Values_and_Principles%5B1%5D.pdf, பார்த்த நாள் 19 மார்ச் 2013.

²⁰ மனித உரிமைகள் குழு, Human Rights Committee, General Comment No. 34, 12 செப்டெம்பர் 2011, UN Doc. CCPR/C/GC/34, para13.

²¹ உதாரணத்துக்கு பார்க்க மனித உரிமைகள் குழு, Human Rights Committee, General Comment No. 34, paras21-36.

²² மனித உரிமைகள் குழு, Human Rights Committee, General Comment No. 29, 31 ஆகஸ்ட் 2001, CCPR/C/21/Rev.1/Add.11, paras 2-5.

²³ மனித உரிமைகள் குழு, Human Rights Committee, Fourth Periodic Report, Sri Lanka, 18 ஒக்டோபர் 2002, CCPR/C/LKA/2002/4.

- ²⁴ மனித உரிமைகள் குழு, Human Rights Committee, Concluding observations, Sri Lanka, 1 டிசம்பர் 2003, CCPR/CO/79/LKA.
- ²⁵ மனித உரிமைகள் குழு, Human Rights Committee, Fifth Periodic Report, Sri Lanka, 29 ஒக்டோபர் 2012, CCPR/C/LKA/5.
- ²⁶ அதே ஆவணம், para 323
- ²⁷ இலங்கை அரசியல் யாப்பு, Article 14, Sri Lankan Constitution.
- ²⁸ இலங்கை அரசியல் யாப்பு, Article 15, Sri Lankan Constitution.
- ²⁹ இலங்கை அரசியல் யாப்பு Article 15, Sri Lankan Constitution.
- ³⁰ பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டம் பற்றிய மேலும் விரிவான தகவல்களுக்கு கீழேயுள்ள ஆவணத்தைக் காண்க: Amnesty International, "The Prevention of Terrorism Act," in *Locked Away: Sri Lanka's Security Detainees* (Index: ASA 37/003/2012), pp13-14, available at: <https://www.amnesty.org/en/library/info/ASA37/003/2012/en>; See also, Amnesty International, *Briefing to the UN Committee against Torture* (Index: ASA 37/016/2011), p5, available at: <http://www.amnesty.org/en/library/info/ASA37/016/2011/si>
- ³¹ நல்லாட்சிக்கான மக்கள் இயக்கம், The Citizens' Movement for Good Governance (CIMOGG), "RIGHT TO INFORMATION LAW," <http://cimogg-srilanka.org/2007/01/right-to-information-law/>, பார்த்த நாள் 21 மார்ச் 2013.
- ³² மனித உரிமைகள் குழு, Human Rights Committee, General Comment No. 34, paras18-19.
- ³³ சண்டே டைம்ஸ் நாளேடு, "Information Ministry Sec's comment draws fire from media associations," *Sunday Times*, 5 ஆகஸ்ட் 2012, <http://www.sundaytimes.lk/120805/news/information-ministry-secs-comment-draws-fire-from-media-associations-8001.html>, பார்த்த நாள் 21 மார்ச் 2013.
- ³⁴ இலங்கை தூதரகக் கடிதம், "Subject: LTTE Strikes Again In The North, Situation Tense And Confused In The East," *Origin Embassy Colombo (Sri Lanka)*, Cable time Wed, 7 Dec 2005 11:28 UTC, Classification CONFIDENTIAL <http://wikileaks.org/cable/2005/12/05COLOMBO2058.html>, பார்த்த நாள் 21 மார்ச் 2013.
- ³⁵ தமிழரான இலங்கை வெளியுறவு அமைச்சர் லக்ஷ்மண கதிர்காமர் 2005 ஆகஸ்ட் 12 அன்று படுகொலை செய்யப்பட்டார்; 2006ஆம் ஆண்டு அரசாங்கத்தின் சமாதான செயலகத்தில் சேர்ந்த தமிழ் அரசியல் மற்றும் மனித உரிமை ஆர்வலரான கேதீஸ் லோகநாதன், கதிர்காமர் கொலைக்கு சரியாக ஒரு வருடத்துக்குப் பின்னர் 2006 ஆகஸ்ட் 12ஆம் தேதி கொல்லப்பட்டார். அவரது கொலை பற்றி செய்தி வெளியிட்ட புலிகள் ஆதரவு இணையதளம் ஒன்று அவரை துரோகி என வர்ணித்திருந்தது. அவரை "சின்னக் கதிர்காமர்" என அது குறிப்பிட்டிருந்தது. டெய்லி நியூஸ் செய்தி, ("Minister condemns Nitharsanam's 'popular Tamil traitor' report," *Daily News*, 18 ஆகஸ்ட் 2006, <http://www.dailynews.lk/2006/08/15/news15.asp>, பார்த்த நாள் 21 மார்ச் 2013.)
- ³⁶ இத்தாக்குதலில் உயிர் தப்பிய வேறு இரண்டு பேருக்கு மோசமாக காயம்பட்டிருந்தது. இவர்கள் இலங்கையை விட்டு வெளியேறி வெளிநாட்டில் வாழ்கின்றனர். மோசமான மனித உரிமை மீறல் சம்பவங்களை விசாரிப்பதற்காக ஜனாதிபதியால் நியமிக்கப்பட்ட விசாரணைக் கமிஷனுக்கு 2008 மார்ச்சில் கோகுலராஜ் பரராஜசிங்கம் வாக்குமூலம் ஒன்றை எழுதி அனுப்பினார். "எறிகுண்டுத் தாக்குதலில் வெடிச் சிதறல் தாக்கி தான் மயங்கி விட்டாலும் மற்றவர் நடந்ததை முழுமையாகப் பார்த்ததாக அதில் அவர் குறிப்பிட்டிருந்தார். "சம்பவத்துக்கு இரண்டு மணி நேரம் பின்னர் மருத்துவமனை ஒன்றில் எனக்கு சுயநினைவு திரும்பியபோது,

அதே வார்டில் யோகநாதன் பூங்குழலனுக்கு சிகிச்சை அளிக்கப்படுவதை நான் கண்டேன். என் உடலில் இருந்து நாலரை லிட்டர் இரத்தம் வெளியேறிவிட்டதாக மருத்துவர்கள் சொன்னார்கள். கையெறிகுண்டு வெடித்ததால் எனக்கு உடலில் காயங்கள் ஏற்பட்டதாக நான் கருதினேன். ஆனால் பிற்பாடுதான் என்னை துப்பாக்கியாலும் சுட்டிருந்தார்கள் என்பதைத் தெரிந்துகொண்டேன். குண்டு வெடிப்புக்குப் பின்னர் விசேட அதிரடிப் படை ஆட்கள்தான் எங்களைச் சுட்டதாக மருத்துவர்கள் சொன்னார்கள். வெடியினால் உடலில் பாய்ந்திருந்த உலோகச் சிலுகள் மட்டுமல்லாது 7 அல்லது 8 குண்டுகளையும் என் உடலில் இருந்து மருத்துவர்கள் அகற்றினார்கள். சுடப்பட்ட சம்பவம் பற்றி துறைமுக காவல்நிலைய பொலிசாரோ குற்றப் புலனாய்வு சி ஐ டி பொலிசாரோ என்னிடம் ஒருபோதும் கேட்கவில்லை. கையெறி குண்டு வெடித்த பின்னர் கமூபிலாஜ் சீறுடையில் இருந்த எஸ் டி எஃப் அதிகாரிகள் எங்களை இழுத்துக் கொண்டுபொய் வகத்தின் பின்புறம் போட்டு அடித்தார்கள் என உயிர்தப்பிய என்னுடைய நண்பன் சொன்னார். அடித்தவுடன் மீண்டும் தரையில் இழுத்துப் போட்டு எங்களைப் பலமுறை சுட்டார்கள் எனச் சொன்னார். அதில்தான் எனது நண்பர்கள் ஐந்து பேர் உயிரிழந்தனர்." இந்த வாக்குமூலத்தின் பகுதிகள் பின்வரும் பத்திரிகைகளில் பிரசுரமாகின. "Crying for Justice," *Daily Mirror*, 22 மார்ச் 2008 and in "Trinco slaying: Survivor implicates STF," *Daily Mirror*, 17 மார்ச் 2008 (இந்த வாக்குமூலத்தின் நகல் அம்னெஸ்டி இண்டர்நேஷனலின் ஆவணக் கோப்பிலும் உள்ளது; டெய்லி மிரர் செய்தித்தாளின் இணையப் பதிவுகளிலிருந்து இக்கட்டுரை அகற்றப்பட்டுவிட்டது.)

³⁷ விக்கிலீக்ஸ் இணையதளத்தில் வெளியான அமெரிக்க தூதரக தொடர்பாடல்களில், "உயிர் தப்பிய மாணவர்களில் ஒருவர் இலங்கை மனித உரிமை ஆணையத்திடம் தெரிவிக்கையில், கையெறி குண்டு வெடித்ததன் பின்னர் சீறுடை அணியாத ஆட்கள் பலர் தம்மை வான் ஒன்றில் இருந்த ஆட்கள் பலர் குதித்து வந்து தாக்கினார்கள் என்றார். இம்மாணவர்களில் ஐந்து பேரை பலவந்தமாக குப்புறப் படுக்க வைத்து பின் மண்டையில் சுட்டிருந்தனர். உயிர் தப்பிய இரண்டு மாணவர்களுக்கும் அந்நேரம் கையெறி குண்டுத் தாக்குதலில் மோசமான காயம்பட்டிருந்ததால், செத்து விடுவார்கள் என நினைத்து அவர்கள் விடப்பட்டதாக அந்த மாணவர் கூறினார்." என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தது. (Sri Lanka: Escalating Violence Shifts Case BR 11/2006, Trincomalee Magistrate's Court. To Trincomalee, Origin Embassy Colombo (Sri Lanka), Cable time Mon, 9 Jan 2006 11:39 UTC, Classification: CONFIDENTIAL, <http://wikileaks.org/cable/2006/01/06COLOMBO55.html>, பார்த்த நாள் 23 மார்ச் 2013.

³⁸ ஊடகவியலாளர் பாதுகாப்புக்கான குழு, Committee to Protect Journalists, "Attacks on the Press in 2006 - Sri Lanka," பிப்ரவரி 2007, <http://www.unhcr.org/refworld/docid/47c567442.html>, பார்த்த நாள் 23 மார்ச் 2013.

³⁹ திருகோணமலை குற்றவியல் நீதிமான் முன் வந்த வழக்கு Case BR 11/2006, Trincomalee Magistrate's Court.

⁴⁰ விக்கிலீக்ஸ் வெளியிட்ட அமெரிக்க ராஜாங்கத் தொடர்பாடல்களை பார்க்கையில் 2006 அக்டோபர் வாக்கில் அமெரிக்க தூதர் ராபர்ட் பிளேக்கிடம் ஜனாதிபதியின் ஆலோசகர் பசில் ராஜபக்ஷ இந்தக் கொலைகளுக்கு எஸ் டி எஃப் ஆட்களே பொறுப்பு எனக் கூறியதாகத் தெரிகிறது: "ஆச்சர்யப்படும் அளவுக்கு வெளிப்படையாகப் பேசிய ராஜபக்ஷ, திருகோணமலையில் ஜனவரியில் ஐந்து மாணவர்களைக் கொன்றது எஸ் டி எஃப் உறுப்பினர்கள்தான் என்பதை நிரூபிக்க ஜி எஸ் எல் முயன்றுவருவதாகக் கூறினார். 'எஸ் டி எஃப் தான் கொன்றார்கள் என்று எங்களுக்குத் தெரிகிறது. ஆனால் குண்டுகளையும்

துப்பாக்கிகளையும் ஆராயும்போது அவர்களுடையது அல்ல எனத் தெரிகிறது. அவர்கள் கொலைகளைச் செய்யும்போது அதற்கென தனி துப்பாக்கிகள் வைத்திருக்கிறார்கள் போலும். தடயவியல் நிபுணர்கள் தேவைப்படுகிறார்கள். இன்னார்தான் கொன்றது எனத் தெரிந்தாலும் அவர்கள் எதிராக சட்ட நடவடிக்கை எடுக்க வழியில்லாது இருக்கிறது.' என பசில் கூறியிருந்தார்."

⁴¹ மனித உரிமைகளுக்கான பல்கலைக்கழக ஆசிரியர் சங்கம், University Teachers for Human Rights (Jaffna), Special Report No. 24, "The Five Students Case in Trincomalee," 19 ஏப்ரல் 2007, (Advance Copy to the Commission of Inquiry : 26th பிப்ரவரி 2007), <http://www.uthr.org/SpecialReports/spreport24.htm>, பார்த்த நாள் 22 மார்ச் 2013.

⁴² மேலும் காண்க, Amnesty International, *Twenty Years of Make-Believe; Sri Lanka's Commissions of Inquiry* (Index: ASA 37/005/2009).

⁴³ டாக்டர் காசிப்பிள்ளை மனோகரனுடன் நடந்த உரையாடல், 2006 - 2013. மேலும் காண்க, Amnesty International, *Twenty Years of Make-Believe; Sri Lanka's Commissions of Inquiry* (Index: ASA 37/005/2009), <http://www.amnesty.org/en/library/info/ASA37/005/2009/en>, பார்த்த நாள் 7 பிப்ரவரி 2013; and Poonima Weerasesekera and Easwaran Rutnam, "Trinco killing: Witness drops bombshell on Govt," *Daily Mirror*, 15 மார்ச் 2008.

⁴⁴ இலங்கையில் பொறுப்புக்கூறலையும், நல்லிணக்கத்தையும் கொண்டுவரும் நோக்கில் இலங்கை அரசுக்கு ஆலோசனையும் தொழில்நுட்ப உதவிகளும் வழங்குவது சம்பந்தமாக ஐநா மனித உரிமை ஆணையாளர் அலுவலகம் வெளியிட்ட அறிக்கை, A/HRC/22/38.

⁴⁵ இந்த வழக்கு பற்றிய விரிவான தகவல்களுக்கு காண்க, Amnesty International, *Twenty Years of Make-Believe; Sri Lanka's Commissions of Inquiry* (Index: ASA 37/005/2009).

⁴⁶ கொலைகளைச் செய்தது மற்றவர்தான் என அரசும் விடுதலைப் புலிகளும் ஒருவர் மீது ஒருவர் குற்றம்சாட்டினர். ஆனால் இலங்கை இராணுவத்தின் கமாண்டோ பிரிவுதான் சம்பந்தப்பட்டிருந்தது என தடயங்கள் காட்டுகின்றன. Amnesty International, *Twenty Years of Make-Believe; Sri Lanka's Commissions of Inquiry* (Index: ASA 37/005/2009).

⁴⁷ இந்த ஆணையம் பற்றிய விமர்சனப் பார்வைக்கு காண்க, Amnesty International, *Twenty Years of Make-Believe; Sri Lanka's Commissions of Inquiry* (Index: ASA 37/005/2009).

⁴⁸ "Family of Sri Lanka massacre victims doubt justice," 24 மார்ச் 2008, <http://in.reuters.com/article/2008/03/24/idINIndia-32655020080324>, பார்த்த நாள் 21 மார்ச் 2013.

⁴⁹ காண்க, Amnesty International, "Victim and Witness Protection," *Twenty Years of Make-Believe; Sri Lanka's Commissions of Inquiry* (Index ASA 37/005/2009), pp31-32.

⁵⁰ அதே ஆவணம்

⁵¹ IFEX, "Defence Ministry imposes unofficial censorship on media," 29 செப்டெம்பர் 2006, http://www.ifex.org/sri_lanka/2006/09/29/defence_ministry_imposes_unofficial, பார்த்த நாள் 22 மார்ச் 2013.

⁵² "Jail for rumour mongers," *Daily News*, 28 ஜூன் 2006, <http://www.dailynews.lk/2006/06/29/sec01.asp>, பார்த்த நாள் 21 மார்ச் 2013. See also, "False SMS messengers arrested in Sri Lanka," *Colombo Page*, 28 ஜனவரி 2010, http://www.colombopage.com/archive_10/Jan1264697154CH.html, பார்த்த நாள் 21 மார்ச் 2013.

⁵³ "Editorial: Providing security to Tamils now will define northeastern politics of the future," *Northeastern Monthly*, ஜூலை 2006.

⁵⁴ "Conflict: Situation after Geneva, by: JST," *Northeastern Monthly*, 8 நவம்பர் 2006. குறிப்பு: 2007 ஏப்ரலில் அப்போதைய இராணுவத் தளபதி லெ.பிடிணன்ட் ஜெனரல் சரத் .பொன்கேகா, கிழக்கிலிருந்து விடுதலைப் புலிகளை விரட்டுவதே தனது லட்சியம் என்று அறிவித்தார். பின்னர் வடக்கையும் கைப்பற்ற இராணுவ நடவடிக்கை ஒன்றை எடுத்தார். இது ஒரு இராணுவத் தாக்குதல் உத்தி என்று கூறப்பட்டதை ஆரம்பத்தில் அரசாங்கம் மறுத்தது. ஆனால் அதனைப் பிற்பாடு வெளிப்படையாகவே தழுவினது.

⁵⁵ விக்கிலீக்ஸ் மூலம் வெளியில் கசிந்த தூதரகங்கள் இடையிலான இரகசியத் தொடர்பாடல்களைப் பார்க்கும்போது, 2007 ஜனவரி 10 அன்று, அமெரிக்க தூதர் பிளேக், பாதுகாப்புச் செயலர் கோட்டாபய ராஜபக்ஷவிடம் வாகரையில் மனிதாபிமான சூழல் பற்றி விசாரித்தார். அந்த இடத்துக்கு ஐநாவும் செஞ்சிலுவைச் சங்கமும் செல்ல அனுமதிக்கப்பட வேண்டும் என அவர் கோரினார். வாகரையில் சிக்குண்டிருந்த மக்களுக்கு உணவுத் தட்டுப்பாடு "விரைவில் பெரிய நெருக்கடியாக உருவெடுக்கும் அளவுக்குச் செல்லலாம்" என அந்த தொடர்பாடலில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது.

<http://wikileaks.org/cable/2007/01/07COLOMBO57.html>

⁵⁶ 2007 ஏப்ரலில் தகவல் வெளியிட்ட அம்னெஸ்டி இண்டர்நேஷனல், "மோதல்கள் வெடித்ததிலிருந்து மனிதாபிமான உதவிப் பணியாளர்களின் நடவடிக்கைகள் கட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. உதாரணத்துக்கு, 2006 நவம்பர் பிற்பகுதியிலிருந்து, மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் வடக்கிலுள்ள வாகரை நகரம் இலங்கை இராணுவத்தாரின் தாக்குதலில் விழுந்த ஜனவரி 19ஆம் தேதிவரையில், ஐநா நிறுவனங்களும் ஐ சி ஆர் சி யும் இந்தப் பகுதிகளுக்கு செல்லவும் சிவிலியன்களை அணுகவும் அனுமதி கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தது. தமிழர் புனர்வாழ்வுக் கழகமும் தமது உதவிப் பணியாளர்களை மீண்டும் அங்கு அனுப்பிவைத்து பொதுமக்களின் தேவைகளைச் சரிசெய்ய இடமில்லை. ஏனென்றால் விடுதலைப் புலிகள் கட்டுப்பாட்டுப் பகுதிகளுக்கு உதவிப் பொருட்களைக் கொண்டுசெல்வதற்கு அரசாங்கம் தடைகளை விதித்திருந்தது. மார்ச் மாதம் இராணுவத் தாக்குதல் ஆரம்பிப்பதற்கு முன்பாக மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திற்கும் தமது கட்டுப்பாட்டில் உள்ள பிற இடங்களுக்கும் உதவிப் பணியாளர்கள் செல்ல விடுதலைப் புலிகள் கடுமையான கட்டுப்பாடுகளை விதித்திருந்தனர். இதனால் இடம்பெயர்ந்த மக்கள் பல்லாயிரக்கணக்கானோரு, வேறு வகையில் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் நிறைய பேரும் மனிதாபிமான உதவிகளுக்கு வழியில்லாமலும் போதிய சர்வதேச பாதுகாப்பு அம்சங்கள் இல்லாமலும் இருந்தனர். எனவே இரண்டு தரப்புமே கண்மூடித்தனமாக நடத்துகின்ற ஆர்டில்லரி குண்டு வீச்சில் மக்கள் சிக்க நேர்கிற, துரோகிகள் என சந்தேகித்து வேண்டுமென்றே கொ அவல்லப்படுகிற பெரிய அபாயம் சிவிலியன்களுக்கு உள்ளது." Amnesty International, *Sri Lanka: "urgent need for effective protection of civilians as conflict Intensifies"* (Index: ASA 37/009/2007).

⁵⁷ சித்ரவதை செய்வோம் என்று அச்சுறுத்தப்பட்டதாகவும், தன் கண் முன்னால் சக கைதி ஒருவரை சித்ரவதை செய்யப்பட்டதாகவும் (இவர் சித்ரவதை செய்யப்பட்டதை நீதிமன்ற மருத்துவ அதிகாரி உறுதிசெய்துள்ளார்), பிற்பாடு அவர்கள் சொன்னது மாதிரி எழுதப்பட்ட ஒப்புதல் வாக்குமூலம் ஒன்றில் கையொப்பமிட நேர்ந்ததாகவும் நீதிமன்றத்தில் அவர் தெரிவித்திருந்தார்.

⁵⁸ 1994ல் இலங்கை ஏற்றுக்கொண்ட சி ஏ டி ஒப்பந்ததின் 15ஆம் ஓரத்து, சித்ரவதை, கொடுமைப்படுத்துதல், பிற வகையில் இழிவாகவோ, மனிதத்தன்மை அற்ற முறையிலோ நடத்தப்படுவதற்கு எதிராக அனைவரையும் பாடுகாப்பதற்கான ஐநா பிரகடனம் 1975ன் 15ஆம் ஓரத்து, மனித உரிமைக் குழுவின், General Comment No. 20, para. 12; General Comment No. 32, 23 ஆகஸ்ட் 2007, UN Doc. CCPR/C/GC/32, paras6, 41 and 60; எந்த வகையிலும் ஒருவர் தடுத்துவைக்கப்படும்போது அல்லது சிறையில் அடைக்கப்படும்போது அவருக்கு கிடைக்க வேண்டிய பாதுகாப்புகள் தொடர்பான ஐநாவின் கொள்கைத் தொகுப்பு 1988ல் கொள்கைகள் 21 மற்றும் 27.

⁵⁹ மனித உரிமைகள் குழு, Human Rights Committee, General Comment No. 32, para41.

⁶⁰ ஐநா நிபுணர் குழு அறிக்கை, Report of the Secretary General's Panel of Expert of Sri Lanka, 31 மார்ச் 2011, p113, para 416.

⁶¹ சண்டே லீடர் கட்டுரை, Lasantha's Killers Roam Free," *The Sunday Leader*, 6 ஜனவரி 2013, <http://www.thesundayleader.lk/2013/01/06/lasanthas-killers-roam-free/>, பார்த்த நாள் 21 மார்ச் 2013.

⁶² தாக்குதலின் பின்னர் கந்தகெதர பியவன்ச, பி.ஜேசுதாசன், ஆகிய இரண்டு சந்தேகநபர்கள் தடுப்புக்காவலில் வைக்கப்பட்டனர். பொலிஸ் காவலில் ஜேசுதாசன் உயிரிழந்தார். முன்னாள் இராணுவ உளவுப் பிரிவு அதிகாரியான கே.பியவன்ச படுகொலைச் சம்பவம் தொடர்பில் வீடியோ பதிவில் வாக்குமூலம் வழங்கிய பிற்பாடு 2010ல் பிணையில் வெளியில் விடப்பட்டார். நடந்துவரும் விசாரணைகள் பாதிக்கப்படும் எனத் தெரிவித்து பியவன்சவின் வாக்குமூலத்தின் நகல் ஒன்றை விக்ரமதுங்க சார்பான சட்டத்தரணிகளுக்கு வழங்க பொலிசார் மறுத்துவிட்டனர். பார்க்கவும், "Lasantha's Killers Roam Free," *The Sunday Leader*, 6 ஜனவரி 2013, <http://www.thesundayleader.lk/2013/01/06/lasanthas-killers-roam-free/>, பார்த்த நாள் 21 மார்ச் 2013.

⁶³ எல்லைகளற்ற ஊடகவியலாளர் அமைப்பு, Reporters Without Borders, "Outrage at Fatal Shooting of Newspaper Editor in Colombo," 8 ஜனவரி 2009, updated 29 ஜனவரி 2009, <http://en.rsf.org/sri-lanka-outrage-at-fatal-shooting-of-08-01-2009,29916.html>, பார்த்த நாள் 21 மார்ச் 2013.

⁶⁴ சண்டே லீடர் தலையங்கம், "Editorial: And Then They Came For Me," *The Sunday Leader*, 11 ஜனவரி 2009, <http://www.thesundayleader.lk/20090111/editorial-.htm>, பார்த்த நாள் 21 மார்ச் 2013.

⁶⁵ தி நேஷன் பத்திரிகையின் அப்போதைய துணை ஆசிரியரும், பாதுகாப்பு விவகார கட்டுரை எழுத்தாளருமான கீத் நொய்யார், 2008 மே 22 அன்று கொழும்பு புறநகர்ப் பகுதி ஒன்றிலுள்ள தனது வீட்டின் அருகே வைத்து இனந்தெரியாதவர்களினால் கடத்தப்பட்டிருந்தார். அடுத்த நாள் காலை அவர் விடுவிக்கப்பட்டு, தனக்கு ஏற்பட்டிருந்த மோசமான காயங்களுக்காக மருத்துவமனையில் அனுமதிக்கப்பட்டார். இத்தாக்குதலின் பின்னர் நொய்யார் இலங்கையிலிருந்து வெளியேறிவிட்டார். அவரைத் தாக்கியவர்கள் அடையாளம் காணப்படவே இல்லை.

⁶⁶ டி பி எஸ் ஜெயராஜ் கட்டுரை, D.B.S. Jeyaraj, "Poddala Jayantha: Latest Journalist victim in Sri Lanka," 5 ஜூன் 2009, <http://dbsjeyaraj.com/dbsj/archives/710>, பார்த்த நாள் 21 மார்ச் 2013.

⁶⁷ அதே ஆவணம்

⁶⁸ பார்க்கவும், http://www.dinamina.lk/2009/05/22/_art.asp?fn=e090522 for original article, பார்த்த நாள் 21 மார்ச் 2013.

⁶⁹ டி பி எஸ் ஜெயராஜ் கட்டுரை, D.B.S. Jeyaraj, "Poddala Jayantha: Latest Journalist victim in Sri Lanka," 5 ஜூன் 2009, <http://dbsjeyaraj.com/dbsj/archives/710>, பார்த்த நாள் 21 மார்ச் 2013.

⁷⁰ கிஷாலி பிண்டோ ஜெயவர்த்தன கட்டுரை, Kishali Pinto Jayawardene, "The 'chilling' of free expression in Sri Lanka," *the Sunday Times*, 8 ஜூலை 2012, <http://www.sundaytimes.lk/120708/columns/the-chilling-of-free-expression-in-sri-lanka-5383.html>, பார்த்த நாள் 22 மார்ச் 2013.

⁷¹ "சித்ரவதைக்கு எதிரான அமைப்பின் கூட்டத்தில், ஒப்பந்தத்தின் 19ஆம் பிரிவின் கீழ் அரசாங்கம் கொடுத்த அறிக்கை மற்றும் நிறைவுக் குறிப்பு, 2011 டிசம்பர் 8, CAT/C/LKA/CO/3-4, page 5, http://www2.ohchr.org/english/bodies/cat/docs/co/CAT.C.LKA.CO.3-4_en.pdf, பார்த்த நாள் 15 மார்ச் 2012.

⁷² அதே ஆவணம்

⁷³ இலங்கை பாதுகாப்பு அமைச்சின் அறிக்கை, "MOD has no intention to suppress the media freedom- A Press Release," *Sri Lankan Defence Ministry Statement*, 1 மார்ச் 2007, http://www.defence.lk/new.asp?fname=20070301_08, பார்த்த நாள் 23 மார்ச் 2013.

⁷⁴ பிபிசி செய்தி, "Akuna newspaper staff abducted," *BBC*, 6 பிப்ரவரி 2007, http://www.bbc.co.uk/sinhala/news/story/2007/02/070206_abduction_journalists.shtml, பார்த்த நாள் 23 மார்ச் 2013.

⁷⁵ பார்க்கவும், "Three Leftwing Extremists arrested in Colombo confess their links to the LTTE terrorists." *Sri Lankan Ministry of Defence website*, 9 பிப்ரவரி 2007, <http://www.defence.lk/arc.asp?fname=20070208.asp>, பார்த்த நாள் 21 மார்ச் 2013. மேலும் பார்க்க, "Detention of three leftists by Sri Lankan government signals new round of state repression," *Statement by the Socialist Equality Party (Sri Lanka)*, 13 மார்ச் 2007, <http://www.wsws.org/en/articles/2007/03/sril-m12.html>, பார்த்த நாள் 21 மார்ச் 2013. மேலும் பார்க்க, "Journalists 'admit' working for LTTE", *BBC*, 7 பிப்ரவரி 2007, http://www.bbc.co.uk/sinhala/news/story/2007/02/070207_journalists_ltte.shtml, பார்த்த நாள் 21 மார்ச் 2013.

⁷⁶ பாதுகாப்பு அமைச்சு இணையதளம், "A bloodbath averted; three LTTE terrorists arrested with deadly weapons – Colombo," *Ministry of Defence Website*, 9 பிப்ரவரி 2007, http://www.defence.lk/new.asp?fname=20070207_01, பார்த்த நாள் 21 மார்ச் 2013.

⁷⁷ அம்னெஸ்டி ஆவணம், Amnesty International, *Sri Lanka: Silencing Dissent* (Index: ASA 37/001/2008), p19.

⁷⁸ சமூக சமத்துவக் கட்சி அறிக்கை, "Detention of three leftists by Sri Lankan government signals new round of state repression," *Statement by the Socialist Equality Party (Sri Lanka)*, 13 மார்ச் 2007, <http://www.wsws.org/en/articles/2007/03/sril-m12.html>, பார்த்த நாள் 21 மார்ச் 2013.

⁷⁹ பிபிசி சிங்கள இணையதளம், “Court releases ‘Sinhala Tigers’” *BBC Sinhala.com*, 13 பிப்ரவரி 2009, http://www.bbc.co.uk/sinhala/news/story/2009/02/090213_sinhala_tigers.shtml, பார்த்த நாள் 21 மார்ச் 2013.

⁸⁰ பிபிசி சிங்கள இணையதளம், “Court releases ‘Sinhala Tigers’” *BBC Sinhala.com*, 13 பிப்ரவரி 2009, http://www.bbc.co.uk/sinhala/news/story/2009/02/090213_sinhala_tigers.shtml, பார்த்த நாள் 21 மார்ச் 2013.

⁸¹ அதே ஆவணம். குறிப்பு: காலி மாவட்டத்திலுள்ள விளக்கமறியல் சிறைச்சாலை பூஸா ஆகும். இதே சிறைச்சாலையில் பயங்கரவாத தடுப்பு பிரிவினர் நடத்தும் தடுப்புக்காவல் மையமும் உள்ளது. அங்கு விடுதலைப் புலிகளுடன் தொடர்பு இருந்ததாக சந்தேகிக்கப்படுபவர்கள் பலர் பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டத்தின் கீழ் தடுத்துவைக்கப்பட்டுள்ளனர். இங்கு உள்ளவர்களில் பலர் முறையான குற்றச்சாட்டுகள் இன்றி தடுத்துவைக்கப்பட்டுள்ளனர். பலர் தாம் சித்ரவதைக்கு ஆளானதாக தெரிவிக்கின்றனர்.

⁸² சம சமாஜக் கட்சி அறிக்கை, “Detention of three leftists by Sri Lankan government signals new round of state repression,” Statement by the Socialist Equality Party (Sri Lanka), 13 மார்ச் 2007, <http://www.wsws.org/en/articles/2007/03/sril-m12.html>, பார்த்த நாள் 21 மார்ச் 2013.

⁸³ பிரஞ்சு செய்தி நிறுவன செய்தி, “Sri Lanka seeks expulsion of Unicef staff,” *Agence France Presse*, 23 நவம்பர் 2007, http://afp.google.com/article/ALeqM5hLRHj_zJp1DeZ8_4AHK9UZiPosmg, பார்த்த நாள் 21 மார்ச் 2013.

⁸⁴ இண்டர் பிரஸ் செய்தி நிறுவன செய்தி, “SRI LANKA: Clampdown on International NGOs,” *Inter Press Service*, 10 ஆகஸ்ட் 2008, <http://www.ipsnews.net/2008/08/sri-lanka-clampdown-on-international-ngos/>, பார்த்த நாள் 22 மார்ச் 2013.

⁸⁵ உதாரணத்துக்கு, அரசாங்கத்தினுடைய சமாதான செயலகத்தின் தலைமைச் செயலராக இருந்த ராஜீவ் விஜேசிங்கவின் பல கருத்துகலைச் சொல்லலாம். அனர்த்த முகாமைத்துவம் மற்றும் மனித உரிமைகள் அமைச்சின் செயலராகவும் இவர் இருந்தார். தற்போது இவர் நாடாளுமன்ற உறுப்பினராகவும், நல்லிணக்கம் தொடர்பான ஜனாதிபதி ஆலோசகராகவும் இருக்கிறார். சமாதான செயலகத்தின் இணையதளத்தை மீண்டும் செயல்படுத்த ஆரம்பித்துள்ள விஜேசிங்க அதிலே தனது கருத்துகளையும், விமர்சகர்கள் மீதான விஷமப் பிரச்சாரங்களையும் செய்துவருகிறார். ஜனாவுக்கான் இலங்கையின் நிரந்தரத் தூதரின் உத்தியோகபூர்வ இணையதளத்திலும், இலங்கை பாதுகாப்பு அமைச்சின் இணையதளத்திலும் இவரது கருத்துகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

⁸⁶ நார்வீஜியன் பீப்பில்ஸ் எய்ட் உதவி நிறுவனத்தைச் சேர்ந்த ஃபெலீப் அட்கின்ஸ் இப்படியான தாக்குதலுக்கு இலக்கானார். 2007 ஜூலையில், அவர் திருகோணமலை சென்றிருந்தபோது அவரது வாகனத்தில் கையெறி குண்டொன்று இருந்தது. யாரோ வேண்டுமென்றே வைத்திருப்பதாக அவர் சொன்னார். 2007 டிசம்பரில் அவர் கைதுசெய்யப்பட்டிருந்தார். அவரும் இன்னொரு வெளிநாட்டு பணியாளரும், அவர்களின் வாகன ஓட்டுநரும் பொலிசாரால் சிறிது நேரம் தடுத்துவைக்கப்பட்டனர். ஆனால் அவர்களுக்கு எதிராக எவ்வித குற்றச்சாட்டும் தெரிவிக்கப்படவில்லை.

⁸⁷ ஐநா தலைமைச் செயலரின் உள்ளக மறுபரிசீலனை குழுவின் அறிக்கை, "Report of the Secretary-General's Internal Review Panel on United Nations Action in Sri Lanka," நவம்பர் 2012, pp104-105.

⁸⁸ "ஐநா பணியாளர்கள் மற்றும் மனிதாபிமான உதவிப் பணியாளர்களின் பாதுகாப்பு பற்றிய தலைமைச் செயலரின் வருடாந்த அறிக்கை (A/63/305), 28 ஆகஸ்ட் 2008, இதே விடயம் ஐநா தலைமைச் செயலரின் உள்ளக மறுபரிசீலனை குழுவின் அறிக்கையிலும் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது "Report of the Secretary-General's Internal Review Panel on United Nations Action in Sri Lanka," நவம்பர் 2012, p105.

⁸⁹ ராய்டர்ஸ் செய்தி, "Top Sri Lanka official calls U.N. aid chief 'terrorist'", *Reuters*, 15 ஆகஸ்ட் 2008, <http://in.reuters.com/article/2007/08/15/idINIndia-28991720070815>, பார்த்த நாள் 22 மார்ச் 2013.

⁹⁰ நேஷன் செய்தி, "No fresh visa for UN Spokesman," *Nation*, 17 மே 2009, <http://www.nation.lk/2009/05/17/news22.htm>, பார்த்த நாள் 7 மார்ச் 2013.

⁹¹ ஐநாவின் முன்னாள் அதிகாரி கோர்டன் வெய்ஸ் செய்தியாளர் ஜின்னி ஸ்டெயினுக்கு கொடுத்த பேட்டி "War Stories," SBS TV Dateline, 28 பிப்ரவரி 2010, [http://www.sbs.com.au/dateline/story/watch/id/600331/n/War-Stories 12:31-12:59](http://www.sbs.com.au/dateline/story/watch/id/600331/n/War-Stories%2012:31-12:59), பார்த்த நாள் 7 மார்ச் 2013.

⁹² தி கார்டியன் செய்தி, "Sri Lankan government evicted UN diplomat during Tamil Tiger endgame," *the Guardian*, 11 செப்டெம்பர் 2009, <http://www.guardian.co.uk/world/2009/sep/11/sri-lanka-tamil-tigers-un>, பார்த்த நாள் 7 பிப்ரவரி 2013. See also, "No Fire Zone, Outsider Films," *Channel 4 and ITN Productions*, <http://nofirezone.org/about>

⁹³ தி டைம்ஸ் செய்தி, "How I was barred from reporting Tamil Tiger conflict," *The Times*, 18 ஏப்ரல் 2009, <http://www.thetimes.co.uk/tto/news/world/asia/article2610115.ece>, பார்த்த நாள் 19 மார்ச் 2013.

⁹⁴ தி ஐலண்ட் செய்தி, "British scribe deported for biased, distorted, irresponsible reporting," *The Island*, 19 ஏப்ரல் 2009, <http://www.island.lk/2009/04/19/news6.html>, பார்த்த நாள் 7 மார்ச் 2013.

⁹⁵ சானல் 4 செய்தி, "Grim scenes at Sri Lankan camps," *Channel 4 News*, 5 மே 2009, http://www.channel4.com/news/articles/politics/international_politics/grim%2bscenes%2bat%2bsri%2blankan%2bcamps%2b/3126257.html, பார்த்த நாள் 7 மார்ச் 2013.

⁹⁶ அஸ்ஸோஸியேட்டட் பிரஸ் செய்தி, "Sri Lanka throws out three Channel 4 journalists; Asia correspondent Nick Paton Walsh deported after report on deaths, food shortages and sexual abuse at refugee camp," *Associated Press* as reported in *guardian.co.uk*, 10 மே 2009, <http://www.guardian.co.uk/world/2009/மே/10/channel-four-journalists-sri-lanka>, பார்த்த நாள் 7 மார்ச் 2013; கார்டியன் செய்தியையும் பார்க்கவும், Nick Paton Walsh, "Journalist who reported on internment camps in Sri Lanka tells his story," *The Guardian*, 9 மே 2009, <http://www.guardian.co.uk/world/2009/மே/10/channel-4-sri-lanka>, பார்த்த நாள் 7 மார்ச் 2013.

⁹⁷ பிபிசி செய்தி, "Senior Channel 4 TV official expelled from Sri Lanka," *BBC*, 6 ஜூன் 2012, <http://www.bbc.co.uk/news/uk-18342967>, பார்த்த நாள் 21 மார்ச் 2013.

⁹⁸ மனித உரிமைகள் குழு, Human Rights Committee, Fifth Periodic Report, Sri Lanka, 29 ஒக்டோபர் 2012, CCPR/C/LKA/5, para 325.

⁹⁹ இலங்கை அரசாங்கம் "யுத்தமற்ற பகுதி" என முதல் பிரகடனம் செய்தது 2009 ஜனவரியில்தான். அப்போது அந்த இடம் 35 சதுர கிலோமீட்டர் இருந்தது. அந்த இடம் எது என்பது பற்றி மக்களுக்கு துண்டுப் பிரசுரங்கள் மூலமாகவும் செஞ்சிலுவைச் சங்கம் மூலமாகவும் அறிவித்தது. இலங்கை அரசு படை முன்னேற முன்னேற முன்னேற விடுதலைப் புலிகள் பின்வாங்கினர். இரண்டாவதாக அறிவிக்கப்பட்ட யுத்தமற்ற பகுதி என்பது 13 சதுர கிலோமீட்டர்தான் இருந்தது. 2009 மே மாத ஆரம்பத்தில் விடுதலைப் புலிகளும் பொதுமக்களும் 1.5 சதுர கிலோமீட்டர் பரப்பே கொண்ட சிறிய பகுதியில் நெருக்கமாக அடைந்திருந்தனர்.

¹⁰⁰ அமெனெஸ்டி இண்டர்நேஷனல் ஆவணம், Amnesty International, *Unlock the Camps in Sri Lanka: Safety and Dignity for the Displaced Now* (Index: ASA 37/016/2009).

¹⁰¹ இலங்கையில் பொறுப்புக்கூறல் தொடர்பிலான ஐநா தலைமைச் செயலரின் நிபுணர் குழு, "விடுதலைப் புலிகளின் அரசியல் தலைமையும் அவர்களை சார்ந்தவர்களும் இலங்கை இராணுவத்திடம் சரணடைந்தபோது கொல்லப்பட்டார்கள் என்று குற்றம்சாட்டும் பல தகவல்கள் கூறின" என்று தெரிவித்திருந்தது. "வெள்ளைக்கொடி சம்பவம்" என்று கூறப்படும் அந்த விஷயம் தொடர்பான பல விஷயங்களையும் அது விவரித்திருந்தது. "உண்மையான என்ற முடிவுக்கு வர முடியாத வேறு பல குற்றச்சாட்டுகளும் உள்ளன. அவற்றில் ஒன்றுதான்" சரணடைந்த விடுதலைப் புலிகளை அரசு படைகள் கொன்று குவித்ததாக சொல்லப்படும் குற்றச்சாட்டும் என அது குறிப்பிடுகிறது. "இந்தக் குற்றச்சாட்டுகள் மிக பாரதூரமான குற்றங்களாக அமையக்கூடியவை என்பதால், அவை முறையாக விசாரிக்கப்பட வேண்டும்" என அவர்கள் தெரிவித்துள்ளனர். ("Report of the Secretary General's Panel of Experts on Accountability in Sri Lanka," 31 மார்ச் 2011, p47).

¹⁰² இலங்கையில் பொறுப்புக்கூறல் தொடர்பிலான ஐநா தலைமைச் செயலரின் நிபுணர் குழு அறிக்கை, "Report of the Secretary-General's Panel of Experts on Accountability in Sri Lanka," 31 மார்ச் 2011, p.ii.

¹⁰³ அதே ஆவணம், மேலும் பார்க்கவும், அமெனெஸ்டி ஆவணம், Amnesty International, *Unlock the Camps in Sri Lanka: Safety and Dignity for the Displaced Now* (Index: ASA 37/016/2009).

¹⁰⁴ இலங்கையில் பொறுப்புக்கூறல் தொடர்பிலான ஐநா தலைமைச் செயலரின் நிபுணர் குழு அறிக்கை, "Report of the Secretary-General's Panel of Experts on Accountability in Sri Lanka," 31 மார்ச் 2011, p.ii.

¹⁰⁵ 2009 மே 19 அன்று ஜனாதிபதி மஹிந்த ராஜபக்ஷ நடாளுமன்றத்தில் ஆற்றிய உரை, President Mahinda Rajapaksa's speech to Parliament, 19 மே 2009, http://www.satp.org/satporgtp/countries/shrilanka/document/papers/president_speech_parliament_defeatofLTTE.htm, பார்த்த நாள், 22 மார்ச் 2013.

¹⁰⁶ உதாரணத்துக்கு பார்க்கவும், "The Modern Day Mercenaries: LTTE - Foreign NGO links revealed," *Ministry of Defence and Urban Development website*, 13 டிசம்பர் 2012, http://www.defence.lk/new.asp?fname=The_Modern_Day_Mercenaries_LTTE_Foreign_NGO_links_revealed_20121213_07, பார்த்த நாள் 22 மார்ச் 2013.

¹⁰⁷ சண்டே லீடரில் ஃப்ரெட்ரிகா ஜான்ஸ் எழுதியது, Frederica Jansz, "Gota Ordered Them To Be Shot" – General Sarath Fonseka," *The Sunday Leader*, 13 டிசம்பர் 2009, <http://www.thesundayleader.lk/2009/12/13/%E2%80%9Cgot-a-ordered-them-to-be-shot%E2%80%9D-%E2%80%93-general-sarath-fonseka/>, பார்த்த நாள் 23 மார்ச் 2013.

¹⁰⁸ பிரஞ்சு செய்தி நிறுவனம், "Sri Lankan Court Challenge to Fonseka's Arrest," *Agence France Presse*, 12 பிப்ரவரி 2010, <http://www.google.com/hostednews/afp/article/ALeqM5ha8hP7yRcr-GxULYIKU9SmQr3Zww>, பார்த்த நாள் 2 ஏப்ரல் 2013.

¹⁰⁹ பிரஞ்சு செய்தி நிறுவனம், "Sri Lankan Court Challenge to Fonseka's Arrest," *Agence France Presse*, 12 பிப்ரவரி 2010, <http://www.google.com/hostednews/afp/article/ALeqM5ha8hP7yRcr-GxULYIKU9SmQr3Zww>, பார்த்த நாள் 2 ஏப்ரல் 2013.

¹¹⁰ பிபிசி ஹார்ட் டாக் நிகழ்ச்சியில் கோட்டாபய ராஜபக்ஷ பேட்டிகாணப்பட்டது, "Stephen Sackur talks to the Sri Lankan Defence Secretary, Gotabaya Rajapaksa," *BBC Hardtalk*, 7 ஜூன் 2010, <http://news.bbc.co.uk/2/hi/programmes/hardtack/8726150.stm>, பார்த்த நாள் 22 மார்ச் 2013.

¹¹¹ சண்டே டைம்ஸ் கட்டுரை, "SF still clueless of terms, conditions of his release," *Sunday Times*, 7 ஒக்டோபர் 2012, <http://www.sundaytimes.lk/121007/news/sf-still-clueless-of-terms-conditions-of-his-release-15496.html>, பார்த்த நாள் 2 ஏப்ரல் 2013.

¹¹² சாதாரணமான சட்ட நடைமுறைகளின் பிரகாரமே கூட ஒரு சட்டம் கொண்டுவரப்படுவதற்கு முன்பாக அதுபற்றி பொது விவாதம் நடப்பதற்கு இலங்கையின் அரசியல் சாசனம் போதிய நேரம் வழங்குவதில்லை. இலங்கை அரசியல் யாப்பின் ஓரத்து 78(1), "ஒரு சட்ட மசோதா நாடாளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்படுவதற்கு குறைந்தது ஏழு நாட்களுக்கு முன்பாக அரசாங்க வர்த்தமானியில் அது பிரசுரிக்கப்பட வேண்டும்" என்று கூறுகிறது. ஒரு சட்டம் கொண்டுவரப்படுவதற்கு முன்பாக அது பற்றி மக்களுக்கு தகவல் சொல்ல வேண்டும் என்றிருக்கும் விதியை அறவே பின்பற்றாமலும் இருக்க முடியும். "தேசத்தின் நலனுக்கு உடனடியாக அவசியம்" என அமைச்சர்கள் (ஓரத்து எண் 122(1)ன் கீழ்) தீர்மானிப்பார்களேயானால், அந்த சட்டமசோதா அரசியல் சாசனத்துக்கு உகந்ததா என தலைமை நீதியரசரிடம் ஆலோசனை கேட்க முடியும். 24 மணி நேரங்களுக்குள் தமது முடிவை உச்சநீதிமன்றம் வழங்க வேண்டும். (ஜனாதிபதி அனுமதிக்கும் பட்சத்தில் சட்ட மசோதாவை பரிசீலிக்க மூன்று நாட்கள் வரை நீதிமன்றம் நேரம் எடுத்துக்கொள்ளலாம்.), அவ்வாறாக உச்சநீதிமன்றத்தின் "விசேட அனுமதி" கிடைக்கும் பட்சத்தில் வர்த்தமானி அறிவித்தல் இல்லாமலேயே சட்டம் கொண்டுவர முடியும்.

¹¹³ பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டம் பற்றிய முழுமையான விவரங்களுக்கு பார்க்க, , Amnesty International, "The Prevention of Terrorism Act," in *Locked Away, Sri Lanka's Security Detainees* (Index: ASA 37/003/2012), pp13-14, மேலும் பார்க்க, Amnesty International, "Briefing to the UN Committee Against Torture" (ASA 37/016/2011), p5.

¹¹⁴ "கொண்டுவரப்படும் சட்டத்தின் நோக்கம், அதன் விஸ்தாரம், குறிப்பிட்ட விதிகள் போன்றவை தொடர்பில் கருத்து பரிமாறும் விதமாக அச்சட்ட மசோதா பற்றி

பொதுமக்களுக்கும், சம்பந்தப்பட்ட அமைப்புகளுக்கும், நிபுணர்களுக்கும், கல்வியாளர்களுக்கும், சட்டத்தரணிகளுக்கும் மூன்று மாத கால அவகாசம் கொடுத்து, கிரீன் பேப்பர், வெள்ளைப் பேப்பர் போன்ற நடைமுறைகளை மேற்கொண்டு சட்டம் இயற்றினால் இலங்கையில் நாடாளுமன்றத்தால் கொண்டுவரப்பட்ட அத்தனை சட்டங்களுமே நிச்சயம் ஏதாவது விதத்தில் மேம்பட்டிருக்கும் எனலாம். அவசர நடவடிக்கையாக ஒரு சட்ட மசோதாவைக் கொண்டுவருவதன் நிஜமான நோக்கம், சட்டம் பற்றி கருத்து சொல்ல மக்களுக்கு இடமளிக்காமல் செய்ய வேண்டும் என்பதுதான். மக்களின் பங்களிப்புக்கு இடமில்லாமல் செய்துவிட்டு, ஆளும் கட்சி அல்லது கட்சிகளின் நலனை பாதுகாத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதுதான் இந்த அவசர சட்டங்களின் நிஜமான நோக்கம்." The Citizens' Movement for Good Governance (CIMOGG), "Bills and Urgent Bills," 9 ஒக்டோபர் 2007, <http://cimogg-srilanka.org/2007/10/bills-and-urgent-bills/>, பார்த்த நாள் 23 மார்ச் 2013.

¹¹⁵ லக்ஷ்மண் இந்திரநாத் கீர்த்திசிங்க, "The Powers of the National Police Commission," *Lanka Standard*, 29 பிப்ரவரி 2012, <http://www.lankastandard.com/2012/02/the-powers-of-the-national-police-commission/>, பார்த்த நாள் 24 மார்ச் 2013.

¹¹⁶ ராய்டர்ஸ் செய்தி, "Sri Lanka's Rajapaksa removes chief justice after impeachment," *Reuters*, 13 ஜனவரி 2013, <http://www.reuters.com/article/2013/01/13/us-srilanka-impeachment-idUSBRE90C08V20130113>, பார்த்த நாள் 24 மார்ச் 2013.

¹¹⁷ ஐநா மனித உரிமைகள் குழு, UN Human Rights Committee, General Comment 32, para. 19, CCPR/C/GC/32, 23 ஆகஸ்ட் 2007.

¹¹⁸ லக்ஷிமா செய்தி, Ranga Jayasuriya, "Mannar மேமே; Minister rides roughshod over judiciary," *Lakbima News*, 23 ஜூலை, 2012; மேலும் காண்க, மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான மைய அறிக்கை, Center for Policy Alternatives, "Statement on the Attack on the Mannar Magistrate's Court," 30 ஜூலை 2012, <http://www.scribd.com/doc/101517129/Statement-on-the-Attack-on-the-Mannar-Magistrate%E2%80%99s-Court>, பார்த்த நாள் 22 மார்ச் 2013.

¹¹⁹ டெய்லி மிரர் செய்தி, "Lawyers protest against Mannar incident," *Daily Mirror*, 25 ஜூலை 2012, <http://116.12.93.25/caption-story/20590-lawyers-protest-against-mannar-incident.html>, பார்த்த நாள் 22 மார்ச் 2013.

¹²⁰ சண்டே டைம்ஸ் செய்தி, "Issues behind President's tussle with the judiciary," *The Sunday Times*, 30 செப்டம்பர் 2012, <http://www.sundaytimes.lk/120930/columns/issues-behind-presidents-tussle-with-the-judiciary-14605.html>, பார்த்த நாள் 22 மார்ச் 2013.

¹²¹ கொலொம்போ டெலிகிராஃப் செய்தி, "Rajapaksa Intimidates Chief Justice," *Colombo Telegraph*, 19 செப்டம்பர் 2012, <http://www.colombotelegraph.com/index.php/rajapaksa-intimidates-chief-justice/>, பார்த்த நாள் 2 ஏப்ரல் 2013, மேலும் காண்க, ஏசியன் டிரிப்யூன் செய்தி, "Contempt of Court Case against Minister Rishad Bathiyutheen put off to பிப்ரவரி 2013," *Asian Tribune*, 6 செப்டம்பர் 2012, <http://www.asiantribune.com/news/2012/09/05/contempt-court-case-against-minister-rishad-bathiyutheen-put-pi>ப்ரவரி-2013, பார்த்த நாள் 22 மார்ச் 2013.

¹²² இன்னொரு இணையதளமான லங்கா எக்ஸ் நியூஸும் அதே நாளில் அதிரடி சோதனைக்கு உள்ளானது.

¹²³ இலங்கை அரசியல் யாப்பின் ஓரத்துகள் 10 -15 மக்களின் அடிப்படை உரிமைகளுக்கு உத்திரவாதம் வழங்குகிறது; அடிப்படை உரிமைகள் "மீறப்பட்டாலோ, அல்லது உடனடியாக மீறப்படும் ஆபத்து இருந்தாலோ" அது பற்றிய குற்றச்சாட்டை உச்சநீதிமன்றம் விசாரிக்க ஓரத்து 126 இடமளிக்கிறது.

¹²⁴ கிஷாலி பிண்டோ ஜெயவர்த்தன, Kishali Pinto Jayawardena, "The 'Chilling' of Free Expression in Sri Lanka," *Colombo Telegraph*, 8 ஜூலை 2012, <http://www.colombotelegraph.com/index.php/the-chilling-of-free-expression-in-sri-lanka/>, பார்த்த நாள் 15 மார்ச் 2013.

¹²⁵ தி ஐலண்ட் செய்தி, "Lanka Mirror employees granted leave to proceed with rights case" *The Island*, 26 ஜூலை 2012, http://www.island.lk/index.php?page_cat=article-details&page=article-details&code_title=57749, பார்த்த நாள் 22 மார்ச் 2013.

¹²⁶ இருக்கின்ற மாகாணசபைகளின் ஒப்புதல் கிடைத்த நிலையில் 2013 ஜனவரியில் திவினெகும் சட்டமசோதா நிறைவேற்றப்பட்டது. வட மாகாணசபைக்கு எப்போதுமே தேர்தல்கள் நடந்ததில்லை என்பதால், அப்படி ஒரு மாகாணசபை இல்லை என கணக்கில் வைத்து, அந்த மாகாணத்தின் ஆளுநரிடம் இருந்து ஒப்புதல் பெற்று சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது நியாயமில்லை என விமர்சகர்கள் வாதிடுகின்றனர். வட மாகாண ஆளுநராக இருப்பவர் ஜனாதிபதியால் நேரடியாக நியமிக்கப்பட்ட முன்னாள் இராணுவத் தளபதி ஜி ஏ சந்திரசிறி. வடக்கில் முன்பு யுத்தப் பிரதேசமாக இருந்த இடங்கள் இந்த மாகாணத்தில்தான் வருகின்றன என்பது கவனிக்கத்தக்கது.

¹²⁷ சண்டே டைம்ஸ் செய்தி, "Whither Judicial Independence: JSC Expresses Concern," *Sunday Times*, 23 செப்டம்பர் 2012, <http://www.sundaytimes.lk/120923/columns/whither-judicial-independence-jsc-expresses-concern-13833.html>, பார்த்த நாள் 22 மார்ச் 2013.

¹²⁸ சண்டே டைம்ஸ் செய்தி, "Issues behind President's tussle with the judiciary," *The Sunday Times*, 30 செப்டம்பர் 2012, <http://www.sundaytimes.lk/120930/columns/issues-behind-presidents-tussle-with-the-judiciary-14605.html>, பார்த்த நாள் 22 மார்ச் 2013.

¹²⁹ சண்டே டைம்ஸ் செய்தி, "Whither Judicial Independence: JSC Expresses Concern," *Sunday Times*, 23 செப்டம்பர் 2012, <http://www.sundaytimes.lk/120923/columns/whither-judicial-independence-jsc-expresses-concern-13833.html>, பார்த்த நாள் 22 மார்ச் 2013.

¹³⁰ அஸ்ஸோஸியேட்டட் பிரஸ் செய்தி, "Sri Lankan Judges Boycott Courts Over Attack," Associated Press, 8 ஒக்டோபர் 2012, <http://bigstory.ap.org/article/sri-lankan-judges-boycott-courts-over-attack>, பார்த்த நாள் 23 மார்ச் 2013.

¹³¹ தி ஹிந்து செய்தி, Marwaan Macan-Markar, "Impeaching a chief justice, Sri Lankan style," *The Hindu*, 14 டிசம்பர் 2012, <http://www.thehindu.com/opinion/op-ed/impeaching-a-chief-justice-sri-lankan-style/article4196676.ece>, பார்த்த நாள் 3 ஏப்ரல் 2013.

¹³² சொத்து வாங்குவதில் ஊழல் செய்தது, சொத்துகள் இருப்பதை மறைத்தது. தனது கணவருக்கு எதிரான ஊழல் வழக்கில் தனது செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தியது போன்ற குற்றச்சாட்டுகளில் விராணி பண்டாரநாயக்க குற்றங்காணப்பட்டிருந்தார்.

¹³³ பார்க்க, சட்டத்தரணிகள் சங்க இணையதளம், The Bar Association of Sri Lanka, <http://www.basl.lk/>, பார்த்த நாள் 3 ஏப்ரல் 2013.

¹³⁴ டெய்லி மிர்ரர் செய்தி, "Post-Impeachment Future and the Role of the Judiciary," *Daily Mirror*, 28 ஜனவரி 2013, <http://www.dailymirror.lk/opinion/172-opinion/25299-post-impeachment-future-and-the-role-of-the-judiciary-.html>, பார்த்த நாள் 22 மார்ச் 2013.

¹³⁵ ஐநா செய்திச் சேவை, "Removal of Chief Justice 'calamitous setback' for rule of law in Sri Lanka - UN official," UN News Service, 18 ஜனவரி 2013, <http://www.unhcr.org/refworld/docid/50ffe20b2.html>, பார்த்த நாள் 22 மார்ச் 2013.

¹³⁶ சட்டத்தரணிகள் கலெக்டிவ் அமைப்பு தொடர்பில் லங்கா ஸ்டான்டர்ட் செய்தி, Lawyers Collective, "Judges require protection: Public urges government to respect court decisions," *Lanka Standard*, 9 ஜனவரி 2013, <http://www.lankastandard.com/2013/01/judges-require-protection-public-urges-government-to-respect-the-court-decisions/>, பார்த்த நாள் 3 ஏப்ரல் 2013.

¹³⁷ டெய்லி மிர்ரர் வீடியோ மற்றும் புகைப்படங்கள், video footage and still photography: "Might is Right?" *Daily Mirror*, 10 ஜனவரி 2013, <http://www.dailymirror.lk/video/24894-might-is-right.html>, பார்த்த நாள் 22 மார்ச் 2013.

¹³⁸ டெய்லி நியூஸ் செய்தி, "Independent lawyers scoff at 'NGO Collective'" *Daily News*, 17 ஜனவரி 2013, <http://www.dailynews.lk/2013/01/17/news11.asp>, பார்த்த நாள் 30 ஜனவரி 2013.

¹³⁹ அம்னெஸ்டி இண்டர்நேஷனல் மொஹான் பிரிஸுக்கு எழுதிய கடிதம், Amnesty International letter to Mr. Mohan Peiris re: "The Whereabouts of Missing Journalist Prageeth Eknaligoda" (Index: TG ASA 37/2011.007). See also, "The President's Chief Justice," <http://www.ceylontoday.lk/45-22115-news-detail-the-presidents-chief-justice.html>

¹⁴⁰ பிபிசி செய்தி, "Prageeth missing due to 'chemical weapon probe", *BBC*. ஜனவரி 28, 2011, http://www.bbc.co.uk/sinhala/news/story/2011/01/110128_prageeth_galle.shtml, பார்த்த நாள் 20 பிப்ரவரி 2013.

¹⁴¹ அம்னெஸ்டி ஆவணம், Amnesty International, *Sri Lanka: Demand Investigation Into Missing Journalist* (Index: ASA 37/003/2010), <http://www.amnesty.org/en/library/info/asa37/003/2010/en>; மேலும் காண்க, Amnesty International, *Sri Lanka: Silencing Dissent: Media workers under attack in Sri Lanka* (Index: ASA 37/001/2010), <http://www.amnesty.org/en/library/info/ASA37/001/2010/en>

¹⁴² டெய்லி மிர்ரர் செய்தி, "Only god would know: Mohan Peiris," *Daily Mirror*, 5 ஜூன் 2012, <http://www.dailymirror.lk/news/19187-only-god-would-know-mohan-peiris.html>, பார்த்த நாள் 26 மார்ச் 2013.

¹⁴³ தி சண்டே லீடர் செய்தி, "Only god would know: Mohan Peiris," *Daily Mirror*, 5 ஜூன் 2012, <http://www.dailymirror.lk/news/19187-only-god-would-know-mohan-peiris.html>, பார்த்த நாள் 26 மார்ச் 2013.

¹⁴⁴ சண்டே லீடர் செய்தி, Frederica Jansz, "Gota Goes Berserk," *The Sunday Leader*, 8 ஜூலை 2012, <http://www.thesundayleader.lk/2012/07/08/gota-goes-berserk/>, பார்த்த நாள் 26 மார்ச் 2013.

¹⁴⁵ அல்ஜசீரா செய்தி, Al Jazeera, "Frederica Jansz: Sri Lanka's media crackdown," 15 ஜனவரி 2013, <http://www.aljazeera.com/programmes/listeningpost/2013/01/201311512210128360.html>, பார்த்த நாள் 26 மார்ச் 2013.

¹⁴⁶ அதே ஆவணம்

¹⁴⁷ ஆயுத மோதல்களின்போது நடந்த "சம்பவங்கள்" மற்றும் மோதலுக்கு பின்னர் சமூக நல்லிணக்கத்துக்கான பரிந்துரைகளைச் செய்வதற்காக அமைக்கப்பட தேசிய விசாரணைக் கமிஷன். கூடுதல் விவரங்களுக்கு காணவும், Amnesty International, *When will they get justice? Failures of Sri Lanka's Lessons Learnt and Reconciliation Commission* (Index: ASA 37/008/2011).

¹⁴⁸ அதே ஆவணம்

¹⁴⁹ ஜனநாயகத்துக்கான இலங்கை ஊடகவியலாளர்கள், Ruki Fernando, "Sri Lanka: When One Goes Missing Every Five Days," *Journalists for Democracy in Sri Lanka*, 30 ஒக்டோபர் 2012, <http://www.jdslanka.org/index.php/2012-01-30-09-31-17/human-rights/212-sri-lanka-when-one-goes-missing-every-five-day>, பார்த்த நாள் 22 மார்ச் 2013.

¹⁵⁰ அம்னெஸ்டி ஆவணம், Amnesty International, *Man Abducted Days Before Court Hearing* (UA: 51/12 Index: ASA 37/002/2012); மேலும் காண்க டி பி எஸ் ஜெயராஜ் கட்டுரை, D.B.S. Jeyaraj, "Tamil businessman who filed FR case against police abducted at Wellawatte by armed group in white van," *dbsjeyaraj.com*, 11 பிப்ரவரி 2012, <http://dbsjeyaraj.com/dbsj/archives/4199>, பார்த்த நாள் 22 மார்ச் 2013.

¹⁵¹ பெண்கள் அமைப்பான் விமன் ஆசுடன் நெட்வொர்க், ஐநாவிடம் சமர்ப்பித்த அறிக்கை, "Militarized North-East Sri Lanka: Muslim and Tamil Women Systematically Crushed by Lawlessness and Expropriation," *Women's Action Network submission for Sri Lanka's 2012 Universal Periodic Review*, <http://www.colombotelegraph.com/index.php/day-and-night-bana-and-militarized-north-east-sri-lanka/>, பார்த்த நாள் 3 ஏப்ரல் 2013.

¹⁵² ஸ்பெஷல் ப்ராட்காஸ்டின் சர்வீஸ், "Kidnapped Australian activist 'tortured in Sri Lanka'," *Special Broadcasting Service*, 12 ஏப்ரல் 2012, <http://www.sbs.com.au/news/article/1641709/Kidnapped-Australian-activist-tortured-in-Sri-Lank>, பார்த்த நாள் 26 மார்ச் 2013.

¹⁵³ ஆறுமுகம் வீரராஜ் வாக்குமூலம், 2012 ஜனவரி 6

¹⁵⁴ முருகானந்தம் ஜனதா வாக்குமூலம், கொழும்பு, 2012 ஜனவரி 6

¹⁵⁵ அதே ஆவணம்

¹⁵⁶ த தே கூ அறிக்கை, TNA media release, 3 ஏப்ரல் 2013, "Prevail on Sri Lanka Government to contain Mob Violence," <http://tamilweek.com/news-features/archives/3499#more-3499>

¹⁵⁷ <http://www.srilankaxnews.com/>

¹⁵⁸ ஷாந்தா விஜேதூர்யவின் புகாரைப் பார்க்க சிறிலங்கன் ஃப்ரீஃப், "Shantha makes written complaint to IGP," *Sri Lankan Brief*, 9 ஜூலை 2012, <http://www.srilankabrief.org/2012/07/shantha-makes-written-complaint-to-igp.html>, பார்த்த நாள் 26 மார்ச் 2013.

¹⁵⁹ ஃபிரண்ட்லைன் ஹியூமன் ரைட்ஸ் டிஃபெண்டர்ஸ் எனப்படும் முன்னரங்க மனித உரிமை ஆர்வலர் அமைப்பு, "Sri Lanka: Attempted abduction of journalist and human rights defender Mr Shanta P Wijesooriya," *Frontline Human Rights Defenders*, <http://www.frontlinedefenders.org/node/18990>, பார்த்த நாள் 26 மார்ச் 2013; மேலும் காண்க லங்கா இ நியூஸ் செய்தி, "Jailor mercilessly mauls Lanka-e-News journalist in prison," *Lanka -e-News*, 4 மே 2011, <http://www.lankaenews.com/English/news.php?id=11081>, பார்த்த நாள் 26 மார்ச் 2013.

¹⁶⁰ ஃபிரண்ட்லைன் ஹியூமன் ரைட்ஸ் டிஃபெண்டர்ஸ் எனப்படும் முன்னரங்க மனித உரிமை ஆர்வலர் அமைப்பு, "Sri Lanka: Attempted abduction of journalist and human rights defender Mr Shanta P Wijesooriya," *Frontline Human Rights Defenders*, <http://www.frontlinedefenders.org/node/18990>, பார்த்த நாள் 26 மார்ச் 2013;

¹⁶¹ "2000ஆம் ஆண்டு முதல் பார்க்க உதயன் பத்திரிகையைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆறு பேர் கொல்லப்பட்டுள்ளனர். ஊடகவியலாளர்கள், ராஜி வர்மன், எஸ் எஸ் ஆர் சுகிர்தராஜன் ஆகியோரும் இதில் அடங்குவர். இந்தக் கொலைகள் சம்பந்தமாக இதுவரை ஒருவரும் கைதுசெய்யப்படவில்லை. உதயன் பத்திரிகை மீது 2006ல் குறைந்தது ஆறு தாக்குதல்கள் நடந்துள்ளன. அதில் மூன்றில் ஆயுதம் ஏந்தியவர்கள் அலுவலகத்துக்குள் வந்து பணியாளர்களை அச்சுறுத்தியும் தாக்கியும் இருந்தனர். 2006 மே மாதம் இனந்தெரியாத துப்பாக்கிதாரிகள் இரண்டு பணியாளர்களைக் கொன்றுவிட்டு, உபகரணங்களை சேதப்படுத்தினர். பார்க்க சண்டே டைம்ஸ் செய்தி, "Uthayan News Editor Brutally Attacked," *the Sunday Times*, 31 ஜூலை 2011, http://sundaytimes.lk/110731/News/nws_06.html, பார்த்த நாள் 30 ஜனவரி 2013.

¹⁶² அதே ஆவணம்

¹⁶³ த தே கூ ஊடக அறிக்கை, "Prevail on Sri Lanka Government to contain Mob Violence," *TNA media release*, 3 ஏப்ரல் 2013, <http://tamilweek.com/news-features/archives/3499#more-3499>, பார்த்த நாள் 3 ஏப்ரல் 2013.

¹⁶⁴ தி இண்டிபெண்டன்ட் செய்தி, "Office of outspoken Tamil newspaper Uthayan attacked in Sri Lanka," *the Independent*, 13 ஏப்ரல் 2013, <http://www.independent.co.uk/news/world/asia/office-of-outspoken-tamil-newspaper-uthayan-attacked-in-sri-lanka-8570776.html>, பார்த்த நாள் 17 ஏப்ரல் 2013.

¹⁶⁵ அதே ஆவணம்

¹⁶⁶ டெய்லி மிர்ரர் செய்தி, "Press Release: Re: Allegations Directed Towards The Military With Regards To An Attack On Udayan Printing Press In Jaffna," in "It was an inside job-Hulugalle," *Daily Mirror*, 13 ஏப்ரல் 2013, <http://www.dailymirror.lk/news/28100-it-was-an-inside-job-hulugalle.html>, பார்த்த நாள் 13 ஏப்ரல் 2013.

¹⁶⁷ டெய்லி மிர்ரர் செய்தி, "It was an inside job-Hulugalle," *Daily Mirror*, 13 ஏப்ரல் 2013, <http://www.dailymirror.lk/news/28100-it-was-an-inside-job-hulugalle.html>, பார்த்த நாள் 13 ஏப்ரல் 2013.

¹⁶⁸ ஐ எஃப் ஜே ஆசியா பசிஃபிக், "Media Freedom Needs Closer Attention in Sri Lanka's Post-War Politics," *IFJ Asia-Pacific*, 11 ஒக்டோபர் 2012, <http://asiapacific.ifj.org/en/articles/media-freedom-needs-closer-attention-in-sri-lankas-post-war-politics>

¹⁶⁹ ஏஷியன் டிரிப்யூன் செய்தி, "Uthayan on the Dock with a demand of Rs.1000 Crore damage claim by Minister Devananda," *Asian Tribune*, 29 ஜனவரி 2013, <http://www.asiantribune.com/node/61403>, பார்த்த நாள் 30 ஜனவரி 2013.

¹⁷⁰ சானல் ஃபோர் செய்தி, "UN 'deeply disturbed' by Sri Lankan shooting," *Channel 4 News*, 16 பிப்ரவரி 2013, <http://www.channel4.com/news/un-deeply-disturbed-by-sri-lankan-shooting>, பார்த்த நாள் 22 மார்ச் 2013.

¹⁷¹ தி சண்டே லீடர் செய்தி, "No Breakthrough In Faraz's Shooting," *The Sunday Leader*, 10 மார்ச் 2013, <http://www.thesundayleader.lk/2013/03/10/no-breakthrough-in-farazs-shooting/>, பார்த்த நாள் 22 மார்ச் 2013.

¹⁷² பிபிசி செய்தி, "Sri Lanka hardline group calls for halal boycott," *BBC News*, 17 பிப்ரவரி 2013, <http://www.bbc.co.uk/news/world-asia-21494959>, பார்த்த நாள் 22 மார்ச் 2013.

¹⁷³ பிபிசி செய்தி, "BBC World Service broadcasts in Sri Lanka on SLBC suspended," *BBC*, 26 மார்ச் 2013, <http://www.bbc.co.uk/mediacentre/latestnews/2013/bbc-world-service.html>, பார்த்த நாள் 25 மார்ச் 2013.

¹⁷⁴ சட்ட அமலாக்க அதிகாரிகளுக்கான ஐநாவின் நடத்தை விதிகள், ஓரத்து 3; சட்ட அமலாக்க அதிகாரிகள் பலப்பிரயோகம் செய்வதற்கும், துப்பாக்கி போன்ற ஆயுதங்களைப் பயன்படுத்துவதற்குமான ஐநாவின் அடிப்பட நிபந்தனைகள், கொள்கை எண் 9.

¹⁷⁵ தொழிலாளர்கள் குறைந்தது 10 ஆண்டுகளாவது வேலைபார்த்திருக்க வேண்டும், அவர்களுக்கு குறைந்தது அறுபது வயதாவது ஆகியிருக்க வேண்டும், அப்போதுதான் அவர்களுக்கு ஓய்வூதியம் கிடைக்கும் என்பதாக மாற்றம் கொண்டுவருவதாக பிரேரிக்கப்பட்ட தொழிலாளர் ஓய்வூதிய சட்ட மசோதா அமைந்திருந்தது. ஆனால் இலங்கையில் ஆடை உற்பத்தி தொழிற்சாலையில் வேலைபார்க்கக்கூடிய ஒரு தொழிலாளி (சாதாரணமாக கல்யாணம் ஆகாத இளம் பெண்) ஐந்து ஆண்டுகள் வரைதான் வேலை பார்க்கிறார். பெண் தொழிலாளிகள் தம் கணக்கில் சேர்க்கப்பட ஓய்வூதியத் தொகையை திருமணத்தின்போதோ ஐம்பது ஆண்டுகள் ஆகும்போதோ முழுமையாக எடுத்துக்கொள்ள தற்போதை இலங்கை தொழிலாளர் சட்டங்கள் அனுமதிக்கின்றன.

¹⁷⁶ தி நேஷன் செய்தி, Sriyan Obeyesekere, "Chilaw After a Demonstrating Fisherman was Shot to Death," *The Nation*, 18 பிப்ரவரி 2012, <http://transcurrents.com/news-views/archives/8237>, பார்த்த நாள் 22 மார்ச் 2013.

¹⁷⁷ அதே ஆவணம், மேலும் காண்க Charles Haviland, "Sri Lankans protest over killing of co-worker," 2

ஜூன் 2011, <http://www.bbc.co.uk/news/world-south-asia-13631758>, பார்த்த நாள் 22 மார்ச் 2013.

¹⁷⁸ ஃபுடா அமைப்பு ஆரம்பத்தில் இருபது சதவீத ஊதிய உயர்வு கோரியிருந்தது. ஆனால் கல்விக்காக பட்ஜெட்டிலிருந்து ஒதுக்கப்படும் 1.9% உயர்த்தப்பட்டு 6% ஆக்கப்படவேண்டும் என்று அவர்கள் கோரினர். கல்விக் கட்டமைப்பில் அரசியல் தலையீடு கூடாது என்று அவர்கள் எதிர்த்தனர். குறிப்பாக "தலைமைத்துவம்" கற்றுத்தருவதாக சொல்லிக்கொண்டு ஆயுதப்படையினர் கட்டாயப் பயிற்சி வழங்குவதை அவர்கள் கண்டித்திருந்தனர். பல்கலைக்கழக பணியிடங்களை அரசியல்வாதிகளின் விருப்பத்துக்கு ஏற்ப நிரப்பக்கூடாது என்றும் இலங்கை பாதுகாப்பு அமைச்சிக்கு சொந்தமான காவலர் நிறுவனங்களுடன் மட்டுமே பல்கலைக்கழகங்கள் ஒப்பந்தம் செய்துகொள்ள வேண்டும் என்ற நிபந்தனை அகற்றப்பட வேண்டும் என்றும் அவர்கள் கோரினர். காண்க, "Trade Unionism is not Confined to Higher Wage Demands," *Daily Mirror*, 21 ஆகஸ்ட் 2012, <http://www.dailymirror.lk/opinion/172-opinion/21291-trade-unionism-is-not-confined-to-higher-wage-demands.html>, பார்த்த நாள் 28 ஜனவரி 2013; மேலும் காண்க, Dharisha Bastians "Locked horns, pitched battles and marches of discontent," *Daily Financial Times*, 27 செப்டம்பர் 2012, <http://www.ft.lk/?s=Locked+horns%2C+pitched+battles+and+marches+of+discontent>, பார்த்த நாள் 22 மார்ச் 2013.

¹⁷⁹ டெய்லி மிர்ரர் செய்தி, "Jaffna University to resume on Jan 16," *Daily Mirror*, 4 ஜனவரி 2013, <http://www.dailymirror.lk/news/24750-jaffna-university-to-resume-on-jan-16.html>, பார்த்த நாள் 22 மார்ச் 2013.

¹⁸⁰ டெய்லி மிர்ரர் செய்தி, Jayashika Padmasiri, "Govt behind attack and threats to doctors, charges FSP," *Daily Mirror*, 20 ஆகஸ்ட் 2012; "Thug attacks cannot stop opposition to private medical schools – Dr. Indunil Wijenayake," *Lanka Truth*, 10 ஒக்டோபர் 2012, http://www.lankatruth.com/english/index.php?option=com_content&view=article&id=3454:thug-attacks-cannot-stop-opposition-to-private-medical-schools-dr-indunil-wijenayake&catid=42:smartphones&Itemid=74, பார்த்த நாள் 26 மார்ச் 2013.

¹⁸¹ இலங்கை சட்டத்தரணிகள் சங்கத்தின் அறிக்கை, "Lawyers to Refrain from Attending to Professional Duties," *Bar Association of Sri Lanka Statement*, 11 ஜனவரி 2013, <http://www.basl.lk/news.php>, பார்த்த நாள் 26 மார்ச் 2013.

¹⁸² சண்டே லீடர் செய்தி, "FUTA President Gets Another Threat," *The Sunday Leader*, 24 ஜூன் 2012, <http://www.thesundayleader.lk/2012/06/24/futa-president-gets-another-threat/>, பார்த்த நாள் 30 ஜனவரி 2013.

¹⁸³ கொலொம்போ டெலிகிராஃப் செய்தி, "Ensure The Personal Security Of Dr. Dewasiri And His Family The FUTA Asks Rajapaksa," *Colombo Telegraph*, 24 ஜூன் 2012, <http://www.colombotelegraph.com/index.php/ensure-the-personal-security-of-dr-dewasiri-and-his-family-the-futa-asks-rajapaksa/>, பார்த்த நாள் 30 ஜனவரி 2013.

¹⁸⁴ கொலொம்போ டெலிகிராஃப் செய்தி, "I Don't Know You, Don't Accuse MOD' Gota Threatened Dr.

Nirmal," *Colombo Telegraph*, 26 ஜூன் 2012, <http://www.colombotelegraph.com/index.php/i-dont-know-you-dont-accuse-mod-gota-threatened-dr-nirmal/>, பார்த்த நாள் 30 ஜனவரி 2013.

¹⁸⁵ கொலொம்போ டெலிகிராஃப் செய்தி, "I Don't Know You, Don't Accuse MOD' Gota Threatened Dr. Nirmal," *Colombo Telegraph*, 26 ஜூன் 2012, <http://www.colombotelegraph.com/index.php/i-dont-know-you-dont-accuse-mod-gota-threatened-dr-nirmal/>, பார்த்த நாள் 30 ஜனவரி 2013.

¹⁸⁶ ஸ்ரீலங்கா கார்டியன் செய்தி, Jayadeva Uyangoda, "FUTA Strike And The Conspiracy Stories," 20 செப்டம்பர் 2012, <http://www.srilankaguardian.org/2012/09/futa-strike-and-conspiracy-stories.html>, பார்த்த நாள் 15 மார்ச் 2013.

¹⁸⁷ உதயன் இணையதளம், "44 persons arrested in Jaffna are detained at Booza camp," *Uthayan Online*, <http://onlineuthayan.com/english-news/uthayannews/x2143343h1h1r2p2>, பார்த்த நாள் 30 ஜனவரி 2013.

¹⁸⁸ நடக்கப்போவதைத் தடுக்கும் நோக்கிலும் நிர்வாக வசதிக்காகவும் ஆட்களைக் கைதுசெய்வதென்பது இலங்கையில் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது. பாதுகாப்பு அச்சுறுத்தலை ஏற்படுத்துவார் என்று கருதப்படுபவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு குற்றங்கள் தொடர்பில் அதிகாரிகளிடம் சரணடைந்ததாக சொல்லப்படுபவகளுக்கும் கட்டாய "புனர்வாழ்வு" அளிப்பதற்காகவும் தடுத்துவைப்பதை சட்டம் அனுமதிக்கிறது. "புனர்வாழ்வுக்காக" அடைத்துவைப்பது தடுப்புக்காவல் ஆகாது, இவர்கள் எல்லாம் "தானாக முன்வந்து" சரணடைந்தவர்கள் என்று இலங்கை அதிகாரிகள் கூறுகின்றனர். தடுப்புக்காவலில் உள்ளவர்களை இடம்மாற்றும்போது அதனை மேற்பார்வையிடும் நீதிமன்றங்கள் ஒரு நாடகத்தை அரங்கேற்றும். அதாவது பல மாதங்களாக டி ஐ டி பொலிசாரால் தடுத்துவைக்கப்பட்டு சில நேரம் சித்ரவதைக்கும் உள்ளான ஆட்களை - தானாக முன்வந்துதான் இந்த புனர்வாழ்வுப் பயிற்சி எடுக்கிறார்கள் என்பதை உறுதி செய்யச்சொல்லிக் நீதிமன்றம் கேட்கும். 1983ஆம் ஆண்டு விடுதலைப் புலிகளுடன் ஆயுத மோதல்கள் வெடித்ததிலிருந்து விடுதலைப் புலிகளுடன் சம்பந்தம் கொண்டுள்ளதாக சந்தேகிக்கப்படும் பல்லாயிரக்கணக்கான தமிழர்கள் கைடுசெய்யப்பட்டு, இலங்கையின் உள்வகு துறையினராலும் பாதுகாப்புப் பிரிவினராலும் விசாரணைக்காக தடுத்துவைக்கப்பட்டுள்ளனர். சில நேரம் புனர்வாழ்வு என்று இலங்கை அதிகாரிகள் கூறும் விஷயத்துக்காகவும் தடுத்துவைக்கப்பட்டுள்ளனர். கூடுதல் விவரம் அறிய பாருங்கள், Amnesty International, *Locked Away, Sri Lanka's Security Detainees* (Index: ASA 37/003/2012).

¹⁸⁹ அம்னெஸ்டி ஆவணம், Amnesty International, *Sri Lanka: Students at risk of torture following மார்க்சு* (Index: ASA 37/014/2012).

¹⁹⁰ அம்னெஸ்டி ஆவணம், Amnesty International, *Sri Lanka: Students at risk of torture following மார்க்சு* (Index: ASA 37/014/2012).

¹⁹¹ அதே ஆவணம்

¹⁹² லங்கா இ நியூஸ் செய்தி, "Weliamuna senior Lawyer targeted for murder : MaRa plot leaks out," *Lanka-e-News*, 17 ஜனவரி 2013, <http://www.lankaenews.com/English/news.php?id=13359>, பார்த்த நாள் 26 மார்ச் 2013.

¹⁹³ சிறையில் அடைக்கப்பட்ட ஊடகவியலாளர் ஜே.எஸ்.திஸ்ஸைநாயகத்தின் சார்பில் ஆஜரானவர் வெலியமுன. தடுப்புக்காவலின்போது சித்ரவதை செய்யப்பட்டதாக கூறி நிகொம்பு பொலிசாருக்கு எதிராக அடிப்படை உரிமை வழக்கு தொடுத்த ஒருவருக்காகவும் இவர்

ஆஜரானா. அந்நபர் பிற்பாடு கொல்லப்பட்டிருந்தார். அரசுக்கு சொந்தமான காப்பீடு நிறுவனங்கள் தனியார் மயமாக்கப்பட்டது சம்பந்தமான வழக்குகளிலும் வெலியமுன சம்பந்தப்பட்டிருந்ததாகத் தெரிவிக்கப்படுகிறது. பாதுகாப்புச் செயலருடன் தொடர்புடைய தனியார் காவலர் நிறுவனம் ஒன்று உருவாக்கப்படுவதை எதிர்த்த வழக்குகளில் இவர் சம்பந்தப்பட்டிருந்ததாகக் கூறப்படுகிறது.

¹⁹⁴ அஸ்ஸோஸியேட்டட் பிரிஸ், "Gunshots fired at Sri Lankan lawyer's home amid threats to activists backing chief justice," Associated Press, 20 டிசம்பர் 2012, <http://www.canada.com/news/Gunshots+fired+Lankan+lawyers+home+amid+threats+activists+backing/7725958/story.html>, பார்த்த நாள் 23 மார்ச் 2013.

¹⁹⁵ ஸ்ரீலங்கா மிர்ரர் செய்தி, "Female lawyer supporting ex-CJ strangled," *Sri Lanka Mirror*, 21 ஜனவரி 2013, <http://www.mirror.lk/news/4750-female-lawyer-supporting-ex-cj-strangled>, பார்த்த நாள் 22 மார்ச் 2013.

¹⁹⁶ சர்வதேச சட்டத்தரணிகள் சங்கமான இபாரியின் இணையதளம், "IBAHRI seriously concerned by decision of Sri Lankan government to block entry of high-level delegates," 5 பிப்ரவரி 2013, <http://www.ibanet.org/Article/Detail.aspx?ArticleUid=785d2595-46be-4221-810c-4571b6ab02cf>, பார்த்த நாள் 26 மார்ச் 2013.

¹⁹⁷ அடையாள விவரம் வெளியிட விரும்பாமல் ஒருவர் தந்த பேட்டி, 2012 டிசம்பர்.

¹⁹⁸ மின் அஞ்ச மற்றும் கைத்தொலைபேசி குறுந்தகவல் தொடர்பாடல்கள், மேலும் குறிப்பிட்ட காலத்துக்கு ஒரு முறை நடக்கும் இலங்கை தொடர்பான மனித உரிமை மீளாய்வில் விமன்ஸ் ஆகூன் நெட்வொர்க் அமைப்பு சமர்ப்பித்த அறிக்கை, "Militarized North-East Sri Lanka: Muslim and Tamil Women Systematically Crushed by Lawlessness and Expropriation," *Submission for Sri Lanka's 2012 Universal Periodic Review*, Women's Action Network, <http://www.colombotelegraph.com/index.php/day-and-night-bana-and-militarized-north-east-sri-lanka/>, பார்த்த நாள் 2 ஏப்ரல் 2013.

¹⁹⁹ அததெரண செய்தி, Ada Derana, "Video: I chased Poddala, warning to 'traitors' – Mervyn," 23 மார்ச் 2012, <http://www.adaderana.lk/news.php?nid=17473>, பார்த்த நாள் 26 மார்ச் 2013.

²⁰⁰ அதே ஆவணம்

²⁰¹ ஐநா செய்தி மையம், Ada Derana, "Video: I chased Poddala, warning to 'traitors' – Mervyn," 23 மார்ச் 2012, <http://www.adaderana.lk/news.php?nid=17473>, பார்த்த நாள் 26 மார்ச் 2013.

²⁰² ஐநா செய்தி மையம், Ada Derana, "Video: I chased Poddala, warning to 'traitors' – Mervyn," 23 மார்ச் 2012, <http://www.adaderana.lk/news.php?nid=17473>, பார்த்த நாள் 26 மார்ச் 2013.

²⁰³ ஒரு பேட்டி, 7 மார்ச் 2013

²⁰⁴ எதிர்ப்பவர்கள் இலக்குவைக்கப்படுதல் தொடர்பான ஐநா தலைமைச் செயலரின் அறிக்கையின் பிரகாரம், பின்வருமாறு கூறி இலங்கையின் சட்ட மா அதிபர் தனது கருத்தை நியாயப்படுத்தியிருந்தார். "அரசு எதிராக சர்வதேச அமைப்புகளும் அரசு சரா அமைப்புகளும் எதனையாவது தூண்டிவிடுகின்றனவா என்று கண்டறிவதற்காக எந்த ஒரு கேள்வியையும் கேட்கும் உரிமை எனக்கு உண்டு" pp10-11, http://www.ohchr.org/Documents/HRBodies/HRCouncil/RegularSession/Session21/A-HRC-21-18_en.pdf

²⁰⁵ இலங்கையில் மீனவர்களுக்கும் கடலோரம் வாழ்பவர்களுக்கும் உரிமைக் குரல் கொடுப்பவர் குமார, நிகொம்பு வாவியில் கட்டுமானப் பணி நடந்தால் அது மீனவர்களின் வாழ்வாதாரத்தைப் பாதிக்கும் என வாதிட்டு, அக்கட்டுமானப் பணி வெற்றிகரமாக நிறுத்தப்படுவதில் மீனவர்களுக்கு உறுதுணையாக நின்றவர் இவர். இனச் சிறுபான்மையினர் குறிப்பாக தமது சொந்த இடங்களிலிருந்து இராணுவ நோக்கங்களில் வெளியேற்றப்பட்டவர்களுக்காக தொடர்ந்து குரல் கொடுப்பவர் இவர். பெண்களால் நிர்வகிக்கப்படும் குடும்பங்களுக்காகவும் இவர் பேசிவந்தார். தேசிய மீனவர் ஒறுமை இயக்கத்தின் தலைவர் இவர். சமாதானம் மற்றும் நிலைக்கக்கூடிய அபிவிருத்திக்காக மக்களிடையே கலந்துரையாடலை ஊக்குவிக்கின்ற அமைப்பின் ஆரம்ப நேரத்து உறுப்பினர் இவர். பிளாட்ஃபார்ம் ஃபார் ஃபிரீடம் என்ற உரிமைக் குழுவிலும் இவர் பங்காற்றுகிறார். தவிர மாற்று அபிவிருத்தி திட்டங்களுக்கான பெண்கள் அமைப்பிலும் இவர் செயற்குழு உறுப்பினர் ஆவார்.

²⁰⁶ பிபிசி சிங்கள செய்தி, Charles Haviland, "Protesting fisherman shot dead," *BBC Sinhala*, http://www.bbc.co.uk/sinhala/news/story/2012/02/120215_oil.shtml

²⁰⁷ ஹெர்மன் குமாரவுடான செவ்வி, "Herman Kumara faces imminent personal threats (02/03/2012)," Interview with Herman Kumara <http://www.youtube.com/watch?v=6mXb86MQZpo>

²⁰⁸ சானல் ஃபோர் செய்தி, "No Person Resident In Sri Lanka Helped Us With 'No Fire Zone': No-One Was Paid For Any Evidence," *Channel 4*, <http://www.colombotelegraph.com/index.php/no-person-resident-in-sri-lanka-helped-us-with-no-fire-zone-no-one-was-paid-for-any-evidence-channel-4/>, பார்த்த நாள் 25 மார்ச் 2013; மேலும் காண்க திவெய்ன செய்தி, <http://www.divaina.com/2013/03/05/news08.html>, பார்த்த நாள் 25 மார்ச் 2013.

²⁰⁹ அதே ஆவணம், மேலும் காண்க, <http://nofirezone.org/blog>, பார்த்த நாள் 25 மார்ச் 2013.

²¹⁰ லக்பிமா செய்தி, "Traitors to be arrested," Nihal Jagathchandra, *Lakbima*, 9 மார்ச் 2013, http://www.lakbima.lk/news/index.php?option=com_content&view=article&id=7853:2013-03-09-02-30-12&catid=34:news&Itemid=62, பார்த்த நாள் 25 மார்ச் 2013.

²¹¹ மனித உரிமை மன்ற ஆவணம், Human Rights Council, Working Group on the Universal Periodic Review, Second Session, Geneva, 5-16 மே 2008, National Report Submitted in accordance with paragraph 15 (A) of the Annex to Human Rights Council Resolution 5/1, Sri Lanka, 2 மே 2008, A/HRC/WG.6/2/LKA/, <http://www.ohchr.org/EN/Hrbodies/UPR/Pages/Lksession2.aspx>;

மனித உரிமை மன்ற ஆவணம், Human Rights Council, Working Group On The Universal Periodic Review, Fourteenth Session, Geneva, 22 ஒக்டோபர்-5 நவம்பர் 2012, National Report Submitted In Accordance With Paragraph 5 Of The Annex To Human Rights Council Resolution 16/21, Sri Lanka, 10 ஆகஸ்ட் 2012, A/HRC/WG.6/14/LKA/1, <http://www.ohchr.org/EN/Hrbodies/UPR/Pages/Lksession14.aspx>;

சித்ரவதை, பிற இழிவான மற்றும் மனிதத் தன்மையற்ற கையாளுகை அல்லது தண்டனைக்கு எதிரான ஒப்பந்தம், Convention Against Torture And Other Cruel, Inhuman Or Degrading Treatment Or Punishment, Consideration Of Reports Submitted By States Parties Under Article 19 Of The Convention Combined Third And Fourth Periodic Reports Of States Parties Due In 2007 Sri Lanka, 23 செப்டம்பர் 2010, CAT/C/LKA/3-4, <http://www2.ohchr.org/english/bodies/cat/docs/CAT.C.LKA.3.4.En.pdf>

²¹² 2010ஆம் ஆண்டு ஏற்படுத்தப்பட்ட படிப்பினைக்கும் நல்லிணக்கத்துக்குமான ஆணைக்குழு மற்றும் 2006ஆம் ஆண்டு உருவாக்கப்பட்ட "மோசமான மனித உரிமை மீறல் சம்பவங்கள்"

பதினாறை விசாரிப்பதற்கான ஜனாதிபதியின் விசாரணை ஆணையம், ஆகியவற்றை இரண்டு உதாரணமாகச் சொல்லலாம். இலங்கையில் இப்படியான ஆணையங்களுக்கு இருபது வருட காலத்துக்கும் அதிகமான சரித்திரம் உள்ளது. இவற்றில் பல ஆணைக்குழுக்கள் ஆட்கள் பலவந்தமாக கொண்டுசெல்லப்பட்டு காணாமல்போன சம்பவங்களை விசாரிப்பதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டவை. காண்க, Amnesty International, *Twenty Years of Make Believe* (ASA/37/005/2009).

²¹³ அதே ஆவணம்

²¹⁴ 2013 செப்டம்பரில் நடக்கவுள்ள ஐநா மனித உரிமை மன்றத்தின் 24ஆவது கூட்டத்தொடரில் ஐநா மனித உரிமை ஆணையாளர் அலுவலகம் முதற்கட்ட அறிக்கையையும் பின்னர் 2014 மார்ச்சில் நடக்கும் 25ஆவது கூட்டத்தொடரில் முழுமையான ஒரு ஆய்வறிக்கையையும் வழங்கும்.

²¹⁵ 2012 டிசம்பரில் ஏற்படுத்தப்பட்ட காமன்வெல்த் சாசனம், காமன்வெல்த் அமைப்பின் விழுமியங்கள் மோசமாகவும் திரும்பத் திரும்பவும் மீறப்படும் சம்பவங்களை எவ்வித அச்சமும் பாரபட்சமும் இல்லாமல் உடனடியாகவும், பலனேற்படும் விதமாகவும் களைய" காமன்வெல்த் நாடுகளின் அமைச்சர்கள் குழு (CMAG) முயலவேண்டும் என அக்குழுவுக்கு விசேடப் பங்கு ஒன்றை ஏற்படுத்தியிருந்தது.

²¹⁶ ஐநாவுடனும் அதன் பிரதிநிதிகளுடனும், அதன் மனித உரிமைப் பாதுகாப்பு பொறிமுறைகளுடனும் ஒத்துழைத்தவர்கள் அல்லது ஒத்துழைக்க முயலுபவர்கள் அச்சுறுத்தப்படுவார்கள் என்றலோ இலக்குவைக்கப்படுவார்கள் என்றாலோ, அதனை கண்டிக்கவும் தடுக்கவும், குற்றமிழைத்தவர்களை தண்டிக்கவும் வேண்டும் என 2009ஆம் ஆண்டின் ஐநா மனித உரிமை மன்ற தீர்மானம் 12/2 தெளிவுபடுத்துகிறது.

²¹⁷ சித்ரவதைக்கு எதிரான குழுவின் ஆவணம், Consideration of reports submitted by States parties under article 19 of the Convention, Concluding observations of the Committee against Torture, 8 டிசம்பர் 2011, CAT/C/LKA/CO/3-4, http://www2.ohchr.org/english/bodies/cat/docs/co/CAT.C.LKA.CO.3-4_en.pdf

²¹⁸ பொறுப்புக்கூறல் மற்றும் நல்லிணக்கம் தொடர்பில் இலங்கை அரசுக்கு ஆலோசனையும் தொழில்நுட்ப உதவிகளும் வழங்குவது சம்பந்தமாக ஐநா மனித உரிமை ஆணையாளரின் அலுவலகம் வெளியிட்ட அறிக்கை, 11 பிப்ரவரி 2013, A/HRC/22/38.

²¹⁹ காண்க, "Country and other visits by Special Procedures Mandate Holders since 1998 - N-Z," <http://www.ohchr.org/EN/HRBodies/SP/Pages/CountryvisitsN-Z.aspx>, பார்த்த நாள் 10 ஏப்ரல் 2013.

அனைவரின் கவனத்தையும் ஈர்த்துள்ள ஒரு பெரிய மோதல் ஆனாலும் சரி உலகம் மறந்துவிட்ட ஒரு மூலையில் நடக்கும் ஒரு இருட்டடிக்கப்பட்ட பிரச்சினை என்றாலும் சரி, நீதியும் நியாயமும் சுதந்திரமும் மரியாதையும் அனைத்துத் தரப்பினருக்கும் வேண்டும் என்று கோரிப் போராடுகிறது சர்வதேச பொது மன்னிப்பு சபை. ஒரு மேம்பட்ட உலகத்தைக் கட்டியெழுப்புவதற்காக மக்கள் ஆதரவை ஒன்றுதிரட்ட அது எத்தனிக்கிறது.

நீங்கள் செய்யக்கூடியது என்ன?

மனித உரிமைகளைக் குலைக்கும் பயங்கர சக்திகளை எதிர்த்துப் போராடி கட்டுப்படுத்துவது சாத்தியமே என்று பல இடங்களில் ஆர்வலர்கள் நமக்குக் காட்டியுள்ளனர். ஆகவே இந்த இயக்கத்தின் ஒரு அங்கமாக இருங்கள். அச்சுறுத்தலையும் வெறுப்பையும் கட்டவிழ்த்துவிடுவோரை எதிர்த்துப் போராடுங்கள்.

■ சர்வதேச பொது மன்னிப்பு சபையில் உறுப்பினராவதன் மூலம் மனித உரிமை மீறல்களை முடிவுக்குக் கொண்டுவரும் பிரச்சாரத்தில் ஈடுபட்டுள்ள ஒரு உலகளாவிய இயக்கத்தில் பங்காற்றுங்கள். மாற்றத்தைக் கொண்டுவருவதில் எமக்கு உதவுங்கள்

■ சர்வதேச பொது மன்னிப்பு சபை செயல்படுவதற்கு உங்களால் முடிந்த தொகையைக் கொடுத்து உதவுங்கள்.

ஒன்றாக குரலெழுப்புவதன் மூலம் நம்முடைய கோரிக்கைகளை ஒங்கி ஒலிக்கச் செய்யமுடியும்.

சர்வதேச பொது மன்னிப்பு சபையின் உறுப்பினராவதற்கான மேலதிக விபரங்களைப் பெற நான் ஆர்வமாக இருக்கிறேன்.

பெயர்

முகவரி

முகவரி

மின்-அஞ்சல்

சர்வதேச பொது மன்னிப்பு சபைக்கு நிதியுதவி செய்ய நான் விரும்புகிறேன். (ஐக்கிய இராஜஜிய பவுண்டுகளாகவும் £, அமெரிக்க டொலர்களாகவும் \$, ஐரோப்பிய யூரோக்களாகவும் € பணத்தை ஏற்றுக்கொள்வோம்)

தொகை:

எனது வங்கி அட்டையிலிருந்து பணம் எடுத்துக்கொள்ளவும்

விசா

மாஸ்டர்கார்ட்

அட்டை எண்

காலாவதியாகும் தேதி

கையொப்பம்

தயவுசெய்து இந்தப் படிவத்தை உமது நாட்டிலுள்ள சர்வதேச பொது மன்னிப்பு சபை அலுவலகத்துக்கு திருப்பியனுப்பவும். உலக நாடுகளில் சர்வதேச பொதுமன்னிப்பு சபையின் அலுவலக முகவரிகளை அறிய www.amnesty.org/en/worldwide-sites என்ற இணைய தளத்தைக் காண்க

உங்கள் நாட்டில் சர்வதேச பொது மன்னிப்பு சபை அலுவலகம் இல்லை என்றால், திருப்பியனுப்ப வேண்டிய முகவரி:

Amnesty International, International Secretariat, Peter Benenson House, 1 Easton Street, London WC1X 0DW, United Kingdom

amnesty.org

நான் உதவ
விரும்புகிறேன்

மாற்றுக் கருத்தின் மீது இலங்கை அரசாங்கம் தாக்குதல்

இலங்கையில் உள்நாட்டு யுத்தம் முடிவுக்கு வந்துவிட்டது என்றாலும், அங்கு வேறு விதமான மோதல் ஒன்று கட்டுப்பாடின்றி நடந்தேறி வருகிறது. தங்களுடைய அதிகாரத்தை ஸ்திரப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக மக்களின் கருத்து சுதந்திரத்தை இலங்கை அதிகாரிகள் கிரிமினல் குற்றமாக ஆக்கிவருகின்றனர். மாற்றுக் கருத்து சொல்வதை தேச துரோகச் செயலோடு ஒப்பிடுவதுபோல அவர்கள் செயல்பட்டு வருகின்றனர். தைரியமாக அதிகாரிகளை விமர்சிப்பவர்களை விரட்டிப் பிடித்து அவர்கள் குரல்களை நசுக்கிவருகின்றனர்.

மனித உரிமைகளுக்காக குரல்கொடுப்பவர்கள் மீது அரசாங்க ஊடகங்களும் அரசாங்கத்துக்கு ஆதரவான ஊடகங்களும் சேறுவாரிப் பூசும் விஷமப் பிரச்சாரங்களை நடத்திவருகின்றன. மனித உரிமை தொடர்பில் அரசாங்கம் பொறுப்புக்கூற வேண்டும் என சர்வதேச மன்றங்களில் விவாதிப்பவர்களுக்கு உடல் ரீதியான துன்பம் நேரும் என அரசு அதிகாரிகள் அச்சுறுத்தி வருகின்றனர். சமூக மட்டத்தில் இருந்து செய்தி வழங்கும் ஊடகவியலாளர்கள் தாங்கள் பொலிசாரால் விசாரிக்கப்படுவதாகவும், அச்சுறுத்தப்படுவதாகவும், உடல்ரீதியாக துன்புறுத்தப்படுவதாகவும் கூறுகின்றனர். எதிர்க்கட்சி அரசியல் ஆர்வலர்கள் கைதுசெய்யப்பட்டு கொண்டுசெல்லப்படுகின்றனர். அப்படிச் சென்றவர்கள் என்ன ஆனார்கள் என்று தெரியவராமல் உள்ளது.

அதிகாரிகளை விமர்சிக்கும் ஊடகவியலாளர்கள் தாக்கப்பட்டும், அச்சுறுத்தப்பட்டும் உள்ளனர். அவர்களது அலுவலகங்கள் சூறையாடப்பட்டும் கொளுத்தப்பட்டும் உள்ளன. இவ்வகையான வன்முறை ஒருபுறமிருக்க, அவ்வூடகவியலாளர்களின் பிரச்சாரங்களை தடைசெய்யவும், இணையதளங்களைத் தடுக்கவும் கூடிய மோசமான விதிகளை அரசாங்கம் கொண்டுவருகிறது.

நாட்டுடைய பொருளாதாரத்தின் நிலை, யுத்தத்தின்போது நடந்த சர்வதேச சட்ட மீறல்கள் தொடர்பில் பொறுப்புக்கூறல் வருவதில் சர்வதேச தலையீடு வேண்டும் என்பது போன்ற பொதுமக்கள் கவலைகொண்டுள்ள விஷயங்களில் பொது விவாதங்கள் நடப்பதை அதிகாரிகள் இவ்வகையாக ஒடுக்கிவருகின்றனர். மாற்றுக் கருத்துக்கு இடமில்லாத நிலை, குற்றவாளிகள் சட்டத்தின் பிடியில் இருந்து தப்பித்துவரும் நிலை ஆகியவை நீடிக்கும் பட்சத்தில், நாட்டில் சமூக நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்துவதாக அரசாங்கம் வழங்குவது வெற்று வாக்குறுதியாகத்தான் இருக்கும். விமர்சகர்கள் மீதான தாக்குதலை நிறுத்தி, தமது படைகளும், ஆதரவாளர்களும் மனித உரிமை துஷ்பிரயோகங்களில் ஈடுபட்டுள்ளனர் என்பதை பொதுப்படையாக ஒப்புக்கொண்டு, செய்த காரியத்துக்கு பதில் சொல்லும் பொறுப்புக்கூறல் நிலை நாட்டில் ஏற்படுவதை இலங்கை அரசாங்கம் உறுதிசெய்ய வேண்டும்.

amnesty.org

Index: ASA 37/003/2013
மார்ச் 2013

AMNESTY
INTERNATIONAL

